

6
4 M
36

Donat add. Bibl. Scrv. Coll. R.
A. R. P. N. Jo. Roothaan.

ELEMENTA

LINGUAE AEGYPTIACAE

VULGO COPTICAE

QUAE AUDITORIBUS SUIS IN PATRIO ATHENAEO PISANO

TRADEBAT

HIPPOLYTUS ROSELLINIUS

LINGUARUM ORIENTALIUM, VETERIS HISTORIAE
ET ARCHAEOLOGIAE PROFESSOR.

ROMAE 1837.

EX TYPOGRAPHIA COLLEGII URBANI

Sumptibus Francisci Archini.

ALOISIO LAMBRUSCHINIO
CARDINALI TITULO S. CALLISTI
S. R. E. BIBLIOTHECARIO

A GREGORIO XVI. P. M. NEGOTIIS PUBLICIS PRAEFECTO
STUDIORUM PER DITIONEM PONTIFICIAM
UNIVERSAM CURATORI SUMMO etc.

FRANCISCUS ARCHINIUS
NEGOTIATOR LIBRARIUS

Cum non sine Dei O. M. consilio evenerit, Aegyptiacas litteras hac potissimum aetate e tenebris, in quibus tot secula ignoratae delituerant, in lucem prodiisse, quando id scilicet sanctissimae Religionis intererat, tum eidem Providentissimo Numini curae profecto fuit, virorum sapientia, dignitate,

auctoritateque praestantissimorum tutelae novam disciplinam commendare. Etenim quum nulla doctorum animis antecepta hujusce scientiae inesset informatio, sine qua nec existimari, nec quaeri, nec intelligi Aegyptiorum monumenta possunt: quippe auctores, qui superioribus aetatibus aliquid de hujusmodi antiquitatibus protulerant, ita erant comparati, ut eas praesenti hac luce donandas ne suspicari quidem potuerint; aliqui fuerunt inter nos (quod Tu Princeps Eminentissime minime ignoras) et apud exteros qui cum investigationem viderent per se difficilem esse, veterique opinioni adversantem, studia ipsa coeperunt inimice insectari. Bella hujus generis animi tui constantiam nequaquam fregerunt, eo namque est veritatis amore animus tuus praeditus, ut, si aliqua perobscura quaestio inciderit, hominum ingenia non deterreri aut obtundi, verum excitari acuique, ad id quod verum sit assequendum, oportere, semper censueris. Quare iis, qui ad hanc disciplinam excolendam vires contulerant, animos addidisti, fovisti labores, subsidia parasti (1), ut tuo quoque patrocinio optimarum artium, quod universi in hac alma Urbe fatentur esse maximum, debeatur, doctioribus per Italiam, et extra non ad opinionem amplius, sed ad veritatem plane persuasum nunc id esse, naturam scripturae hieroglyphicae talem probari, qualis ab Equite Champollionio monstrata fuerit. Vicit ergo sapientia tua, qua vel in ipso aestu illius acerrimae contentionis intelligebas fore, ut *opinionum commenta deleret dies*, rem probe dijudicatam *confirmaret*. Haec me hortata sunt, ut Tibi Princeps

---

(1) Maximam *Aegypti Descriptionem* regiis sumptibus Parisiis adornatam sexdecim tabularum, quae splendissime delineatae sunt, voluminibus comprehensam: decem praeterea volumina in fol. enarrationes exhibentia atque commentarios regiae Academiae in eas tabulas, Opus merito in re bibliographica *alterum miraculum Orbis* appellandum, Bibl. Vaticanae dono dedit studiosorum commoditati prospiciens.

Eminentissime, nuncuparem libellum quem typis edendum curavi, quique *elementa* complectitur *linguae Aegyptiacae* vulgo Copticae, cujus reliquiae in translatione Thebana praesertim et Memphitica Canonicorum LL. V. et N. Testamenti supersunt. Hae namque cum indolem sermonis vetustissimi illius populi testantur, tum viam ad Aegyptiaca monumenta intelligenda parant, conferuntque ad eorundem interpretationem quammaxime. Eoque tuis magis auspiciis in lucem emittenda erat grammatica Aegyptiaca, quod multa in ea nova methodo tractata inveniantur, quae cum a viris navis ingeniose notata fuerint, dilucideque exposita, studiis, quibus Tu praees, amplificandis in hac sacra Ditione apprime utilem fore autumant eruditi viri quamplurimi.

Benigne igitur quod offero admittas, precor; et me tenuem hominem, sed Tibi Princeps Eminentissime, addictissimum in clientelam suscipe.

ALOISIUS MARIA UNGARELLIUS

SODALIS BARNABITES BONONIENSIS

LECTORI SALUTEM.

Equidem, vel in hac novae disciplinae luce, qua veterum Aegyptiorum lingua, instituta, mores, historia, monumentis diligenti obstinatoque labore vestigatis, maximo scientiarum pene omnium incremento, perfunduntur, non desunt quibus copticae linguae studium supervacaneum ideo videatur esse quod eam degenerem linguam e graeci arabicique idiomatum colluvie ortam traducant, dedignentur propterea eandem *aegyptiacae* nomine designare. Quumque ex his nonnulli orientales litteras maximi faciant, in iisque colendis adeo sedulam impendant operam ut praeclaros laborum suorum fructus proferant in dies, hanc porro linguam ne uno benigno quidem intuitu dignam hactenus existimarunt. Id ego saepe mecum ipse considerans, neque semel cum viris doctis, familiaribus sermonibus, commemorans, deprehendi, anteceptam opinionem de *interitu linguae aegyptiacae* partim, partim vero minus congruam rationem qua hujusce idiomatis reliquias in grammaticis institutionibus pertractatas viderent, pravo eorumdem judicio praebuisse causas, ita quidem ut, si a primo, tanquam a re incerta, assensionem cohibuisse praestabat utique, veniam aliquam repetitae querelae ex altero capite mereri videantur. Pauci enimvero spartam hanc adornarunt; qui autem ejusdem linguae ingenium probe noverint, vetustatem aestimaverint praeceptionesque ad ipsius naturam conformatas tradiderint paucissimi extiterunt ne dicam prorsus nullus. Cum enim *primarias copticas radices* monosyllabas omnes ad unam suspicatus esset antea nemo: omnes fere latuerit nexus quo nomina verbis, articuli et pronomina iisdem radicibus, ac illa vicissim continentur, derivationis et compositionis lege constanter servata, mirum esse non debet si regulis haec adstringi hactenus non potuerunt;

natura namque rei ignorata, perturbari sequitur quidquid de ea traditur. Quis porro grammaticorum sedulo animadvertit monuitque diligenter graecas voces quibus palam est latius copticos libros scatere, non ita quidem civitate donatas ut quae iisdem respondent coptica vocabula semper exulare sint coacta? id equidem saepius docet idea graece expressa paulloque post, atque adeo una eademque *pericope*, rursus aegyptiace prolata, ut, iis exceptis, quae Christianos ritus attingunt, consuetudo magis ex quadam assentatione profecta exterarum vocum usum quam inopia proprii sermonis videatur induxisse. Haec hujusmodi sunt quae commixtioni aliorum idiomatum cum coptico sermone oppido repugnent. Neque facile cuivis persuaderi continget, locum fuisse aut idoneum tempus arabicae linguae corrumpendi aegyptiorum sermonem adhuc superstitem tunc in MSS. Codicibus, quum ex his plures Arabum dominationem praeverterint antiquitate. Nonne Sacrorum librorum versiones aetatem illam manifeste redolent qua res christianae per Aegyptum maxime florerent intra alterum nempe seculum et quartum? De quo vero, si alia deessent, collatio cum septuaginta Interpp. Translatione instituta testimonium diceret amplissimum, quum vetustiores atque adeo puriores istius lectiones conspicuae sint in coptica versione; id quomodo ad graecum textum restituendum quantumque conducat sacrae critices cultores viderint. Sed quorsum haec, quum argumenta, quae superstitem haud minima ex parte in copticis libris antiquissimam aegyptiorum linguam evincunt, ita in eruditorum oculos incurrant ut non relinquant ambigendi locum? Aperta namque illis est admiranda consensio nominum (1), verborum,

(1) *Coptica nomina usitatiora hieroglyphicis expressa, pro varia scribendi ratione, signis nempe pronunciationis indicibus, vel signis rem ipsam pingentibus, aut symbolice exhibentibus, animadvertere licet in aegyptiacis monumentis: quorum nominum accurata prolatio parum aut nihil discrepet a coptica forma. Exempli loco sint* sol, luna, digitus; *duo priora cum, e receptis probatisque hieroglyphicos characteres legendi regulis, efferenda sint* ⲣⲏ, ⲟⲟϩ, re, ooh, *sub hac eadem forma ubique copticorum codicum deprehenduntur. At ne anceps haereas num recte hieroglyphica illa signa legeris, solis figuram et lunae cor-*

nec non aliarum orationis partium quae prout in codicibus obvia sunt, sic hieroglyphica in scriptura exprimuntur; et hanc fortuitam non esse tum ejusdem frequentia, tum orationis series, quacum imagines pictae vel sculptae conspirant, jamdudum suaserunt illis praesertim qui Monumentorum in Aegypto adhuc superstitum Explanationes studio et labore Auctoris hujusce grammaticae elucubratas sedulo pervolutarunt. Itaque si nomina quaedam a pristina forma aliquantisper deflexa, aliaque longo seculorum lapsu obsolescentia, ipsa praesertim hieroglyphice scribendi ratione obsistente ne lingua in aliam abiret, ex quo nonnihil discriminis postea inter sacram vulgaremque dialectum par est intercessisse, si haec, inquam, prudenter judicaverimus, eandem esse utrobique linguam ab omni fit dubitatione remotum (1); atque jure quidem illam sibi *aegyptiae* nomen vindicare concedent omnes. Id si ex dictis non facile consequi morosis fortasse videretur, ad etymon illos pervagati apud nos nominis *coptos* provocarem, quid enim aliud est *coptos* quam *aegyptius?*

---

nua adpicta invenies iisdem nominibus. Si quis inquirat quare hieroglyphica scriptura humani digiti *schemate* τὴν μυριάδα *repraesentet, copticum lexicon docebit tantam nunc esse similitudinem inter formam vocis* ⲦⲂⲀ ἡ μυριὰς, *et* ⲦⲎⲂ digitus *quanta fuit olim.*

(1) *Ad rem meam Millin scribebat : " la langue copte conserve en-„ core dans son système grammatical plusieurs traites de la physiono-„ mie propre à un idiome qui s'est long-temps écrit en caractères hié-„ roglyphiques. „* Magasin encyclopédique 1808. vol. 4. pag. 255. seq. *Idem affirmabat Stephanus Quatremére* Recherches critiques et historiques sur la langue et la littérature de l'Egypte *apud Silvestrum de Sacy* Notice *etc. Quamvis autem argumenta a Clariss. Schleiermacher* De l'influence de l'écriture sur le langage *pag.* 39. *seq. probare contendant peculiarem indolem copticae linguae a hieroglyphica scriptura repetendam non esse, haec prorsus nihil adversus meam sententiam efficere arbitror, qui unum hoc propugnandum existimo, quae hieroglyphice scripta leguntur ita convenire cum natura coptici sermonis librorum qui in manibus nostris versantur, ut disparitas praecipua orthographiae sit et syntaxeos, linguae vero longe minor.*

sic enim vox *ghipt* vel *ghept* in arabum ore sonat aliquantisper corrupta (1).

Haec ita esse quum apertissime pateat, nervis omnibus contendendum videtur ut non modo ab interitu haec lingua vindicetur, sed ut illustriori loco habeatur, nostra hac aetate praesertim, quae superioribus non illa quidem philologiae studio major, verum etiam honoratior multo videri vult. Equidem novimus floruisse anteactis proxime seculis vel inter nostrates viros aliquos memoria dignos in quorum mentem cum, ne divinando quidem, venire non posset cui et quanto usui copticae linguae studium futurum erat, ut nunc est; ejusdem tamen proprietates, quoad licuit, persequuti sunt, regulasque communi utilitati digesserunt; Kircherum in iis commemoro qui omnium prior fortasse *Primitias, linguae Copticae sive Aegyptiacae antiquae* edidit, et sub hoc titulo sin minus perfectam, adumbratam saltem protulit grammaticam. Huic quantum debeant aegyptiacae litterae apud justos rerum aestimatores *Scala magna* perpetuo testabitur. Sua quoque laus est Tukio copticae grammaticae ob exemplorum copiam praestantissimae Scriptori. Quid Woides et La Crozius? id uterque praestitit quo nescio an quilibet alius pro ea tempestate melius fuisset praestiturus. In istorum laudis partem *Elementis* suis concinna brevitate elaboratis venit Didymus Taurinensis. Bene de copticis litteris meritus est quoque Bonjourius quamvis doctae ipsius lucubrationes nondum lucem aspexerint. Iablonskium, Ignatium Rossium, Zoegam cultoribus coptici sermonis apprime charos postremos appello; hi pro eorundem ingenio tantam linguam hanc luce donarunt quanta in illa subsidiorum inopia expectandum non erat. Et hi quidem ejusdem linguae cum vetustate tum dignitate permoti, quam in MSS. editisque codicibus tantummodo admirati essent, eximiam operam suam eidem navarunt. Verum quid nos facere decet quibus nunc monumenta ipsa manu veterum aegyptiorum conscripta subsidio veniunt, unde peculiarem lin-

(1) *Ea de re in iis libris plura sunt exposita quos Auctor noster de* Monumentis Aegypti et Nubiae *conscribit, vol.* 2. *partis primae pag.* 296. *et vol.* 2. *secundae partis pag.* 76.

guae usum, verborum proprietatem aliaque multa ad grammaticam spectantia haurire valemus? exempla istiusmodi prout lapidibus inscripta, certius nos quam quae chartis consignata fuerunt edocere possunt: ab his aut traditae jam grammaticae leges firmantur, aut ratio nobis judicandi suppeditatur de pristino loquendi usu, veterem proinde conferendi cum praesenti linguae conditione id quod ad hujusmodi litteraturae incrementum majoris est momenti quam exequi verbis possit. Quanta ex his superiores illi viri docti, quos commemoravi, penitus ignorarunt non culpa hominum sed aetatis! quo magis illud verum esse deprenditur dictum:

οὐδ' ἄρα πως ἦν
ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι (1)

Nondum enim felix faustusque dies (faustissimi enimvero ominis non uni scientiarum generi extitit dies ille) illuxerat, qui praesentis seculi initio vices quodammodo nuperrimis eruditis rependit laborum atque inquisitionum, quae superiorum ingenia atque conatus tamdiu fefellerant, arcanum patefaciendo hiroglyphicae scripturae.

Cum igitur nova scientia ingenia exercere coepisset Clariss. prae ceteris Equitis Franc. Champollion (cujus interitum non sine moerore rerum aegyptiacarum cultores memorant), is tunc, qui litteras copticas non modo perfectissime calleret, verum et ejusdem linguae naturam pervestigasset acutissime, novae lucis ope hanc e monosyllabis vocibus undique constare comperiit. Inventum suum latius exinde hieroglyphicae scripturae contulit, felicique admodum successu cetera excogitatae veteri formae respondere animadvertit. Neque enim id secus accidere poterat; quum enim omnium primus copticam linguam, quae vulgo appellatur, sub, tot secula frustra tentatis, hieroglyphicis signis latere demonstrasset (2), nova exinde copticae linguae naturae primigeniae confirmatio accessit. Innotuit ergo et qua de causa hactenus editae grammaticae a perfectione tantopere distarent, et quam imposterum viam esset insistendum ad absolu-

---

(1) *Iliad. XXIII.* 670. 671.

(2) Précis du Système Hiérogl. *Cap. praesertim V.*

tam aegyptiaci sermonis ideam tradendam assequendasque ejusdem regulas. Negotium hujusmodi pro sua in philologicis rebus solertia idem aggressus est Champoll.; non usque adeo tamen perfecit ut nova grammatica in lucem posset prodire; contendendum namque illi erat quo veram hieroglyphicorum naturam comprobaret, traditamque doctrinam adversus impugnatores defenderet. Res ita se habebant, quum *Monumentorum Aegypti et Nubiae* Enarrator praestantissimus, cujus jam tum praeclara laus in orientali litteratura emineret, insperato patefacti tunc mysterii, ut ita dicam, hieroglyphicae scripturae nuntium accepit. Mirum quo se animi impetu ad hanc litteraturam excolendam dederit, quave diligentia traditiones explanandas arripuerit quae in Aegypti monumentis extarent proditae. Quo factum est ut illum qui in hoc genere princeps Italiae fuerat (1) nemo deinde tota Europa anteire valuerit. Hic ut primum in Champollion amicitiam venit, accidit utrisque, quod ceteris doctioribus, ut nempe conjunctio animorum, studiorum similitudine maxime conciliata, quandam doctrinae communitatem inter eos pepererit. Ex hoc revera fonte se linguae aegyptiacae doctrinam hausisse Auctor non semel est professus, quam aliis quoque cupiens communicare haec *Elementa* juxta novam methodum auditorum suorum usui tenui exaravit libello, brevius sane quam Champoll. fecisset, verum perspicuitate commodius, nonnullis praeterea de suo adjectis (2). Cujusmodi libellus cum manu scriptus circumferri coepisset fuissetque ad me delatus, intellexi statim vulgatum hunc magno usui fore. Quocirca Auctorem per litteras conveni; ut in plurimorum utilitatem typis consignari haec *Elementa* pateretur rogavi. Minime gravate se id factum laturum

(1) *Vide* Il Sistema Geroglifico del Sig. Cav. Champollion il minore dichiarato ed esposto all' intelligenza di tutti dal Dottore Ippolito Rosellini etc. Pisa 1825. *Et* Di un Basso-Rilievo Egiziano della I. e R. Galleria di Firenze Illustrazione del Dott. Ippol. Rosellini P. Professore di Lingue Orientali nella I. e R. Università di Pisa. Firenze 1826.

(2) *Ipsi inter alia debetur tabula a fronte paginae 2 collocata schemata referens hieroglyphica et hieratica, unde sex e nuperis litteris mutuati sunt aegyptii.*

perhumaniter respondit ; quippe ad aliorum studia juvanda magna voluntate ferri consueverit. Denuntiavit tamen, se ea conditione acquiescere, si editor, quisquis ille futurus esset, palam lectores commonefaceret grammaticam hanc Champollion maximam partem acceptam referri debere : conditionem accepi, fidem meam libero.

Hactenus de horum elementorum occasione et Auctore ; pauca nunc de ratione praesentis editionis. Atque in primis, quo latius eorundem usus pateret vel ultra montes, ea latinitate donavi. Exempla, quibus regulae et observationes fere singulae innituntur, ex auctoris praescripto, coacervavi e SS. Librorum V. et N. T. fragmentis editis thebanae scilicet, memphiticae atque baschmuricae versionis. Non secus ac pronominibus et articulis pro unoquoque genere, numero atque personis apposita sunt exempla selecta ; in verbi personis singulis uniuscujusque temporis praestari similiter oportuerat, si per librorum copiam licuisset, eorum praesertim qui ad baschmuricam dialectum pertineant : pro opportunitate tamen nonnulla apposui ; alias fortasse, Deo bene juvante, satis huic muneri pleniusque faciam (1). Nunquam porro neglexi singulis ut exemplis e copticis textibus singuli a fronte textus graeci responderent e LXX. Intt. unde Versio aegyptiaca profluit. Et quoniam ista cum Codice Alexandrino plerumque facit, hoc ideo usus sum ad cujus fidem capita atque versus indicarem. Subinde tamen, illo derelicto, me Codicem Vaticanum adiisse in N. praesertim T. comperies, quando scilicet huic melius quam illi coptica versio concinit. Quandoquidem porro in tanta regularum brevitate cum perspicuitate conjuncta nonnulla deesse italico MS. videbantur, quae Auctor ipse docendo voce suppleverit, pauca ex his addita per me sunt (neque enim eadem conditio est legentium ac eorum qui e viva, ut ajunt, Doctoris voce erudiuntur) in quo quidem ego e grammaticis Woide et Tattam, nec non e Lexicis Amedei Peyron, (in quo quidem Auctor (2) plura praestitit linguae copticae studii incremen-

(1) *Publice denunciatum est, Londini editionem adornari totius V. Testamenti e MSS. Sahidicis atque Copticis. Id si verum est, et multa inde commoda sequentur, et hujus grammaticae editio prodibit absolutior.*

(2) Lexicon linguae copt. Taurini 1835.

to quam ceteri soleant Lexicographi ,) atque Tattam (1) aliquid profeci, calculoque suo Rosellinius probavit.

Quod unum de iis quae praefandi occasionem praebuerunt reliquum est, usus nempe atque utilitas compendiariae hujusce grammaticae, sic ego existimo, nullam aliam viam esse tenendam illis qui per Aegyptiacam Sacrae Scripturae versionem linguae hujus ingenium noscere instituunt, ut rationem exinde qua e graeco fonte divina eloquia in aegyptiacum sermonem manarunt probe valeant existimare, judiciumque ferre de pristina conditione Alexandrini textus non in genere modo, verum et juxta varias quae in Aegypto recensiones obtinuerant, quarum quidem luculentissimi testes essent versiones, siquidem plures sint existimandae (2), quae pro dialectorum varietate varias nobis graeci textus lectiones sisterent. Notitia itaque hujusce linguae usque eo necessaria Sacrae Critices studioso erit, ut, quin haec fragmenta copticae versionis consulat, variarum graecarum lectionum justum delectum habere non possit. Experimentum in hoc genere optime cessit Friderico Münter (3) et Aug. A. Georgio (4) quorum specimina facile cuivis ostendunt quantum roboris in recto usu horum fragmentorum sit pro Catholicae Ecclesiae dogmatibus tuendis. Ex dictis denique constat, illos qui animum adjiciunt intelligendis explanandisque vetustissimis Aegyptiorum monumentis copticae grammaticae hujusmodi subsidio omnino carere non posse (5). Utere igitur, benevole lector, nostrosque in communem utilitatem libenti animo impensos labores aequi bonique fac. Vale.

---

(1) Lex. aegypt. lat. Oxonii 1835.

(2) *Num una eademque sit in tribus dialectis Translatio, an multiplex, nondum explorate mihi cognitum est.*

(3) Specimen Versionum Danielis copticarum. *Romae* 1786. *cf. ibi pag.* 15. *not.* (a).

(4) Fragmentum Evangelii S. Johannis graeco-copto-thebaicum saeculi IV. Romae 1789.

(5) *In horum gratiam grammaticae pars altera lucem, tempore, aspiciet, qua plana methodo* Principia universalia de Aegyptiorum scriptura vulgo sacra, prout Copticae linguae plus minusve congruit *tradentur.*

SERIES CAPITUM GRAMMATICAE.

Alphabetum Copticum . . . pag. 1
De litterarum divisione . . . 2
CAP. I. Canones generales de radicibus . . . 4
§. I. *De radicibus primariis* . . . 5
§. II. *De radicibus secundariis* . . . 6
§. III. *De radicibus compositis* . . . 8
CAP. II. De nomine . . . 10
§. I. *De nominum natura* . . . ib.
§. II. *De nominibus* abstractis . . . 12
§. III. *De nominibus actionis* . . . 13
§. IV. *De nominibus actionis locum innuentibus* . . . ib.
§. V. *De genere nominum* . . . 14
§. VI. *De numero nominum* . . . 15
§. VII. *De nominum declinatione* . . . 16
CAP. III. De pronomine . . . 18
§. I. *De pronomine simplici* . . . ib.
§. II. *De pronomine derivativo* . . . 20
§. III. *De pronomine composito* . . . 26
Pronomina composita, pro primo casu . . . ib.
pro tertio casu . . . 30
pro quarto casu . . . 32
pro sexto casu . . . 33
§. IV. *De pronomine reciproco seu reflexo* . . . 35
CAP. IV. De articulo . . . 37
§. I. *De articulo enunciativo seu indefinitivo* . . . ib.
§. II. *De articulo determinante seu definitivo* . . . 38
§. III. *De articulo demonstrativo* . . . 40
Articulus demonstrativus conjunctus . . . ib.
Articulus demonstrat. separatus . . . 41
§. IV. *De articulo possessivo* . . . 43
Articuli possessivi vagantes . . . ib.
Articuli possessivi orti ab articulis determinantibus . . . 44
Articuli possessivi a demonstrativis orti . . . 51
CAP. V. De nomine adjectivo seu qualitatis . . . 53
§. I. *De adjectivis e radicibus primariis* . . . 54
§. II. *De adjectivis e radicibus derivativis* . . . 55

§. III. *De adjectivis e radicibus compositis* . . . . pag. 56
α. Adjectiva intensioris significationis . . . . ib.
β. Adjectiva privantia 57
γ. Adjectiva constituentia nomina habitudinis, artium, agentium etc . . . . ib.
δ. Adjectiva relativa seu patronymica 58
§. IV. *De genere et numero nominum qualitatis* 59
CAP. VI. De verbo 60
§. I. *De verbo substantivo primario* . . . . ib.
§. II. *De verbo substantivo secundario* 65
§. III. *De verbo substantivo composito seu auxiliari* . . . 69
§. IV. *De modis verbi substantivi auxiliaris* 70
§. V. *De compositione temporum formae primariae affirmantis* 71
§. VI. *Tempora composita* 74
α. Tempora modi indicativi . . . . ib.
β. modi subjunctivi 87
γ. modi hypothetici 89
δ. a primariis minime derivata 93
§. VII. *De forma negante verbi substantivi auxiliaris* . . 102
Particula negans 1. ⲁⲛ . . . . ib.
2. ⲛ̀ 103
3. ⲧⲙ̀ 104
4. ϣⲧⲙ̀ *vel* ϣⲧⲉⲙ 105
5. ⲉⲙⲛ̀ 106
6. ⲛ̀ . . . . ⲁⲛ 107
Tempora formae neganti peculiaria 110
§. VIII. *De forma transitiva seu efficiente verbi substantivi auxiliaris* 113
§. IX. *De forma passivo-impersonali verbi substantivi* . . . 117
§. X. *De particulis verbi substantivi vicem gerentibus* . . . 119
§. XI. *De imperativo, infinitivo et gerundio* 122
APPENDIX De suffixis 125

ELEMENTA

LINGUAE AEGYPTIACAE VULGO COPTICAE.

ALPHABETUM COPTICUM.

Figura		Nomen	Potestas	Numeri	
Ⲁ	ⲁ	Alpha	A	1.	
Ⲃ	ⲃ	Bita	B. V	2.	
Ⲅ	ⲅ	Gamma	G	3.	
Ⲇ	ⲇ	Dalda	D	4.	
Ⲉ	ⲉ	Ei	E	5.	
Ⲋ	ⲋ	So	S	6.	
Ⲍ	ⲍ	Zita	Z	7.	
Ⲏ	ⲏ	Hita	É. I	8.	
Ⲑ	ⲑ	Thita	Th	9.	
Ⲓ	ⲓ	Iauda	I	10.	
Ⲕ	ⲕ	Kappa	K	20.	
Ⲗ	ⲗ	Lauda	L	30.	
Ⲙ	ⲙ	Mi	M	40.	
Ⲛ	ⲛ	Ni	N	50.	
Ⲝ	ⲝ	Xi	X	60	
Ⲟ	ⲟ	O micron	O	70.	
Ⲡ	ⲡ	Pi	P	80.	
Ⲣ	ⲣ	Ro	R	100.	ϥ̄. 90.
Ⲥ	ⲥ	Sima	S	200.	
Ⲧ	ⲧ	Tau	T	300.	
Ⲩ	ⲩ	Y psilon	U	400.	
Ⲫ	ⲫ	Phi	Ph	500.	
Ⲭ	ⲭ	Chi	Ch	600.	
Ⲱ	ⲱ	O mega	O	700.	
Ϣ	ϣ	Schéi	Sc		
Ϥ	ϥ	Fei	F		
Ϧ	ϧ	Chéi	Ch		
Ϩ	ϩ	Hori	H		

Ϫ	ϫ	Giangia	G
Ϭ	ϭ	Ghima	K Ga
Ϯ	ϯ	Dhei	Dh. Ti
Ψ	ψ	Epsi	Ps

De Litterarum divisione.

1. Vocales sunt ⲁ, ⲉ, ⲏ, ⲓ, ⲟ, ⲱ, et ⲩ eadem aliquando cum ⲟⲩ.

2. Consonae reliquae sunt omnes; quarum aliae densae sunt, aliae lenes. Densae: ⲃ, ⲕ, ⲙ, ⲣ, ⲧ, ϣ, ϥ, ϧ, ϫ. Lenes: ⲟ, ⲗ, ⲛ, ⲡ, ⲥ, ⲫ, ⲭ, ϭ, ϩ (quatenus consona τῷ ϧ comparata); ⲅ, ⲇ, ⲍ a graecis praeter necessitatem mutuati sunt aegyptii. ⲁ nota est numeralis. Duplices sunt ⲝ et ⲯ ut apud graecos. ϯ denique nexus est ⲧ cum aliqua vocali.

3. Quoniam vero aegyptii, praeter XXIV. graecorum litteras, aliis indigebant signis ad omnes eorum linguae sonos efferendos, idcirco ex vetusta scribendi methodo (1) alia adsciverunt, quae a hieroglyphicis per hieraticam formam detorta quomodo fuerint, tabula nostra ob oculos ponit.

Annotatio.

" Exhibita harum sex litterarum ab origine figura, de earundem pro-
„ nunciandarum ratione aliquid subjungendum:

ϣ

" Esse ⲥ fortius ad sibilum tenus elatum constat; verum ita nonnun-
„ quam usu moderatur, ut ad ⲭ videatur accedere. Quare nomen men-
„ sis noni aegyptiorum ⲡⲁϣⲱⲛⲥ, et ⲡⲁⲭⲱⲛ scribitur, sic in qui-
„ busdam vocibus a graeca lingua profectis litterae χ substituerunt ϣ,
„ ex. gr. ⲁⲣϣⲓⲙⲁⲛⲇⲣⲓⲧⲁ. Graeci vicissim aegyptiacis quandoque no-
„ minibus ab hac littera incipientibus suum ⲭ praefecerunt; hinc quem
„ regem deprehendimus apud Herodotum (II, 124.) appellatum χέωψ,
„ non alius profecto est quam qui aegyptiis ϣⲟⲩϥⲱ; id quod defectum
„ argueret hujusmodi vehementioris soni in graeca lingua, nisi et apud
„ Arabes eadem saepe permutatio, saltem in pronunciando, usuveniret.

ϥ

„ A potestate litterae ⲫ, φ proxime abest, uti ex eo liquet quod ad-

(1) Conferatur nota subjecta paginae 324. *Etymolog. Aegyptiac.* Ignatii Rossii

Hieroglyphic.	*Hieratic.*	*Coptic.*	
		ϣ	*Schei*
		ϥ	*Phei*
		ϧ	*Chei*
		ϩ	*Hori*
*		ϭ	*Ghima*
		ϫ	*Giangia*
*		ϭ	.....
		ϫ	.....

,, ductnm nomen ϣⲟⲩϥⲱ ab Eratosthene (apud Syncellum pag. 102.)
,, σαῶφις exprimitur. Idem accidit nomini μέμφις cum aegyptio ⲙⲁⲛ-
,, ⲛⲟⲩϥⲓ apertissime conferendo. Illud porro discriminis est inter utram-
,, que litteram ⲫ, et ϥ: ⲫ et cum adspiratione et sine ea usurpari,
,, ut patet in articulo ⲫⲁⲓ et ⲡⲁⲓ, nec non in proprio nomine ⲡⲧⲁϩ
,, (Zoega Codd. Borg. p. 458.) cum φθὰ comparato, ϥ vero nunquam
,, ex vi sua in quacumque dialecto vel compositione remittere, nisi
,, quando cum ⲃ permutanda sit.

ϧ

,, Pro qua Thebanis est ϩ. Respondet κ et χ graecorum: ex. gr. ⲡⲓ-
,, ϧⲉⲗϣⲓⲣⲓ redduntur Καλασίριες (Herodot. II, 164.) sic fortasse ϧⲁ-
,, ⲣⲉϭⲱⲟⲩⲧⲥ contulerit quis cum χοιρογρύλλιος.

ϩ

,, Spiritum asperum, quem vocant, supplet. Id coptica nomina evin-
,, cunt e graeco non modo, verum et ab aliis linguis profecta. Ex gr.
,, ϩⲩⲥⲱⲡⲟⲛ ὕσσωπος, ϩⲣⲁⲃⲃⲓ ῥαββὶ. Offendimus praeterea in vete-
,, re scribendi methodo ϩⲣⲱⲙⲏ *Roma*; ⲡϩⲉⲓⲗⲉⲓⲡⲟⲥ *Philippus*,
,, ϩⲧⲣⲓⲛⲥ *Hadrianus*, al.

ϭ

,, Gutturali sono communius gaudet; Graeci namque per κ et χ ean-
,, dem litteram efferre solent in nominibus propriis aegyptiorum. Ex. gr.
,, Νίτωκρις (Herodot. II, 100.) est ⲚⲎⲦ ϬⲢⲞ *Minerva victrix*, inter-
,, prete Eratosthene (catal. num. XXII.) Ἀθηνᾶ νικηφόρος. Vicissim in-
,, terpres thebanus loci Act. 13, 21. Κὶς quod est a קִישׁ 1. Reg. 9, 1.
,, reddidit ϬⲒⲤ.

ϫ

,, Blaesa litera simul atque vehemens dentalibus partim accensenda,
,, partim palatalibus (et sibilantibus nonnihil), fere ut *dtg*. Diversimode
,, itaque aliis in linguis elata fuit; in graeca quidem nunc per γδ, ut
,, ψάγδης (Athen. XV, 12.) *unguentum aegyptium* ⲡⲥⲟϫⲉⲛ (in N.T.
,, et alibi passim) Nunc vero per Σ, et س, prout invenimus nomen

„ ϫⲉⲙⲛⲟⲩϯ σιμινοῦθι usurpatum (apud s. Theophilum ep. ad Au-
„ tolic.) atque σεβεννύτης سمنود . Alias graecum K , et ج arabicum
„ cum hac littera coptice commutatum fuit , ex. gr. a κάμηλος et
„ الجمل ϫⲁⲙⲟⲩⲗ. Communius tamen huic respondent γ , et T., צֹעַן
„ namque (Ps. 78 , no. 77 , 12. 43.) graec. Τάνις , aegyptiis est ϫⲁ-
„ ⲛⲓ , sive ϫⲁⲛⲏ (conf. *i monumenti dell' Egitto , e della Nubia* etc.
„ vol. II. *partis primae* pag. 66. 67. vol. III. *secundae partis* pag.
„ 193 , not. 3. , et 489 , not. 3. , Iiem Zoega de O. et U. Obel. pag.
„ 454 , not. 53.) „ .

4. Pro dialectorum varietate litterae nonnullae permutantur hoc pacto:

ⲃ · ⲕ · ⲙ · ⲡ · ⲣ · ⲧ · ⲱ · ϣ · ϥ · ϧ · ϫ ·
ⲡ · ⲅ · ⲛ · ⲫ · ⲗ · ⲑ · ⲟ · ⲥ · ⲃ · ϩ · ϭ ·
ⲭ · ⲇ ·

CAPUT I.

CANONES GENERALES DE RADICIBUS.

I. Aegyptiaca lingua monosyllaba est suapte natura quod ad voces suas ab origine consideratas. Haec regula nulla exceptione infirmatur , ita ut pro derivatis , aut compositis illae voces habendae sint , quae *polysyllabae* deprehenduntur.

II. *Primariae* voces pro veris *radicibus* sunt habendae , e quibus certa constantique methodo *derivatae* atque *compositae* voces coalescunt.

III. Nonnullae voces licet a *primariis derivatae* , respectu tamen aliarum vocum , quas gignunt , evadunt et ipsae *primariae* ; has proinde *secundarias radices* appellamus.

IV. E duabus pluribusve radicibus primariis vel secundariis *compositae* voces oriuntur.

V. Voces denique e radicibus secundariis derivatas *radices compositas* dicimus.

Ex gr. ⲟⲩⲱ *germen* , *vox* est origo seu radix rimaria ; hinc

derivantur (ⲟⲩⲉⲧ *recens*, *viridis* , *crudus*.) (ⲟⲩⲱⲧ idem.) (ⲟⲩⲱⲧⲱ *responsum* , *nunciatio*.) *radices secundariae* ; hinc rursus

(ⲧⲁⲟⲩⲟ *oriri*, *nasci.*)
derivantur (ϫⲓⲛⲟⲩⲱ *nunciare.*) *radices compositae.*
(ⲉⲣⲟⲩⲱ *respondere*, *loqui.*)

VI. Tum a secundariis tum a compositis radicibus ulterius progrediendo existunt voces *derivatae* vocesque *compositae*, quarum si perfecte instituatur analysis, unaquaeque earum in radices primarias monosyllabas duas vel plures resolvitur.

VII. Cum uniuscujusque vocis aut radicis notatio sit vel *res* absolute, vel *rei accidens* sive *proprietas*, sequitur, aegyptiacas voces in universum aut *substantivi*, aut *adjectivi* rationem habere.

De radicibus primariis

§ I.

Radices primariae octo in classes commode partiuntur, nempe:

1. Voces quae una tantum vocali aut diptongo constant, v. gr. ⲁ Thebana in dialecto, ⲁⲓ Memphitica, ⲉⲓ Baschmurica *faciens* ⲉⲓ Theb., ⲓ Memph. et Basch. *vadens*.

Annotatio.

„ Tres omnino sunt aegyptiacae linguae dialecti, *Thebana* quae et Sa-
„ hidicae nomen obtinet, *Memphitica* et *Baschmurica*, atque haec po-
„ strema terminos magis definitos habet. Prima et altera superioris et in-
„ ferioris aegypti linguae fuerant olim, tertia plagam occupaverat quae
„ ad orientem septemtrionemque vergit. Ad invicem porro distinguuntur
„ a vocalibus correptis aut productis, nonnunquam etiam abjectis, aut
„ respective duplicatis; item consonis litteris invicem permutatis ad ra-
„ tionem supra pag. 4. expositam; id quod exemplis deinceps afferren-
„ dis melius patebit, in quibus dialectorum diversitatem sigla T. M. B.
„ indicabunt „.

2. Voces quarum praepositiva est vocalis aut diphtongus pospositiva autem consona, ex gr. ⲉⲣ M., ⲣ̀ T., ⲉⲗ B. *faciens*; ⲉⲛ T. *ducens*; ⲟⲩⲱⲙ T., ⲟⲩⲁⲙ B. *manducans*.

3. Praepositiva consona, postpositiva vocalis aut diphtongus, ex gr. ϥⲓ M., ⲃⲓ B. *ferens*, *portans*. ⲥⲱ M., ⲥⲁⲁ B. *bibens*; ⲧⲟⲓ T. *dans*.

4. Vocalis ant diphtongus sequentibus binis consonis, ex gr. ⲏⲣⲡ M., ⲏⲗⲡ B. *vinum*; ⲱⲃϣ T. *obliviscens*; ⲱⲛϩ M. ⲁⲛϩ B. *vivens*.

5. Binae consonae sequente vocali aut diphtongo, ex gr. ϩⲣⲟⲟⲩ T. *vox* ϫⲡⲟ T., ϫⲡⲁ B. *gignens*; ⲥⳉⲁⲓ M. ⲥϩⲉⲓ B. *scribens*. Paucae admodum numero sunt radices hujusce classis.

6. Vocalis aut diphtongus inter duas consonas, ex gr. ⲡⲱϣ T., ⲡⲁϣ B. *dividens*, *extendens*; ⲃⲁⲗ T., ⲃⲉⲗ B. *oculus*. Classis haec omnium est uberrima.

7. Consona et vocalis sive diphtongus, aliis duabus consonis sequentibus, ex gr. ϣⲱⲗⲕ T. *nectens*, *implicans*; ⲗⲱⲃϣ T., ⲗⲁⲃϣ B. *urens*, *ardens*. Radices hujus classis caute distinguendae sunt a vocibus plerisque speciem quidem septimae classis referentibus, sed quae tamen secundariae sunt, atque a sexta classe originem agnoscunt, ut ex. gr. ⲥⲱϣⲥ *pudor*, *confusus*, et ⲥⲱϣϥ *deprimens* a ⲥⲱϣ *irridens*, *subsannans* voces derivatae.

8. Tres consonae, vocali aut diphtongo post duas priores interposito, ex gr. ϣⲕⲁⲕ T. *clamor*; ϣⲗⲁϥ B. *opprobrium*; ϩⲙⲟⲟⲥ T. *sedens*; ϫⲣⲓⲙ T. B. *desertum*. Haud omnes hujusce formae voces huic classi accensendae sunt, etsi prima fronte ad eandem pertinere videantur; non paucae siquidem a sexta profluunt, prout ϣⲧⲁⲙ *sternutans* quod est a ⲧⲱⲙ *rejiciens*.

De radicibus secundariis.

§ II.

1. Dantur radices *monosyllabae* licet non primariae; cum enim ab istis profluant, censendae sunt *secundariae*. Porro id sic fere accidit. Primariae radices sensu gaudent activo, notant siquidem alicujus agentis actum in specie vel conditionem: quod si in hujusmodi vocibus ⲏ substituatur vocali ⲱ, sensus evadit passivus, et radix ipsa fit *secundaria* ex. gr.

ⲃⲱϣ *exspolians*	ⲃⲏϣ *exspoliatus*, *nudus*.
ⲧⲱϣ *statuens*, *constituens* .	ⲧⲏϣ *statutus*, *constitutus*.
ϣⲱϣ *adaequans*	ϣⲏϣ *adaequatus*.
ⲧⲱⲧ *persuadens*	ⲧⲏⲧ *persuasus*.

2. Radices primariae prae ⲱ habentes ⲁ vel ⲉ has in ⲏ pariter mutant ut fiant passivae, ex. gr.

ⲟⲩⲁⲃ *purus*, *sanctificans* · ⲟⲩⲏⲃ *sanctificatus*, inde *sacerdos.*
ⲡⲉϩ *excutiens* · · · · · · ⲡⲏϩ *excussus.*

3. Interdum augetur significatio radicis primariae per accessionem litterarum ⲥ, ⲧ, ϥ, ϣ, ita ut radix ipsa evadat *monosyllabica secundaria* ex. gr.

ⲧⲱⲙ *claudens* · · · · · · ⲧⲱⲙⲥ *sepeliens.*
ⲗⲱϫ *uniens*, *adjungens* · · ⲗⲱϫⲧ *se adjungens.*
ϣⲱϣ *irridens* · · · · · · ϣⲱϣϥ *deprimens.*
ϣⲟⲩ *convenit*, *decet* · · · ϣϣⲉ *necesse est.*

4. Vocalem quoque suam primariae radices mutant aliquando, atque alteram, ad normam dialectorum, in fine adsciscunt; fiuntque dissyllabae, quin sensus tamen augeatur, ex. gr.

ⲣⲕ T.) (ⲣⲓⲕⲉ T.)
ⲣⲉⲕ M.) *inclinans* · · · (ⲣⲓⲕⲓ M.) *inclinans.*
ⲗⲉⲕ B.) (ⲗⲓⲕⲉ et ⲗⲓⲕⲓ B.)

ⲉⲡ *ducens* · · · · · · · ⲉⲓⲡⲉ (ⲓⲡⲓ M.) *ducens.*

ⲉⲣ T.) (ⲉⲓⲣⲉ T.)
ⲉⲣ M.) *faciens* · · · · (ⲓⲣⲓ M.) *faciens.*
ⲉⲗ B.) (ⲉⲓⲗⲓ B.)

5. Dialectus Thebana interdum vocalem inter utramque consonam euphoniae causa interserit, ex. gr.

ⲱⲡϩ *vivens* · · · · · · ⲱⲡⲁϩ *vivens.*
ⲧⲱⲃϩ *orans* · · · · · · ⲧⲱⲃⲁϩ *orans.*

6. Nonnunquam *secundariae* radices habentur a primariis, aucta voce a syllaba finali ⲉⲙ, quo casu sensus evadit intensivus, ex. gr.

ⲱⲗ *levans* · · · · · · · · (ⲱⲗⲙ̀ T.) (ⲱⲗⲉⲙ M.) *erigens.*

ⲥⲱⲣ *diffusus* · · · · · · · (ⲥⲱⲣⲙ̀ T.) (ⲥⲱⲣⲉⲙ M.) *errans.*

7. Alias, primariae radices fiunt dissyllabae et *secundariae* ob sui reduplicationem, ex. gr.

ⲁ T.) (ⲁⲓⲁⲉⲓ T.)
ⲁⲓ M.) *faciens* · · · · · · (ⲁⲓⲁⲓ M.) *augens.*
ⲉⲓ B.) (ⲉⲓⲉⲓ B.)

ⲃⲱⲣ *repellens* · · · · · · · ⲃⲟⲣⲃⲣ̀ vel ⲃⲉⲣⲃⲱⲣ *rejiciens.*

ϲⲛ̄ *praeteriens* . . . . . ⲥⲟⲛⲥⲛ̄ vel ⲥⲁⲛⲥⲱⲛ *transiens.*

Ubi adverte, priorem consonam alterius partis reduplicationis euphoniae causa interdum amitti; atque fieri vocalis metathesin, ex. gr.

ϩⲱⲣϫ *superpono* . . ϩⲣⲟϫⲣⲉϫ pro ϩⲣⲟϫϩⲣⲉϫ *fricans ad expoliendum.*
ⲥⲱⲣⲉⲙ *perdens* . . ⲥⲣⲉⲙⲣⲱⲙ pro ⲥⲣⲉⲙⲥⲣⲱⲙ *negligens.*

De radicibus compositis.

§. III.

1. E duabus pluribusque primariis sive secundariis radicibus una simul junctis radices *compositae* constituuntur, quae una, duabus et pluribus quoque syllabis constare possunt.

2. *Compositae monosyllabae* plerumque fiunt accedente primaria radice ϯ, ⲧⲉⲓ (per compendium ⲧ) *dans* aliis radicibus. Quo pacto radix illa primaria evadit composita, atque sensu *transitivo* afficitur ex. gr.

ⲟⲩⲉ T.) spatium . . . (ⲧⲟⲩⲉ T.) (dans spatium) *amovens.*
ⲟⲩⲉⲓ M.) (ⲧⲟⲩⲉⲓ M.)

ⲥⲱ *bibens* . . . . . ⲧⲥⲱ (dans bibere) *irrigans.*
ⲱⲗⲕ *portans* . . . . . ⲧⲟⲗⲕ (dans ad ferendum) *suspendens.*

3. Praestat hinc diligenter advertere, non paucas adesse radices, quae licet primariae ex earundem forma videantur, quum tamen e duabus primariis in unam coaluerint syllabam, vere sunt radices *compositae monosyllabae*, ut ⲣⲱⲧ *germinans*, *producens* est ab ⲉⲣ *faciens* et ⲟⲩⲱⲧ *novus*, *recens* per contractionem, et aphaeresin.

4. *Dissyllabae* e contrario ulla absque contractione e duabus radicibus primariis una consociatis existunt, ex. gr.

ϫⲉⲓⲟⲩⲁ *execrans* (blasphemans) a ϫⲱ *dicens*, et ⲟⲩⲁ *execratio* (blasphemia).
ϫⲛⲉϫⲱ *submittens* . . . . . a ϫⲛⲉ *inclinans*, et ϫⲱ *caput.*
ⲙⲉϩϩⲏⲧ *satisfaciens* . . . . a ⲙⲉϩ *implens*, et ϩⲏⲧ *cor.*
ⲥⲱⲣⲡⲁⲧ *dormiens* . . . . a ⲥⲱⲣ *extendens*, et ⲡⲁⲧ *pes.*

5. Hujusmodi *compositis dissyllabis* efformandis inserviunt prae aliis sequentes primariae radices: ⲉⲣ *faciens*; ϯ *dans*; ϫⲓ vel ϭⲓ *capiens*; ϩⲓ *jacens*; ⲕⲱ vel ⲭⲱ *ponens*, quae saepius initio, in fine rarius, ad-

veniunt aliis primariis radicibus aut secundariis, prout exempla demonstrant:

(ⲣ̇) ⲣ̇ⲡⲙⲁ T.) ⲉⲣⲫⲙⲁ M.) ⲉⲗⲡⲙⲉ B.) *succedens* (ital. *rimpiazzare*) · · ab ⲣ̇ *faciens*, et ⲡⲙⲁ *locus*, *gradus*.

ⲣ̇ⲁⲥ T.) ⲉⲣⲁⲥ M.) ⲉⲗⲉⲥ B.) *senescens* · · ab ⲣ̇ · · · · et ⲁⲥ *antiquus*.

Nonnunquam ⲉⲣ apparet sub forma ⲣⲓ, quod est per aphaer. ab ⲓⲣⲓ (1) v. g.

ⲣⲓⲙⲉ T.) ⲣⲓⲙⲓ M.) ⲗⲓⲙⲓ B.) *plorans* · · · ab ⲣ̇ *faciens*, et (ⲙⲟⲟⲩ T.) (ⲙⲱⲟⲩ M.) (ⲙⲁⲩ B.) *aqua*.

(ϯ) ϯϩⲉ *ebrius* · · · · · · · a ϯ *dans* · · et ϩⲉ *labens*.
ϯϩⲏⲧ *observans* · · · · a ϯ · · · · et ϩⲏⲧ *cor*.
ⲧⲁⲟⲩⲉ *segregans* · · · · a ϯ (2) · · · et ⲟⲩⲉ *distantia*.
ⲧⲁϫⲣⲟ *roborans* · · · · a ϯ · · · · et ϫⲱⲣ *robur*.
ⲧⲁⲛϩⲱ *vivificans* · · · · · a ϯ · · · · et ⲱⲛϩ *vita*.
ⲧⲉⲥⲧⲟ *respuens* · · · · · a ϯ · · · · et ⲥⲉⲧ *rejiciens*.
ⲧⲥⲁⲃⲟ *docens* · · · · · · a ϯ · · · · et ⲥⲃⲱ *scientia*.
ⲙⲁϣϯ *valde producens* · · a ⲙⲏϣ *multitudo*, et ϯ *dans*.

(ϫⲓ) ϫⲓϣⲱⲙ *participans* · · · a ϫⲓ *capiens*, et ϣⲱⲙ *portio*.
ϫⲓⲛⲉⲙ *consors* · · · · · a ϫⲓ · · · et ⲛⲉⲙ *cum*.
ϩⲁⲡϫⲓ *condemnans* · · · a ϩⲁⲡ *judicium*, et ϫⲓ *capiens*.

(ϩⲓ) ϩⲓⲡϩⲟ T.) ϩⲓⲫϩⲟ M.) ϩⲓⲡϩⲁ B.) *respiciens* · · · a ϩⲓ *jaciens*, et (ⲡϩⲟ T.) (ⲫϩⲟ M.) (ⲡϩⲁ B.) *vultus*.

ϩⲓⲗⲁ T.) ϩⲓⲗⲁⲥ M.) ϩⲓⲗⲉⲥ B.) *calumnians* · · · a ϩⲓ · · et (ⲗⲁ T.) (ⲗⲁⲥ M.) (ⲗⲉⲥ B.) *os*, *oris*.

(ⲕⲱ) vel (ⲭⲱ) ⲕⲁⲣⲱ T.) ⲭⲁⲣⲱ M.) ⲕⲁⲗⲱ B.) *silens* ·· a ⲕⲱ vel ⲭⲱ *ponens*, et (ⲣⲱ T.M.) (ⲗⲱ B.) *lingua*.

6. *Polysyllabae* radices *compositae* a pluribus radicibus oriuntur, ex. gr. ϯⲧⲱⲕϩⲏⲧ *animum addens* · · a ϯ *dans*, ⲧⲱⲕ *favilla*, et ϩⲏⲧ *cor*.

(1) Vide superius paragraph. II. num. 4. (2) Supr. num. 2.

ⲉⲣϩⲁⲣϣϩⲏⲧ *patientiam sumens* . . ab ⲉⲣ *faciens*, ϩⲁⲣϣ *remorans*, et ϩⲏⲧ *cor.*

ⲉⲣⲁⲧϣⲁⲩ *inutile esse* . . ab ⲉⲣ *faciens*, ⲁⲧ *sine*, et ϣⲁⲩ *utilitas.*

7. Quaecumque denique radix sive simplex, sive derivata, sive composita, nonnullis praepositionibus aucta, fit *polysyllaba*, id quod inferius patebit.

CAPUT II.

DE NOMINE.

1. *Nominis* notatione in praesens voces illas comprehendimus, quibus res absolute existentes denotandi vis est, *substantiva* videlicet nomina sive propria illa sint, sive *appellativa*, sive etiam *abstracta* quae vocant; namque de vocibus accidentia sive rerum proprietates tantum indicantibus (1) seorsim agendum.

2. Quadrifarie nomina sunt consideranda; et primo quod ad ipsorum *naturam*; deinde quod ad *genus*; tertio quod ad *numerum*; quod ad varios tandem respectus ad ceteras orationis voces seu partes.

De nominum natura.

§ I.

1. Juxta canones de radicibus superius traditos (2), nomina quoque dispertienda sunt in *primaria*, *derivativa*, atque *composita.*

2. Quae a nulla alia *radicali* voce profluunt, sed ipsa per se veluti origines sunt atque primariae radices, ea *nomina primaria* dicuntur; hujusmodi sunt:

ⲙⲟⲟⲩ	T.	ⲙⲱⲟⲩ	M.	ⲙⲁⲩ	B.	*aqua.*
ⲣⲱ	T.	ⲣⲱ	M.	ⲗⲱ	B.	*os, oris.*
ⲣⲁⲧ	T.	ⲣⲁⲧ	M.	ⲗⲉⲧ	B.	*pes.*
ⲣⲏ	T.	ⲣⲏ	M.	ⲣⲉ	B.	*sol.*
ⲱϩ, ⲟⲟϩ	T.	ⲓⲟϩ	M.	ⲓⲁϩ	B.	*luna.*

Annotatio.

„ Animadvertendum est simplices radices plerasque utramque in se ra-

(1) Cf. Cap. I. can. VII. supr. (2) Canon. praesertim II.

„ tionem habere nominis scilicet substantivi, et adjectivi, prout et rem „ notant, et alicujus subjecti qualitatem, ex gr. ⲱⲃϣ *oblivio* perinde „ significat ac *obliviscens*; ϫⲟ *semen*, et *qui seminat*; ϫⲡⲟ *generatio* „ atque *genitor*; ⲱϩⲥ *messis* et *messor*. Ceterum quando vere nomen „ sit, sive substantivum adpositus articulus docet „.

3. *Derivativa* nomina aliquando monosyllaba manent, quandoqne vero fiunt dissyllaba. In priori casu

aut vocalem tantum mutant:	ⲧⲟⲙ *murus* . . .	a ⲧⲱⲙ *claudens*.
	ⲡⲁϣ *rete* . . .	a ⲡⲱϣ *extendens*.
	ⲥⲟⲛⲧ *creatio* . .	a ⲥⲱⲛⲧ *creans*.
aut unam ex lit. ⲧ, ⲥ, ϥ adsciscunt ulterius:	ϩⲟⲛⲧ *doctor* . .	a ϩⲱⲛ *instituens*.
	ⲟⲩⲟⲙϥ *praesepe* . .	ab ⲟⲩⲱⲙ *manducans*.
	ϭⲟⲣϭⲥ *insidiae* . .	a ϭⲱⲣϭ *venator*.

4. In altero casu augentur lit. ⲥ vel ϥ, simulque vocalem mutant e longa plerumque in brevem, ex. gr.

ϩⲱⲧⲃ *occidens* . . . . . . ϩⲟⲧⲃⲉⲥ *caedes*.
ⲙⲱⲧⲛ̀ *facile reddens* . . . . ⲙⲟⲧⲛⲉⲥ *facilitas*.
ⲥⲟⲩⲑⲉⲛ *dirigens* . . . . . . ⲥⲟⲑⲛⲉϥ *telum*.

5. Nonnunquam ita derivantur nomina, ut vocalem primitivi mutent vel in diphtongum, assumantque aliam in fine vocalem, ⲉ videlicet Thebaice, et ⲓ Memphitice, ex gr.

ⲙⲱⲣ *cingens* . . . . . . ⲙⲁⲓⲣⲉ *fasces* (ital. *fascio*).
ⲕⲱⲡ *abscondens* . . . . . ⲕⲏⲡⲉ *latibulum*.
ⲧⲱⲡ *deglutiens* . . . . . ⲧⲉⲓⲡⲉ *sapor*, *gustus*.
ⲙⲉⲥ *gignens* . . . . . . ⲙⲁⲥⲓ *pullus*.

6. *Composita* nomina e primariis derivatisque nominibus coalescunt, ex. gr.

ⲕⲁⲥⲣⲟ *mentum* . . . . . a ⲕⲁⲥ *os*, *ossis*, et ⲣⲟ *os*, *oris*.
ⲃⲁⲗϩⲏⲧ *ingenuus*, *apertus* . . a ⲃⲁⲗ *oculus*, et ϩⲏⲧ *cor*.
ⲗⲁϩⲏⲧ *gulosus* . . . . . a ⲗⲁ *lingua*, et ϩⲏⲧ idem.

7. Quaedam voces propter hujusmodi unionem mutationibus obnoxiae fiunt, sic ⲙⲟⲟⲩ T. ⲙⲱⲟⲩ M. *aqua* in compositione effertur ⲙⲟⲩ; ⲧⲏⲩ T. ⲑⲏⲟⲩ M. *ventus* ⲧⲟⲩ; ⲙⲟⲟⲛⲉ T. ⲙⲟⲛⲓ M. *pastor* evadit ⲙⲁⲛ vel ⲙⲁⲛⲉ, ex. gr.

ⲙⲟⲩⲃⲉⲣⲧ *aqua rosacea* . . . . a ⲙⲟⲟⲩ, et ⲃⲉⲣⲧ *rosa*.

ⲧⲟⲩⲙⲛ̀ⲧ *ventus occidentalis* . . a ⲧⲏⲩ, et ⲉⲙⲛ̀ⲧ *occidens.*
ⲙⲁⲛⲉⲥⲟⲟⲩ *pastor ovium* . . . a ⲙⲟⲟⲛⲉ, et ⲉⲥⲟⲟⲩ *ovis.*

8. Nominibus compositis accensenda sunt, primo; quae vulgo dicuntur nomina *abstracta*; secundo, nomina *actionis*; tertio nomina *loci* et *temporis actionis*. Legibus adeo certis constantibusque eorumdem compositio in unaquaque specie subjacet, ut vel ex hoc aegyptiacae linguae praestantia maxime eluceat, et vetustioribus linguis eadem comparata iis antecellere videatur.

De nominibus abstractis.

§. II.

1. Voces denotantes *qualitates* praecisas a subjecto cujus ad instar attributorum sunt, usurpatasque in oratione tanquam entia realia, *nomina abstracta* appellamus.

2. Nomina hujusmodi ab adjectivis proficiscuntur.

3. Praepositionis monosyllabae ⲙⲛ̀ⲧ T., ⲙⲉⲧ M., cujus vis esse videtur attributum vel qualitatem notare, praecipuum officium est in constituendis nominibus abstractis, ex. gr.

ⲙⲛ̀ⲧϭⲱⲃ T. *debilitas* (attributum scilic. hominis debilis) . . a ϭⲱⲃ *debilis.*
ⲙⲛ̀ⲧϩⲏⲕⲉ T. *paupertas* . . . . a ϩⲏⲕⲉ *pauper.*
ⲙⲉⲧϫⲁϥ M. *frigedo* . . . . a ϫⲁϥ *frigus.*
ⲙⲉⲧⲙⲁⲓ M. *amor* . . . . a ⲙⲁⲓ *amans.*
ⲙⲉⲧⲥⲁⲓⲉ M. *pulchritudo* . . . . a ⲥⲁⲓⲉ *pulcher.*
ⲙⲉⲧⲡⲁϣⲧ̀ⲙⲁⲕϩ *obstinatio* . . a ⲡⲁϣϯ *durus*, et ⲙⲁⲕϩ *cervix.*
ⲙⲛ̀ⲧⲙⲁⲓϩⲟⲙⲧ *avaritia* . . . a ⲙⲁ· *amans*, et ϩⲟⲙⲧ *argentum.*
ⲙⲛ̀ⲧⲣⲉϥϩⲉⲧⲃϣⲏⲣⲉϣⲏⲙ *occisio infantium* . . a ⲣⲉϥ *possessor* (*faciens*), ϩⲧⲉⲃ *occisio*, ϣⲏⲣⲉ *filius*, et ϣⲏⲙ *parvus.*
ⲙⲉⲧⲙⲁⲓⲣⲱⲙⲓ *philanthropia* . . a ⲙⲁⲓ *amans*, et ⲣⲱⲙⲓ *homo.*
ⲙⲉⲧⲣⲉϥⲉⲣϩⲉⲃⲛⲟⲩϥⲓ *beneficentia* . . a ⲣⲉϥ *possessor*, ⲉⲣ *faciendi*, ϩⲉⲃ *opera*, et ⲛⲟⲩϥⲓ *bona.*
ⲙⲛ̀ⲧⲁⲧⲧⲱⲧⲛ̀ϩⲏⲧ *contumacia* . . ab ⲁⲧ *sine*, ⲧⲱⲧ *temperantia* (persuasio), et ⲛ̀ϩⲏⲧ *cordis.*

ⲙⲉⲧⲁⲧⲥⲱⲧⲉⲙ *incredulitas* . . . ab ⲁⲧⲥⲱⲧⲉⲙ *non intelligens, non audiens.*

De nominibus actionis.

§. III.

1. *Actionis* nomina in hoc conveniunt cum *abstractis*, quod et ipsa a subjecto et ab adjunctis temporis abstrahant, verum nonnihil ab illis differunt quod rem denotent in actu esse.

2. Radix affecta notione accidentis sive qualitatis evadit nomen actionis assumpta ab initio particula monosyllaba ϭⲓⲛ T., vel ϫⲓⲛ M. *actionis* praesentiam fere denotante, quaeque nunquam occurrit a voce sejuncta, ex. gr.

ϭⲓⲛϩⲱⲛ (actio imperantis) *imperium* . . a ϩⲱⲛ *jubens.*
ϭⲓⲛϣⲱⲡⲉ (actio capientis) *captura* . . a ϣⲱⲡⲉ *capiens.*
ϭⲓⲛⲛⲁⲩ (actio videntis) *visio* . . . . a ⲛⲁⲩ *videns.*
ϫⲓⲛⲙⲟϣⲓ (actio ambulantis) *iter* . . . a ⲙⲟϣⲓ *ambulans.*
ϫⲓⲛⲥⲙⲟⲩ (actio benedicentis) *benedictio* . a ⲥⲙⲟⲩ *benedicens.*

In Thebana dialecto ϭⲓⲙ pro ϭⲓⲛ scribitur sequente alia ⲙ (euphonice) ut ϭⲓⲙⲙⲓϣⲉ *bellum* a ⲙⲓϣⲉ *proelians.*

3. Nomina *actionis* formantur quoque mediante ⲣⲁ *actio* (ab ⲣ̀ *facere* e. g.

ⲣⲁⲱϣ *exclamatio* . . . . ab ⲱϣ *exclamans.*
ⲣⲁⲱⲥϩ *messis* . . . . ab ⲱⲥϩ *messor.*

Forma hujusmodi in dialecto thebana praecipue obtinet.

De nominibus actionis locum innuentibus.

§. IV.

1. Per nomen *primarium* ⲙⲁ *locus* sequente nota secundi casus, nempe praepositione ⲛ̀, constituuntur *nomina loci et temporis actionis*, ex.gr.

ⲙⲁⲛ̀ⲥⲱ (locus potationis) *caupona.*
ⲙⲁⲛ̀ⲙⲟⲛⲓ (locus pastoris) *pascuum.*
ⲙⲁⲛ̀ϣⲟⲡⲓ (locus incolae) *habitatio.*
ⲙⲁⲛ̀ϯϩⲁⲛ (locus judicantis) *tribunal.*
ⲙⲁⲛ̀ϣⲏⲛ (locus arboris) *silva.*

ⲙⲁⲛⲁⲗⲟⲗⲓ (locus uvae) *vinea.*
ⲙⲁⲛϣⲱⲟⲩϣⲓ (locus sacrificii) *altare.*

2. Istiusmodi voce ⲙⲁ non variata ad haec nomina efformanda unaquaeque ex tribus dialectis utitur.

De genere nominum.

§. V.

1. Masculinum et femininum genus tantum in nominibus agnoscit lingua aegyptiaca.

2. Cognitio generis cujusque nominis ab usu pendet; verum quomodo ab uno genere in aliud aliqua nomina moveantur paucis habe:

3. Quatuor modis nomen e masculino transit in genus femininum. I. Per formae mutationem; II. Variato nomine in fine; III. Mutata forma simul et variato nomine in fine; IV. Per adpositionem articuli.

I. Forma immutatur per solam vocalium mutationem, ex. gr.

ϣⲏⲣⲉ T. } *filius* . . . . { ϣⲉⲣⲉ T. } *filia.*
ϣⲏⲣⲓ M. } . . . . { ϣⲉⲣⲓ M. }

II. Dupliciter nomina in fine variantur:

α. Si nomen masculinum vocali brevi terminetur, ut in femininum transeat, haec producitur; ex. gr.

ϩⲗⲗⲟ T. } *senex* . . . . . { ϩⲗⲗⲱ T. } *anus.*
ϧⲉⲗⲗⲟ M. } . . . . . { ϧⲉⲗⲗⲱ M. }
ⲃⲗⲗⲉ T. *caecus* . . . . ⲃⲗⲗⲏ T. *caeca.*
ⲟⲩⲣⲟ *rex* . . . . ⲟⲩⲣⲱ *regina.*

β. Nomen masculinum consona terminatum transit in femin. assumpto ⲉ in fine juxta theb. dialectum, et ⲓ juxta memphiticam, ex. gr.

ϣⲱⲙ T. *socer* . . . . . . ϣⲱⲙⲉ *socrus.*
ϩⲓⲏⲃ M. *agnus* . . . . . . ϩⲓⲏⲃⲓ *agna.*

III. Variatis forma simul et terminatione nominis, variatur genus, sed hoc rarius, ex. gr.

ⲥⲟⲛ *frater* . . . . ⲥⲱⲛⲉ *soror.*
ϩⲓⲉⲓⲃ T. *agnus* . . . . . . ϩⲓⲁⲉⲓⲃⲉ *agna.*

IV. Tres recensiti modi minus frequenter occurrunt; communius genus dignoscitur ope articuli ⲡ vel ⲡⲓ T., ⲫ vel ⲫⲓ M. qui masculino; et ⲧ

T., ϴ M., atque ϯ qui feminino inserviunt : de his autem post pronomina agendum erit.

4. Deficiente articulo, sexus non semel exprimitur per verba :

ϩⲟⲟⲩⲧ T. *masculus* . . . . ⲥϩⲓⲙⲉ *femina*.
ϩⲱⲟⲩⲧ M. idem . . . . ⲥϩⲓⲙⲓ idem.

Namque ⲁⲗⲟⲩ ex. gr. generatim est *infans*, sed ⲁⲗⲟⲩ ϩⲟⲟⲩⲧ *infans masculus*, ⲁⲗⲟⲩ ⲥϩⲓⲙⲉ *infans femina*.

De numero nominum.

§. VI.

1. Numeri in nominibus duo tantum sunt *singularis* et *pluralis*, et hi plerumque ab articulis indicantur, ut suo loco explicaturi sumus. Pluralis inducit nonnunquam nominibus mutationes, violentas enim vero, quae ad pluralitatem indicandam per se sufficiunt.

2. Harum autem vicissitudinum quum nulla forte regula assignari possit, consultius ducimus, rei illustrandae causa, tabulam hic subjungere formarum magis irrgeularium:

ⲁⲃⲱⲕ *corvus* . . ⲁⲃⲱⲕⲉ *corvi*.
ⲗⲟⲟⲩ *torquis* . . ⲗⲟⲟⲩⲉ *torques*.
ⲁⲫⲱⲫ *gigas* . . ⲁⲫⲱⲫⲓ *gigantes*.
ⲙⲁ *locus* . . . . ⲙⲁⲓ *loci*.
ϧⲉⲗⲗⲟ *senex* . . ϧⲉⲗⲗⲟⲓ *senes*.

ⲡⲉ T. *caelum* . . ⲡⲏⲩⲉ *caeli*.
ⲫⲉ M. *caelum* . . ⲫⲏⲟⲩⲓ̀ *caeli*.
ⲁⲡⲉ T. *caput* · · ⲁⲡⲏⲩⲉ *capita*.
ⲁⲫⲉ M. *caput* · · ⲁⲫⲏⲟⲩⲓ̀ *capita*.
ϧⲣⲉ *alimentum* . ϧⲣⲏⲟⲩⲓ̀ *alimenta*
ϫⲓϫⲉ *inimicus* . ϫⲓϫⲉⲉⲩ *inimici*.
ϣⲁϥⲉ *solitudo*. ϣⲁϥⲉⲉⲩ *solitudines*.
ⲃⲉⲗⲗⲉ *caecus* . . ⲃⲉⲗⲗⲉⲩ *caeci*.
ϣⲁⲗⲉ *claudus* . ϣⲁⲗⲉⲩ *claudi*.

ⲁⲙⲣⲉ *pistor* . . ⲁⲙⲣⲏⲩ *pistores*.
ⲉϩⲉ *bos* . . . . ⲉϩⲏⲩ *boves*.
ⲁⲙⲉ *bubulcus* . ⲁⲙⲏⲩ *bubulci*.
ϣϫⲉ *locusta* . . ϣϫⲏⲩ *locustae*.

ⲉⲣⲙⲏ *lacryma* (ⲉⲣⲙⲉⲓⲟⲟⲩⲉ T.) (ⲉⲣⲙⲱⲟⲩⲓ̀ M.) *lacrymae*.
ⲛⲟⲩ *hora* . (ⲛⲟⲟⲩⲉ T.) (ⲛⲱⲟⲓ M.) *horae*.
ⲥⲃⲱ *doctrina* . ⲥⲃⲱⲟⲩⲓ̀ *doctrinae*.
ⲁⲗⲟⲩ *infans* . . ⲁⲗⲱⲟⲩⲓ̀ *infantes*.

ⲓⲉⲣⲟ T.) ⲓⲁⲣⲟ M.) *flumen* (ⲓⲉⲣⲱⲟⲩ) (ⲓⲁⲣⲱⲟⲩ) *flumina*.
ⲟⲩⲣⲟ *rex* . . . . ⲟⲩⲣⲱⲟⲩ *reges*.
ⲣⲟ *janua* . . . ⲣⲱⲟⲩ *januae*.
ⲉⲃⲱ *mutus* . . ⲉⲃⲱⲟⲩ *muti*.
ϣⲧⲉⲕⲟ *carcer* . ϣⲧⲉⲕⲱⲩ *carceres*.

ⲟⲩϩⲟⲟⲣ *canis* . . ⲟⲩϩⲱⲱⲣ *canes*.
ϣⲃⲱⲧ *virga* . . . ϣⲃⲟϯ *virgae*.
ⲁϩⲟⲣ *thesaurus* . ⲁϩⲱⲣ *thesauri*.
ⲁⲃⲟⲧ *mensis* M. . . ⲁⲃⲏⲧ *menses*.

ⲥⲟⲛ *frater* . . (ⲥⲛⲏⲩ T.) (ⲥⲛⲏⲟⲩ M.) *fratres*.

ϩⲱⲃ *opus* . . (ϩⲃⲏⲩⲉ T.) (ϩⲃⲏⲟⲩⲓ M.) *opera.*

ϩⲟϥ *serpens* . . ϩϥⲟⲩⲓ *serpentes.*

ⲉⲓⲱⲧ *pater* . . . ⲉⲓⲟⲧⲉ *patres.*

ϫⲟⲉⲓⲥ *dominus* (ϫⲉⲓⲥⲟⲟⲩⲉ) (ϫⲓⲥⲟⲟⲩⲉ) *domini.*

ϣⲱⲧ *mercator* . . ϣⲟϯ *mercatores.*

ϫⲁⲙⲟⲩⲗ *camelus* .. ϫⲁⲩⲙⲁⲗⲓ *cameli.*

ϩⲟⲩⲣⲓⲧ T.) ⲟⲩⲣⲓⲧ M.) *custos* (ϩⲟⲩⲣⲁⲧⲉ) (ⲟⲩⲣⲁϯ) *custodes.*

ϩⲁⲗⲏⲧ *avis* . (ϩⲁⲗⲁⲁⲧⲉ T.) (ϩⲁⲗⲁϯ M.) *aves.*

ⲉⲃⲟⲧ T. *mensis* . . ⲉⲃⲁⲧⲉ *menses.*

ⲃⲏϯ *palma* . . . . ⲃⲁϯ *palmae.*

ⲙⲟⲟⲩ *aqua* . . ⲙⲟⲩⲉⲓⲟⲟⲩⲉ *aquae.*

ⲥϩⲓⲙⲉ *mulier* . . ϩⲓⲟⲙⲉ *mulieres.*

ϫⲟⲉ *murus* . . . ⲉϫⲏ *muri.*

ϫⲟⲓ *navis* . . . . ⲉϫⲏⲩ *naves.*

ⲃⲱⲕ *servus* . . . ⲉⲃⲓⲁⲓⲕ *servi.*

ϫⲟⲉⲓⲥ *herus* . . ϭⲓⲥⲉⲩ *heri.*

ⲓⲟⲙ *mare* . . . ⲁⲙⲁⲓⲱⲟⲩ *maria.*

ϭⲁⲩⲙⲱⲓϯ *institutor* . ϭⲁⲩⲱⲙⲓϯ *institutores.*

ϩⲑⲟ *equus* . . . . ϩⲑⲱⲣ *equi.*

De nominum declinatione.

§. VII.

1. Cum aegyptiorum nomina in quovis numero sint indeclinabilia, eorum casus, seu verius nexus cum reliquis sermonis partibus, non ex terminatione, ut est apud graecos et latinos, verum ex praepositionibus fungentibus vice casuum dignoscuntur.

2. Hujusmodi praepositiones, vel separatae sunt, vel nominibus conjunctae.

3. Prioris generis quinque numerantur; et hae immediate locum obtinent ante articulos in unoquoque genere atque numero.

I. Pro primo casu ⲛ̀ϭⲓ T., ⲛ̀ϫⲉ M.

4. Quum initio orationis propositionis subjectum collocatur, id nullo indiget signo, locus enim ipse monet casum esse *nominativum*, ex. gr. ⲡⲓϩⲱⲣ ⲁϥⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲉϥⲱⲓⲕ *Horus attulit panem suum.*

5. Si vero antecedat verbum, tunc subjectum, quod medium aut finem propositionis occupat, particulam ⲛ̀ϭⲓ vel ⲛ̀ϫⲉ praeseferat necesse est, quo illico innotescat esse in casu *nominativo*, ex. gr. ⲁϥⲟⲗ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓϩⲱⲣ ⲙ̀ⲡⲉϥⲱⲓⲕ, vel ⲁϥⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲉϥⲱⲓⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓϩⲱⲣ.

6. ⲛ̀ϭⲓ, aut ⲛ̀ϫⲉ particula prorsus resolvenda est in ⲛ̀ *propter*, *per*, *ut* (comparationis), atque ϭⲓ, vel ϫⲉ *dicere*, quasi sit ὡς εἰπεῖν. Phrasis ex. gr. Psal. 44, 13. ⲉⲩⲉ̀ⲟⲩⲱϣⲧ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓϣⲉⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲩⲣⲟⲥ:

προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου (1), construi quoque posset ex indole linguae aegyptiacae ⲉⲩⲉ̀ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓϣⲉⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲩⲣⲟⲥ ⲟⲩⲱϣⲧ ⲙ̀ⲙⲟϥ *erunt illae* (idest) *filiae Tyri adorantes eum.*

II. Pro secundo casu ⲛ̀ⲧⲉ,

7. Haec praepositio regimen exprimit, seu nexum subjecti possidentis ad rem possessam, ex. gr. Ps. 44, 10. ⲛⲓϣⲉⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ: θυγατέρες βασιλέων.

III. Pro tertio casu ϩⲁ,

8. Valet *ad*, sed haec rarius usurpatur; ejus loco praepositiones conjunctae obtinent ⲛ̀ et ⲙ̀.

IV. Pro quarto casu ⲉ̀,

9. Regimini verbi inservit, notat enim actionis terminum, ex. gr. Apoc. 6, 5. ⲁⲓⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ ⲡⲓⲙⲁϩϣⲟⲙⲧ ⲛ̀ϩⲱⲟⲛ: ἤκουσα τοῦ τρίτου ζώου. Ibid. 9, 1. ⲁⲓⲛⲁⲩ ⲉ̀ ⲟⲩⲥⲓⲟⲩ: εἶδον ἀστέρα.

V. Pro sexto casu ⲉ̀ⲃⲟⲗ,

20. Non hujus tantum, verum ope aliarum quoque praepositionum eidem copulatarum ablativus in lingua aegyptiaca innuitur, ut infra:

ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲛ̀ T. ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ M.	*intus.*	ⲉ̀ⲃⲁⲗ B. ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲁ T. M. ⲉ̀ⲃⲁⲗϩⲉ B.	*ex, de.*
ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓϫⲛ̀ T. ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓϫⲉⲛ M.	*subtus.*		

Alia praepositio ad eundem hunc casum pertinens est ⲛ̀ϧⲏⲧ *e, per.* Sed de compositione et respective analysi harum praepositionum alibi sermo redibit, nunc de *conjunctis.*

11. Praepositiones nominibus *conjunctae* in qualibet dialecto sunt ⲛ̀ et ⲙ̀; utraque porro eandem vim habet cum superioribus *separatis*, et non uni casui inserviunt, ex. gr. ⲁⲓⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲟⲩⲥⲓⲟⲩ (supr. n. 9.) aeque scribi

(1) Translatio τῶν ό juxta cod. vatic. quem sequitur versio memphitica psalterii, Romae 1749. edita.

poterat ⲛ̀ⲟⲩⲥⲓⲟⲩ; ⲡⲓϣⲉⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ, vel ⲛ̀ⲛⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ; ex quo inferes ad articulos facile referri posse hasce praepositiones.

12. ⲙ̀ recipiunt nomina a ⲃ, ⲑ, ⲙ, ⲡ, et ⲫ incipientia; reliqua vero ⲛ̀, ex gr. ⲡⲉϫⲁϥ ⲙ̀ⲫⲟⲩⲣⲟ *dixit regi*; ⲡⲉϫⲁϥ ⲛ̀ϯⲟⲩⲣⲱ *dixit reginae*.

13. Thebana dialectus ⲙ̀ et ⲛ̀ saepe mutat in ⲉⲙ et ⲉⲛ; quod in aliis dialectis rarius evenit.

Annotatio.

„ Nulla peculiaris interjectio occurrit in lingua aegyptiaca pro vocati-„ vo; is vero ab articuli absentia tantummodo designatur; ex. gr. ⲁϥ-„ ⲙⲟⲩⲧⲉ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲛ̀ϫⲓ ⲁⲡⲁ ϩⲱⲣ ϫⲉ ϩⲁⲧⲣⲉ ϩⲁⲧⲣⲉ *vocavit eum aba* „ *Horus*, *dicens*, *Hatre*! *Hatre*! „

CAPUT III.

DE PRONOMINE.

Pronomina aegyptiorum dividuntur (non secus ac radices et nomina, prout superius cap. I. et cap. II.) in *simplicia*, *derivativa*, et *composita*.

De pronomine simplici.

§. I.

Simplicia seu *primaria* pronomina ea dicimus, quae fontes sunt et origines aliorum pronominum, vel quorum compositionem ingrediuntur; suntque proinde inseparabilia, cum semper adhaereant aut articulo, aut praepositioni, tum nomini quoque, atque iis verbalibus signis quae *temporum characteres* appellantur.

2. Pronomina *simplicia* constant una tantummodo littera sive consona illa sit sive vocalis, excepta secunda persona in numero plurali, haec enim syllabam constituit.

3. Prima persona sing. communis generis est; ex eo namque quod ipsamet loquatur, masculinam vel femininam esse personam statim innotescit.

4. Secunda singularis e contra, et tertia itidem singularis distinguuntur in unoquoque genere.

5. **Communis generis sunt omnes personae pluralis numeri. Haec omnia in subjecto paradigmate, appositisque exemplis, perspicua fient.**

Persona 1. sing. com. gen. ⲓ (1) . . . . *ego*, *mei*, *mihi*, *me* etc.
1. plur. com. gen. ⲛ . . . . . *nos*, *nostrum*, *nobis* etc.
2. sing. mascul. ⲕ . . . . . . *tu*, *tui*, *tibi*, *te* etc.
2. sing. femin. ⲉ (2) . . . . . *tu* etc.
2. plur. com. gen. ⲧⲛ̀ T. ⲧⲉⲛ M. *vos*, *vestrum*, *vobis* etc.
3. sing. mascul. ϥ . . . . . *ille*, *illius*, *illi*, *illum* etc.
3. sing. femin. ⲥ . . . . . . *illa*, *illam* etc.
3. plur. com. gen. ⲟⲩ . . . . *illi* et *illae*, *illorum*, *illarum* etc.

Exempla.

(ⲓ) ⲣⲱⲓ ⲛⲁⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲟⲫⲓⲁ:
τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ps. 48, 4.
ⲁⲓⲓⲃⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲥⲟⲓ:
ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτισατέ με. Matth. 25, 42.
(ⲛ) ⲙⲁⲣⲉⲡⲉⲕⲛⲁⲓ ϣⲱⲡⲓ ϩⲓϫⲱⲛ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ:
γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς. Ps. 32, 22.
(ⲕ) ⲉϥⲉ̀ϯ ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲱⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲫⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲫϯ ⲛ̀ⲓⲁⲕⲱⲃ:
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. Ps. 19, 2.
(ⲉ) ⲁⲣⲓⲡⲱⲃϣ ⲙ̀ⲡⲉⲗⲁⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲏⲓ ⲡⲉⲓⲱⲧ:
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου. Ps. 44, 11.
(ⲧⲛ̀) T. ⲁⲧⲉⲧⲛ̀ⲁⲁⲥ ⲛⲁⲓ:
ἐποτίσατέ με. Matth. 25, 41.
ⲁⲓⲧⲥⲁⲃⲟⲧⲛ̀:
ἔδειξα ὑμῖν. Ioh. 10, 32.
(ⲧⲉⲛ) M. ⲙ̀ⲡⲉⲛⲟⲣⲉⲥⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ⲣⲱⲧⲉⲛ ⲛ̀ϫⲉ ⲟⲩⲙⲉⲧϧⲉⲣⲟⲩⲱ:
μὴ ἐξελθάτω μεγαλορημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. 1 Reg. 2, 3.

(1) *Si quando pronomen* ⲓ *suffigendum sit verbo cum quarto casu conjugato mutatur in* ⲧ, *ex. gr. Ps.* 15, 11. ⲉⲕⲉ̀ⲙⲁϩⲧ ⲛ̀ⲟⲩⲛⲟϥ: *πληρώσεις με εὐφροσύνης.*

(2) ⲉ *transit in* ⲣ *et* ⲣⲉ *quotiescumque verborum temporibus tanquam character adnectitur, ex. gr. Ruth* 2, 11. ⲣⲉⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ ⲛ̀ⲟⲩⲗⲁⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲁⲛ: *ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις; sed haec loco suo plenius tradentur.*

*

(ϥ) ⲡⲓⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲣⲱϥ :
τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ. Ps. 32 , 6.
ϥⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲡϭⲟⲓⲥ :
εὐλογητὸς κύριος. Ps. 30 , 22.
(ⲥ) ⲥϫⲏ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲙ̀ⲑⲟ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲉⲡⲓⲑⲩⲙⲓⲁ ⲧⲏⲣⲥ :
ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου. Ps. 37 , 10.
(ⲟⲩ) ⲉⲓϣⲏϣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲟⲩⲧⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁϫⲁϫⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος. Ps. 30 , 12.

6. Pronomina *simplicia* tribus dialectis communia sunt.

7. Tertia pluralis ⲟⲩ nonnunquam in ⲩ contrahitur , ut Marc. 6 , 36. ⲭⲁⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲟⲩϣⲉⲛⲱⲟⲩ M. *ἀπόλυσον αὐτοὺς ἵνα ἀπελθόντες, κ. τ. λ.* Dan. 9 , 10. ⲡⲉϥⲛⲟⲙⲟⲥ ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲁϥⲧⲁⲁⲩ T. *τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε*, pro ⲭⲁⲟⲩ et ⲛ̀ⲧⲁϥⲧⲁⲁⲟⲩ.

8. Verbis pronomina *simplicia* fere universa affinguntur , significationemque induunt quarti casus , prout deinceps videbimus.

De pronomine derivativo.

§. II.

1. Pronomina *derivativa* e simplicibus componuntur atque praepositionibus ⲛ̀ⲧⲉ , ⲛ̀ , ⲙ̀ , ⲛ̀ϩⲏⲧ T. , et ⲛ̀ϧⲏⲧ M. quae praepositiones quidem casuum vices gerunt , prout superius (cap. II. paragraph. VII.) vidimus.

Annotatio.

„ Praepositio separata ⲛ̀ϭⲓ , ⲛ̀ϫⲉ , nominativo , uti dictum est , inscr-
„ viens , rectius pronominibus compositis accensetur „ .

2. Nonnullae ex commemoratis praepositionibus , cum assumunt pronomen simplex affixum , mutant vocalem suam si habent , vel si non habent, aliquam sibi adsciscunt. Ex. gr. ⲛ̀ⲧⲉ evadit ⲛ̀ⲧⲏ ante ⲓ; ⲛ̀ⲧⲁ ante ⲕ , ϥ , ⲥ ; atque ⲛ̀ⲧⲱ ante ⲧⲛ̀ vel ⲧⲉⲛ et ⲟⲩ ; similiter ⲛ̀ fit ⲛⲏ , ⲛⲁ , ⲛⲱ *ἀναλογικῶς.* Excipe :

A. Quando praepositio ⲛ̀ⲧⲉ adjunctum habet ⲉ simplex pronom. 2 pers. sing. fem. , quod esset ⲛ̀ⲧⲉⲉ , fit contractio , ex. gr. Ruth. 2 , 11. ⲣⲉⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ ⲛ̀ⲟⲩⲗⲁⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲟⲟⲩⲛ (pro ⲛ̀ⲧⲉⲉⲥⲟⲟⲩⲛ) ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲁⲛ : T. *ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ,*

B. In thebana dialecto ⲛ̀ⲧⲉ et ⲛ̀ ante pronom. ⲧⲛ̄ fiunt ⲛ̀ⲧⲏ, et ⲛⲏ; atque ⲛ̀ⲧⲁ et ⲛⲁ ante pronom. ⲟⲩ, quod contrahitur in ⲩ, prout exemplis inferius adducendis patebit.

3. Inter praepositionem ⲙ̀ accusativi, et pronomen simplex interseritur syllaba ⲙⲟ ut fiat dissyllaba vox ⲙ̀ⲙⲟ, quae ante ⲧⲛ̄ thebanum, aeque ac ⲧⲉⲛ et ⲟⲩ memphitic. vertitur in ⲙ̀ⲙⲱ.

4. ⲛ̀ϩⲏⲧ T. ⲛ̀ϧⲏⲧ M. omnibus praenominibus simplicibus adjungitur praeter ⲓ; quam tamen litteram assumit, loco ⲉ pers. 2. sing. fem. latentem in ϯ idest ⲛ̀ϧⲏϯ pro ⲛ̀ϧⲏⲧⲉ; et hoc dialecto memphiticae proprium est, ex. gr. Ps. 86. 7. ⲓⲥϫⲉ ⲕⲉ ⲣⲉϥⲙⲁⲛϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲏⲉⲧⲟⲩⲛⲟϥ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̀ϧⲏϯ (ϯⲃⲁⲕⲓ) M. *ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ (ἡ πόλις).*

5. Baschmurica dialectus peculiaribus formis gaudet in pronominibus *derivativis separatis* ad normam scilicet litterarum commutandarum huic dialecto propriam, prout in subjectis tabulis atque exemplis:

Pronomina derivativa separata, pro secundo casu.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ⲧⲁⲓ	ⲛ̀ⲧⲁⲓ, ⲛ̀ⲧⲏⲓ	ⲛ̀ⲧⲏⲓ [1]	*mei.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲁⲛ	idem	idem	*nostrum.*
	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲁⲕ	idem	idem [2]	*tui.*
2.	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉ	idem	idem	*tui.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲏⲧⲛ̄	idem	ⲛ̀ⲧⲱⲧⲉⲛ	*vestrum.*
	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲁϥ	idem	idem	*illius.*
3.	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲁⲥ	idem	idem [3]	*illius.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲁⲩ	idem	ⲛ̀ⲧⲱⲟⲩ [4]	*illorum, illarum.*

[1] ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩϣⲫⲏⲣ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲥⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲏⲓ ⲡⲁⲓⲣⲏϯ ⲡⲁⲓⲣⲁⲛⲁϥ:
ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν. Ps. 34, 14.

[2] ⲛ̀ⲛⲉⲕϯ ⲙ̀ⲡⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲛ̀ⲧⲁⲕ ⲉ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲡⲧⲁⲕⲟ:
οὐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ps. 15, 10.

[3] ⲫϯ ⲥⲉⲛⲁⲟⲩⲱⲛϥ ϧⲉⲛ ⲛⲏⲉⲧϩⲟⲣϣ ⲛ̀ⲧⲁⲥ:
ὁ θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. Ps. 47, 4.

[4] ⲁⲩⲙⲁϣⲑⲁⲙ ⲉ̀ϩⲣⲉⲛ ⲛⲏⲉⲧϫⲏⲛ ⲛ̀ⲧⲱⲟⲩ:
τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν. Ps. 16, 10.

Pronomina derivativa separata, pro tertio casu.

Persona	*Num.*	Genus	T.	B.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲁⲓ [1]	ⲛⲏⲓ	ⲛⲏⲓ [2]	*mihi.*
	(plur.	comm.	ⲛⲁⲛ	ⲛⲏⲛ [3]	ⲛⲁⲛ [4]	*nobis.*
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲁⲕ	ⲛⲏⲕ [5]	ⲛⲁⲕ [6]	*tibi.*
	(	fem.	ⲛⲉ	idem	idem [7]	*tibi.*
	(plur.	comm.	ⲛⲏⲧⲛ̀ [8]	ⲛⲏⲧⲉⲛ	ⲛⲱⲧⲉⲛ [9]	*vobis.*
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲁϥ	ⲛⲏϥ [10], ⲛⲉϥ	ⲛⲁϥ [11]	*illi.*
	(	fem.	ⲛⲁⲥ	ⲛⲏⲥ [12], ⲛⲉⲥ	ⲛⲁⲥ [13]	*illi.*
	(plur.	comm.	ⲛⲁⲩ [14]	ⲛⲉⲩ [15], ⲛⲏⲟⲩ [16]	ⲛⲱⲟⲩ [17]	*illis.*

[1] ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ:
ἐλεήσόν με ὁ Θεὸς. Ps. 50, 3.

[2] ϭⲓⲙⲱⲓⲧ ⲛⲏⲓ ⲉ̀ⲧⲉⲕⲙⲉⲑⲙⲏⲓ:
ὁδήγησόν με ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου. Ps. 24, 5.

[3] ⲛ̀ⲥⲁⲃⲏⲗ ϫⲉ ⲁⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲥⲁⲃⲁⲱⲑ ϣⲱϫⲡ ⲛⲏⲛ ⲛ̀ⲛⲟⲩⲥⲡⲉⲣⲙⲁ:
εἰ μὴ κύριος σαβαὼθ ἐνκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα. Isa. 1, 9.

[4] ϯⲛⲟⲩ ⲇⲉ ⲁⲕⲭⲁⲛ ⲛ̀ⲥⲱⲕ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲕϯϣⲓⲡⲓ ⲛⲁⲛ:
νυνὶ δὲ ἀπώσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς. Ps. 43, 10.

[5] ⲁⲩⲧⲁϩⲙⲉⲕ ⲉ̀ⲕⲁⲓ ⲛ̀ϩⲙ̀ϩⲉⲗ: ⲙ̀ⲡⲉⲗⲧⲣⲉϥⲉⲗⲗⲁⲟⲩϣ ⲛⲏⲕ:
δοῦλος ἐκλήθης; μή σοι μελέτω. 1 Cor. 7, 21.

[6] ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲱⲣⲡ ⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲟⲩⲃⲟⲏⲑⲓⲁ:
ἐξαποστεῖλαι σοι βοήθειαν. Ps. 19, 3.

[7] ⲧ̀ϣⲉⲣⲓ ⲙ̀ⲃⲁⲃⲩⲗⲱⲛ ⲱⲟⲩⲛⲓⲁⲧϥ ⲙ̀ⲫⲏⲉⲑⲛⲁϯϣⲉⲃⲓⲱ ⲛⲉ:
θυγάτηρ βαβυλῶνος μακάριος ὅς ἀνταποδώσει σοι. Ps. 136, 8.

[8] ⲟⲩⲟⲓ ⲛⲏⲧⲛ̀ ⲛ̀ⲅⲣⲁⲙⲙⲁⲧⲉⲩⲥ:
οὐαὶ δὲ ὑμῖν γραμματεῖς. Matth. 23, 13.

[9] ⲛ̀ⲧⲁϯⲥⲃⲱ ⲛⲱⲧⲉⲛ ⲉ̀ϯϩⲟϯ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ:
φόβον κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Ps. 33, 12.

[10] ⲫϯ ⲉⲧⲟⲩⲉⲉⲃ ⲉⲩⲉ̀ϯ ⲉⲁⲩ ⲛⲏϥ ϩⲛ̀ ⲛ̀ⲟⲩⲙⲉⲧⲙⲉⲉⲓ:
ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ. Isa. 5, 16.

[11] ⲡⲉⲕϭⲗⲓⲗ ⲥⲉⲕⲉⲛⲓⲱⲟⲩⲧ ⲛⲁϥ:
τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω (αὐτῷ). Ps. 19, 4.

[12] ⲙⲁⲣⲉ · · · ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲟⲩⲉⲓ ⲧⲟⲩⲉⲓ ⲕⲉ ⲡⲉⲥϩⲉⲓ ⲛⲏⲥ:
ἕκαστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. 1 Cor. 7, 2.

[13] ⲙ̀ⲡⲉⲥⲟⲩⲱϣ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ⲉⲑⲣⲟⲩϯⲛⲟⲙϯ ⲛⲁⲥ:

ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. Ps. 76, 3.

14 ⲧⲟⲧⲉ ϥⲛⲁⲧⲱϣⲃ ⲛⲁⲩ ⲉϥϫⲱⲙⲙⲟⲥ:
τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· Matth. 25, 45.

15 ⲛ̀ⲧⲁϥ ϫⲉ ⲡⲉϫⲉϥ ⲛⲉⲩ ϫⲉ ⲟⲩⲁⲛⲧⲏⲓ ⲁⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲟⲩϩⲣⲏ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ:
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν. Ioh. 4, 32.

16 ⲛⲉϩⲃⲏⲟⲩⲓ̀ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲉϥϭⲓϫ ⲛ̀ⲥⲉϯⲛ̀ϩⲧⲏⲟⲩ ⲛⲏⲟⲩ:
τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Isa. 5, 12.

17 ⲙⲟⲓ ⲛⲱⲟⲩ ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩϩⲃⲏⲟⲩⲓ̀:
δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Ps. 27, 4.

Pronomina derivativa separata, pro quarto casu.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲙ̀ⲙⲟⲓ	idem [1]	ⲙ̀ⲙⲁⲓ [2]	*me.*
	(plur.	comm.	ⲙ̀ⲙⲟⲛ	idem [3]	ⲙ̀ⲙⲁⲛ [4]	*nos.*
2.	(singul.	mascul.	ⲙ̀ⲙⲟⲕ	idem [5]	ⲙ̀ⲙⲁⲕ	*te.*
	(	fem.	ⲙ̀ⲙⲟ [6]	idem *	ⲙ̀ⲙⲁ	*te.*
	(plur.	comm.	ⲙ̀ⲙⲱⲧⲛ̀ [7]	ⲙ̀ⲙⲱⲧⲉⲛ [8]	ⲙ̀ⲙⲁⲧⲉⲛ [9]	*vos.*
3.	(singul.	mascul.	ⲙ̀ⲙⲟϥ	idem [10]	ⲙ̀ⲙⲁϥ [11]	*illum.*
	(	fem.	ⲙ̀ⲙⲟⲥ	idem [12]	ⲙ̀ⲙⲁⲥ [13]	*illam.*
	(				ⲙ̀ⲙⲁⲁⲥ	
	(plur.	comm.	ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ [14]	ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ [15]	ⲙ̀ⲙⲁⲩ [16]	*illos, illas.*

1 ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲁ ⲡϩⲟ ⲛ̀ⲛⲓⲁⲥⲉⲃⲏⲥ ⲛⲏⲉⲧⲓⲣⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲓ ⲛ̀ϫⲱϣ:
ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με. Ps. 16, 9.

2 ϩⲉⲛϣⲏⲗⲓ ⲁⲓϫⲡⲁⲩ ⲁⲓϫⲉⲥⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲁⲩ ⲇⲉ ⲁⲩⲁⲑⲏⲧ ⲙ̀ⲙⲁⲓ:
υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν. Isa. 1, 2.

3 ⲛⲏⲉⲧⲙⲟⲥϯ ⲙ̀ⲙⲟⲛ ⲁⲕϯϣⲓⲡⲓ ⲛⲱⲟⲩ:
τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατῄσχυνας. Ps. 43, 8.

4 ⲙⲉⲛ ϩⲣⲏ ⲅⲁⲣ ⲡⲁⲡⲁⲣϩⲓⲥⲧⲁ ⲙ̀ⲙⲁⲛ ⲙ̀ⲫⲛⲟⲩⲧⲉ:
βρῶμα δὲ ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ. 1 Cor. 8, 8.

5 ⲁϥⲉⲣⲉⲧⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲕ ⲛ̀ⲟⲩⲱⲛϩ:
ζωὴν ᾐτήσατό σε. Ps. 20, 5.

6 ⲁⲓⲧⲁⲁⲧⲉ... ⲉ̀ⲟⲩⲥⲱⲃⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲭⲱⲣⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧϩⲏⲛⲉϩⲟⲩⲛ ⲉⲣⲟ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲧⲟⲩⲏⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲟ ⲛ̀ⲥⲉⲣϩⲁⲗ ⲙ̀ⲙⲟ:
δέδωκά σε... εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σοῦ καὶ ἐμπαίξονται ἐν σοί. Ezech. 22, 4. 5.

6 ⲉϥⲧⲥⲓⲟ ⲙ̀ⲙⲟ ϧⲉⲛ ⲡⲱⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲟⲩⲟ :

στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε. Ps. 147, 2.

7 ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲛⲁⲙⲟⲩⲟⲩⲧ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲛ̀ ⲉϥⲛⲁⲙⲉⲉⲩⲉ ϫⲉ ⲉϥⲉⲓⲣⲉ ⲛ̀ⲟⲩϣⲙ̀ϣⲉ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ :

πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Ioh. 16, 2.

8 ϭⲓⲥⲓ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲉⲛ ⲛⲓⲡⲩⲗⲏ ⲛ̀ⲉⲛⲉϩ :

ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι. Ps. 23, 7.

9 ϯⲛⲉⲕⲧⲁ ⲛ̀ⲛⲁⲃⲉⲗ ⲛ̀ⲥⲁ ⲙ̀ⲃⲁⲗ ⲙ̀ⲙⲁⲧⲉⲛ :

ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν. Isa. 1, 15.

10 ⲡⲟⲩⲣⲟ ⲉϥⲉ̀ⲑⲉⲗⲏⲗ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲉ̀ⲙⲁϣⲱ :

ὁ βασιλεὺς ἀγαλλιάσατε σφόδρα. Ps. 20, 2.

11 ⲉⲩⲉ̀ϣⲏ ⲉⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲛ̀ⲉⲧⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲛⲁϭ . . . ⲙⲛ̀ ⲡⲉⲧⲧⲉⲗⲏⲗ ⲙ̀ⲙⲁϥ ⲛ̀ϩⲏⲧϥ :

καὶ καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι . . . καὶ ὁ ἀγαλλιώμενος ἐν αὐτῇ (sic edit. Compl. al. *αὐτῷ*). Isa. 5, 14. *al.* 15.

12 ⲛ̀ⲟⲟϥ ⲁϥϩⲓⲥⲉⲛϯ ⲙ̀ⲙⲟⲥ (ϯⲟⲓⲕⲟⲩⲙⲉⲛⲏ) ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲛⲓⲁⲙⲁⲓⲟⲩ :

αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν (τὴν οἰκουμένην). Ps. 23, 2.

13 ⲟⲩⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲉⲧϫⲱ ⲙ̀ⲙⲁⲥ ⲉ̀ⲡⲉⲧⲛⲁⲛⲟⲩϥ ϫⲉ ϥϩⲁⲩ ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲧϩⲁⲩ ϫⲉ ⲛⲁⲛⲟⲩϥ :

οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονερὸν καλὸν καὶ τὸ καλὸν πονερόν. Isa. 5, 20.

14 ⲟⲩⲇⲉ ⲛ̀ⲉⲧⲃⲏⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲕⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ ⲁⲛ ⲉ̀ⲃⲱⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ :

οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Matth. 23, 13.

15 ⲁⲙⲟⲛⲓ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ ϭⲁⲥⲟⲩ ϣⲁ ⲉ̀ⲛⲉϩ :

ποίμανον αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος. Ps. 27, 9:

16 ⲟⲩϩⲑⲟ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲧⲉⲙⲑⲁⲙ ⲛⲏⲉⲧⲉ ⲙ̀ⲙⲟⲛ ⲟⲩⲕⲁϯ ⲙ̀ⲙⲁⲩ :

ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις. Ps. 31, 9.

Pronomina derivativa separata, pro sexto casu.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ϩⲏⲧ	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧ [1]	*a me.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ϩⲏⲧⲛ̀	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧⲉⲛ [2]	*a nobis.*
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ϩⲏⲧⲕ	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧⲕ	*a te.*
	(	fem.	ⲛ̀ϩⲏⲧⲉ [3]	idem	ⲛ̀ϧⲏϯ [4]	*a te.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ϩⲏⲧⲛ̀ⲧⲉⲛⲟⲩ [5]	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧⲉⲛⲑⲏⲛⲟⲩ	*a vobis.*

Persona	Num.	Genus	T.	B.	M.	
	(singul.	mascul.	ⲛ̀ϩⲏⲧϥ [6]	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧϥ [7]	ab illo.
3.	(	fem.	ⲛ̀ϩⲏⲧⲥ [8]	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧⲥ [9]	ab illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ [10]	idem	ⲛ̀ϧⲏⲧⲟⲩ [11]	ab illis.

[1] ⲥⲉ ⲛ̀ϧⲣⲏⲓ ⲛ̀ϧⲏⲧ ⲫ︦ϯ︦ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓⲉⲩⲭⲏ :
ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαί. Ps. 55, 13.

[2] ⲉ̀ⲃⲏⲗ ϫⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ϣⲟⲡ ⲛ̀ϧⲏⲧⲉⲛ :
εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν. Ps. 123, 1.

[3] ⲁⲩϫⲉⲡⲉⲑⲟⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲥⲁ ⲟⲩⲉⲓⲱⲧ ⲙⲛ̀ ⲟⲩⲙⲁⲁⲩ ϩⲣⲁⲓ ⲛ̀ϩⲏⲧⲉ :
πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγουν ἐν σοί. Ezech. 22, 7.

[4] ⲓⲥϫⲉ ⲕⲉⲣⲉϥⲙⲁⲛϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲏⲉⲧⲟⲩⲛⲟϥ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̀ϧⲏϯ (ϯ︦-ⲃⲁⲕⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫ︦ϯ︦) :
ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ (ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ). Ps. 86, 7.

[5] ⲉⲣϣⲁⲛ ⲟⲩⲣⲱⲙⲉ ⲛ̀ϩⲏⲧⲧⲏⲧⲛ̀ (pro ⲛ̀ϩⲏⲧⲛ̀ⲧⲉⲛⲟⲩ) ⲡⲉ :
ἐὰν καὶ . . . ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν (sic Didym. legit). Gal. 6, 1.

[6] ⲁⲓϩⲱⲛ ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ ⲉⲧⲙ̀ ⲟⲩⲱⲙ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϩⲏⲧϥ :
ἐνετειλάμην σοι . . . μὴ φαγεῖν ἀπ' αὐτοῦ. Gen. 3, 17.

[7] ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲉ̀ⲡⲁϧⲣⲱⲟⲩ ⲉⲧⲁⲓⲱϣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϧⲏⲧϥ :
εἰσάκουσον κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα. Ps. 26, 7.

[8] ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ . . . ⲉⲙ ⲛ̀ⲗⲁⲁⲩ ⲛ̀ϫⲱϩⲙ̀ ⲛ̀ϩⲏⲧⲥ :
τὴν ἐκκλησίαν . . . μὴ ἔχουσαν σπίλον. Eph. 5, 27.

[9] ⲛⲏⲉⲑⲙⲉⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ ⲥⲉⲛⲁϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ϧⲏⲧⲥ (ⲛ̀ⲥⲓⲱⲛ) :
οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ (ἐν τῇ σιὼν). Ps. 63, 37.

[10] ⲛⲁϥϣⲱⲟⲩ ⲛⲉⲑⲗⲩⲯⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲓⲑⲙⲏⲓ ⲛ̀ⲛⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥ : ⲁⲩⲱ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲛⲁⲛⲁϩⲙⲟⲩ ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων· καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ κύριος. Ps. 33, 20.

[11] ⲛⲁϣⲱⲟⲩ ⲛⲓⲑⲗⲩⲯⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲓⲑⲙⲏⲓ : ⲟⲩⲟϩ ϥⲛⲁⲛⲁϩⲙⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϧⲏⲧⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ. Ps. idem.

Annotatio.

„ In textibus thebanensibus pronomina sexti casus hucusque recensita

„ passim obvia sunt sub hac forma ϩⲏⲧ, ϩⲏⲧⲛ̀, ϩⲏⲧⲕ, ϩⲏⲧϥ, ϩⲏ-
„ ⲧⲥ etc. exclusa scilicet praepositione ⲛ̀ „.

De pronomine composito.

§. III.

1. Praeter simplicia, et derivativa pronomina, alia insuper habet lingua aegyptiaca, quae *composita* vocantur, a quibus perinde casus repraesentantur: atque non minus ac illa sunt separata. Coalescunt ista a substantivis ϩⲟ *facies*, *vultus*; ⲣⲟ *os*, *oris* et *caput*; ⲣⲁⲧ *pes*; et ⲧⲟⲧ *manus*, quibus una ex his praepositionibus praefigitur ⲉ̀, ⲛ̀ et ϩⲁ, quae peculiariter casibus inserviunt, habentque suffixa simplicia pronomina, quorum est personas denotare atque genera. Formantur itaque in singulis casibus hoc pacto:

Pronomina composita, pro primo casu.

2. Constant primo e praepositione ⲛ̀; deinde e monosyllaba voce ⲧⲟ T.; ⲧⲁ B., ⲑⲟ M. quae per compendium scriptionis, ut videtur, a ⲧϩⲟ, ⲧϩⲁ *faciem dare*, et hoc a ϯ *dans*, ϩⲟ vel ϩⲁ *facies* provenit; tertio e pronomine simplici suffixo.

3. Quamvis autem in prima persona singul. et prima plur. comm. gen. extra regulam traditam ⲁⲛⲟⲕ *ego*, et ⲁⲛⲟⲛ *nos* prodire videantur, si tamen paullo attentius id pronomen consideres, in ⲁⲛ praepositionem ⲛ̀ deprehendes, atque in posteriore syllaba ⲟⲛ dignosces pronomen simplex ⲛ primae pers. plur. (paragraph. I. hujus cap. num. 5.) de ⲩ, ⲕ non liquet.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	B.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲛⲩ ⲁⲛⲟⲕ [1]	ⲁⲛⲁⲕ [2]	ⲁⲛⲟⲕ [3]	*ego.*
	(plur.	comm.	ⲁⲛⲛ̀[4] ⲁⲛⲟⲛ	ⲁⲛⲁⲛ [5]	ⲁⲛⲟⲛ [6]	*nos.*
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲕ[7] ⲛ̀ⲧⲟⲕ[8]	ⲛ̀ⲧⲁⲕ [9]	ⲛ̀ⲑⲟⲕ [10]	*tu.*
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲟ [11]	ⲛ̀ⲧⲁ	ⲛ̀ⲑⲟ [12]	*tu.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ [13]	ⲛ̀ⲧⲏⲧⲉⲛ	ⲛ̀ⲑⲱⲧⲉⲛ[15]	*vos.*
				ⲛ̀ⲧⲁⲧⲉⲛ[14]		
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲟϥ [16]	ⲛ̀ⲧⲁϥ	ⲛ̀ⲑⲟϥ [17]	*ille.*
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲟⲥ [18]	ⲛ̀ⲧⲁⲥ	ⲛ̀ⲑⲟⲥ [19]	*illa.*
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ [20]	ⲛ̀ⲧⲁⲩ	ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ [21]	*illi. illae.*

1 ϫⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲛⲅ ⲟⲩϩⲏⲕⲉ: ⲁⲛⲅ ⲟⲩⲉⲃⲓⲏⲛ:
ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Ps. 85, 1.
2 ⲟⲩⲁⲧⲏⲓ ⲁⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲟⲩϩⲣⲏ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ:
ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν. Ioh. 4, 32.
3 ⲁⲛⲟⲕ ⲇⲉ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩⲕⲟⲩⲣ ⲛⲁⲓⲥⲱⲧⲉⲙ ⲁⲛ:
ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον. Ps. 37, 14.
4 ⲁⲛⲟⲛ ⲅⲁⲣ ⲁⲛⲛ̀ ⲛ̀ⲉⲣⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉⲧⲟⲛϩ:
ἡμεῖς γὰρ ναὸς θεοῦ ἐσμεν ζῶντος (juxta Cod. Alex.) 2 Cor. 6, 16.
5 ⲉϣϫⲉ ⲁⲛⲁⲛ ⲁⲛϫⲡⲁ ⲛⲏⲧⲉⲛ ⲛ̀ⲛⲉⲡⲛⲉⲩⲙⲁⲇⲓⲕⲟⲛ:
εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν. 1 Cor. 9, 11.
6 ⲁⲛⲟⲛ ⲉⲛⲉ̀ⲁⲓⲁⲓ ϧⲉⲛ ⲫⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ:
ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι κυρίου μεγαλυνθησόμεθα. Ps. 19, 8.
7 ⲛ̀ⲧⲕ ⲡⲁⲉⲟⲟⲩ ⲁⲩⲱ ⲉⲧϫⲓⲥⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲁⲡⲉ:
σὺ δὲ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου. Ps. 3, 4.
ⲡⲉϫⲉ ⲡⲓⲗⲁⲧⲟⲥ ϫⲉ ⲟⲩⲕⲟⲩⲛ ϭⲉ ⲛ̀ⲧⲕ ⲟⲩⲣⲣⲟ:
εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος: οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; Ioh. 18, 37.
8 ⲛ̀ⲧⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲟⲩⲏⲃ ϣⲁ ⲉⲛⲉϩ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲝⲓⲥ ⲙ̀ⲙⲉⲗⲭⲓⲥⲉⲇⲉⲕ:
σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ. Ps. 109, 4.
9 ⲛ̀ⲧⲁⲕ ⲡⲉ ⲡⲁϣⲏⲣⲉ ⲁⲛⲁⲕ ⲁⲓϫⲡⲁⲕ ⲙ̀ⲡⲟⲟⲩ:
υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Hebr. 5, 5.
10 ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲇⲉ ⲁⲕϣⲟⲡ ϧⲉⲛ ⲛⲏⲉⲑⲟⲩⲁⲃ:
σὺ δὲ ἐν ἁγίοις κατοικεῖς. Ps. 21, 4.
11 ⲛ̀ⲧⲟ ⲇⲉ ⲟⲩⲛ ⲟⲩⲥⲏϥⲉ ⲛⲏⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲛ̀ ⲧⲉⲯⲩⲭⲏ:
καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. Luc. 2, 35.
12 ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲑⲟ ϩⲱⲓ ⲉⲣⲉ̀ⲟⲩⲥⲏϥⲓ ⲥⲓⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲯⲩⲭⲏ. Idem.
13 ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ⲙ̀ⲛ̀ⲧⲣ̀ⲉⲙⲣⲁⲩϣ:
ὑμεῖς οἱ . . . ἐν πνεύματι πρᾳότητος. Gal. 6, 1.
14 ⲙⲏ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲛ̀ ⲉⲛ ⲡⲉ ⲡⲁϩⲱⲃ ϩⲙ̀ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ:
οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν κυρίῳ; 1 Cor. 9, 1.
15 ⲁⲛⲟⲕ ⲁⲓϫⲟⲥ ϫⲉ: ⲛ̀ⲑⲱⲧⲉⲛ ϩⲁⲛ ⲛⲟⲩϯ:
ἐγὼ εἶπα, θεοί ἐστε, Ps. 81, 6.
16 ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲡⲉⲧⲛⲁⲕⲣⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲟⲓⲕⲟⲩⲙⲉⲛⲏ:
αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην. Ps. 9, 9.
17 ⲡⲥⲟϭⲛⲓ ⲇⲉ ⲛ̀ⲑⲟϥ ⲙ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ϣⲟⲡ ϣⲁ ⲉⲛⲉϩ:
ἡ δὲ βουλὴ τοῦ κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ps. 32, 11.
18 ⲛ̀ⲧⲟⲥ ⲇⲉ ⲡⲁⲥⲣ̀ⲧⲁϫⲣⲟ:

*

ἡ δὲ (Ῥόδη) διϊσχυρίζετο. Act. 12, 15.

19 ⲛ̀ⲑⲟⲥ ⲇⲉ ⲉⲥⲙⲉⲩⲓ ϫⲉ ⲡⲓϭⲙⲉ ⲛ̀ϭⲱⲙ ⲡⲉ:
ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι. Ioh. 20, 15.

20 ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ⲇⲉ ⲡⲉϫⲁⲩ ϫⲉ: ϩⲣⲁⲓ ϩⲛ̀ ⲃⲏⲑⲗⲉⲉⲙ:
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν Βηθλεὲμ. Matth. 2, 5.

21 ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ⲁⲩⲥⲱⲛϩ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲩϩⲉⲓ ⲁⲛⲟⲛ ⲁⲛⲧⲱⲟⲩⲛ:
αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν· ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν. Ps. 19, 9.

4. Hujusce pronominis significatio, sequente *conjunctione* ϩⲱⲱ T. B. ϩⲱ M. B. *etiam*, *quoque*, et adjuncto pronomine simplici, fit intensior:

T.	M.	B.	
ⲁⲛⲟⲕ ϩⲱⲱⲧ [1] vel ⲁⲛⲟⲕ ϩⲱ [2]	ⲁⲛⲟⲕ ϩⲱ [3]	ⲁⲛⲁⲕ ϩⲱ [4]	*ego quoque*
ⲁⲛⲟⲛ ϩⲱⲱⲛ [5] vel ⲁⲛⲟⲛ ϩⲱⲛ [6]	idem	ⲁⲛⲁⲛ ϩⲱⲱⲛ [7]	*nos quoque*
ⲛ̀ⲧⲟⲕ ϩⲱⲱⲕ [8]	ⲛ̀ⲑⲱⲕ ϩⲱⲕ [9]	ⲛ̀ⲧⲁⲕ ϩⲱⲱⲕ	*tu quoque*
ⲛ̀ⲧⲟ ϩⲱⲧⲉ [10]	ⲛ̀ⲑⲟ ϩⲱⲓ [11]	ⲛ̀ⲧⲁ ϩⲱⲧⲉ	*tu quoque* (fem.)
ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ϩⲱⲱⲧ-ⲧⲏⲩⲧⲛ̀ [12]	ⲛ̀ⲑⲱⲧⲉⲛ ϩⲱ-ⲧⲉⲛ [13]	ⲛ̀ⲧⲁⲧⲉⲛ ϩⲱⲧ-ⲧⲏⲛⲟⲩ [14]	*vos quoque*
ⲛ̀ⲧⲟϥ ϩⲱⲱϥ [15]	ⲛ̀ⲑⲟϥ ϩⲱϥ [16]	ⲛ̀ⲧⲁϥ ϩⲱⲱϥ [17]	*ille quoque*
ⲛ̀ⲧⲟⲥ ϩⲱⲱⲥ [18]	ⲛ̀ⲑⲟⲥ ϩⲱⲥ [19]	ⲛ̀ⲧⲁⲥ ϩⲱⲱⲥ [20]	*illa quoque*
ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ϩⲱⲟⲩ [21]	ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ϩⲱⲟⲩ [22]	ⲛ̀ⲧⲁⲩ ϩⲱⲩ	*illi, illae quoque*

1 ⲡⲉϫⲁϥ ⲛⲁⲩ ϫⲉ: ⲁⲛⲟⲕ ϩⲱⲱⲧ ⲛ̀ϯⲛⲁϫⲟⲟⲥ ⲛⲏⲧⲛ̀ ⲁⲛ:
ἔφη αὐτοῖς καὶ αὐτός· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν. Matth. 21, 27.

2 ⲁⲥⲣⲁⲛ ⲛⲁⲓ ϩⲱ ⲉ̀ⲁⲓⲟⲩⲁϩⲧ ⲛ̀ⲥⲁ ϩⲱⲃ ⲛⲓⲙ:
ἔδοξε κἀμοὶ παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν. Luc. 1, 3.

3 ⲁⲛⲟⲕ ϩⲱ ϯⲛⲁⲭⲁϥ ϣⲁⲙⲓⲥⲓ ⲉϥϭⲟⲥⲓ ⲛⲁϩⲣⲉⲛ ⲛⲓⲟⲩⲣⲱⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲕⲁϩⲓ:
καὶ ἐγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτὸν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς. Ps. 88, 28.

4 ⲁⲛⲁⲕ ϩⲱ ⲁⲓⲁⲙⲕ ⲉ̀ⲗⲁⲩ ⲡⲉϫⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ:
κἀγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, λέγει κύριος. Hebr. 8, 9.

5 ⲁϩⲣⲟⲛ ϩⲱⲱⲛ ⲧⲛ̀ⲕⲩⲛⲇⲩⲛⲉⲩⲉ ⲛ̀ⲛⲁⲩ ⲛⲓⲙ:
τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; 1 Cor. 15, 30.

6 ⲁⲛⲟⲛ ϩⲱⲛ ⲧⲉⲛⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲍⲉ ⲛⲏⲧⲛ̀:
καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα. Act. 13, 32.

7 ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲓ ⲁⲛⲁⲛ ϩⲱⲱⲛ ⲧⲉⲛϣⲉⲡ ϩⲙⲟⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫⲛⲟⲩϯ:

διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, 1 Thess. 2, 13.

8 ϫⲉ ⲛ̀ⲧⲟⲕ ϩⲱⲱⲕ ⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲛ̀ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲅⲁⲗⲓⲗⲁⲓⲟⲥ :
καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ γαλιλαίου. Matth. 26, 69.

9 ϫⲉ ⲛ̀ⲑⲟⲕ ϩⲱⲕ ⲡⲁⲕⲭⲏ ⲛⲉⲙ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲡⲓⲅⲁⲗⲓⲗⲁⲓⲟⲥ. Ibidem.

10 ⲛ̀ⲧⲟ ϩⲱⲧⲉ ⲃⲏⲑⲗⲉⲉⲙ ⲡⲕⲁϩ ⲛ̀ⲓⲟⲩⲇⲁⲓ :
καὶ σὺ βηθλεὲμ γῆ ἰούδα, Matth. 2, 6.

11 ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲑⲟ ϩⲱⲓ ⲉⲣⲉ ⲟⲩⲥⲏϥⲓ ⲥⲓⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲯⲩⲭⲏ :
καὶ σοῦ δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία. Luc. 2, 35.

12 ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ϩⲱⲧⲧⲏⲩⲧⲛ̀ ⲁⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲃⲃⲉ ⲉⲧⲃⲉ ⲛ̀ϣⲁϫⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲓϫⲟⲟϥ ⲛⲏⲧⲛ̀ :
ἤδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Ioh. 13, 14.

13 ⲛ̀ⲑⲱⲧⲉⲛ ϩⲱⲧⲉⲛ ⲥⲉⲙ̀ϣⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲓⲁⲣⲁⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲣⲏⲟⲩ :
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Ioh. 13, 14.

14 ϫⲉⲕⲉⲉⲥ ⲇⲉ ⲁⲧⲉⲧⲉⲛⲉⲓⲙⲓ ϩⲱⲧⲧⲏⲛⲟⲩ ⲉ̀ⲛⲁⲟⲩⲱ ϫⲉ ⲁⲓⲉⲗⲗⲟⲩⲛ:
ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς τὰ κατ' ἐμὲ τί πράσσω, Eph. 6, 21.

15 ⲁϥⲓ ⲇⲉ ϩⲱⲱϥ ⲟⲛ ⲛ̀ϭⲓ ⲛⲓⲕⲟⲇⲏⲙⲟⲥ:
ἦλθε δὲ καὶ νικόδημος, Ioh. 19, 39.

16 ϧⲉⲛ ⲟⲩⲙⲉⲑⲙⲏⲓ ⲡⲁⲣⲉ ⲫⲁⲓ ϩⲱϥ ⲭⲏ ⲛⲉⲙⲁϥ :
ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν. Luc. 22, 59.

17 ⲧⲟⲧⲉ ⲛ̀ⲧⲁϥ ϩⲱⲱϥ ⲡϣⲏⲗⲓ ϥⲛⲁϩⲩⲡⲟⲧⲁⲥⲥⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲧⲁϥⲧⲣⲉⲕⲉ ⲉ̀ⲡⲓⲛⲓⲙ ϩⲩⲡⲟⲧⲁⲥⲥⲓ ⲛⲏϥ :
τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα ἐν πᾶσι. 1 Cor. 15, 28.

18 ⲛ̀ⲧⲟⲥ ϩⲱⲱⲥ ⲟⲛ ⲁⲥⲱ ⲛ̀ⲟⲩϣⲏⲣⲉ:
καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱόν. Luc. 1, 36.

19 ⲁⲥⲉⲣⲃⲱⲕⲓ (ⲛ̀ⲑⲟⲥ) ϩⲱⲥ ⲛ̀ⲟⲩϣⲏⲣⲓ : Ibidem.

20 ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲧⲡⲏ (ⲛ̀ⲧⲁⲥ) ϩⲱⲱⲥ :
εἰς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. Hebr. 9, 24.

21 ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ϩⲱⲟⲩ ⲟⲛ ⲛⲉⲁⲩⲉⲓ ⲉ̀ⲡϣⲁ :
καὶ αὐτοὶ γὰρ ἦλθον εἰς τὴν ἑορτήν. Ioh. 4, 45.

ⲧⲁⲓ ⲧⲉⲑⲉ ⲙⲁⲣⲉⲛⲉϩⲓⲟⲙⲉ ϩⲩⲡⲟⲧⲁⲥⲥⲉ ϩⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲩϩⲁⲓ ϩⲛ̀ ϩⲱⲃ ⲛⲓⲙ :
οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Eph. 5, 24.

22 ϩⲓⲛⲁ . . . ⲛ̀ⲧⲟⲩϣⲱⲡⲓ ⲙ̀ⲙⲁⲩ (ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ) ϩⲱⲟⲩ ⲛⲉⲙⲏⲓ :
ἵνα . . . κἀκεῖνοι ὦσι μετ' ἐμοῦ. Ioh. 17, 24.

Pronomina composita, pro tertio casu.

5. Formantur ope praepositionum ϩⲁ et ⲉ̀ praefixarum vocibus substantivis ⲣⲁⲧ *pes*, atque ⲣⲟ *os*, *oris*, adjuncto in fine pronomine simplici. Unde fit ϩⲁⲣⲟⲓ (ori meo) idest *mihi*; vel *versus me*; ⲉ̀ⲣⲁⲧⲕ (pedi tuo) idest *tibi*, vel *ad te*. Utriusque formae paradigmata subjungimus; antea monendo, formam alteram in dialecto memphitica haud occurrere:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ϩⲁⲣⲟⲓ	idem [1]	ϩⲁⲗⲁⲓ [2]	*mihi, versus me.*
	(plur.	comm.	ϩⲁⲣⲟⲛ	idem [3]	ϩⲁⲇⲁⲛ [4]	*nobis*, etc.
2.	(singul.	mascul.	ϩⲁⲣⲟⲕ	idem [4]	ϩⲁⲗⲁⲕ	*tibi.*
	(	fem.	ϩⲁⲣⲟ	idem [5]	ϩⲁⲗⲁ	*tibi.*
	(plur.	comm.	ϩⲁⲣⲱⲧⲛ̀	ϩⲁⲣⲱⲧⲉⲛ [6]	ϩⲁⲗⲁⲧⲉⲛ [7]	*vobis.*
3.	(singul.	mascul.	ϩⲁⲣⲟϥ	idem [8]	ϩⲁⲗⲁϥ [9]	*illi.*
	(	fem.	ϩⲁⲣⲟⲥ [10]	idem	ϩⲁⲗⲁⲥ	*illi.*
	(plur.	comm.	ϩⲁⲣⲟⲟⲩ [11]	ϩⲁⲣⲱⲟⲩ [12]	ϩⲁⲗⲁⲩ [13]	*illis.*

			T.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉ̀ⲣⲁⲧ	ⲉ̀ⲗⲉⲧ	*mihi, ad me.*
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲣⲁⲧⲛ̀	ⲉ̀ⲗⲉⲧⲉⲛ	*nobis*, etc.
2.	(singul.	mascul.	ⲉ̀ⲣⲁⲧⲕ	ⲉ̀ⲗⲉⲧⲕ	*tibi.*
	(	fem.	ⲉ̀ⲣⲁⲧⲉ	ⲉ̀ⲗⲉϯ	*tibi.*
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲣⲁⲧⲛ̀ⲧⲉⲛⲟⲩ	ⲉ̀ⲗⲉⲧⲛ̀ⲧⲏⲛⲟⲩ [14]	*vobis.*
3.	(singul.	mascul.	ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ [15]	ⲉ̀ⲗⲉⲧϥ [16]	*illi.*
	(	fem.	ⲉ̀ⲣⲁⲧⲥ [17]	ⲉ̀ⲗⲉⲧⲥ	*illi.*
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲣⲁⲧⲟⲩ [18]	ⲉ̀ⲗⲉⲧⲟⲩ	*illis.*

[1] ⲁⲩϯϣⲑⲟⲟⲩⲓⲧ ϩⲁⲣⲟⲓ ϫⲉ ⲡⲁⲓϭⲟϫⲓ ⲡⲉ ⲛ̀ⲥⲁ ϯⲙⲉⲑⲙⲏⲓ:
ἐνδιέβαλλόν με (*detrahebant mihi* Vulg.) ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην. Ps. 37, 21.

[2] ϩⲁⲛⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲁⲩⲱ ϩⲁⲗⲁⲓ:
περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ. Eph. 6, 18. 19.

3 ⲁⲕϫⲱⲛⲧ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲕϣⲉⲛϩⲏⲧ ϩⲁⲣⲟⲛ :
ὠργίσθης καὶ ῴκτείρησας ἡμᾶς (*misertus es nobis* Vulg.) Ps. 59 , 3.

* ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ . . . ⲉⲧⲣⲉϥⲟⲩⲱⲛϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϯⲛⲟⲩ ⲙ̀ⲡϩⲁ ⲙ̀ⲫϯ ϩⲁ-ⲗⲁⲛ :
ὁ χριστὸς . . . νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Hebr. 9 , 24.

4 ⲉⲧⲉ̀ⲧⲱⲃϩ ⲉ̀ⲡϣⲱⲓ ϩⲁⲣⲟⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲑⲟⲩⲁⲃ :
προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος. Ps. 31 , 6.

5 ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲱⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ ϩⲏⲡⲡⲉ ⲉⲩⲑⲱⲟⲩϯ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲩⲓ̀ ϩⲁⲣⲟ :
ἴδε πάντας , ἰδοὺ συνήχθησαν , καὶ ἦλθοσαν πρὸς σέ· Isa. 49 , 18.

6 ⲛⲁⲓⲭⲏ ϩⲁⲣⲱⲧⲉⲛ ⲙ̀ⲙⲏⲛⲓ ⲉ̀ϯⲥⲃⲱ :
καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς . . . διδάσκων, Mar. 14 , 49.

7 ⲕⲁⲧⲁ ⲑⲏ ⲉ̀ⲧⲇⲓⲕⲉⲟⲛ ⲛⲏⲓ ⲡⲉ ⲉ̀ⲙⲛⲟⲩⲉⲓ ⲉ̀ⲡⲉⲓ ϩⲁⲗⲁⲧⲉⲛ ⲧⲏⲣ-ⲧⲉⲛ :
καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν (idest *de omnibus vobis*) Phil. 1 , 7.

8 ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ϩⲁⲣⲟϥ ⲛ̀ⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲟⲩⲱⲓⲛⲓ :
προσέλτατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε , Ps. 33 , 6.

9 ⲡⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ . . . ⲡⲉⲓ ⲛ̀ϣⲁϥⲧⲁⲗⲁϥ ⲉ̀ϩⲗⲏⲓ ϩⲁⲗⲁϥ ⲁⲩⲱ ϩⲁ-ⲡⲉ̀ⲙⲉⲧⲁⲧⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲡⲗⲁⲟⲥ :
ὁ αρχιερεὺς . . . ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων Hebr. 9 , 7.

10 ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲙⲉⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ ⲁⲩⲱ ⲁϥⲧⲁⲁϥ ϩⲁⲣⲟⲥ ϫⲉ ⲉϥⲉ-ⲧⲃⲃⲟⲥ :
ὁ χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ: Ephes. 5 , 25. 26.

11 ⲁϩⲣⲟⲟⲩ ϭⲉ ⲥⲉⲃⲁⲡⲧⲓⲍⲉ ϩⲁⲣⲟⲟⲩ :
τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ αὐτῶν; 1 Cor. 15 , 29.

12 ⲙ̀ⲙⲟⲛ ⲡⲁϣⲁⲓ ⲙ̀ⲫⲏⲉⲧⲁⲩⲧⲏⲓϥ ϩⲁⲣⲱⲟⲩ :
οὐκ ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλλάγμασιν αὐτῶν. Ps. 43 , 13.

13 ⲉⲧⲃⲉⲟⲩ ⲛ̀ⲥⲉⲃⲁⲡϯⲍⲉ ϩⲁⲣⲁⲩ (sic apud Zoegam pro ϩⲁⲗⲁⲩ) 1 Cor. 15 , 29. ut supr.

14 ϫⲉ ⲧⲉⲧⲉⲛⲱϩⲓ ⲉ̀ⲗⲉⲧⲧⲏⲛⲟⲩ (Zoeg. p. 166.) ϩⲛ̀ ⲟⲩⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲛ̀ⲟ-ⲩⲱⲧ :
ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι ,. Philipp. 1 , 27.

15 ⲉⲫⲣⲁⲓⲙ . . . ⲁϥϫⲟⲟⲩ ⲛ̀ϩⲉⲛ̀ⲃⲁⲓϣⲓⲛⲉ ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ ⲙ̀ⲡ̀ⲣⲣⲟ ⲁⲣⲓⲙ :
ἐφραὶμ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα ἰαρεὶμ. Ose. 5 , 13.

16 ⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ ⲙⲛ̀ ⲅⲁⲣ ⲛⲓⲙ ⲉϥⲱϩⲓ ⲉ̀ⲗⲉⲧϥ ⲙ̀ⲙⲏⲛⲓ ⲉϥϣⲏⲙ̀ϣⲓ :
πᾶς μὲν ἱερεὺς ἕστηκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν. Hebr. 10, 11.
17 ⲧⲥⲩⲛⲁⲅⲱⲅⲏ ⲧⲏⲣⲥ ⲁⲥⲉⲓ ⲁⲥⲁϩ ⲉ̀ⲣⲁⲧⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲙⲑⲟ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡ-ϫⲟⲉⲓⲥ :
προσῆλθε πᾶσα συναγωγὴ καὶ ἔστησαν ἔναντι κυρίου. Lev. 9, 5.
18 ⲉⲫⲣⲁⲓⲙ ⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲁⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁⲥⲥⲩⲣⲓⲟⲥ :
ἐπορεύθη ἐφραίμ πρὸς ἀσσυρίους, Ose. 5, 13.

Pronomina composita, pro quarto casu.

6. Praeponendo ⲉ̀ voci substantivae ⲣⲟ *os*, *oris* vel *caput*; et subjungendo pronomen simplex, habetur: ⲉ̀ⲣⲟⲓ *os meum* idest *me*; ⲉ̀ⲣⲟⲕ *os tuum* idest *te*; ⲉ̀ⲣⲟϥ *os suum* idest *illum* vel *se*, prout in sequenti paradigmate:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉ̀ⲣⲟⲓ	idem [1]	ⲉ̀ⲗⲁⲓ [2]	*me.*
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲣⲟⲛ	idem [3]	ⲉ̀ⲗⲁⲛ	*nos.*
2.	(singul.	mascul.	ⲉ̀ⲣⲟⲕ	idem [4]	ⲉ̀ⲗⲁⲕ [5]	*te.*
	(	fem.	ⲉ̀ⲣⲟ [6]	idem	ⲉ̀ⲗⲁ	*te.*
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲣⲱⲧⲛ̀ [7]	ⲉ̀ⲣⲱⲧⲉⲛ [8]	ⲉ̀ⲗⲁⲧⲉⲛ [9]	*vos.*
3.	(singul.	mascul.	ⲉ̀ⲣⲟϥ	idem [10]	ⲉ̀ⲗⲁϥ [11]	*illum.*
	(	fem.	ⲉ̀ⲣⲟⲥ	idem [12]	ⲉ̀ⲗⲁⲥ [13]	*illam.*
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲣⲟⲟⲩ [14]	ⲉ̀ⲣⲱⲟⲩ [15]	ⲉ̀ⲗⲁⲩ [16]	*illos, illas.*

[1] ⲁⲣⲉϩ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ :
φυλαξόν με κύριε. Ps. 15, 1.
ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ⲛⲁϣⲏⲣⲓ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲣⲟⲓ :
δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου. Ps. 33, 12.
[2] ⲡϩⲁⲏ ⲇⲉ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̀ⲑⲏ ⲛ̀ⲟⲩϩⲟⲩϩⲏ ⲁϥⲟⲩⲁⲛϩϥ ⲉ̀ⲗⲁⲓ ϩⲱ :
ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί. 1 Cor. 15, 8.
[3] ⲙ̀ⲫⲱⲣ ⲉ̀ⲣⲟⲛ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲙ̀ⲫⲱⲣ ⲉ̀ⲣⲟⲛ ⲁⲗⲗⲁ ⲙⲁⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ :
μὴ ἡμῖν κύριε μὴ ἡμῖν, αλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν. Ps. 113, 9.
[4] ⲉϥⲉ̀ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲟ̀ⲥ ϧⲉⲛ ⲡⲓⲉϩⲟⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕϩⲟϫϩⲉϫ :
ἐπακούσαι σου κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως· Ps. 19, 2.

5 ерϣан отеєі гар пет ѐрак (pro ѐλак) · · · екнна ϩн отманізолон :

ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε . . . ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον. 1 Cor. 8, 10.

6 мн отсωϭе ñпеχωра тнрот етϩнп ѐϩотп ѐро :

καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ, Ezech. 22, 4. 5.

7 паі же пе ϣϣе ѐрωтп ѐаат :

ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι (ὑμᾶς). Matth. 23, 23.

8 апсмот ѐрωтеп ѐвολϧеп пні мпϭоеіс :

εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου κυρίου. Ps. 117, 26.

9 ñтпесωтем еп ѐλатеп :

οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· Isa. 1, 15.

10 фн же етерϩеλпіс ѐпϭоеіс отпаі eqѐркωт ѐроq :

τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει. Ps. 31, 10.

11 пϩат же маλеqт ѝпетѐλаq ñтеqсϩімі :

τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω. 1 Cor. 7, 3.

12 отоϩ таϩеϭсω атϩіωп ѐрос :

καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Ps. 21, 19.

13 ѳорасіс ñт анcaіас пет ѐλас :

ὅρασις ἣν εἶδεν ἠσαΐας. Isa. 1, 1.

14 петϩмоос ϩі пеѳронос паρϩаіϭес ѐрωот :

ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου σκηνώσει ἐπ᾽ αὐτούς. Apoc. 7, 15.

15 пімωіт ñте пωнϩ актамоі ѐрωот : екѐмаϩт ñотпоq пем пекϩо :

ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς· πληρώσεις με εὐφροσύνην μετὰ τοῦ προσώπου σου. Ps. 15, 11.

16 пеϩϭнотї же ѝпϭоеіс ñсесамс еλат еп :

τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι, Isa. 5, 12.

Pronomina composita, pro sexto casu.

7. Hisce partibus constant, primo nempe praepositione ñ; deinde voce тот, тоот *manus*; tertio pronomine simplici, ex. gr, ñ-тоот *a manu mea* idest *a me*, ñ-тоот-к *a manu tua* idest *a te* etc. ut in paradigmate :

Persona	Numerus	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧ [1]	ⲛ̀ⲧⲟⲧ [2]	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧ	a me.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲛ̀	ⲛ̀ⲧⲟⲧⲉⲛ	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧⲉⲛ	a nobis.
2.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ	ⲛ̀ⲧⲟⲧⲕ [3]	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧⲕ	a te.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲉ	ⲛ̀ⲧⲟϯ	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧⲉ	a te.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲛ̀ⲧⲉⲛⲟⲩ	ⲛ̀ⲧⲟⲧⲉⲛⲑⲏⲛⲟⲩ	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧⲛ̀ⲧⲏⲛⲟⲩ	a vobis.
3.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧϥ	ⲛ̀ⲧⲟⲧϥ	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧϥ	ab illo.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲥ	ⲛ̀ⲧⲟⲧⲥ [4]	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲥ	ab illa.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲟⲩ	ⲛ̀ⲧⲟⲧⲟⲩ [5]	ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧⲁⲩ	ab illis.

[1] ϫⲉⲕⲁⲥ ⲉϥⲉ̀ϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧ ⲛ̀ϭⲓ ⲛ̀ⲥⲉ ⲛ̀ⲥⲉ :
ἵνα ᾖ παρ' ἐμοὶ τὸ ναὶ ναί. 2 Cor. 1, 17.

[2] ⲁⲕϣⲱⲡⲓ ϩⲓ ⲟⲩⲙⲁ ⲛⲉⲙⲏⲓ ⲁⲕⲟⲣⲉϩⲁⲛϧⲣⲏⲟⲩⲓ̀ ϩⲗⲟϫ ⲛ̀ⲧⲟⲧ :
ὅς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανάς μοι (ed. complut.) *ἐδέσματα.* Ps. 54, 15.

[3] ⲟⲩ ⲡⲉ ⲉ̀ϯⲟ̀ⲩⲁϣϥ ⲛ̀ⲧⲟⲧⲕ ϩⲓϫⲉⲛ ⲡⲕⲁϩⲓ :
παρὰ σοῦ τί ἐθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ps. 72, 25.

[4] ⲛⲟϩⲉⲙ ⲛ̀ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲟⲧⲥ ⲛ̀ⲧⲥⲏϥⲓ ⲛⲉⲙ ⲧⲁⲙⲉⲧϣⲏⲣⲓ ⲙ̀ⲙⲁⲩⲁⲧⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲟⲧϥ ⲛ̀ⲟⲩⲟⲩϩⲟⲣ :
ῥῦσαι ἀπὸ ῥομφαίας τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου. Ps. 21, 21.

[5] ⲁⲕⲛⲁϩⲙⲉⲧ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲟⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲏⲉⲧⲛⲁ ⲉ̀ϧⲣⲏⲓ ⲉ̀ⲫⲗⲁⲕⲕⲟⲥ :
ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον. Ps. 29, 4.

8. Pronomen istud aliter atque aliter in dialecto thebana, et in baschmurica, variata scilicet praepositione, sed fere eodem sensu, componitur. Dicimus *fere* eodem sensu; casuum namque notatio apud aegyptios non a verbi *διάθεσι*, aut a potestate praepositionum, quemadmodum apud graecos et latinos, sed a sermonis structura pendet (quod nunquam prae oculis in universa de aegyptiacis casibus praeceptione non habendum). Itaque in thebana dialecto pro ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲛ̀ usurpatur ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧⲛ̀; pro ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ, ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ; pro ⲛ̀ⲧⲟⲟⲧϥ, ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧϥ. ex. gr. Marc. 8, 6. ⲁϥϩⲱⲛ ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧϥ ⲙ̀ⲡⲙⲏϣⲉ : *παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ* (scil. *περὶ τὸν ὄχλον*) Gen. 3, 17. ⲡϣⲏⲛ ⲡⲁⲓ ⲛ̀ⲧ ⲁⲓϩⲱⲛ ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ : *τοῦ ξύλου οὗ ἐνετειλάμην σοι·* In baschmurica vero usurpatur ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧⲉⲛ pro ⲛ̀ⲧⲁⲁⲧⲉⲛ, ex. gr. 1 Thess. 2, 13. ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲛϫⲓ ⲙ̀ⲡⲥⲱⲧⲙ̀ ⲙ̀ⲡϕϯ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧⲉⲛ : *παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ*, et 1

Cor. 15, 2. ⲡⲁⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ . . . ⲁⲧⲉⲧⲛ̄ⲟⲩϫⲉⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧϥ: *τὸ εὐαγγέλιον . . . δι' οὗ καὶ σώζεσθε*, denique Hebr. 7, 19. ⲡⲉⲓ ⲇⲉ ⲉϩⲟⲩⲛ ⲉⲧϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲧⲥⲁⲡⲧ ⲧⲉⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧⲥ ⲉⲛⲛⲁϩⲱⲛ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲡⲫϯ: *ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν τῷ θεῷ.*

9. Idem dic de pronomine e voce ⲣⲁⲧ *pes* composito ⲉ̀ⲣⲁⲧ, ⲉ̀ⲣⲁⲧⲕ, ⲉ̀ⲣⲁⲧⲥ etc. cujus varia est, pro syntaxeos varietate, potestas. Ex. gr. Eph. 5, 27. (T.) ϫⲉⲕⲁⲥ ⲉϥⲉ̀ⲧⲁϩⲉ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ ⲛⲁϥ ⲉ̀ⲣⲁⲧⲉ ⲉⲥⲧⲁⲉⲓⲏⲩ: *ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν* (l. recepta) *ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν*, Isa. 1, 15. (B.) ⲛ̄ϯⲛⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲛ ⲉ̀ⲗⲁⲧⲉⲛ: *οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν* posset id latine verti *non sinam exorari a vobis.*

De pronomine reciproco seu reflexo.

§ IV.

1. Pronomen cujus officium est innuere, eundemmet agentem esse actionis terminum vel se solo agere, aut pati, *reciproci* seu *reflexi* nomen sortitur. Utuntur itaque aegyptii derivativo pronomine ⲙ̀ⲙⲟⲓ *me*, ⲙ̀ⲙⲟⲕ *te* etc. praecedente voce ⲙ̀ⲙⲓⲛ, cujus vix liquet origo. Componitur hoc pacto:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲓ [1]	idem [2]	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲓ	*meipsum.*
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲛ	idem	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲛ	*nos ipsos.*
2.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲕ [3]	idem	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲕ	*te ipsum.*
		fem.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟ	idem	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁ	*te ipsam.*
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲛ̄	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲉⲛ	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲧⲉⲛ	*vos ipsos, ipsas.*
3.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ	idem [4]	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁϥ	*se ipsum.*
		fem.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲥ	idem [5]	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲥ	*se ipsam.*
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ [6]	ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲩ [7]	*se ipsos, ipsas.*

[1] ϩⲛ̄ ⲟⲩⲱⲣⲕ ⲁⲓⲱⲣⲕ ⲙ̀ⲙⲟⲓ ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲓ:

κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα. Gen. 22, 16.

[2] ⲁⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ϣⲑⲟⲣⲧⲉⲣ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲙⲙⲓⲛ ⲙⲙⲟⲓ :
πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη. Ps. 41, 7.

[3] ⲟⲩⲧⲱⲕ ⲛ̀ⲙⲙⲁϥ ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲕ :
μεταξύ σου καὶ αὐτοῦ μόνου. Matth. 18, 15.

[4] ⲡⲓⲕⲉϩⲁⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲛ ⲧⲉϥⲉⲣϣⲓϣⲓ ⲙ̀ⲡⲉϥⲥⲱⲙⲁ ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ :
ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει. 1 Cor. 7, 4.

[5] ⲁϯⲙⲉⲧϭⲓⲛ̀ϫⲟⲛⲥ ϫⲉ ⲙⲉⲧⲛⲟⲩϫ ⲉ̀ⲣⲟⲥ ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲥ :
ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ. Ps. 26, 12.

[6] ⲙⲁⲣⲟⲩⲥⲁⲃⲉ ⲛ̀ϣⲟⲣⲡ ⲉ̀ⲟⲩⲙⲉⲧⲉⲩⲥⲉⲃⲏⲥ ϧⲉⲛ ⲡⲟⲩⲏⲓ ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ :
μανθανέτωσαν πρῶτον τὸν ἴδιον οἶκον εὐσεβεῖν. 1 Tim. 5, 4.

[7] ⲟⲩⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲓⲥⲁⲃⲏⲟⲩ ⲛⲏⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲓⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲩ :
οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς. Isa. 5, 21.

Annotatio.

„ Eandem vim habet in dialecto thebana ⲙ̀ⲙⲉⲓⲛⲟⲩ; componiturque „ eodem modo, ex. gr. ⲙ̀ⲙⲉⲓⲛⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲛ *nos ipsos*, ⲙ̀ⲙⲉⲓⲛⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ „ *se ipsos* vel *ipsas* etc. „.

2. Alterum pronomen reciprocum oritur a voce ⲉⲣⲏⲟⲩ graeco ἀλλήλων quod ad sensum respondente, idest *mutuo*, *vicissim*, *alter alterius*, *se invicem* :

Persona	T.	M.	B.	
1.	ⲛⲉⲛ ⲉⲣⲏⲟⲩ	idem [1]	ⲛⲉⲛ ⲁⲗⲏⲟⲩ	*nos invicem*
2.	ⲛⲉⲧⲛ̀ ⲉⲣⲏⲟⲩ [2]	ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲏⲟⲩ [3]	ⲛⲉⲧⲉⲛⲁⲗⲏⲟⲩ [4]	*vos invicem*
3.	ⲛⲟⲩ ⲉⲣⲏⲟⲩ [5]	idem [6]	ⲛⲉⲩ ⲁⲗⲏⲟⲩ [7]	*se invicem*

[1] ⲥⲉⲙⲡϣⲁ ⲛⲁⲛ ϩⲱⲛ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲙⲉⲛⲣⲉ ⲛⲉⲛ ⲉⲣⲏⲟⲩ :
καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. 1 Joh. 4, 11.

[2] ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ϩⲱⲧⲧⲏⲩⲧⲛ̀ ϣϣⲉ ⲉ̀ⲣⲱⲧⲛ̀ ⲉ̀ⲉⲓⲁⲣⲁⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲛ̀ ⲉⲣⲏⲟⲩ :
καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. Joh. 13, 14.

[3] ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲙⲉⲛⲣⲉ ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲏⲟⲩ :
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους· Joh. 13, 34.

4 ⲙ̀ⲡⲉⲗⲃⲁϭ ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲁⲗⲏⲩ ⲙⲏϯ ϩⲛ̀ ⲟⲩϣⲱⲡϥ ⲡⲣⲟⲥ ⲟⲩⲁⲉⲓϣ :
μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, 1 Cor. 7, 5.

5 ⲡⲣⲱⲙⲉ ⲛ̀ⲃⲧⲟⲥⲁⲙⲏⲥ ⲡⲉϫⲁⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲩ ⲉⲣⲏⲩ (lege ⲛ̀ⲛⲟⲩ ⲉⲣⲏⲟⲩ) :
εἶπαν οἱ ἄνδρες οἱ ἐκ βεθσαμὺς (supple *μετ' ἀλλήλων* 1 Reg. 6, 20.

6 ⲟⲩⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲙⲉⲑⲙⲏⲓ ⲁⲩϯ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛⲟⲩ ⲉⲣⲏⲟⲩ :
ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, Ps. 84, 11.

7 ⲛⲁⲩϫⲱ ⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲥ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲉϥⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲩ ⲁⲗⲏⲟⲩ :
ἔλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους Joh. 4, 33.

CAPUT IV.

DE ARTICULO.

Articulorum apud aegyptios classes sunt quatuor:

I. Classis articulos complectitur eos qui personarum aut rerum existentiam (quod ad individua) ratione minus accurata denotant, *numerum* scilicet enunciantes tantummodo, nulla *generis* habita ratione. Qui proinde *articuli enunciativi*, communius vero *indefinitivi* appellantur.

II. atque III. Classi referuntur articuli *numerum* simul et *genus* indicantes, verum hoc discrimine quod alii ex istis (*determinantes* seu *definitivi* appellandi) personarum aut rerum *genus* et *numerum* de quibus sermo sit, definite notant; alii vero (*demonstrativi* potius dicendi) res aut personas veluti praesentes tangunt de quibus sermo praecessit.

IV. Classis est articulorum, qui vulgo *pronomina possessiva* dicuntur, quorum ea vis est ut peculiariter res personasque ita accurate respiciant quod statim clientela nominum, quibus hi articuli praeponuntur, ad easdem, neque aliter, possit referri. De singulis seorsim agendum.

De articulo enunciativo seu indefinitivo.

§. 1.

1. Articulus *indefinitivus singularis* in tribus dialectis est ⲟⲩ nominibus masculinis et femininis ita copulandus ut in unam tantummodo cum nomine dictionem coalescat. Graeci id exprimunt suppresso articulo ὁ, ἡ, τὸ. Ex. gr. ⲟⲩⲙⲟⲩⲓ *Leo*, ⲟⲩⲙⲓⲏ *Leaena* (itali indefinitive dicunt *un leone*, *una leonessa*).

2. Pluralis est ϩⲏ̀, ϩⲁⲛ, ϩⲉⲛ pro dialectorum varietate; utrique generi convenit, scribiturque passim seorsim a nomine: ex. gr.

T. ϩⲏ̀) M. ϩⲁⲛ) ⲙⲟⲩⲓ̀ *leones* (generatim B. ϩⲉⲛ) accepti)	T. ϩⲏ̀) M. ϩⲁⲛ) ⲙⲓⲏ *leaenae* (generatim B. ϩⲉⲛ) acceptae)

ϯⲛⲁϫⲟⲟⲩ ⲛⲁⲩ ⲛ̀ϩⲏ̀ ⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲙⲛ̀ ϩⲏ̀ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ:
ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· Luc. 11, 49.
ⲛⲁⲓ ϧⲉⲛ ϩⲁⲛ ϩⲁⲣⲙⲁ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲓ ϩⲁⲛ ϩⲑⲟⲣ:
οὗτοι ἐν ἅρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις· Ps. 19, 8.
ⲁⲡϭⲟⲉⲓⲥ ϣⲉϫⲓ: ϩⲉⲛ ϣⲏⲗⲓ ⲁⲓϫⲡⲁⲩ:
κύριος ἐλάλησεν· υἱοὺς ἐγέννησα. Isa. 1, 2.

Annotatio.

„ Si nomen articulo indefinitivo ⲟⲩ notatum praepositionem ⲉ̀ vel articulum fem. ⲧⲉ ante se habeat, vocalis praepositiva ipsius articuli excidit; contrahunturque ⲉ et ⲩ, ex. gr. Ps. 88, 8. (M.) ⲉⲩⲉ̀ⲙⲟϣⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ⲟⲩϫⲟⲙ ⲉ̀ⲩϫⲟⲙ pro ⲉ̀ⲟⲩϫⲟⲙ: *πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν.* Dan. 9, 7. (T.) ϩⲣⲁⲓ ϩⲏ̀ ⲧⲉⲩⲙⲛ̀ⲧⲁⲧⲥⲱⲧⲉ̀ⲙ: *ἐν ἀθετήσει αὐτῶν.* Quae contractio quidem olim non obtinuerat quum aegyptii suis uterentur in scribendo characteribus; praesto namque erat proprium elementum seu hieroglyphicum signum hujusce vocalis seu diphtongi ⲟⲩ, quae postea, graecorum alphabeto in locum veteris scripturae succedente, duplici littera indiguit, tanquam si esset diphtongo *ου* comparanda, ad sonum suum edendum „.

De articulo determinante seu definitivo.

§. II.

1. Praeter *numeri*, *generis* quoque notationem praestat hic articulus nominibus quibus praefigitur; estque ab illis inseparabilis: en forma ipsius:

Num.	*Genus*	T.	M.	B.	
singul.	mascul.	ⲡⲉ [1]	ⲡⲓ [2]	ⲡⲓ vel ⲡⲉ [3]	ὁ, τὸ (ital. *il*)
singul.	fem.	ⲧⲉ [4]	ϯ [5]	ϯ vel ⲧⲉ [6]	ἡ (*la*)
plur.	comm.	ⲛⲉ vel ⲛⲉⲓ [7]	ⲛⲓ [8]	ⲛⲉ vel ⲛⲓ [9]	οἱ, αἱ, τὰ (*li*, *le*)

[1] ⲡⲉⲙⲁⲁϫⲉ :
τὸ ὠτίον· Marc. 14, 47.
[2] ⲡⲓⲕⲁϩⲓ :
ἡ γῆ. Ps. 23, 1.
[3] ⲡⲓϩⲉⲓ :
ὁ ἀνὴρ. 1 Cor. 7, 14.
ⲡⲉϭⲛⲉⲧ :
ὁ θυμὸς, Isa. 5, 25.
[4] ⲧⲉⲥⲃⲱ :
τῇ διδαχῇ· Act. 2, 42.
[5] ϯⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ :
ἡ προφῆτις· Ex. 15, 20.
[6] ϯⲥϩⲓⲙⲓ :
ἡ γυνὴ, 1 Cor. 7, 14.
ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ :
ἡ γυνὴ, ib. 3.
[7] ⲡⲉϩⲟⲟⲩ :
αἱ ἡμέραι; 1. Reg. 7, 2.
ⲡⲉⲓϣⲁϫⲉ :
τὰ ῥήματα, Isa. 29, 11.
[8] ⲛⲓϩⲓⲟⲙⲓ :
αἱ γυναῖκες· Gen. 30, 13.
[9] ⲛⲉⲧⲁⲩ :
τὰ ὄρη, Isa. 5, 25.
ⲛⲓⲥⲁⲃⲏⲟⲩ :
οἱ συνετοὶ, ib. 21.

2. Adjungitur praesertim hic articulus nomini repetito, quod antea eodem sermone fuerat indefinite enunciatum per articulum ⲟⲩ. ex. gr. Apoc. 19, 8. ⲁⲩϯ ⲛⲁⲥ ⲉⲧⲣⲉⲥϭⲟⲟⲗⲉⲥ ⲛ̀ⲟⲩϣⲛ̀ⲥ ⲉϥⲟⲩⲟⲃϣ ⲉⲡⲁⲛⲟⲩϥ ⲉϥⲟⲧⲁⲁⲃ : ⲡϣⲛ̀ⲥ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲛ̄ⲇⲓⲕⲁⲓⲱⲙⲁ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ : ἐδόθη αὐτῇ ἵνα περιβάληται βύσσινον καθαρὸν καὶ λαμπρὸν· τὸ γαρ βύσσινον τὰ δικαιώματά ἐστι τῶν ἁγίων.

3. Forma thebana, quippe ceteris vetustior, articulorum *determinantium* originem e ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ *ille est*, *illa est*, *illi* et *illae sunt* agnoscendam esse prodit. Etenim hae voces monosyllabae cum rerum aut personarum existentiam asserant, suapte natura constituunt *unicum verbum* linguae aegyptiacae, prout de verbo agendo videbimus. Notatu porro dignissimum est, iisdem vocibus subsistentiam indicantibus articulorum *determinantium* vim aegyptios tribuisse; cum alioquin particula ⲟⲩ *quis*, *quid* dubium exprimens, ut ⲟⲩ ⲡⲉ *quis*, vel *quid est?* articuli *indefinitivi* vicem apud eosdem gesserit. Cujus abditae philosophiae haec sint, quamque copticam grammaticam a metaphysica commendent, (1) nemo orientalibus praesertim litteris excultus non videt.

(1) Qui hanc laudem aegyptiacae linguae aut imminuunt (confer. *Biblioteca italiana*, num. CCXLI. CCXLII. pag. 21–70.) aut detrectant, ii nobis non satis distinguere videntur inter grammaticam a philosophis ex ingenio concinnatam, et grammaticam ubi τῆς λογικῆς ratio maxime sit cospicua. Primum non aegyptiacae modo negamus convenire, verum et cuicumque populorum dialecto. Alterum est quod affirmamus. Fuerit profecto hic ordo in priscis hominum linguis; verum paullatim ab illo deflexae, aliam methodum, veluti pactione tacite inita, sequi coeperunt; sed aegyptiis non item éve-

4. Vocalibus articulorum *determinantium* interdum exclusis, solae remanent consonae litterae, ex. gr. Ps. 71, 1. (T.) ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϯ ⲡⲉⲕϩⲁⲡ ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲣⲟ ⲁⲩⲱ ⲧⲉⲕⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥⲩⲛⲏ ⲙ̀ⲡϣⲏⲣⲉ ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲣⲟ: ὁ θεὸς τὸ κρῖμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ βασιλέως. Ps. 18, 1. (M.) ⲛⲓⲫⲏⲟⲩ̀ⲓ ⲥⲉⲥⲁϫⲓ ⲙ̀ⲡⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲫϯ: οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ. Ex. 15, 20. (M.) ⲙⲁⲣⲓⲁⲙ ϯⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲧⲥⲱⲛⲓ ⲛ̀ⲁⲁⲣⲱⲛ: μαριὰμ ἡ προφῆτις ἡ ἀδελφὴ ἀαρών. 1 Petr. 1, 21. (T.) ⲁⲩϣⲁϫⲓ ⲛ̀ϭⲓ ⲛⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧⲟⲩⲁⲁⲃ: ἐλάλησαν οἱ ἅγιοι θεοῦ ἄνθρωποι, Joh. 4, 50. (B.) ⲁⲩⲱ ⲁϥⲉⲗⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲓⲛ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲗⲱⲙⲓ: καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος.

5. Memphiticae dialecto proprium est ⲡ, ⲧ sive ϯ sequentibus litteris ⲃ, ⲙ, ⲛ, ⲣ et ⲟⲩ mutare in ⲫ et ⲑ, ex. gr. Ps. 25, 8. ⲡⲧⲟⲡⲟⲥ ⲙ̀ⲫⲙⲁⲛ̀ϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲱⲟⲩ: τόπον σκηνώματος δόξης σου. Rom. 8, 10. ⲡⲓⲥⲱⲙⲁ ⲙⲉⲛ ϥⲙⲱⲟⲩⲧ ⲉⲑⲃⲉ ⲫⲛⲟⲃⲓ: τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν· Ps. 109, 4. ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲡⲉ ⲫⲟⲩⲏⲃ ϣⲁ ⲉⲛⲉϩ: σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, Ps. 47, 2. ϧⲉⲛ ⲑⲃⲁⲕⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ: ἐν πόλει τοῦ θεοῦ ἡμῶν, Idem Baschmur. Isa. 1, 1. ⲑⲟⲣⲁⲥⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲁⲏⲥⲁⲓⲁⲥ ⲛⲉⲩⲉ̀ⲗⲁⲥ: ὅρασις ἣν εἶδεν ἡσαΐας.

De articulo demonstrativo.

§. III.

1. Articulus ille, ope cujus nomen appellativum, quod per se nimis late patet, contrahitur quodammodo ad unam tantum partem significandam individuorum quae sub universali sensu ejusdem nominis appellativi cadunt, dicitur *demonstrativus*; et ab articulo *determinante* ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ, vocali in diphtongum commutata, derivatus est. Quoniam vero aut nomini unitur, prout superior articulus *definitivus*, aut separatus nomen ipsum antecedit; ideo in priori casu vocatur *articulus demonstrativus conjunctus*, in altero *demonstrativus separatus*.

Articulus demonstrativus conjunctus.

2. ⲉ artic. *definitivi* ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ in ⲉⲓ commutato; atque ⲓ formae ⲡⲓ, ϯ, ⲛⲓ in ⲁⲓ, fit:

nerit. Profecto hoc, non alio sensu, copticae linguae grammaticam ad philosophiae leges coagmentatam dicimus.

Numerus	T.	M.	B.	
singul.	ⲡⲉⲓ [1]	ⲡⲁⲓ [2]	ⲡⲉⲓ [3]	*hic*, *hoc.*
singul.	ⲧⲉⲓ [4]	ⲧⲁⲓ	ⲧⲉⲓ	*haec.*
plur.	ⲛⲉⲓ [5]	ⲛⲁⲓ [6]	ⲛⲉⲓ	*hi*, *hae*, *haec.*

[1] ⲡⲉⲧⲛⲁⲑⲃⲃⲓⲟϥ ϭⲉ ⲛ̀ⲑⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲓϣⲏⲣⲉϣⲙ̀ ⲡⲁⲓ:
ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, Matth. 18, 4.
[2] ⲡⲁⲓⲱⲟⲩ ⲫⲁⲓ ⲁϥϣⲟⲡ ϧⲉⲛ ⲛⲏⲉⲑⲟⲩⲁⲃ ⲧⲏⲣⲟⲩ:
δόξα αὕτη ἔστιν πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ. Ps. 149, 9.
[3] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉⲓⲛ̀ⲧϩⲏ ⲉⲧⲉϣⲁⲗⲉⲟⲩⲗⲁⲟⲩⲓ ϫⲉⲗⲁ:
διὰ τοῦτο ὃν τρόπον καυθήσεται καλάμη, Isa. 5, 24.
[4] ⲛⲉϥⲛⲁⲉⲓⲙⲉ ϫⲉ ⲟⲩⲧⲉ . . . ⲧⲉⲓϩⲓⲙⲉ:
ἐγίνωσκεν ἄν, τίς . . . ἡ γυνὴ. Luc. 7, 39.
[5] ⲟⲩⲛⲉ ⲛⲉⲓⲥⲏϣⲉ ⲉⲧ ϩⲛ̀ ⲧⲙⲏⲧⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲕϭⲓϫ:
τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσον τῶν χειρῶν σου; Zach. 13, 6.
[6] ⲛⲁⲓⲧⲏⲣⲟⲩ ⲁⲩⲓ̀ ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲱⲛ:
ταῦτα πάντα ἔλθεν ἐφ' ὑμᾶς. Ps. 43, 18.

3. Idem articulus vim suam *ἐνεργητικῶς* exerit si post se habeat vocem ⲟⲩⲱⲧ, quae est ab ⲟⲩⲁ *unus*, ⲡⲉⲓ vel ⲡⲁⲓ ⲟⲩⲱⲧ *hic idem*, ⲧⲉⲓ vel ⲧⲁⲓ ⲟⲩⲱⲧ *haec eadem* etc. atque inter artic. et ⲟⲩⲱⲧ verbum nonnunquam aut nomen interseritur, ex. gr. 1 Thess. 2, 14. ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲱⲡ ϩⲱⲧⲉⲛ ⲛ̀ⲛⲁⲓⲉⲙⲕⲁϩ ⲛ̀ⲛⲟⲩⲱⲧ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲛϣⲫⲏⲣ ⲙ̀ⲫⲩⲗⲏ: *ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν.*

Articulus demonstrativus separatus.

4. Articulus determinans formae memphiticae per ⲫ et ⲑ (paragraph. super. num. 5.) alium *demonstrativum* articulum gignit seorsim a nomine ponendum; cui alia forma in ceteris dialectis respondet:

Num.	T.	M.	B.	
singul.	ⲡⲁⲓ [1]	ⲫⲁⲓ [2]	ⲡⲉⲓ [3]	*iste*, *istud.*
singul.	ⲧⲁⲓ [4]	ⲑⲁⲓ [5]	ⲧⲉⲓ [6]	*ista.*
plur.	ⲛⲁⲓ [7]	ⲛⲁⲓ [8]	ⲛⲉⲓ [9]	*isti*, *istae*, *ista.*

[1] ⲡⲁⲓ ⲡⲉ ⲙⲱⲩⲥⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ϥϫⲟⲟⲥ ⲛ̀ⲛϣⲏⲣⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ :
οὗτός ἐστιν ὁ Μωϋσῆς ὁ εἰπὼν τοῖς υἱοῖς ἰσραήλ. Act. 7, 37.

[2] ⲫⲁⲓ ⲉϥⲉ̀ϭⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲙⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲉⲛ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ :
οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ κυρίου, Ps. 23, 5.

[3] ⲙⲏϯ ⲡⲉⲓ ⲡⲉ ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ :
μήτι οὗτός ἐστιν ὁ χριστός; Joh. 4, 29.

[4] ⲧⲁⲓ ⲧⲉ ⲧⲡⲩⲗⲏ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ :
αὕτη ἡ πύλη τοῦ κυρίου· Ps. 117, 20.

[5] ⲙⲁⲣⲟⲩⲉ̀ⲙⲓ ϫⲉ ⲑⲁⲓ ⲧⲉ ⲧⲉⲕϫⲓϫ :
γνώτωσαν ὅτι ἡ χείρ σου αὕτη. Ps. 108, 27.

[6] ⲁϥⲙⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉϥⲓⲱⲧ ⲇⲉ ⲧⲉⲓ ⲧⲉ ⲧⲟⲩⲛⲟⲩ :
ἔγνω οὖν ὁ πατὴρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ. Joh. 4, 53.

[7] ⲛⲁⲓ ⲇⲉ ⲛⲉⲛⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲙⲏⲧⲥⲛⲟⲟⲩⲥ ⲛ̀ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ :
τῶν δὲ δώδεκα ἀποστόλων τὰ ὀνοματά ἐστι ταῦτα· Matth. 10, 2.

[8] ⲁⲩϯⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲓⲗⲁⲟⲥ ⲉⲧⲉ ⲛⲁⲓ ϣⲟⲡ ⲛⲁϥ :
ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ᾧ ταῦτά ἐστι. Ps. 143, 15.

[9] ⲛⲉⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲩⲉⲗⲉⲣ̀ⲣⲁ ⲉϫⲛ̀ ϯⲟⲩⲇⲉⲁ :
οἱ ἐβασίλευσαν τῆς ἰουδαίας. Isa. 1, 1.

5. **Quotiescumque** hic articulus relativo pronomini ⲉⲧ vel ⲉⲧⲉ *qui*, *quae*, *quod* copulatur, diphtongum ⲁⲓ mutat in ⲏ; quapropter in dialectis saltem Thebana et Memphitica, de Baschmurica namque nondum liquet, habetur sub hac forma :

Num.	T.	M.	
singul.	ⲡⲏⲉⲧ [1]	ⲫⲏⲉⲧ [2]	*iste qui, istud quod.*
singul.	ⲧⲏⲉⲧ	ⲑⲏⲉⲧ [3]	*ista quae.*
plur.	ⲡⲏⲉⲧ	idem [4]	*isti qui, istae quae, ista quae.*

[1] ⲡⲏⲉⲧⲉ ⲛⲁϥϣⲟⲟⲡ ⲛ̀ⲙ̀ⲙⲁⲕ ϩⲓ ⲡⲉⲕⲣⲟ ⲙ̀ⲡⲓⲟⲣⲇⲁⲛⲏⲥ :
ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ ἰορδάνου. Joh. 3, 26.

[2] ⲫⲏ ⲇⲉ ⲉⲑⲛⲁⲁⲙⲟⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲟⲧϥ ϣⲁ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲫⲁⲓ ⲡⲉ ⲫⲏⲉⲧ ⲛⲁⲛⲟϩⲉⲙ :
ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος οὗτος σωθήσεται. Matth. 24, 13.

[3] ϯⲙⲉⲧⲥⲁⲓⲉ ⲛ̀ⲧⲉ ⲓⲁⲕⲱⲃ ⲑⲏⲉⲧ ⲁϥⲙⲉⲛⲣⲓⲧⲥ :
τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησε. Ps. 46, 5.

[4] ⲑⲁⲓ ⲧⲉ ϯⲅⲉⲛⲉⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲏⲉⲧ ⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ :
αὕτη ἡ γενεὰ ζητούντων αὐτὸν (τὸν κύριον). Ps. 23, 6.

De articulo possessivo.

§. IV.

1. Voces illas quae minus accurate *pronomina possessiva* audiunt, *articulos possessivos* nominamus, sunt quippe veri articuli.

2. Lingua aegyptiaca compluribus articulis hujusmodi ditatur, qui in tres classes dividuntur, nempe:

I. Articuli possessivi *vagantes* dicti.

II. Articuli possessivi orti ab *articulis determinantibus*.

III. Articuli possessivi ab *articulis demonstrativis* profecti.

3. Universi hi articuli, in sua quisque classe, perinde sunt ac articuli *enunciantes*, *determinantes* et *demonstrativi* respectu rerum aut personarum quibus referuntur. Istos superius explicavimus, nunc de illis agendum.

Articuli possessivi vagantes.

4. Junguntur nomini possidentis ita ut inseparabiles sint; sed nonnisi *genus* et *numerum* indicant rei possessae, nulla habita possidentis ratione, quare ipsis nomen *vagantium* recte obvenit. Contra ac de articulis sequentium classium fieri videbimus, qui quidem genus tum possidentis tum rei possessae exprimunt atque utriusque insuper numerum.

5. Ab articulis ⲡ vel ⲫ, ⲧ vel ⲑ, et ⲛ originem ducunt sub hac forma:

Num.	*Genus*	T.	M.	B.	
singul.	mascul.	ⲡⲁ [1]	ⲫⲁ [2]	ⲡⲁ	*qui pertinet ad* (ital. *il di*).
singul.	fem.	ⲧⲁ [3]	ⲑⲁ [4]	ⲧⲁ [5]	*quae pert. ad* (ital. *la di*).
plur.	comm.	ⲛⲁ [6]	idem [7]	idem	*qui, quae p. ad* (*i, le di*).

[1] ⲁⲩⲟⲩⲱⲛ ⲉ̀ⲕⲉ ϫⲱⲱⲙⲉ ⲉⲧⲉ ⲡⲁⲡⲱⲛϩ ⲡⲉ:
καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεῴχθη, ὅ ἐστι τῆς ζωῆς. Apoc. 20, 12.

[2] ⲡⲓⲕⲁϩⲓ ⲫⲁⲡϭⲟⲓⲥ ⲡⲉ:
τοῦ κυρίου ἡ γῆ. Ps. 23, 1.

[3] ⲧⲁⲡⲉⲓⲛⲉ ⲡⲉ:
τίνος ἡ εἰκών; Matth. 22, 20.

4 ϫⲉ ϯⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ ⲑⲁⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉ :
ὅτι τοῦ κυρίου ἡ βασιλεία, Ps. 21, 29.

5 ⲧⲁⲡⲓⲧⲉⲗⲓⲟⲥ ⲧⲉ ⲧⲉϩⲣⲏ ⲉⲧϫⲁⲁⲣ :
τελείων δὲ ἐστιν ἡ στερεὰ τροφὴ, Hebr. 5, 14.

6 ⲡⲉϫⲁϥ ⲛⲁⲓ ϫⲉ : ϩⲉⲛⲙⲉ ⲡⲉ ⲛⲓϣⲁϫⲉ ⲉ̀ⲛⲧⲁⲓϫⲟⲟⲩ ⲁⲩⲱ ⲛⲁⲡ-
ⲛⲟⲩⲧⲉ ⲛⲉ :
λέγει μοι· οὗτοι οἱ λόγοι ἀληθινοί εἰσι τοῦ Θεοῦ. Apoc. 19, 9.

7 ⲡⲉϫⲁϥ ⲛⲱⲟⲩ . . . ⲛⲁⲡⲟⲩⲣⲟ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲣⲟ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲫϯ ⲙ̀ⲫϯ :
λέγει αὐτοῖς . . . τὰ καίσαρος καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.
Matth. 22, 21.

6. Ope hujus articuli sic uniti nomina quaedam existunt appellativa, *ut* ⲡⲁⲧϣⲏⲛ *qui pertinet ad hortum* (hortulanus) Ioh. 20, 15. (T.) ⲧⲏ ⲇⲉ ⲉ̀ⲥⲙⲉⲉⲩⲉ ϫⲉ ⲡⲁⲧϣⲏⲛ ⲡⲉ : *ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρός ἐστι·* ⲡⲁⲧϣⲉⲗⲉⲧ *qui pertinet ad sponsam* (sponsus) Ps. 18, 6. (M.) ⲛ̀ⲑⲟϥ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩⲡⲁⲧϣⲉⲗⲉⲧ : *αὐτὸς ὡς νυμφίος*, ⲡⲁⲭⲏⲙⲓ *ad aegyptum pertinentes* (aegyptii) Ps. 135, 10. (M.) ⲫⲏⲉⲧ ⲁϥϣⲁⲣⲓ ⲉ̀ⲡⲁⲭⲏⲙⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲟⲩϣⲁⲙⲓⲥⲓ : *τῷ πατάξαντι αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν·* Passim etiam nomina propria, ut ⲡⲁⲡⲛⲟⲩⲧⲉ vel ⲫⲁⲫϯ *qui Dei est* (vir Dei); ⲧⲁⲏⲥⲉ *quae ad Isidem* (Isidis famula); ⲡⲁⲏⲥⲉ *pertinentia ad Isidem* (Isidis loca) etc.

Articuli possessivi orti ab articulis determinantibus.

7. Inseparabiles sunt a nomine; et coalescunt ab articulis determinantibus atque pronominibus simplicibus pro omnibus personis, prima sing. excepta; etenim in ⲡⲁ *meus*, ⲧⲁ *mea*, ⲛⲁ *mei*, *meae* (qui accurate distinguendus est ab articulo *vagante*) hujusmodi compositio non deprehenditur. Verum per subjectum paradigma eorumdem declinatio plenius addiscetur.

Singular. mascul.

T.	B.	M.	
ⲡⲁ [1]	idem [2]	idem [3]	*ὁ, τὸ ... μοῦ meus, meum.*
ⲡⲉⲕ [4]	idem [5]	idem [6]	*ὁ, τὸ ... σοῦ tuus, tuum.*
ⲡⲟⲩ [7]		ⲡⲉ [8]	*ὁ, τὸ ... σοῦ tuus, tuum* (f.).

T.	B.	M.	
ⲡⲉϥ [9]	idem [10]	idem [11]	ὁ, τὸ … αὐτοῦ *ejus*
ⲡⲉⲥ [12]	idem [13]	idem [14]	ὁ, τὸ … αὐτῆς *ejus.*
ⲡⲉⲛ [15]	idem [16]	idem [17]	ὁ, τὸ … ἡμῶν *noster*, *nostrum.*
ⲡⲉⲧⲛ̀ [18]	ⲡⲉⲧⲉⲛ [19]	ⲡⲉⲧⲉⲛ [20]	ὁ, τὸ … ὑμῶν *vester*, *vestrum.*
ⲡⲉⲩ [21]	idem [22]	ⲡⲟⲩ [23]	ὁ, τὸ … αὐτῶν *eorum*, *earum.*

Singular. fem.

ⲧⲁ [24]	idem [25]	idem [26]	ἡ … μοῦ *mea.*
ⲧⲉⲕ [27]	idem	idem [28]	ἡ … σοῦ *tua.*
ⲧⲟⲩ [29]		ⲧⲉ [30]	ἡ … σοῦ *tua* (femina).
ⲧⲉϥ [31]	idem [32]	idem [33]	ἡ … αὐτοῦ *ejus.*
ⲧⲉⲥ [34]	idem [35]	idem [36]	ἡ … αὐτῆς *ejus.*
ⲧⲉⲛ [37]	idem [38]	idem [39]	ἡ … ἡμῶν *nostra.*
ⲧⲉⲧⲛ̀ [40]	ⲧⲉⲧⲉⲛ [41]	ⲧⲉⲧⲉⲛ [42]	ἡ … ὑμῶν *vestra.*
ⲧⲉⲩ [43]	idem [44]	ⲧⲟⲩ [45]	ἡ … αὐτῶν *eorum*, *earum.*

Plural. comm. gen.

ⲛⲁ [46]	idem [47]	idem [48]	οἱ, αἱ, τὰ … μοῦ *mei*, *meae*, *mea.*
ⲛⲉⲕ [49]	idem	idem [50]	οἱ, αἱ, τὰ … σοῦ *tui*, *tuae*, *tua.*
ⲛⲟⲩ [51]		ⲛⲉ [52]	οἱ, αἱ, τὰ … σοῦ *tui*, *tuae*, *tua* (f.)
ⲛⲉϥ [53]	idem [54]	idem [55]	οἱ, αἱ, τὰ … αὐτοῦ *ejus.*
ⲛⲉⲥ [56]	idem [57]	idem [58]	οἱ, αἱ, τὰ … αὐτῆς *ejus*
ⲛⲉⲛ [59]	idem [60]	idem [61]	οἱ, αἱ, τὰ … ἡμῶν *nostri*, *ae*, *a.*
ⲛⲉⲧⲛ̀ [62]	ⲛⲉⲧⲉⲛ [63]	ⲛⲉⲧⲉⲛ [64]	οἱ, αἱ, τὰ … ὑμῶν *vestri*, *ae*, *a.*
ⲛⲉⲩ [65]	idem [66]	ⲛⲟⲩ [67]	οἱ, αἱ, τὰ … αὐτῶν *eorum*, *earum.*

[1] ⲁⲓⲟⲩⲱⲙ ⲙ̀ⲡⲁⲟⲉⲓⲕ ⲙⲛ̀ ⲡⲁⲉⲃⲓⲱ : ⲁⲓⲥⲱ ⲙ̀ⲡⲁⲏⲣⲡ ⲙⲛ̀ ⲡⲁⲉⲣⲱⲧⲉ :
ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου· Cant. 5, 1.

[2] ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲟⲩ ⲉ̀ϩⲗⲏⲓ ⲉⲙⲡⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲁⲗⲟⲩ :
κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Ioh. 4, 49.

[3] ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲁⲟⲩⲣⲟ ⲟⲩⲟϩ ⲡⲁⲛⲟⲩϯ :
σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θεός μου. Ps. 43, 5.

[4] ⲁϥⲛⲟⲩϭⲥ ⲛ̀ϭⲓ ⲡⲉⲕϭⲱⲛⲧ ⲉ̀ϫⲛ̀ ⲛⲉⲥⲟⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟϩⲓ :

ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; Ps. 73, 1.

5 ϥⲛⲁϩⲏⲛⲓ ⲅⲁⲣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϭⲓ ⲡⲉⲧϣⲱⲛⲓ ϩⲙ̀ ⲡⲉⲕⲥⲟⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲥⲁⲛ :
ἀπολεῖται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, 1 Cor. 8, 11.

6 ⲉⲕϩⲉⲙⲥⲓ ⲛⲁⲕⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲉⲕⲥⲟⲛ :
καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· Ps. 49, 20.

7 ⲥⲱⲧⲙ̀ ⲧⲁϣⲉⲣⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲁⲩ ⲛ̀ⲧⲉⲕⲱ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲙⲁⲁϫⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲣ̀ⲡⲱⲃϣ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲗⲁⲟⲥ ⲙⲛ̀ ⲡⲏⲓ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲉⲓⲱⲧ ϫⲉ ⲁⲡⲣ̀ⲣⲟ ⲉⲡⲉⲉⲑⲟⲩⲙⲉⲓ ⲉ̀ⲡⲟⲩⲥⲁ :
ἄκουσον θύγατηρ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· Ps. 44, 11. 12.

8 ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲧⲁϣⲉⲣⲓ ⲁⲛⲁⲩ ⲣⲉⲕ ⲡⲉⲙⲁϣϫ ⲁⲣⲓⲡⲱⲃϣ ⲙ̀ⲡⲉⲗⲁⲟⲥ ⲛⲉⲙ ⲡⲏⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲓⲱⲧ ϫⲉ ⲁⲡⲓⲟⲩⲣⲟ ⲉⲣⲉⲡⲓⲟⲩⲙⲓⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲁⲓ :
Id. ib.

9 ⲟⲩ ⲡⲉ ⲡⲉϩⲟⲩⲟ ⲙ̀ⲡⲣⲱⲙⲉ ⲉⲧϣⲟⲟⲡ ⲛⲁϥ ϩⲙ̀ ⲡⲉϥϩⲓⲥⲉ ⲧⲏⲣϥ :
τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ; Eccle. 1, 3.

10 ⲟⲩⲁⲛ ⲟⲩⲃⲁⲥⲓⲗⲓⲕⲟⲥ ⲙ̀ⲙⲉⲩ ⲡⲉ ⲉⲗⲉⲡⲉϥϣⲏⲗⲓ ϣⲱⲛⲓ :
ἦν τις βασιλικὸς οὗ ὁ υἱὸς ἠσθένει, Ioh. 4, 46.

11 ϯⲛⲟⲩ ⲁⲓⲉⲙⲓ ϫⲉ ⲁⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲛⲟϩⲉⲙ ⲙ̀ⲡⲉϥⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ :
νῦν ἔγνων ὅτι ἔσωσε κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· Ps. 19, 7.

12 ⲉⲓⲉ̀ⲕⲱ ⲛ̀ⲟⲩⲙⲛ̀ⲧϫⲁϫⲉ ϩⲛ̀ ⲧⲉⲕⲙⲏⲧⲉ ⲙⲛ̀ ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲉ ⲟⲩⲧⲱⲕ ⲙⲛ̀ ⲡⲉⲕⲥⲡⲉⲣⲙⲁ ⲙⲛ̀ ⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉⲥⲥⲡⲉⲣⲙⲁ :
ἔχθραν θήσω ἀνὰ μέσον σου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς γυναικὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματος αὐτῆς· Gen. 3, 15.

13 ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ ⲇⲉ ⲁⲛ̀ϭⲟⲉⲓⲥ ⲉⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲥⲱⲙⲁ ⲁⲗⲗⲁ ⲡⲉⲥϩⲉⲓ ⲡⲉ :
ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ (*αὐτῆς*). 1 Cor. 7, 4.

14 ⲉϥⲉ̀ⲉⲣⲃⲟⲏⲑⲓⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲥϩⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲫϯ :
βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ προσώπῳ (C. Vatic.) Ps. 45, 6.

15 ⲛ̀ⲥⲁϫⲉ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲥⲟⲫⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲙⲩⲥⲧⲏⲣⲓⲟⲛ ⲧⲁⲓ ⲉⲧϩⲏⲡⲧ ⲛ̀ⲧⲁⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲱⲣϫ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϩⲁⲑⲏ ⲛ̀ⲛⲁⲓⲱⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲛⲉⲟⲟⲩ :
λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ τὴν ἀποκεκρυμμένην ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν. 1 Cor. 2, 7.

16 ⲉϣ ⲅⲁⲣ ⲧⲉ ⲧⲉⲛϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲓⲉ ⲡⲉⲛⲗⲉϣⲓ ⲓⲉ ⲡⲉⲕⲗⲁⲙ ⲙ̀ⲡⲉⲛϣⲟⲩϣⲟⲩ :

τίς γαρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως; 1 Thess. 2, 19.

17 ⲡⲉⲛϩⲏⲧ ⲙ̀ⲡⲉϥⲣⲓⲕⲓ ⲉ̀ⲫⲁϩⲟⲩ :
οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία ἡμῶν· Ps. 43, 19.

18 ⲡⲁϫⲟⲉⲓⲥ ⲧⲛ̀ⲛⲟⲟⲩⲧ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲛ̀ϫⲟⲉⲓⲥ :
ὁ κύριος μοῦ ἀπέσταλκέ με πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν. Isa. 36, 12.

19 ϯⲉⲟⲟⲩ ϭⲏ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩϯ ϩⲙ̀ ⲡⲉⲧⲉⲛⲥⲱⲙⲁ :
δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν· 1 Cor. 6, 20.

20 ⲙⲁⲣⲉϥⲧⲁϫⲣⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲧⲉⲛϩⲏⲧ :
κραταιούσθω ἡ καρδία ὑμῶν. Ps. 30, 25.

21 ⲁⲩⲡⲁϩⲧⲟⲩ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ϫⲙ̀ ⲡⲉⲩϩⲟ :
ἔπεσαν ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν. Num. 16, 22.

22 ⲥⲉⲛⲁⲥⲟⲩⲱⲛⲧ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̀ϫⲓ ⲛ̀ⲡⲉⲩⲕⲟⲩⲓ̀ ϣⲁ ⲡⲉⲩⲛⲟϭ :
πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· Hebr. 8, 11.

23 ⲟⲩ ⲇⲉ ⲡⲟⲩϣⲱⲡϣ ⲁⲛ ⲡⲉⲧⲁϥⲛⲁϩⲙⲟⲩ :
ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς. Ps. 43, 4.

24 ⲁⲓⲃⲱⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲡⲁⲕⲏⲡⲟⲥ ⲧⲁⲥⲱⲛⲉ ⲧⲁϣⲉⲗⲉⲉⲧ :
εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου ἀδελφή μου νύμφη. Cant. 5, 1.

25 ⲛⲁⲓⲉⲧⲉ ⲇⲉ ⲛ̀ϩⲟⲩⲁ ⲉⲉⲥϣⲁⲛϭⲱ ⲛ̀ⲧⲉⲓϩⲏ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲅⲛⲱⲙⲏ :
μακαριωτέρα δέ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· 1 Cor. 7, 40.

26 ⲧⲁϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲓⲥϫⲉⲛ ⲉⲓⲟⲩⲉⲙϭⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲁⲙⲁⲩ :
ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μού. Ps. 21, 10.

27 ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲡ̀ⲣⲣⲟ ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲛⲟϥ ⲙ̀ⲙⲟϥ ϩⲛ̀ ⲧⲉⲕϭⲟⲙ :
κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, Ps. 20, 2.

28 ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ϧⲉⲛ ⲧⲉⲕϫⲱⲙ ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲛⲟϥ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲟⲩⲣⲟ Id. ib.

29 ⲛ̀ⲛⲉϩⲃⲏⲩⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲁⲩ ⲙⲛ̀ ⲧⲟⲩϣⲱⲙⲉ ⲁⲩⲱ ⲙⲛ̀ⲛ̀ⲥⲁ ⲧⲣⲉⲡⲟⲩϩⲁⲓ ⲙⲟⲩ ⲁⲩⲱ ⲛ̀ⲑⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲣⲕⲱ ⲛ̀ⲥⲱ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲉⲓⲱⲧ ⲙⲛ̀ ⲧⲟⲩⲙⲁⲁⲩ :
πάντα ὅσα πεποίηκας μετὰ τῆς πενθερᾶς σου μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα σου καὶ πῶς κατέλιπες τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, Ruth 2, 11.

30 ⲫⲏⲉⲧⲥⲓⲟ ⲛ̀ⲧⲉⲉⲡⲓⲑⲩⲙⲓⲁ ϧⲉⲛ ϩⲁⲛ ⲁⲅⲁⲑⲟⲛ : ⲉⲥⲉ̀ⲉⲣⲃⲉⲣⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲉⲙⲉⲧⲁⲗⲟⲩ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲑⲁⲟⲩⲁϩⲱⲙ :
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου (ἡ ψυχή μου)· Ps. 102, 5.

31 ⲁϥⲃⲱⲕ ⲇⲉ ⲛ̀ϭⲓ ⲧⲱⲃⲓⲁⲥ ⲙⲛ̀ ⲧⲉϥϩⲓⲙⲉ ⲙⲛ̀ ⲡⲉϥϣⲏⲣⲓ :

ἀπῆλθε δὲ Τωβίας μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ, Tob. 14, 12.

32 ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲓⲡⲟⲣⲛⲓⲁ ⲇⲉ ⲙⲁⲣⲉⲡⲟⲩⲉⲉⲓ ⲡⲟⲩⲉⲉⲓ ⲕⲉⲧⲉϥⲥϩⲓⲙⲓ ⲛⲏϥ :

διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, 1 Cor. 7, 2.

33 ⲉϥⲉ̀ⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉ̀ⲡⲉϥϩⲱⲃ ⲛ̀ϫⲉ ⲫⲣⲱⲙⲓ ⲛⲉⲙ ⲉϫⲉⲛ ⲧⲉϥⲓⲟⲡⲏ ϣⲁ ⲣⲟⲩϩⲓ :

ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ps. 103, 23.

34 ⲛ̀ⲧⲟⲥ ϩⲱⲱⲥ ⲟⲛ ⲁⲥⲱ̀ ⲛ̀ⲟⲩϣⲏⲣⲉ ϩⲛ̀ ⲧⲉⲥⲙⲉⲧϩⲉⲗⲗⲱ :

καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· Luc. 1, 36.

35 ⲁⲩⲟⲩⲱⲥϥ ⲅⲁⲣ ϣ̀ · · · (sic apud Zoeg. p. 160.) ϣⲁⲣⲡⲓ ⲛ̀ⲉⲛⲧⲟⲗⲏ ⲉⲧⲃⲉ ⲧⲉⲥⲙⲉⲧⲁⲧϭⲟⲙ ⲙⲛ̀ ⲧⲉⲥⲙⲉⲧⲁⲧⲛⲁⲃⲣⲉ :

ἀθέτησις μὲν γὰρ γίνεται προαγούσης ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενὲς καὶ ἀνωφελές. Hebr. 7, 18.

36 ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲉⲥϯⲛⲁϩⲕⲓ · · · · ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲧⲉⲥⲛⲁϩⲕⲓ ϣⲁⲥⲱϣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :

ὡς ἡ ὠδίνουσα . . . ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν. Isa. 26, 17.

37 ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲛⲉ̀ⲓ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ⲧⲙⲁⲕⲉⲇⲟⲛⲓⲁ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ϫⲉ ⲗⲁⲁⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲧⲛⲉⲥ :

ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σάρξ ἡμῶν, 2 Cor. 7, 5.

38 ⲉϣϫⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲧⲱⲟⲩⲛ ⲓⲉ ⲡⲉⲛⲧⲁϣⲉⲟⲉⲓϣ ϣϣⲟⲩⲉⲓⲧ ⲁⲩⲱ ⲥϣⲟⲩⲉⲓⲧ ⲛ̀ϭⲓ ⲧⲉⲛⲕⲉⲡⲓⲥⲧⲓⲥ :

εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται κενὸν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν (ἡμῶν al. apud Scholz) 1 Cor. 15, 14.

39 ⲁⲕⲉⲣⲡⲱⲃϣ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲙⲉⲧϩⲏⲕⲓ :

ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν; Ps. 43, 25.

40 ⲛ̀ⲧⲁⲉⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲟⲉⲓⲕ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲟⲩⲱⲙ ⲙⲛ̀ⲛ̀ⲥⲁ ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲣ̀ⲡⲧⲏⲧⲛ̀ ⲉ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ϩⲓⲏ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :

λήψομαι ἄρτον καὶ φάγεσθε καὶ μετὰ τοῦτο παρελεύσεσθε εἰς τὴν ὁδὸν ὑμῶν. Gen. 18, 5.

41 ϫⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲡⲥⲁⲇⲁⲛⲁⲥ ⲡⲓⲣⲁⲍⲉ ⲙ̀ⲙⲁⲧⲉⲛ ⲉ̀ⲧⲣⲉ ⲧⲉⲧⲉⲛⲙⲉⲧⲁⲧⲛⲉϩϯ :

ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. 1 Cor 7, 5.

42 ⲉⲥⲉ̀ⲱⲛϧ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲉⲧⲉⲛⲯⲩⲭⲏ :

ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν, Ps. 68, 33.

43 πνουτε ναθββιο ἠναρχων ἠϣερε ἠσιων · · · αγω πϫο-
εις ναϥι ὑπεοου ἠτευϩεβсω :

Ταπεινώσει ὁ θεὸς ἀρχούσας θυγατέρας σιὼν ... καὶ ἀφελεῖ κύριος τὴν δὸξαν τοῦ ἱματισμοῦ αὐτῶν, Isa. 3, 17. 18.

44 ϩἠ πεϩοου ἠταιαμεϩι ἠτευϭιϫ αιἐντου ἐβολϩὑ πκε-
ϩι ἠκημι :

ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς αἰγύπτου. Hebr. 8, 9.

45 τουσηϥι εсὲϣε ἐϩουν ἐπουϩητ :

ἡ ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, Ps. 36, 15.

46 ἠτωτἠ ἠτετἠсοουν ϫε ου ἐβολ των πε αγω αϥουων
ἠναβαλ :

ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ καὶ ἀνέῳξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Ioh. 9, 30.

47 μἠἠсα πεϩοου ετὑμευ πεϫε πϭοειс ειἐϯ ἠναπομος εϫεν
πευμηουεἰ :

μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, Hebr. 8, 10.

48 αυϫωρ ἐβολ ἠϫε νακαс τηρου :

διεσκορπίσθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου. Ps. 21, 15.

49 ϯναϫω ἠπεκϣπηρε :

διηγήσομαι (πάντα) τὰ θαυμάσιά σου. Ps. 74, 2.

50 εϥἐερμευι ἠπεκϣουϣωουϣι τηρου : πεκϭλιλ сεκενιωουτ
ναϥ :

μνησθείη πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα σου πιανάτω. Ps. 19, 4.

51 πμα ἠουκοсμος ἠνουβ ἠτουαπε сεναϩεεκε ϫω ετβε
ἠνουϩβηυε :

ἀντὶ τοῦ κόσμου τῆς κεφαλῆς τοῦ χρυσίου φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου, Isa. 3, 24.

52 ταψυχη сμου ἐπϭοειс ··· φηετχω ἠνεανομια τηρου ἐβολ:
φηετταλϭο ἠνεϣωνι τηρου :

εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον ... τὸν εὐιλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις σου· τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου. Ps. 102, 2. 3.

53 αιναϩτ ὑπεμτο ἐβολ ἠπεϥερητεε τναουωϣτ ναϥ :

ἔπεσον ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν αὐτοῦ προσκυνῆσαι αὐτῷ. Apoc. 19, 10.

54 ϣⲁⲛⲧⲟⲩⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥϫⲁϫⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲥⲁⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ⲛⲉϥⲟⲩⲉⲣⲏϯ :
ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Hebr. 10, 13.

55 ϥⲥⲟⲩⲧⲱⲛ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲥⲁϫⲓ ⲙ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲉϥϩⲃⲏⲟⲩⲓ̀ ⲧⲏⲣⲟⲩ ϧⲉⲛ ⲟⲩⲛⲁϩϯ :
εὐθὺς ὁ λόγος τοῦ κυρίου καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει. Ps. 32, 4.

56 ϫⲓϩⲁⲡ ⲟⲩⲃⲉ ⲧⲡⲟⲗⲓⲥ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲡⲱⲱϥ ⲁⲩⲱ ⲛ̀ⲕⲟⲩⲱⲛϩ ⲛⲁⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲁⲛⲟⲙⲓⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
κρινεῖς τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, Ezech. 22, 2.

57 ⲉⲧⲉ̀ϣⲏ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲉⲧⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲛⲁϭ ⲙⲛ̀ ⲛⲓⲗⲉⲙⲙⲉⲁ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲥⲉⲣⲣⲱ :
καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ (1) *αὐτῆς.* Isa. 5, 15.

58 ⲉⲧⲉ̀ⲓⲛⲓ ⲛⲁϥ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲕⲉϣⲫⲉⲣⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
οἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονταί σοι. Ps. 44, 15.

59 ⲙ̀ⲡⲉⲣⲏⲧ ⲛ̀ⲧⲁϥϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲛⲁϩⲣⲛ̀ ⲛⲉⲛⲉⲓⲟⲧⲉ ϫⲉ ⲁⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϫⲟⲕ ⲟⲩⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲩϣⲏⲣⲉ :
τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην ὅτι ταύτην ὁ θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν, Act. 13, 32.

60 ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲁϥⲙⲟⲩ ϩⲁ ⲛⲉⲛⲛⲟⲃⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲉⲕⲣⲁⲫⲏ :
Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς. 1 Cor. 15, 3.

61 ⲁⲩⲛⲁϩϯ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲉⲛⲓⲟϯ :
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, Ps. 21, 5.

62 ⲙⲉⲣⲉ ⲛⲉⲧⲛ̀ϩⲓⲟⲙⲉ ⲕⲁⲧⲁ ⲑⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲙⲉⲣⲉ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲥⲓⲁ :
ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν (*ὑμῶν* al. ap. Scholz) *καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν*, Eph. 5, 25.

63 ⲁⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲁⲛϩⲓⲥⲓ ϩⲱⲧⲧⲏⲛⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲉⲛ ⲛⲉⲧⲉⲛⲗⲉⲙⲉϯⲙⲓ :
ταὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν, 1 Thess. 2, 14.

64 ⲛ̀ⲛⲟⲩϭⲓϣⲓⲡⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲉⲧⲉⲛϩⲟ :

(1) Ne te moveat, lector, graecum verbum *pestilentes* aegyptiacum translatorem vertisse *reges*; namque textus Complut. habet ὁ *ἀγαλλιώμενος* quod est ab hebraico עלז : et collato *λοιμῶν* Jer. 15, 21. ex עריצים *tyrannorum*, conjectandi locus datur.

τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ· Ps. 33, 6.
65 ϥⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲉⲕϭⲓϫ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ϫⲛ̀ ⲡⲉⲩⲙⲛ̀ⲧϫⲁϭⲓϩⲏⲧ ϣⲁⲃⲟⲗ :
ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος. Ps. 73, 3.
66 ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲇⲓⲁⲑⲏⲕⲏ ⲉⲛ ⲛ̀ⲧⲁⲓⲉⲓⲥ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲩⲓⲁϯ :
οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, Hebr. 8, 9.
67 ⲟⲩⲥⲏϥⲓ ϧⲉⲛ ⲛⲟⲩⲥⲫⲟⲧⲟⲩ :
ῥομφαία ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν· Ps. 58, 8.

8. E proposito paradigmate subjectisque exemplis pronum est intelligere articulos *possessivos* hujusce classis non tantum *possidentis* genus atque numerum enunciare, verum et *rei possessae* : ⲡⲉϥ ex. gr. graeco ὁ vel τὸ αὐτοῦ sive ἴδιος, aut ἴδιον (ital. *il di lui*) respondens, in primis docet personam penes quam est possessio ad genus masculinum pertinere; et insuper ejusdem generis esse rem possessam, utramque tandem esse in numero singulari. Hinc de viro loquendo sic profertur ⲡⲉϥⲓⲱⲧ ὁ πατὴρ αὐτοῦ *ejus pater*; verum de femina ⲡⲉⲥⲓⲱⲧ dicendum. Pariter ⲧⲉϥⲙⲁⲩ ἡ μήτηρ αὐτοῦ si de viro; ⲧⲉⲥⲙⲁⲩ ἡ μήτηρ αὐτῆς si sermo sit de femina.

Articuli possessivi a demonstrativis orti.

9. Tertia haec articulorum *possessivorum* classis derivata est a *demonstrativis separatis* ⲡⲁⲓ vel ⲫⲁⲓ, ⲧⲁⲓ vel ⲑⲁⲓ, et ⲛⲁⲓ (sup. pag. 41.) additis a fine pronominibus simplicibus, quae ita suffiguntur ut diphtongum quae immediate praecedit mutent in ⲱ et ⲟⲩ. Fit igitur ⲡⲱⲓ, ⲧⲱⲓ, ⲛⲟⲩⲓ *hic mihi*, *haec mihi*, *hi mihi*, idest *meus*, *mea*, *mei* etc.

10. Neque unquam istiusmodi articuli conjunguntur nominibus, sed, quemadmodum *demonstrativi*, separati et hi collocantur. Eorum declinatio ἀναλόγως eadem in tribus dialectis (sola memphitica ⲡ et ⲧ in ⲫ et ⲑ in gen. mascul. commutante) est hujusmodi :

Num.	*Genus*			
singul.	(comm.	ⲡⲱⲓ [1]	ⲫⲱⲓ [2]	ὁ, οὗτος, τὸ, τοῦτο ... μοῦ *meus*, *meum*.
	(mascul.	ⲡⲱⲕ	ⲫⲱⲕ [3]	.... σοῦ *tuus*, *tuum*.
	(fem.	ⲡⲱ		.... σοῦ *tuus*, *tuum*.

Num.	Genus			
singul.	mascul.	ⲡⲱϥ [4]	ⲫⲱϥ [5]	. . . . . . αὐτοῦ *suus, suum.*
	fem.	ⲡⲱⲥ		. . . . . . αὐτῆς *suus, suum.*
	comm.	ⲡⲱⲛ	ⲫⲱⲛ	. . . . . . ἡμῶν *noster, um.*
	comm.	ⲡⲱⲧⲛ̀ [6]	ⲫⲱⲧⲉⲛ [7]	. . . . . . ὑμῶν *vester, um.*
	comm.	ⲡⲟⲟⲩ	ⲫⲱⲟⲩ	. . . . . . αὐτῶν *eorum, earum.*
singul.	comm.	ⲧⲱⲓ	ⲑⲱⲓ [8]	ἡ, αὕτη . . . μοῦ *mea.*
	mascul.	ⲧⲱⲕ	ⲑⲱⲕ	. . . . σοῦ *tua.*
	fem.	ⲧⲱ		. . . . σοῦ *tua.*
	mascul.	ⲧⲱϥ	ⲑⲱϥ	. . . . . . αὐτοῦ *sua.*
	fem.	ⲧⲱⲥ		. . . . . . αὐτῆς *sua.*
	comm.	ⲧⲱⲛ	ⲑⲱⲛ	. . . . . . ἡμῶν *nostra.*
	comm.	ⲧⲱⲧⲛ̀	ⲑⲱⲧⲉⲛ	. . . . . . ὑμῶν *vestra.*
	comm.	ⲧⲱⲟⲩ	ⲑⲱⲟⲩ	. . . . . . αὐτῶν *eorum, earum.*
plural.	comm.	ⲛⲟⲩⲓ [9]		οἱ, οὗτοι, αἱ, αὗται, τὰ, ταῦτα... μοῦ *mei, meae, mea.*
	mascul.	ⲛⲟⲩⲕ [10]		. . . . σοῦ *tui, tuae, tua.*
	fem.	ⲛⲟⲩ		. . . . σοῦ *tui, tuae, tua.*
	mascul.	ⲛⲟⲩϥ [11]	ⲛⲱϥ	. . . . . . αὐτοῦ *sui, suae, sua.*
	fem.	ⲛⲟⲩⲥ		. . . . . . αὐτῆς *sui, suae, sua.*
	comm.	ⲛⲟⲩⲛ [12]		. . . . . . ἡμῶν *nostri, ae, a.*
	comm.	ⲛⲟⲩⲧⲛ̀		. . . . . . ὑμῶν *vestri, ae, a.*
	comm.	ⲛⲟⲩⲟⲩ		. . . . . . αὐτῶν *suorum, suarum.*

[1] ⲡⲱⲓ ⲡⲉ ⲡⲛⲟⲩⲃ ⲁⲩⲱ ⲡⲱⲓ ⲡⲉ ⲡϩⲁⲧ ⲡⲉϫⲉ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ :
ἐμὸν τὸ ἀργύριον καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει κύριος. Agg. 2, 8

[2] ⲫⲱⲓ ⲡⲉ ⲅⲁⲗⲁⲁⲇ ⲟⲩⲟϩ ⲫⲱⲓ ⲡⲉ ⲙⲁⲛⲁⲥⲥⲏ :
ἐμός ἐστι γαλαὰδ καὶ ἐμός ἐστι μανασσῆ. Ps. 59, 9.

[3] ⲡⲓⲁⲙⲁϩⲓ ⲫⲁⲫϯ ⲡⲉ ⲟⲩⲟϩ ⲫⲱⲕ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉ ⲡⲓⲛⲁⲓ :
Τὸ κράτος τοῦ θεοῦ καὶ σοῦ κύριε τὸ ἔλεος. Ps. 61, 12. 13.

[4] ⲡⲱϥ ⲡⲉ ⲡⲧⲁⲉⲓⲟ ⲙⲛ̄ ⲡⲁⲙⲁϩ :
ᾧ τιμὴ καὶ κράτος· 1 Tim. 6, 16.

[5] ⲫⲱϥ ⲡⲉ ⲡⲓⲧⲁⲓⲟ ⲛⲉⲙ ⲡⲓⲱⲟⲩ :
θεῷ τιμὴ καὶ δόξα· 1 Tim. 1, 17.

[6] ⲉⲓⲧⲉ ⲛ̀ⲉⲧϣⲟⲟⲡ ⲉⲓⲧⲉ ⲛ̀ⲉⲧⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲏⲣϥ ⲡⲱⲧⲛ̀ ⲡⲉ :
εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα πάντα ὑμῶν ἐστιν. 1 Cor. 3, 22.

[7] *Baschmurice*, retento ⲡ, sed *memphitice* inflex. ⲛ̀ⲕⲁⲧⲛ̀ ⲡⲱⲧⲉⲛ ⲉⲛ ⲡⲉ:
οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν· 1 Cor. 6, 19.

[8] ⲑⲟⲓ ⲅⲁⲣ ⲧⲉ ϯⲟⲓⲕⲟⲩⲙⲉⲛⲏ ⲛⲉⲙ ⲡⲉⲥⲙⲟϩ:
ἐμὴ γάρ ἐστιν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς Ps. 49, 12.

[9] ⲛⲓⲑⲏⲣⲓⲟⲛ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁ̀ⲅⲣⲟⲥ ⲛⲟⲩⲓ ⲡⲉ:
ἐμά ἐστι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ. Ps. 49, 10.

[10] ⲁⲛⲟⲕ ⲉⲓⲥⲟⲡⲥ . . . ⲉⲑⲃⲉ ⲛⲏⲉ̀ⲧⲁⲕⲧⲏⲓⲧⲟⲩ ⲛⲏⲓ ϫⲉ ⲛⲟⲩⲕ ⲡⲉ ⲁⲩⲱ ⲛⲟⲩⲕ ⲛⲟⲩⲓ ⲡⲉ:
ἐγὼ ἐρωτῶ . . . περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι καὶ τὰ σὰ ἐμά. Ioh. 17, 9. 10.

[11] ⲉ̀ⲁϥⲙⲉⲣⲉ ⲛ̀ⲉⲧⲉⲛⲟⲩϥ ⲡⲉ ⲉⲧϩⲉⲛ ⲡⲓⲕⲟⲥⲙⲟⲥ ⲁϥⲙⲉⲣⲓⲧⲟⲩ ϣⲁ-ⲃⲟⲗ:
ἀγαπήσας τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς. Ioh. 13, 1.

[12] ϩⲉⲛ ϩⲉⲛϩⲓⲥⲉ ⲛ̀ⲛⲟⲩⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ:
ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, 2 Cor. 10, 15.

Annotatio.

„ Quandoquidem plura nobis exempla e SS. Codicibus in praesens non „ suppetunt, quomodo pronomina singula singulique articuli efformandi „ sint, quemve locum in aegyptiaca oratione obtinere debeant, e regu- „ lis traditis, et analogiae ratione facile quisque intelliget „.

CAPUT V.

DE NOMINIBUS ADIECTIVIS, SEU QUALITATUM.

1. Quemadmodum superius docuimus (cap. II. num. 1.), nomen *adjectivum* rei quidem existentiam per se non notat, verum ejusdem rei accidens tantum sive proprietatem; et in hoc a *substantivo* differt quod hujus absoluta sit acceptio, *adjectivi* autem cum respectu ad *substantivum*, cujus illud qualitatem dicit. Hinc sub hac appellatione *nominum qualitatum* adjectiva simul et participia comprehendimus.

2. Cum *nomen substantivum*, *qualitas*, et *verbum* praecipua sint sermonis elementa ita quidem, ut absolute per se ad mentis judicium enun-

ciandum illa sufficiant, ceteris orationis partibus ad praedicta elementa instar modorum se habentibus, linguae aegyptiacae primariae radices universae aut *substantiva nomina* sunt aut *nomina qualitatum.*

3. Sed non e radicibus tantum primariis profluunt adjectiva, verum et a derivatis atque a compositis, perinde igitur dividuntur et ipsa adjectiva in *primaria*, *derivativa* et *composita.*

De adjectivis e radicibus primariis.

§ I.

1. Constituunt classem hanc radices primariae quotquot cap. I. §. I. recensuimus, dummodo sensu *qualitatis* sint affectae. Istiusmodi *adjectiva* monosyllaba sunt, sed nulla gaudent peculiari forma qua discernantur a *substantivis*; hinc illorum cognitio a sensu probe intellecto omnino pendet. Ex. gr. ⲟⲩⲱⲥϥ *vacuus*, *deficiens*, ⲥⲁ *pulcher*; ϫⲓ *capiens*; ⲙⲁ *dans*; ϩⲱⲗ *avolans* etc.

2. Ex his alia exprimunt actionem, ut ⲙⲉⲓ *amans*; ϣⲱⲗ *spolians*; ⲙⲟⲩⲣ *ligans* etc.; alia modum essendi ullo absque respectu ad actionem vel passionem in subjecto receptam, ut ⲱⲛϩ *vivens*; ϣⲧⲟ *decumbens*; ⲱϭⲣ *tremens*; ϣⲟⲙ *tenuis*; ϣⲁⲧ *indigens*; ϩⲱϫ *frigidus* etc. Priora itaque activa sunt, posteriora neutra.

3. Utraque porro adjectiva hujusmodi, quotiescumque unam ex his vocibus ⲉϥ, ⲉⲥ, ⲉⲩ affixam habent, participii praesentis vicem gerunt. Sunt namque illae voces in lingua aegyptiaca indices personarum mascul. et fem. tertiae numeri singular. et tertiae plural. generis communis ad tempus *praesens indefinitivum* verbi auxiliaris substantivi pertinentium. Componitur igitur participium ex. gr. ⲙⲉⲓ hoc pacto:

Num.	*Genus*	*In tribus dial.*	
singul.	mascul.	ⲉϥⲙⲉⲓ	amans.
singul.	fem.	ⲉⲥⲙⲉⲓ	amans.
plur.	comm.	ⲉⲩⲙⲉⲓ	amantes.

4. Voces pariter ⲉϥⲛⲁ, ⲉⲥⲛⲁ, ⲉⲩⲛⲁ, personae tertiae etc. futuri *definitivi* ex eodem verbo auxiliari, gignunt participium τῷ μέλλοντι respondens:

Num.	*Genus*	*In tribus dial.*	
singul.	mascul.	ⲉϥⲛⲁⲙⲉⲓ	amaturus.
singul.	fem.	ⲉⲥⲛⲁⲙⲉⲓ	amatura.
plur.	comm.	ⲉⲩⲛⲁⲙⲉⲓ	amaturi.

5. Forma tamen hujusmodi participii et aliorum hujusce primae classis, quorum exempla subnectimus, ad *composita adjectiva* censenda est pertinere.

Exempla.

ⲉⲩⲛ̀ⲧⲉϥ ⲟⲩⲣⲁⲛ ⲉϥⲥⲏϩⲉ ⲙ̀ⲛ ⲗⲁⲁⲩ ⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲉⲓⲙⲏⲧⲓ ⲛ̀ⲧⲟϥ (Theb. dial.):
ἔχων ὄνομα γεγραμμένον ὃ οὐδεὶς οἶδεν εἰ μὴ αὐτός. Apoc. 19, 12.
ⲟⲩϩⲁⲧⲏⲩ ⲉⲥⲥⲱⲕ ⲙ̀ⲛ ⲟⲩⲥⲁϩ ⲛ̀ⲕⲱϩⲧ ⲉϥⲟⲩⲱⲙ (T.):
καταιγὶς φερομένη καὶ φλὸξ πυρὸς κατεσθίουσα. Isa. 29, 6.
ϩⲛ̀ ⲛⲉϩⲟⲟⲩ ⲉⲧⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲉⲧϩⲁⲑⲏ ⲙ̀ⲡⲕⲁⲧⲁⲕⲗⲩⲥⲙⲟⲥ ⲉⲩⲟⲩⲱⲙ ⲉⲩⲥⲱ ⲉⲩϫⲓ ϩⲓⲙⲉ ⲉⲩϩⲙⲟⲟⲥ ⲙ̀ⲛ ϩⲁⲓ (T.):
ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ τρώγοντες καὶ πίνοντες, γαμοῦντες καὶ ἐκγαμίζοντες, Matth. 24, 38.
ⲛ̀ϩⲣⲏⲓ ϧⲉⲛ ⲛⲉϥⲧⲓⲗⲧⲓⲗⲓ ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲛⲟϥ ⲉϥⲛⲁⲣⲱⲧ (M. dial.):
ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα. Ps. 64, 11.
ⲉⲧⲉⲥⲛⲁⲛ̀ⲕⲟⲧ ϩⲓϫⲱⲟⲩ (M.):
ἐφ᾽ ὃ ἂν ἐπικαθίσῃ (ἡ γυνὴ) ἐπ᾽ αὐτό. Lev. 15, 20.
ⲛ̀ⲁϣ ϭⲉ ⲛ̀ϩⲉ ⲉⲩⲛⲁⲉⲡⲓⲕⲁⲗⲉⲓ ⲉ̀ⲡⲉⲧⲉ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲉ̀ⲣⲟϥ : ⲛ̀ⲁϣ ⲇⲉ ⲛ̀ϩⲉ ⲉⲩⲛⲁⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲉ̀ⲡⲉⲧⲉ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲥⲱⲧⲙ̀ ⲉ̀ⲣⲟϥ (T.):
πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὗ οὐκ ἤκουσαν; Rom. 10, 14.

De adjectivis e radicibus derivativis.

§ II.

1. Classis haec universas radices secundarias sensu *qualitatis* praeditas complectitur. Et primum locum obtinent adjectiva derivata a radicibus primariis ope mutationis vocalis ⲱ sive ⲉ aut ⲁ in ⲏ (sup. cap. I. §. II.) quo in statu ad subjectum referuntur actionis terminum, abstrahendo ab agente quocumque, ex. gr. **ϭⲏⲡ** *captus* a **ϭⲱⲡ** *capiens*; **ⲥⲏϩ** *scriptus* a **ⲥⲁϩ** *scribens*; **ⲏⲡ** *computatus* ab **ⲱⲡ** *computans* etc.

2. Huc referas *adjectiva* quae in statu activo ad superiorem classem pertinent quidem; sed cum per finale incrementum ⲏⲩ theb., ⲏⲟⲩ mempbit. et baschmur., ⲏⲟⲩⲧ ⲟⲩⲧ comm. tribus dialectis fiant passiva, a derivatis radicibus censentur venire, ex. gr. ϫⲏⲩ *captus* a ϫⲓ T. *capiens*; ϭⲏⲟⲩ *captus* a ϭⲓ M. capiens ϭⲏⲟⲩⲧ *seminatus* a ϭⲟ T. M. *seminans*; ϣⲏⲩ *libratus* a ϣⲉ T. *librans*; ϣⲏⲟⲩ *libratus* a ϣⲓ M. *librans*; ⲉⲓⲱⲟⲩⲧ *lavatus* ab ⲉⲓⲱ T. *lavans*; ⲓⲱⲟⲩⲧ *lavatus* ab ⲓⲱ M. *lavans* etc.

3. Tandem quaedam *adjectiva* passiva e derivatis activis oriuntur per additionem finalis litterae ⲧ, mutata etiam aliquando vocali ultima, ex. gr. ⲙⲉⲣⲓⲧ *dilectus* a ⲙⲉⲣⲉ *diligens*; ⲥϩⲟⲩⲱⲣⲧ *maledictus* a ⲥϩⲟⲩⲱⲣ *maledicens* etc.

De adjectivis e radicibus compositis.

§. III.

1. Haec *adjectiva* formam sequuntur radicum compositarum, perinde itaque sunt et ipsa monosyllaba aut dissyllaba aut polysyllaba (cf. cap. I. §. III.). Significatione gaudent activa vel neutrali; quod si e statu activo ad passivum movenda sint, id per additamentum finalis syllabae ⲏⲩ T., ⲏⲟⲩ M. B., ⲏⲟⲩⲧ, ⲟⲩⲧ comm. consequuntur.

2. *Adjectiva composita activa* formae ⲧⲥⲁⲃⲟ mutata ⲟ in ⲏ additoque ⲟⲩⲧ fiunt passiva; ex. gr. ⲧⲟⲩⲃⲏⲟⲩⲧ *sanctificatus* a ⲧⲟⲩⲃⲟ *sanctificans*, ⲧⲁⲥⲧⲏⲟⲩⲧ *conversus* a ⲧⲁⲥⲧⲟ *convertens*; ⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ *honoratus* a ⲧⲁⲓⲟ *honorans*: ⲧⲉⲛⲛⲏⲟⲩⲧ *contritus* a ⲧⲉⲛⲛⲟ *conterens* etc.

3. Sunt et alia adjectiva quae, in sua quodque specie, formam habent propriam et constanti ratione ubique servatam; haec ita distinguimus:

α. Adjectiva intensioris significationis.

β. Adjectiva privantia.

γ. Adjectiva constituentia nomina habitudinis, artis, agentis etc.

δ. Adjectiva relativa seu patronymica.

α.

4. Illa sunt quae, e quavis classe procedant, augentur ab initio vocula ϣⲟⲩ, cujus ea vis est ut *dignus qui ...*, vel *multus in ...* significet, prout vel ad radicem ϣⲁ, aut ⲥϣⲁ *decens esse*, sive ad ⲱϣ *mul-*

tus referre lubeat : ultra admittatur origo ejus, superlativum exprimit, ut ⲙⲉⲣⲓⲧ *carus*, ϣⲟⲩⲙⲉⲣⲓⲧ *carissimus*.

5. Praeposita adjectivis activis sensum passivum eisdem tribuit; ex. gr. ⲙⲟⲥⲧⲉ T., ⲙⲟⲥϯ M. *odio habens*, ϣⲟⲩⲙⲟⲥⲧⲉ, ϣⲟⲩⲙⲟⲥϯ *perquam exosus*; ⲧⲁⲓⲟ *honorans*, ϣⲟⲩⲧⲁⲓⲟ *perhonoratus*.

6. Hujusmodi intensioris significationis adjectiva, etsi non admodum obvia in textibus copticis, articulos *enunciativos*, *determinantes*, *demonstrativos*, et *possessivos*, non secus atque cetera nomina, assumunt.

β.

7. Privantia adjectiva formantur ope particulae negantis ⲁⲧ, vel ⲁⲧϣ iisdem praepositae.

8. Ⲁⲧ (affinis radici primariae ⲉⲧ *deficiens*, sequente ⲉ̀ⲃⲟⲗ *ἀφορίζειν*) omnimode respondet graecorum *alphae privativae*; hine adjectiva privantia, omne genus, existunt: ex. gr.

ⲁⲧⲙⲟⲩ *immortalis* ἀθάνατος · · · · · a ⲙⲟⲩ θάνατος.
ⲁⲧⲙⲁⲩ *matris expers* ἀμήτωρ · · · · · a ⲙⲁⲩ μήτηρ.
ⲁⲧⲥⲃⲱ *indoctus* ἀπαίδευτος · · · · · · a ⲥⲃⲱ παιδεία.
ⲁⲧⲥⲟⲛⲧ *increatus* ἄκτιστος · · · · · · a ⲥⲟⲛⲧ κτίσις.
ⲁⲧⲉⲣⲟⲩⲱ *inexcusabilis* ἀναπολόγητος · · · ab ⲉⲣⲟⲩⲱ ἀπόκριμα.
ⲁⲧⲙⲉⲧϣⲟⲃⲓ *sincerus* ἀνυπόκριτος · · · a ⲙⲉⲧϣⲟⲃⲓ ὑπόκρισις.
ⲁⲧⲙⲉ̀ⲛⲧⲙⲁⲓϩⲟⲙ̀ⲛⲧ *munificus* · · · · · · a ⲙ̀ⲛⲧⲙⲁⲓϩⲟⲙ̀ⲛⲧ
ἀφιλάργυρος. φιλαργυρία.

9. Ⲁⲧ ante litteras ⲓ, ⲗ, ⲙ, ⲛ, ⲟⲩ, et ⲣ in dialecto memphitica passim in ⲁⲑ mutatur.

10. Ⲁⲧϣ eodem pacto cum nominibus componitur; verum intensioris est quam ⲁⲧ significationis; cum enim ea vis insit ϣ ut sensum ubique intendat, efficit in compositione quod vulgo dicimus *esse impossibile*; hinc ⲁⲧϣⲥⲁϫⲓ e. g. exprimit *rem explicatu impossibilem*, *ineffabilem*.

γ.

11. Praefixa nomini substantivo particula ⲥⲁ possessionem fere demonstrante, et subsequente praepositione ⲛ̀ genitivi casus, fiunt nomina *habitudinis*, *artis*: ex. gr.

ⲥⲁⲛ̀ⲭⲣⲟϥ *malefactor* · · · · · · · · · a ⲭⲣⲟϥ *malum*.

ⲥⲁⲛ̀ⲕⲟⲧⲥ *deceptor* · · · · · · · · · · · a ⲕⲟⲧⲥ *astutia.*
ⲥⲁⲛ̀ⲕⲁⲡ *textor* · · · · · · · · · · · · · a ⲕⲁⲡ *filum.*

12. *Agentium* porro nomina constituuntur per ⲣⲉϥ, in dialecto Baschmurica ⲗⲉϥ, hoc pacto :

ⲣⲉϥⲛⲁⲩ *inspector* · · · · · · · · · · · · a ⲛⲁⲩ *videns.*
ⲣⲉϥⲥⲱⲛⲧ *creator* · · · · · · · · · · · · a ⲥⲱⲛⲧ *creans.*
ⲣⲉϥⲙⲓϣⲓ *proelians* · · · · · · · · · · · a ⲙⲓϣⲓ *bellator, miles.*
ⲣⲉϥϯϩⲟ *adorator* · · · · · · · · · · · · a ϯϩⲟ *adorans.*
ⲗⲉϥϯϩⲉⲡ *judex* · · · · · · · · · · · · · a ϯϩⲉⲡ *judicans.*

ⲇ.

13. Classis haec ea complectitur adjectiva, quae *patronymica* audiunt ; quorum compositio est per nomen patriae, praefixa voce monosyllabica ⲣⲙ̀ T. ⲣⲉⲙ M. et ⲗⲉⲙ B, radice scilicet primaria nominis ⲣⲱⲙⲉ T. ⲣⲱⲙⲓ M. et ⲗⲱⲙⲓ B. *homo* ; et in hoc casu *incolam* exprimit, prout e subjectis exemplis:

ⲣⲙ̀ⲛⲕⲏⲙⲉ *aegyptius* · · · · · · · · a ⲕⲏⲙⲉ T. *Aegyptus.*
ⲣⲉⲙⲛ̀ⲭⲏⲙⲓ idem · · · · · · · · · · a ⲭⲏⲙⲓ M. · · · · · ·
ⲗⲉⲙⲛ̀ⲭⲏⲙⲉ idem · · · · · · · · · · a ⲭⲏⲙⲉ B. · · · · · ·
ⲣⲙ̀ⲛⲥⲟⲩⲁⲛ *Syenites* · · · · · · · · a ⲥⲟⲩⲁⲛ *Syene.*
ⲣⲙ̀ⲛⲧⲉⲛⲧⲱⲣⲉ *Tentyrita* · · · · · · a ⲧⲉⲛⲧⲱⲣⲉ *Tentyris.*
ⲣⲙ̀ⲛⲙⲉϥⲓ *Memphites* · · · · · · · · a ⲙⲉϥⲓ *Memphis.*

14. Praepositio ⲛ̀ quandoque omittitur, ut ⲣⲙ̀ϫⲁⲛⲓ *Tanites*, a ϫⲁⲛⲓ *Tanis.*

15. Adsunt et nomina classis γ. per hanc vocem ⲣⲙ̀ efformata ; ex. gr. ⲣⲙ̀ⲛϩⲏⲧ *cordatus*, a ϩⲏⲧ *cor* ; ⲣⲙ̀ⲛⲕⲁϯ *intelligens*, a ⲕⲁϯ *intellectus.*

16. Hujusmodi adjectivis accensenda quoque sunt nomina propria articulis *possessivis vagantibus* ⲡⲁ, ⲧⲁ, ⲛⲁ (cap. IV. §. IV. class. I.) affecta, ut ⲡⲁⲏⲥⲉ *Isiacus*, ⲧⲁⲏⲥⲉ *Isiaca*, ⲛⲁⲏⲥⲉ *Isiaci* etc.

17. Peculiaris formae sunt quaedam nomina *qualitatum* quae a constituta lege discedere videntur ; cujusmodi sunt ⲥⲁⲛⲟ *decorus* a ⲥⲁ *pulcher* et ⲛ̀ϩⲟ *facie*, vel *faciei* ; ⲛⲁⲏⲧ *misericors* a ⲛⲁ *miserans* et ϩⲏⲧ ; ⲥⲱⲧⲙⲏⲧ *obediens* a ⲥⲧⲙ̀ *audiens* et ϩⲏⲧ. Verum et rariora sunt, et a prava scriptura probabiliter ducunt originem.

De genere atque numero nominum qualitatis.

§ IV.

1. Genus atque numerus in nominibus *qualitatis* per articulos *enunciativos*, *determinantes* et *possessivos* innotescunt; et in nonnullis etiam per pronomina suffixa ϥ, ⲥ, ⲟⲩ quorum prius mascul. sing., alterum fem. sing., tertium comm. genus plurale indicat, ex. g. ⲛⲁⲛⲟⲩϥ *bonus*, ⲛⲁⲛⲟⲩⲥ *bona*, ⲛⲁⲛⲟⲩⲟⲩ *boni* et *bonae*.

2. Pronomina demum simplicia quibusdam nominibus *qualitatis* suffixa eorumdem genus atque numerum definiunt perspicue et una respectum ad personam; exemplum sit ⲛⲁⲉⲓⲁⲧ T., ⲛⲁⲓⲁⲧ M. *felix*:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	
1.	(singul.	comm.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲧ	ⲛⲁⲓⲁⲧⲧ	felix ego.
	(plur.	comm.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲛ̀	ⲛⲁⲓⲁⲧⲉⲛ	felices nos.
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲕ	ⲛⲁⲓⲁⲧⲕ	felix tu.
	(	fem.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲉ	ⲛⲁⲓⲁϯ	felix tu.
	(plur.	comm.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲧⲏⲩ-ⲧⲛ̀	ⲛⲁⲓⲁⲧⲉⲛⲑⲏ-ⲛⲟⲩ	felices vos.
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧϥ [1]	ⲛⲁⲓⲁⲧϥ	felix ille.
	(	fem.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲥ	ⲛⲁⲓⲁⲧⲥ (ⲛⲁⲓⲉⲧⲥ B.) [2]	felix illa.
	(plur.	comm.	ⲛⲁⲉⲓⲁⲧⲟⲩ, ⲛⲁⲓⲛⲁⲧⲟⲩ [3]	ⲛⲁⲓⲁⲧⲟⲩ [4]	felices illi, et illae.

[1] ⲛⲁⲉⲓⲁⲧϥ ⲙ̀ⲡⲣⲱⲙⲉ:
μακάριος ἀνὴρ, Ps. 1, 1.

[2] ⲛⲁⲓⲉⲧⲥ ⲇⲉ ⲛ̀ϩⲟⲩⲁ ⲉ̀ⲉⲥϣⲁⲛϭⲱ ⲛ̀ⲧⲉⲓϩⲏ ⲕⲁⲧⲁ ⲧⲁⲅⲛⲟⲙⲏ:
μακαριοτέρα δὲ ἐστιν ἐὰν οὕτω μείνῃ κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· 1 Cor. 7, 40.

[3] ⲛⲁⲓⲛⲁⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲉⲛⲧⲁⲩⲧⲁϩⲙⲟⲩ ⲉ̀ⲡⲇⲓⲡⲛⲟⲛ ⲛ̀ⲧϣⲉⲗⲉⲉⲧ ⲙ̀ⲡⲉϩⲓⲉⲓⲃ:
μακάριοι οἱ εἰς τὸ δεῖπνον τοῦ γάμου τοῦ ἀρνίου κεκλημένοι. Apoc. 19, 9.

[4] ⲛⲁⲓⲁⲧⲟⲩ ϩⲁⲛ ⲁⲧϭⲣⲏⲛ:
μακάριαι αἱ στεῖραι. Luc. 23, 29.

*

CAPUT VI.

DE VERBO.

1. Quamvis unius dumtaxat verbi *substantivi*, quod dicunt, subsidio mens nostra quodcumque judicium suum patefacere valeat, affirmando scilicet vel negando entis alicujus existentiam; maluerunt gentes omnes, vel humano potius generi ab initio inditum fuit brevitati simul atque varietati consulere in judiciis eliciendis, dictiones pene innumeras ad id usurpando quae una perspicua, accurataque prolatione *subsistendi* actum cum aliquo *praedicato* innuerent; has vulgo dicimus *verba*; ad normam vero universalis grammaticae disciplinae *verba adtributiva* vel *concreta* appellantur, simplici *substantivo*, cui latinorum *esse* respondet, *auxiliaris verbi* nomine reservato.

2. Primigeniae simplicitatis aegyptii ubique studiosi linguam quoque expertem aliorum fere *verborum* habuerunt, uno excepto verbo substantivo seu auxiliari, quod tamen diversimode moderabantur prout infra:

De Verbo substantivo primario.

§ I.

1. Verbum *substantivum* existentiam notat *subjecti* una cum respectu ad aliquod *praedicatum* in specie.

2. Monosyllabae voces quaedam verbum *substantivum primarium* in lingua aegyptiaca constituunt, quarum ea vis est ut *existentiam praesentem* sive *praeteritam* generatim quod ad essendi modum indicent; verum, quod ad *subjectum*, distinctius; etenim si subjectum sit e genere masculino et singularis numeri ⲡⲉ adhibetur; ⲧⲉ si singulare femininum; ⲛⲉ vero si plurale sit ex alterutro genere. Hinc tempus existit ⲡⲉ *ille est* vel *fuit*; ⲧⲉ *illa est* vel *fuit*; ⲛⲉ *illi* vel *illae sunt* vel *fuerunt*, quod congruenter *tempus vagans* dicitur, ejusque forma tribus dialectis communis est: ex. gr. 1 Cor. 11, 3. ⲡϩⲟⲟⲩⲧ ⲧⲁⲡⲉ ⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲉ (T.): *κεφαλὴ γυναικὸς ὁ ἀνήρ*· 1 Cor. 7, 39. ⲉⲣϣⲁⲛ ⲡⲉⲥϩⲉⲓ ⲙⲟⲩ ⲇⲉ ⲟⲩⲗⲉⲙϩⲏ ⲧⲉ (B.): *ἐὰν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρα ἐστὶν*, Ps. 104, 6. ⲛ̀ϣⲏⲣⲓ ⲛ̀ⲓⲁⲕⲱⲃ ⲛⲉ ⲛⲓⲥⲱⲧⲡ ⲛ̀ⲧⲁϥ (M.): *υἱοὶ Ἰακῶβ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.*

3. Itaque in numero singulari variatur id verbum juxta subjecti genus, quemcumque tandem locum idem subjectum occupet in oratione: ex. gr.

ⲧⲁⲓ ⲧⲉ ⲧϩⲉ *hic est modus*, et ⲧϩⲉ ⲧⲉ ⲧⲁⲓ; ⲑⲙⲁⲩ ⲛ̀ⲁⲡⲁ ϣⲉⲛⲟⲩϯ ⲧⲥⲱⲛⲓ ⲛ̀ⲁⲡⲁ ⲡϫⲱⲧ ⲧⲉ *mater Abbatis Scenutii soror Abbatis Pidioti fuit.*

4. Nonnunquam verbum, ut fere in aliis linguis evenit, subintelligitur: ex. gr. Isa. 1, 15. ⲛⲉⲧⲉⲛϭⲓϫ ⲙⲉϩ ⲛ̀ⲥⲛⲁϥ (B.): *αἱ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.* Ioh. 4, 50. ⲡⲉⲕϣⲏⲗⲓ ⲁⲛϩ (B.): *ὁ υἱός σου ζῇ.* Ps. 21, 7. ⲁⲛⲟⲕ ⲇⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲟⲩϥⲉⲛⲧ: ⲟⲩⲟϩ ⲁⲛⲟⲕ ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ⲁⲛ (M.): *ἐγὼ δέ εἰμι σκώληξ καὶ οὐχὶ ἄνθρωπος.*

5. Tempus *vagans* ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ evadit *praeteritum relativum* seu *praesens anterius* (vulgo *praeter. imperfect.*) quotiescumque vocula ⲛⲉ in sermone praecedit: ex. gr. Marc. 14, 1. ⲛⲉ ⲡⲓⲡⲁⲥⲭⲁ ⲡⲉ (M.): *ἦν τὸ πάσχα*, Ioh. 10, 22. ⲛⲉ ϯⲫⲣⲱ ⲧⲉ (M.): *χειμὼν ἦν.* Matth. 4, 18. ⲛⲉ ϩⲁⲛⲟⲩⲟϩⲓ ⲅⲁⲣ ⲛⲉ (M.): *ἦσαν γὰρ ἁλιεῖς.*

6. Cum subjecti vices pronomen separatum gerit, tunc ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ subjungitur eidem pronomini non variata istius forma in qualibet persona: ex. gr. Ps. 89. 2. ⲓⲥϫⲉⲛ ⲛⲉⲛⲉϩ ϣⲁ ⲉⲛⲉϩ ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲡⲉ (M.): *ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.* Ps. 23, 10. ⲛ̀ⲑⲟϥ ⲡⲉ ⲡⲟⲩⲣⲟ ⲛ̀ⲧⲉⲡⲱⲟⲩ (M.): *αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.* Integrum paradigma perspicuitatis ergo subjicimus:

Praesens et praeteritum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲛⲕ ⲡⲉ	ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ	ⲁⲛⲁⲕ ⲡⲉ	sum, fui...
	(plur.	comm.	ⲁⲛⲛ̀ ⲡⲉ	ⲁⲛⲟⲛ ⲡⲉ	ⲁⲛⲁⲛ ⲡⲉ	sumus, fuimus...
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲕ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲧⲁⲕ ⲡⲉ	es, fuisti...
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲟ ⲧⲉ	ⲛ̀ⲑⲟ ⲧⲉ	ⲛ̀ⲧⲁ ⲧⲉ	es, fuisti...
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲑⲱⲧⲉⲛ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲧⲏⲧⲉⲛ ⲡⲉ	estis, fuistis...
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲑⲟϥ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲧⲁϥ ⲡⲉ	ille est, fuit...
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲟⲥ ⲧⲉ	ⲛ̀ⲑⲟⲥ ⲧⲉ	ⲛ̀ⲧⲁⲥ ⲧⲉ	illa est, fuit...
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ⲡⲉ	ⲛ̀ⲧⲁⲩ ⲡⲉ	sunt, fuerunt...

Praesens anterius seu imperfectum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛⲉ ⲁⲛⲕ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲁⲛⲁⲕ ⲡⲉ	eram . . .
	(plur.	comm.	ⲛⲉ ⲁⲛⲛ̀ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲉ	ⲛⲉ ⲁⲛⲁⲛ ⲛⲉ	eramus ...
2.	(singul.	mascul.	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲕ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲕ ⲡⲉ	eras . . .
	(	fem.	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲟ ⲧⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲑⲟ ⲧⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲁ ⲧⲉ	eras . . .
	(plur.	comm.	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲱ- ⲧⲛ̀ ⲛⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲑⲟ- ⲧⲉⲛ ⲛⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲏ- ⲧⲉⲛ ⲛⲉ	eratis . . .
3.	(singul.	mascul.	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲑⲟϥ ⲡⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲁϥ ⲡⲉ	erat ille...
	(	fem.	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲟⲥ ⲧⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲑⲟⲥ ⲧⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲥ ⲧⲉ	erat illa...
	(plur.	comm.	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲟ- ⲟⲩ ⲛⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲑⲱ- ⲟⲩ ⲛⲉ	ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲩ ⲛⲉ	erant illi, illae . . .

7. Quod si post ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ sequatur particula ⲁⲛ, verbum substantivum induit formam negativam: ⲁⲛⲕ ⲡⲉ ⲁⲛ *non sum*, ⲛ̀ⲧⲕ ⲡⲉ ⲁⲛ *non es*, ⲛ̀ⲧⲟ ⲧⲉ ⲁⲛ (fem.) *non es* ⲁⲛⲛ̀ ⲛⲉ ⲁⲛ *non sumus* etc. Interdum tamen antecedit ⲁⲛ et ⲡⲉ, ⲧⲉ, ⲛⲉ immediate subsequitur: ex. gr. Ps. 58, 4. ⲟⲩⲇⲉ ⲧⲁⲁⲛⲟⲙⲓⲁ ⲁⲛ ⲧⲉ ⲟⲩⲇⲉ ⲡⲁⲛⲟⲃⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ (M.): *οὔτε ἡ ἀνομία μου, οὔτε ἡ ἁμαρτία μου.*

8. Ratio conjugandi verbum hujusmodi ope pronominis compositi separati primitus obtinuisse videtur apud aegyptios respectu nominum *qualitatum*; ita quidem ut praeponendo eadem pronomina *existentiam* denotantia nominibus *qualitatum* praedicatum seu attributum exprimentibus, verborum formae gignerentur quae parum abluderent a verbis *concretis* vel *attributivis* passim obviis in linguis tum nostrae tum priscae aetatis.

9. Hinc tale pronomen addendo voci ⲟⲩⲛ T., ⲟⲩⲟⲛ M., ⲟⲩⲁⲛ B. quae vox *qualitatis* nominis instar est, valet nempe *qui est*, *qui habet* etc. (cf. Peyron lexic. pag. 144 – 146. et hic §. X. huj. cap.) dixerint: ⲁⲛⲕ ⲟⲩⲛ̀ *ego existens*, *habens* (tempus vagans); ⲛ̀ⲧⲕ ⲟⲩⲛ̀ *tu existens*, *habens*, ⲛ̀ⲧⲟ ⲟⲩⲛ̀ idem fem. Pari ratione *imperfectum*: ⲛⲉ ⲁⲛⲕ ⲟⲩⲛ̀ *eram existens*, *habens*; ⲛⲉ ⲛ̀ⲧⲕ ⲟⲩⲛ̀ *eras existens*, *habens*, et sic deinceps.

10. Sed cum pronominis *compositi separati* crebra repetitio commode minus eveniret, ad eam congrua ratione evitandam duplici methodo usi sunt aegyptii. Primo quidem in locum ⲁⲛⲕ, ⲛ̀ⲧⲕ, ⲛ̀ⲧⲟ, ⲛ̀ⲧⲟϥ etc. pronomen *simplex conjunctum* ⲓ, ⲕ, ⲉ, ϥ, ⲥ, ⲛ, ⲧⲛ̀ et ⲟⲩ subrogarunt, nominibus *agentium*, aut *qualitatum*, quae *attributum* praeseferunt, suffigentes, praefixo iisdem verbo substantivo ⲡⲉ quae vox *improprie construitur etiam cum fem. singul. et cum pluralibus* (Peyron Lex. pag. 164.)

11. Qua in compositione animadvertendum est, nomen *qualitatis* vocali terminatum hanc leviter immutare ante suffixa; namque e. g. ϫⲱ *dicens* evadit subinde ϫⲁ, ϫⲉ vel ϫⲏ pro dialectorum natura. id quod conspicuum reddet subjecta tabula temporis *vagantis* praesentis scilicet et praeteriti exhibens paradigma:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉϫⲁⲓ	ⲡⲉϫⲏⲓ [1]	ⲡⲉϫⲉⲓ	dico, dixi.
	(plur.	comm.	ⲡⲉϫⲁⲛ	ⲡⲉϫⲁⲛ	ⲡⲉϫⲉⲛ	dicimus, diximus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϫⲁⲕ	ⲡⲉϫⲁⲕ	ⲡⲉϫⲉⲕ	dicis, dixisti.
	(	fem.	ⲡⲉϫⲉ	ⲡⲉϫⲉ	ⲡⲉϫⲉ	dicis, dixisti.
	(plur.	comm.	ⲡⲉϫⲱⲧⲛ̀	ⲡⲉϫⲱⲧⲉⲛ	ⲡⲉϫⲱⲧⲉⲛ	dicitis, dixistis.
3.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϫⲁϥ [2]	ⲡⲉϫⲁϥ [3]	ⲡⲉϫⲉϥ [4]	dicit, dixit.
	(	fem.	ⲡⲉϫⲁⲥ	ⲡⲉϫⲁⲥ [5]	ⲡⲉϫⲉⲥ [6]	dicit, dixit.
	(plur.	comm.	ⲡⲉϫⲁⲩ [7]	ⲡⲉϫⲱⲟⲩ [8]	ⲡⲉϫⲉⲩ [9]	dicunt, dixerunt.

[1] ⲟⲩⲟϩ ⲡⲉϫⲏⲓ ϫⲉ ϯⲛⲟⲩ ⲁⲓⲉⲣϩⲏⲧⲥ:
καὶ εἶπα, νῦν ἠρξάμην. Ps. 76, 11.

[2] ⲁⲩⲱ ⲡⲉϫⲁϥ ϫⲉ: ⲥϩⲁⲓ:
καὶ λέγει μοι· γράψον· Apoc. 19, 9.

[3] ⲁϥⲉⲣⲟⲩⲱ̀ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲁⲃⲟⲩⲭⲟⲇⲟⲛⲟⲥⲟⲣ ⲡⲉϫⲁϥ ⲛⲱⲟⲩ:
ἀπεκρίθη ναβουχοδονόσορ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Dan. 3, 14.

[4] ⲛ̀ⲧⲁϥ ⲇⲉ ⲡⲉϫⲉϥ ⲛⲉⲩ: ⲟⲩⲁⲛⲧⲏⲓ ⲁⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲟⲩϩⲣⲏ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲙⲥ:
ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, Ioh. 4, 32.

[5] ⲡⲉϫⲁⲥ ϫⲉ: ⲁϥⲧⲁϫⲣⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁϩⲏⲧ ϧⲉⲛ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ:

εἶπεν· ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν κυρίῳ. 1 Reg. 2, 1.

6 ⲡⲉϫⲉⲥ ⲛ̀ⲛⲓⲗⲱⲙⲓ ϫⲉ : ⲁⲙⲟⲓⲛⲓ :
λέγει τοῖς ἀνθρώποις· δεῦτε, Ioh. 4, 28. 29.

7 ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ⲇⲉ ⲡⲉϫⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟϥ ϫⲉ : ϩⲣⲁⲓ ϩⲛ̀ ⲃⲏⲑⲗⲉⲉⲙ :
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ἐν βηθλεὲμ· Matth. 2, 5.

8 ⲥⲉⲇⲣⲁⲕ ⲙⲓⲥⲁⲕ ⲁⲃⲇⲉⲛⲁⲅⲱ ⲡⲉϫⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁⲃⲟⲩⲭⲟⲇⲟⲛⲟⲥⲟⲣ ⲡⲟⲩⲣⲟ :
ἀπεκρίθησαν σεδρὰχ, μισὰχ, ἀβδεναγὼ λέγοντες τῷ βασιλεῖ ναβουχοδονόσορ· Dan. 3, 16.

9 ⲡⲉϫⲉⲩ ⲛⲁϥ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲉϥⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ϫⲉ : ϩⲣⲁⲃⲃⲓ ⲟⲩⲱⲙ :
ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· ῥαββὶ φάγε. Ioh. 4, 31.

Annotatio.

„ Pleraque e nominibus *qualitatum* antiquitus (ut pronum est ju-
„ dicare) hac ratione copulata fuerunt cum verbo primitivo ⲡⲉ, verum
„ cum minus id aptum esset ceteris temporibus eorumque modificationibus
„ exprimendis, sequiore aetate obsolevit; manente dumtaxat eadem for-
„ ma quod ad ϫⲱ *dicens*, in quo veluti nobis vestigium relinqueretur
„ primaevae simplicitatis in hujusmodi verbo conjugando „.

12. Methodus altera, qua usi sunt ad pronominum *compositorum* repetitionem evitandam, fuit omissio verbi *substantivi* ⲡⲉ, ejusque loco usus pronominis simplicis, cujus sensus detorqueretur ad significandam *existentiam* cum respectu ad adtributum quodcumque.

13. Eo in casu pronomina simplicia, quamvis suapte natura inseparabilia, seorsim poni licuit, eo quod ad statum transierint verbi *abstracti* seu *substantivi*.

14. Porro nonnulla ex his pronominibus una cum novo sensu novam quoque formam sunt consecuta: ⲓ *ego*, ex. gr., literam ⲧ euphonicam assumpsit, evasitque ϯ; ⲉ *tu* fem. ⲧⲉ; ⲛ *nos* ⲧⲛ̀ aut ⲧⲉⲛ; ⲧⲉⲛ etiam sive ⲧⲛ̀ *vos* ⲧⲉⲧⲉⲛ vel ⲧⲉⲧⲛ̀; denique ⲟⲩ *illi*, *illae* ⲥⲉ. Sed ϥ *ille* et ⲥ *illa* nullam passa sunt mutationem.

15. Itaque e pronominibus simplicibus tum quod ad formam, tum quod ad naturam tali pacto immutatis prognatum est aliud verbum *substantivum* sensum *existentiae praesentis respectivae* praeseferens, tribus dialectis fere commune, quod *secundarium* appellabimus.

§. II.

1. Tempore gaudebat *praesenti* ex quo oriebatur *futurum*. Illud e simplici pronomine constabat; istud vero nomen qualitatis ⲛⲁ *jens* adsciscens ulterius, ex. gr. ϯⲛⲁ *ego sum vadens esse* (*ero*). Utriusque temporis paradigmata hic sistimus una cum exemplis, antea monendo, ⲕ 2. pers. sing. masc. in dialecto memphitica vertendum esse in ϫ ante litteras ⲃ, ⲗ, ⲙ, ⲛ, ⲟⲩ et ⲣ.

Tempus praesens.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M. B.	
1.	(singul.	comm.	ϯ	ϯ [1]	ego sum...
	(plur.	comm.	ⲧⲛ̀ [2]	ⲧⲉⲛ [3]	nos sumus...
	(singul.	mascul.	ⲕ	ⲕ [4], ϫ	tu es...
2.	(	fem.	ⲧⲉ	ⲧⲉ [5]	tu es...
	(plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛ̀ [6]	ⲧⲉⲧⲉⲛ [7]	vos estis...
	(singul.	mascul.	ϥ	ϥ [8]	ille est...
3.	(	fem.	ⲥ	ⲥ [9]	illa est...
	(plur.	comm.	ⲥⲉ	ⲥⲉ [10]	illi, illae sunt...

[1] ⲛⲁⲓ ⲛⲏⲓ ⲡϭⲟⲓⲥ ϫⲉ ϯϩⲉϫϩⲱϫ:
ἐλεήσόν με κύριε ὅτι θλίβομαι. Ps. 30, 10.

[2] ⲧⲛ̀ⲉⲣϩⲟⲧⲉ ϩⲏⲧϥ ⲙ̀ⲡⲙⲏϣⲉ:
φοβούμεθα τὸν ὄχλον· Matth. 21, 26.

[3] ⲧⲉⲛⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ ⲁⲛⲟⲛ (1) ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲉⲛ ⲡϭⲟⲓⲥ:
εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ· Ps. 113, 23.

[4] ⲕϫⲟⲣ ⲡϭⲟⲓⲥ ⲟⲩⲟϩ ⲥⲕⲱϯ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲉⲕⲙⲉⲧⲑⲙⲏⲓ:
δύνατος εἶ κύριε καὶ ἀλήθειά σου κύκλῳ σου. Ps. 88, 9.

[5] ⲉⲑⲃⲉ ⲟⲩ ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ⲧⲉⲙⲟⲕϩ ⲛ̀ϩⲏⲧ ⲟⲩⲟϩ ⲉⲑⲃⲉ ⲟⲩ ⲧⲉϣⲑⲟⲣⲧⲉⲣ ⲙ̀ⲙⲟⲓ:
ἱνατὶ περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου; καὶ ἱνατὶ συνταράσσεις με; Ps. 41, 12.

[6] ϫⲉ ⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲧⲁⲙ ⲛ̀ⲧⲙⲛ̀ⲧⲉⲣⲟ ⲛ̀ⲛⲏⲧⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲙⲧⲟ ⲛ̀ⲛⲓⲣⲱⲙⲉ:

(1) Ita edit. rom. Psal. copt. 1749. Sed text. graec. universi habent in secunda persona pronomen

ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· Matth. 23, 13.

[7] ⲡⲁⲓ ⲉ̀ ⲧⲉⲧⲉⲛϯ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ ⲛ̀ϣⲉⲃⲓⲱ ⲙ̀ⲡϭⲟⲓⲥ :
ταῦτα κυρίῳ ἀνταποδίδοτε; Deut. 32, 6.

[8] ϥϣⲟⲡ ⲁⲛ ⲛ̀ϫⲉ ⲫⲏⲉⲧⲉⲣⲃⲟⲏⲑⲓⲛ.
οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν. Ps. 21, 12.

[9] ⲁⲥⲑⲟⲛ ⲥⲁⲣⲣⲁ . . . ⲉⲓⲥϩⲏⲡⲡⲉ ⲥⲉⲛϧⲟⲩⲛ ϧⲉⲛ ϯⲥⲕⲏⲛⲏ:
ποῦ σάῤῥα; . . . ἰδοὺ ἐν τῇ σκηνῇ. Gen. 18, 9.

[10] ⲥⲉ ⲛ̀ϩⲣⲏⲓ ϧⲉⲛ ⲡⲉϥϫⲓϫ ⲛ̀ϫⲉ ⲁⲩⲣⲏϫϥ ⲙ̀ⲕⲁϩⲓ :
ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς. Ps. 94, 4.

Tempus futurum.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ϯⲛⲁ	ϯⲛⲁ [1]	ϯⲛⲉ [2]	ego ero . . .
	(plur.	comm.	ⲧⲛ̀ⲛⲁ	ⲧⲉⲛⲛⲁ [3]	ⲧⲉⲛⲛⲉ	nos erimus...
2.	(singul.	mascul.	ⲕⲛⲁ [4]	ϫⲛⲁ [5]	ⲕⲛⲉ	tu eris . . .
	(	fem.	ⲧⲉⲛⲁ [6]	ⲧⲉⲛⲁ	ⲧⲉⲛⲉ	tu eris . . .
	(plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛ̀-ⲛⲁ [7]	ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲛⲁ [8]	ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲛⲉ	vos eritis . . .
3.	(singul.	mascul.	ϥⲛⲁ [9]	ϥⲛⲁ [10]	ϥⲛⲉ	ille erit . . .
	(	fem.	ⲥⲛⲁ	ⲥⲛⲁ [11]	ⲥⲛⲉ	illa erit . . .
	(plur.	comm.	ⲥⲉⲛⲁ	ⲥⲉⲛⲁ [12]	ⲥⲉⲛⲉ [13]	illi, illae erunt . . .

[1] ϯⲛⲁⲱϣ ⲉ̀ⲡϣⲱⲓ ⲟⲩⲃⲏⲕ ⲙ̀ⲡⲓⲉϩⲟⲟⲩ :
κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σὲ. Ps. 21, 3.

[2] ϯⲛⲉⲕⲧⲁ ⲛ̀ⲛⲁⲃⲉⲗ ⲛ̀ⲥⲁ ⲙ̀ⲃⲁⲗ ⲙ̀ⲙⲁⲧⲉⲛ:
ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν. Isa. 1, 15.

[3] ⲛ̀ϧⲣⲏⲓ ⲛ̀ϧⲏⲧⲕ ⲡⲉⲛϫⲁϫⲓ ⲧⲉⲛⲛⲁϧⲉⲗϧⲱⲗⲟⲩ : ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ϧⲣⲏⲓ ϧⲉⲛ ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ ⲧⲉⲛⲛⲁϣⲉϣ ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲁⲩⲧⲱⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉ̀ϧⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲱⲛ :
ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ ἐν τὸ ὀνόματί σου ἐξουδενώσομεν τοὺς ἐπανισταμένους ἡμῖν. Ps. 43, 6.

[4] ϩⲙ̀ ⲡⲉⲓ ⲥⲙⲟⲩ ⲅⲁⲣ ⲕⲛⲁⲣⲟⲩⲛⲟϭ ⲛ̀ⲁϩⲉ :
τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσῃ χρόνον. Prov. 9, 11.

[5] ϫⲛⲁϯ ⲛⲁϥ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲙⲟⲩ ϣⲁ ⲉ̀ⲛⲉϩ :
δώσεις αυτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα· Ps. 20, 7.

6 ⲟⲩ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲣⲉⲥⲟⲟⲩⲛ ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲉ ⲙⲏ ⲧⲉⲛⲁϣⲧⲟⲩϫⲉ ⲡⲟⲩϩⲁⲓ :
τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις. 1 Cor. 7, 16.

7 ⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁ ⲥⲕⲁⲛⲇⲁⲗⲓⲍⲉ ⲛ̀ϧⲏⲧⲧ ⲛ̀ⲧⲉⲓⲟⲩϣⲏ :
σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· Matth. 26. 31.

8 ⲛ̀ⲑⲱⲧⲉⲛ ⲇⲉ ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲙⲟⲩ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ϩⲁⲛⲣⲱⲙⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲓⲁⲣⲭⲱⲛ ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁϩⲉⲓ :
ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθανεῖσθε καὶ ὡς εἷς τῶν ἀρχόντων πεσεῖσθε. Ps. 81, 7. (e Versione Symm.)

9 ⲡⲉⲧ ⲛⲁⲟⲩⲉϣ ⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲉ̀ⲧⲁⲛϩⲟⲥ ϥⲛⲁⲥⲟⲣⲙⲉⲥ : ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲧ ⲛⲁⲥⲟⲣⲙ̀ ⲛ̀ⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲉⲧⲃⲏⲏⲧ ϥⲛⲁⲧⲁⲛϩⲟⲥ .
ὃς . . . ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ οὗτος σώσει αὐτήν. Luc. 9, 24.

10 ϥⲛⲁⲑⲣⲟⲩϣⲙⲁ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲙ̀ⲡⲓⲙⲁⲥⲓ ⲛ̀ⲗⲓⲃⲁⲛⲟⲥ :
λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τοῦ λιβάνου· Ps. 28, 6.

11 ⲥⲛⲁⲛⲁϩⲙⲉⲧ ⲁⲛ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲥⲏϥⲓ :
ἡ ῥομφαία μου οὐ σώσει με. Ps. 43, 7.

12 ⲥⲉⲛⲁϫⲱⲣϫ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲧⲯⲩⲭⲏ ⲛ̀ⲟⲩⲑⲙⲏⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲟⲩⲥⲛⲟϥ ⲛ̀ⲁⲑⲛⲟⲃⲓ ⲥⲉⲛⲁϩⲓⲧϥ ⲉ̀ⲡϩⲁⲡ:
θηρεύσουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου καὶ αἷμα ἀθῷον καταδικάσονται. Ps. 93, 21.

13 ⲁⲩⲱ ⲥⲉⲛⲉϭⲉⲛⲧⲉⲛ (1) ⲉ̀ⲛⲁⲓ ⲙ̀ⲙⲉⲧⲣⲏ ⲛ̀ⲛⲟⲩϫ ϩⲁ ⲡⲛⲟⲩϯ :
εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ· 1 Cor. 15, 15.

2. Perspicue ab allatis exemplis edocemur, verbum *substantivum secundarium* non secus ac *primarium* compositionem admittere nominis *qualitatis*; quo fit ut hujusmodi verba verbis aequiparentur *adtributivis* seu *concretis*, quae vocantur, ceteris in linguis. Verum quo res magis in aperto sit, traditam doctrinam hujusce compositionis verbi *substantivi* cum nomine *qualitatis* sequenti conjugatione radicis ⲧⲱⲙ *claudens* confirmamus:

Praesens.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M. B.	
1.	(singul.	comm.	ϯⲧⲱⲙ	ϯⲧⲱⲙ	claudo (*sum claudens*).

(1) Confer formam *verbi impersonal. passiv.*, inferius paragraph. IX.

*

Persona	Num.	Genus	T.	M. B.	
1.	plur.	comm.	ⲧⲛ̀ⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲛⲧⲱⲙ	claudimus.
2.	singul.	mascul.	ⲕⲧⲱⲙ	ϫⲧⲱⲙ, ⲕⲧⲱⲙ	claudis.
		fem.	ⲧⲉⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲧⲱⲙ	claudis.
	plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲧⲉⲛⲧⲱⲙ	clauditis.
3.	singul.	mascul.	ϥⲧⲱⲙ	ϥⲧⲱⲙ	ille claudit.
		fem.	ⲥⲧⲱⲙ	ⲥⲧⲱⲙ	illa claudit.
	plur.	comm.	ⲥⲉⲧⲱⲙ	ⲥⲉⲧⲱⲙ	illi, illac claudunt.

Futurum.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ϯⲛⲁⲧⲱⲙ	ϯⲛⲁⲧⲱⲙ	ϯⲛⲉⲧⲱⲙ	claudam (*sum-iens-claudens*)
	plur.	comm.	ⲧⲛ̀ⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲛⲛⲉⲧⲱⲙ	claudemus.
2.	singul.	mascul.	ⲕⲛⲁⲧⲱⲙ	ϫⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲕⲛⲉⲧⲱⲙ	claudes.
		fem.	ⲧⲉⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲛⲉⲧⲱⲙ	claudes.
	plur.	comm.	ⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲉⲧⲱⲙ	claudetis.
3.	singul.	mascul.	ϥⲛⲁⲧⲱⲙ	ϥⲛⲁⲧⲱⲙ	ϥⲛⲉⲧⲱⲙ	illc claudet.
		fem.	ⲥⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲥⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲥⲛⲉⲧⲱⲙ	illa claudet.
	plur.	comm.	ⲥⲉⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲥⲉⲛⲁⲧⲱⲙ	ⲥⲉⲛⲉⲧⲱⲙ	illi, illae claudent.

3. Quamvis per Verbum tum *substantivum primarium*, tum *secundarium* existentia notetur juxta tempora (quemadmodum hucusque vidimus) praecipua, *praesens* nimirum, *praeteritum*, *praesens anterius* atque *futurum*; adhuc tamen ad orationis complementum aliquid desiderabatur quod varia temporum adjuncta valeret exprimere. Id assequuti sunt aegyptii promendo veluti tertium *verbum substantivum* quod nos *compositum* et *auxiliare* appellamus.

De Verbo substantivo composito vel auxiliari.

§ III.

1. Haec de hujusmodi Verbo in universum notanda: coalescit e Verbo *secundario* ϯ, Ⲕ, ϥ etc. nec non characteristicis aliorum temporum, additis nominibus *qualitatum*, seu vocibus *praedicati* vim habentibus.

2. Tres in eo distinguuntur formae, *Affirmativa*, *Negativa* et *Transitiva*. Modi sunt quinque, *Indicativus*, *Subjunctivus*, *Hypotheticus*, *Imperativus*, et *Infinitivus*. Postremi duo *modi* tales improprie dicuntur, tunc enim solum existunt in re quando verbum auxiliare alicui praedicato unitur.

3. Tempora sunt, *Praesens*, *Praeteritum* et *Futurum* appellanda *simplicia* eo quod alia tempora *composita* ab iisdem oriantur.

4. Notae *characteristicae* temporum sive simplicium sive compositorum quatuor recensentur, ⲉ, ⲁ, ⲛⲉ et ⲛⲁ,

ⲉ tempus notat *praesens indefinitum*;

ⲁ tempus *praeteritum indefinitum*;

ⲛⲉ jam vidimus (pag. 62.) *praesens anterius* signare, sive *imperfectum*;

ⲛⲁ tandem notat tempus *futurum definitivum*.

5. Characteristicae ⲁ, ⲛⲉ, ⲛⲁ verbi substantivi vicem sustinent persaepe; quibus in casibus ⲁ orationis subjectum anteire solet, ex. gr. ⲁⲡⲁϩⲏⲧ ⲉⲣ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩⲙⲟⲩⲗϩ M.: ἐγενήθη ἡ καρδία μου ὡσεὶ κηρὸς, Ps. 21, 15. ⲛⲉ vero et ⲛⲁ ante vel post subjectum ad libitum ponuntur. Ante, ut: ⲛⲉ ⲟⲩⲟⲛ ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ⲉ̀ⲟⲩⲟⲛ ⲡⲉϥϣⲏⲣⲓ ⲥⲛⲁⲩ ⲙ̀ⲙⲁⲩ M.: ἄνθρωπος εἶχε τέκνα δύο· Matth. 21, 28. Post autem, ut ⲧⲉϥⲧ̀ⲣⲉ ⲇⲉ ⲛⲉ ϩⲁⲛϣⲍⲉ M.: ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ἀκρίδες, Matth. 3, 4. ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲅⲁⲣ ϩⲙ̀ ⲡⲉⲟⲩⲟⲉⲓϣ ⲉⲧⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲛ̀ϭⲓ ⲟⲩⲛⲟϭ ⲛ̀ⲑⲗⲓⲯⲓⲥ T.: ἔσται γὰρ τότε θλίψις μεγάλη, Matth. 24, 21. ⲡⲣⲏ ⲛⲁϩⲱⲧⲡ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲉⲉⲣⲉ T.: δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, Amos 8, 9.

Annotatio.

„ Si quando post ⲁ characterist. diphtongus ⲟⲩ immediate sequatur, ⲁ „ et ⲟⲩ contrahuntur in ⲁⲩ, ex. gr. ⲁⲩⲱ ⲁⲩⲓⲱ (pro ⲁⲟⲩⲓⲱ) ⲥⲟⲩ- „ ⲱⲛ ⲡⲟⲩⲁⲙϥ ⲙ̀ⲡⲉϥϭⲟⲉⲓⲥ. B.: καὶ ὄνος (ἔγνω) τὴν φάτνην τοῦ κυ-

„ *plou αὐτοῦ*. Isa.1,4. Haec tamen contractio minime confundenda est cum
„ tertia plural. comm. *praeteriti indefiniti* ⲁⲩ illi, illae fuerunt „.

6. Elementa praecipua Verbum *substantivum auxiliare* constituentia sunt pronomina simplicia ⳿ *ego*, ⲕ *tu* m., ⲉ *tu* f., ϥ *ille*, ⲥ *illa*, ⲛ *nos*, ⲧⲉⲛ *vos*, ⲟⲩ *illi*, *illae*, quippe quae personam simul genus numerumque designant.

7. Hisce pronominibus itaque praefiguntur temporum characteristicae ⲉ, ⲁ, ⲡⲉ, ⲛⲁ. Verum illa, dictae compositionis gratia, aliquam subeunt mutationem; ⲉ namque transit in ⲣⲉ memphitice, in ⲣ̀ saepe thebaice, baschmurice in ⲗⲉ; ⲧⲛ̀ et ⲧⲉⲛ mutatur in ⲣⲉⲧⲛ̀ et ⲣⲉⲧⲉⲛ; ⲟⲩ in ⲩ quavis in dialecto.

8. Quod si tandem eadem pronomina copulanda sint quibusdam conjunctionibus, aut alicui illarum dictionum quae variis temporibus formandis usuveniunt in coptica lingua, tunc eorumdem pristinam formam reassumunt, praeterquam ɪ *ego* quod in ⲁ vertitur.

9. Pronomina simplicia hac ratione composita sensum existentiae cum respectu ad aliquod praedicatum indeterminate sumptum prae se fernnt. Age vero, et de methodo efformandi in actu tempora pro variis modis singillatim agamus.

De Modis Verbi substantivi auxiliaris.

§. IV.

1. Modus *Indicativus* tempora *primaria* omnia complectitur, nec non aliquot e temporibus *compositis*, primo, per vocem ⲡⲉ characteristicam *praesentis anterioris*, secundo, per vocem ⲛⲁ characteristicam futuri *proximi* seu *definitivi*. Cetera indicativi tempora e conjunctionibus atque pronominibus simplicibus, adveniente Verbo *primario* ⲡⲉ, coalescunt.

2. *Subjunctivus* habet, primo, tempora indicativi *primaria* et *composita* particulis affecta conjunctivis ⲉⲧ, ⲛ̀ⲧ *ut*, quarum ope eadem tempora novam acquirunt acceptionem; secundo, tempora *composita* e pronominibus simplicibus quae Verbi quibusdam formis affigi solent.

3. Modus *Hypotheticus* a temporibus simplicibus constituitur, praecunte aut sequente una ex his conjunctionibus ϣⲁⲛ, ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲛⲉ *si*.

4. De *Imperativo et Infinitivo* infra agendum (paragrapho XI.). Nunc de compositione temporum formae primariae *affirmantis* Verbi *substantivi auxiliaris*.

Tempora primaria.

§. V.

1. Tempora *primaria* ita dicta quod cetera tempora, complura quidem, immediate ab illis, quamquam diversimode composita, procedant, tria sunt, 1. *Praesens definitivum*, 2. *Praesens indefinitum*, 3. *Praeteritum indefinitum*, et ad modum *Indicativum* pertinent.

2. Praesens *definitivum* idem est cum praesente Verbi substantivi *secundarii* proxime superius exposito (§ II).

3. Praesens *indefinitum* constat pronomine simplici et litera ⲉ characteristica hujus temporis eidem praefixa, ex. gr. ⲉⲓ presse valet *existens ego*, ⲛ̀, vel ⲉⲛ *existentes nos* etc. resolvendum in *sum*, *sumus* etc. En ipsius paradigma :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉⲓ [1]	ⲉⲓ [2]	ⲉⲓ	sum.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ [3]	ⲉⲛ [4]	ⲉⲛ	sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲉⲕ	ⲉⲕ [5]	ⲉⲕ [6]	es.
	(	fem.	ⲉⲣⲉ [7]	ⲉⲣⲉ	ⲉⲗⲉ vel ⲉⲗ [8]	es.
	(plur.	comm.	ⲉⲣⲉⲧⲛ̀ [9]	ⲉⲣⲉ-ⲧⲉⲛ [10]	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛ	estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲉϥ	ⲉϥ [11]	ⲉϥ	ille est.
	(	fem.	ⲉⲥ [12]	ⲉⲥ [13]	ⲉⲥ	illa est.
	(plur.	comm.	ⲉⲩ	ⲉⲩ [14]	ⲉⲩ	illi, illae sunt.

[1] ⲛⲉⲓϩⲙⲟⲟⲥ ⲉⲓϯⲥⲃⲱ (1) :
ἐκαθεζόμην διδάσκων. Matth. 26, 55.

[2] ⲧⲁϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲓⲥϫⲉⲛ ⲉⲓⲟⲩⲉⲙϭⲓ (2) ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲁⲙⲁⲩ :
ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου· Ps. 21, 10.

[3] ⲛ̀ⲥⲁϫⲉ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲥⲟⲫⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ :
λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ· 1 Cor. 2, 7.

[4] ϩⲁⲣⲁ ⲁⲩⲛⲁⲟⲙⲕⲧⲉⲛ ⲉⲛⲟⲛϩ :
ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· Ps. 123, 3.

(1) i. e. *existens ego docens..*
(2) i. e. *existens ego sugens ubera.*

5 ⲉⲕϩⲉⲙⲥⲓ ⲡⲁⲕⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲉⲕⲥⲟⲛ :
καθήμενος κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σου κατελάλεις· Ps. 49, 20.

6 ⲟⲩⲛ ⲡⲉⲧⲉⲕⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲡϩⲉⲓ ⲙⲏ ⲕⲛⲁϣⲧⲟⲩϫⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲕⲥϩⲓⲙⲓ :
τί οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; 1 Cor. 7, 16.

7 ⲟⲩ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲣⲉⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲉ ⲙⲏ ⲧⲉⲛⲁϣⲧⲟⲩϫⲉ ⲡⲟⲩϩⲁⲓ :
τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; id. ib.

8 ⲟⲩⲛ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲗⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲱ̀ ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ ⲙⲏⲧⲉⲗⲛⲁϣⲧⲟⲩϫⲁ ⲙ̀ⲡⲉϩⲉⲓ :
. . . . id. ib.

9 ϯⲥⲟⲟⲩⲛ ⲅⲁⲣ ϫⲉ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲓⲛⲉ (ⲧ pro ⲣ) ⲛ̀ⲥⲁ Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ :
οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν . . . ζητεῖτε. Matth. 28, 5.

10 ⲉⲑⲃⲉ ⲫⲁⲓ ϩⲱⲧⲉⲛ ϣⲱⲡⲓ ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲥⲉⲃⲧⲱⲧ :
διὰ τοῦτο καὶ ὑμεῖς γίνεσθε ἕτοιμοι· Matth. 24, 44.

11 ⲁⲕⲭⲱ ϩⲓϫⲱϥ ⲛ̀ⲟⲩⲭⲗⲟⲙ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ⲟⲩⲱⲛⲓ ⲉϥⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ :
ἔθηκας ἐϖὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. Ps. 20, 4.

12 ⲉⲥϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ : ⲣⲁϣⲉ ⲛⲉⲙⲙⲁⲓ : ϫⲉ ⲁⲓϩⲉ ⲉ̀ⲧⲁⲥⲕⲓⲧⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲓⲥⲟⲣⲙⲉⲥ :
λέγουσα· συγχάρητέ μοι· ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀϖώλεσα. Luc. 15, 9.

13 ⲛ̀ϫⲉ ϯⲟⲩⲣⲱ · · · ⲉⲥϫⲱⲗϩ ⲉⲥⲥⲉⲗⲥⲱⲗ ⲛ̀ⲟⲩⲑⲟ ⲛ̀ⲣⲏϯ :
ἡ βασιλίσσα . . . ϖεριβεβλημένη πεποικιλμένη. Ps. 44, 10.

14 ϩⲁⲛⲧⲁⲩⲣⲟⲥ ⲉⲩⲕⲉⲛⲓⲱⲟⲩⲧ :
ταῦροι ϖίονες. Ps. 21, 13.

Annotatio.

„ In textibus Thebaïcis loco ⲛ̀ 1. pers. plur. invenitur ⲙ̀ et ⲉⲙ, cum „ scilicet in compositione offenditur nomen *adtributivum* incipiens a ⲙ ; „ sic pro ⲛ̀ⲙⲉ scribitur ⲙ̀ⲙⲉ vel ⲉⲙⲙⲉ *nos sumus amantes* (*amamus*), „ pro ⲛ̀ⲙⲟⲥⲧⲉ ⲙ̀ⲙⲟⲥⲧⲉ vel ⲉⲙⲙⲟⲥⲧⲉ *sumus abhorrentes* etc. „

4. Praeteritum *indefinitum* convenit cum praesente indefinito, characteristica tantum ⲁ pro ⲉ subrogata, prout in sequente paradigmate :

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲓ	ⲁⲓ [1]	ⲁⲓ	fui.
	(plur.	comm.	ⲁⲛ	ⲁⲛ [2]	ⲁⲛ	fuimus.
2.	(singul.	mascul.	ⲁⲕ	ⲁⲕ [3]	ⲁⲕ	fuisti.
	(	fem.	ⲁⲣⲉ	ⲁⲣⲉ [4]	ⲁⲗⲉ	fuisti.
	(plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲛ̀ [5]	ⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ [6]	ⲁⲗⲉⲧⲉⲛ	fuistis.
3.	(singul.	mascul.	ⲁϥ [7]	ⲁϥ [8]	ⲁϥ	ille fuit.
	(	fem.	ⲁⲥ	ⲁⲥ [9]	ⲁⲥ	illa fuit.
	(plur.	comm.	ⲁⲩ	ⲁⲩ [10]	ⲁⲩ	illi, illae fuerunt.

1 ⲁⲓⲫⲱⲛ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩⲙⲱⲟⲩ
ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθην. Ps. 21, 15.

2 ⲙ̀ⲡⲉⲛⲑⲣⲟⲩϫⲟⲥ ϫⲉ ⲁⲛⲟⲙⲕϥ :
μεδὴ εἴποισαν, κατεπίομεν αὐτὸν. Ps. 34, 25.

3 ⲁⲕⲙⲉⲛ̣ⲣⲉ ⲑⲙⲏⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲕⲙⲉⲥⲧⲉ ϯⲁⲛⲟⲙⲓⲁ :
ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν· Ps. 44, 8.

4 ⲱⲟⲩⲛⲓⲁⲧϥ ⲙ̀ⲫⲏⲉⲑⲛⲁϯϣⲉⲃⲓⲱ ⲛⲉ ⲙ̀ⲡⲉϯϣⲉⲃⲓⲱ ⲉⲧⲁⲣⲉⲧⲏⲓϥ ⲛⲁⲛ :
μακάριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν· Ps. 136, 8.

5 ⲁⲣⲉⲧⲛ̀ϫⲓ ⲛ̀ϫⲓⲛϫⲏ ϯ ⲛ̀ϫⲓⲛϫⲏ :
δωρεὰν ἐλάβετε δωρεὰν δότε. Matth. 10, 8.

6 ⲉ̀ⲫⲟⲥⲟⲛ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲁⲓⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲟⲩⲁⲓ ⲛ̀ⲛⲁⲓⲕⲟⲩϫⲓ ⲛ̀ⲥⲛⲏⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲏⲓ :
ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων· Matth. 26, 40.

7 ⲟⲩ ⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲁϥϣⲱⲡⲉ : ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲟⲛ ⲡⲉⲧⲛⲁϣⲱⲡⲉ :
τι τό γεγονὸς; αὐτὸ τὸ γενησόμενον. Eccle. 1, 9.

8 ⲉϥⲉ̀ⲥⲉⲙⲛⲉ ⲛⲟⲙⲟⲥ ⲛⲁϥ ϩⲓ ⲡⲓⲙⲱⲓⲧ ⲉⲧⲁϥⲣⲁⲛⲁϥ :
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ἠρετίσατο· Ps. 24, 12.

9 ϯⲫⲓϯ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲓϫⲱⲣⲓ ⲁⲥϣⲱⲛⲓ :
τόξον δυνατῶν ἠσθένησε· 1 Reg. 2, 4.

10 ⲁⲩⲣⲓⲕⲓ ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲱⲕ ⲛ̀ϩⲁⲛⲡⲉⲧϩⲱⲟⲩ ⲁⲩⲥⲟϭⲛⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲟϭⲛⲓ :
ἔκλιναν εἰς σὲ κακὰ, διελογίσαντο βουλὴν (ita Vat. Cod.), Ps. 20, 12.

§. VI.

1. Cum plurima sint haec tempora, distinctionis causa ad quatuor classes illa rediguntur: α. Tempora modi *Indicativi*; β. *Subjunctivi*; γ. modi *Hypothetici*; δ. tempora a *primariis* minime derivata.

α. Tempora composita *Indicativi*.

2. Universa a temporibus *primariis* descendunt. A ϯ *praesente definitivo* cum ⲡⲁ composito oritur *futurum* ϯⲡⲁ, ⲕⲡⲁ etc. quo de superius paragrapho II. egimus, ejusque praebuimus paradigma.

3. ⲡⲉ characteristica nota imperfecti (vide § III. num. 4.) praeposita praesenti *indefinito* ⲉⲓ, factaque crasi alterius ⲉ ⲡⲉ-ⲉⲓ ⲡⲉⲓ, ⲡⲉ-ⲉⲕ ⲡⲉⲕ, ⲡⲉ-ⲉⲣⲉ ⲡⲉⲣⲉ pro dialecto thebana; pro memphitica vero et baschmurica ⲡⲉ contracta cum praeter. *indefinito* ⲁⲓ, fit ⲡⲁⲓ, ⲡⲁⲕ, ⲡⲁⲣⲉ, gigniturque *praesens anterius* seu *praeteritum relativum* hujusmodi; cujus fere sensus est *olim eram*, *olim eras*, vel simpliciter *eram*, *eras* etc.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉⲓ	ⲡⲁⲓ [2]	ⲡⲁⲓ	eram.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲛ [3]	ⲡⲁⲛ [4]	ⲡⲁⲛ	eramus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉⲕ [5]	ⲡⲁⲕ [6]	ⲡⲁⲕ	eras.
	(	fem.	ⲡⲉⲣⲉ [7]	ⲡⲁⲣⲉ	ⲡⲁⲗⲉ	eras.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲣⲉⲧⲛ̄	ⲡⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ [8]	ⲡⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲛ	eratis.
3.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϥ [9]	ⲡⲁϥ [10]	ⲡⲁϥ	ille erat.
	(	fem.	ⲡⲉⲥ [11]	ⲡⲁⲥ [12]	ⲡⲁⲥ	illa erat.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲩ [13]	ⲡⲁⲩ [14]	ⲡⲁⲩ	illi, illae erant.

[1] ⲡⲉⲓϩⲙⲟⲟⲥ ⲙ̀ⲙⲏⲛⲏⲉ ϩⲙ̀ ⲡⲣ̀ⲡⲉ ⲉⲓϯⲥⲃⲱ:
καθ' ἡμέραν . . . ἐκαθεζόμην διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, Matth. 26, 55.

[2] ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩϣⲫⲏⲣ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲥⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲏⲓ ⲡⲁⲓⲣⲏϯ ⲡⲁⲓⲣⲁⲛⲁϥ: ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲉ̀ⲡⲁⲓⲉⲣϩⲏⲃⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲡⲁⲓⲟ̀ⲕⲉⲙ ⲙⲡⲁⲓⲣⲏϯ ⲡⲁⲓⲑⲉⲃⲓⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲓ:
ὡς πλησίον, ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως εὐηρέστουν· ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως ἐταπεινούμην. Ps. 34, 14.

3 ⲧⲉⲓ ⲇⲉ ⲛⲉⲛϣⲟⲟⲡ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲧⲡⲟⲗⲓⲥ:
ἦμεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Act. 16, 12.

4 ϩⲏⲡⲡⲉⲓⲥ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ ⲫⲏⲉⲛⲁⲛⲉⲣϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉ̀ⲣⲟϥ ··· ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲛⲟⲩⲛⲟϥ:
ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν . . . καὶ ἠγαλλιώμεθα· Isa. 25, 9.

5 ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲉⲛⲉⲕ (pro ⲉⲛⲉⲛⲉⲕ) ⲙ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ:
κύριε, εἰ ἦς ὧδε, Ioh. 11, 21.

6 ⲁⲕϣⲁⲛⲛⲁⲩ ⲛ̀ⲟⲩⲣⲉϥϩⲓⲟⲩⲓ ⲛⲁⲕϭⲟⲥⲓ ⲛⲉⲙⲁϥ:
εἰ ἐθεώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ· Ps. 49, 18.

7 ⲛⲉϩⲃⲏⲟⲩⲉ ⲉ̀ⲛⲉⲣⲉⲉ̀ⲓⲣⲉ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ:
ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις· Ezech. 22, 4.

8 ⲛⲏⲉⲛⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲱⲙ ⲙ̀ⲡⲓⲱⲧ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲟⲩϣⲟⲩϣⲱⲟⲩϣⲓ:
ὧν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, (Cod. Vatic.) Deut. 32, 38.

9 ⲛⲉϥⲙⲟⲟϣⲉ ⲛ̀ϭⲓ ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ϩⲙ̀ ⲡⲣ̀ⲡⲉ ϩⲁ ⲧⲉⲥⲧⲟⲁ ⲛ̀ⲥⲟⲗⲟⲙⲱⲛ:
περιεπάτει ὁ Ἰησους ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σαλομῶντος. Ioh. 10, 23.

10 ⲛⲁϥⲛⲏⲟⲩ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲡⲉ ⲉ̀ⲛⲁⲩ ⲛⲁϥⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲙⲉⲧⲉⲫⲗⲏⲟⲩ:
εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει· Ps. 40, 7.

11 ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲥϩⲓⲙⲉ ⲉⲟⲩⲛ̀ⲧⲥ ⲙⲏⲧⲉ ⲛ̀ϭⲓ ⲥⲕⲓⲧⲉ ⲛⲉⲥⲥⲉⲣⲉⲙ ⲟⲩⲉⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ:
τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν· Luc. 15, 8.

12 ⲧⲟⲩⲯⲩⲭⲏ ⲇⲉ ⲛⲁⲥⲃⲏⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϧⲉⲛ ϩⲁⲛⲡⲉⲧϩⲱⲟⲩ:
ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο· Ps. 106, 26.

13 ⲁⲩⲱ ⲛⲉⲧⲟⲩⲱⲙ ϩⲓϫⲛ̀ ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ⲛⲉⲩ ⲛ̀ϩⲣⲁⲓ ⲛ̀ϩⲏⲧⲉ:
καὶ ἐπὶ τῶν ὀρέων ἤσθιον ἐν σοί, Ezech. 22, 9.

14 ϩⲏⲡⲡⲓⲥ ϣⲟⲙⲧ ⲛ̀ⲣⲱⲙⲓ ⲛⲁⲩⲟϩⲓⲉ̀ⲣⲁⲧⲟⲩ ⲥⲁⲡϣⲱⲓ ⲙ̀ⲙⲟϥ:
ἰδοὺ τρεῖς ἄνδρες εἱστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ. Gen. 18, 2.

4. Hoc idem *praesens anterius*, subsequente Verbo *primario* ⲡⲉ pro unoquoque num. et gen., sensum assumit praeteriti imperfecti *simultanei* dicti, notat namque anteriorem existentiam eodem temporis vestigio cum alia persona vel eventu cujus mentio explicita aut implicita habetur in sermone. Ita porro subsequitur ⲡⲉⲓ T., vel ⲡⲁⲓ M. B. ut inter hanc vocem et ⲡⲉ liceat nomini *qualitatis* aut alii nomini vel particulae locum dare, prout exempla nonnulla quae paradigmati subjiciuntur edocent:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉⲓ ⲡⲉ [1]	ⲡⲁⲓ ⲡⲉ [2]	ⲡⲁⲓ ⲡⲉ	una eram.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲛ ⲡⲉ [3]	ⲡⲁⲛ ⲡⲉ	una eramus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉⲕ ⲡⲉ	ⲡⲁⲕ ⲡⲉ	ⲡⲁⲕ ⲡⲉ	una eras.
	(	fem.	ⲡⲉⲣⲉ ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉ ⲡⲉ	ⲡⲁⲗⲉ ⲡⲉ	una eras.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲣⲉⲧⲛ̀ ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲛ ⲡⲉ	una eratis.
3.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϥ ⲡⲉ	ⲡⲁϥ ⲡⲉ [4]	ⲡⲁϥ ⲡⲉ	una erat ille.
	(	fem.	ⲡⲉⲥ ⲡⲉ	ⲡⲁⲥ ⲡⲉ [5]	ⲡⲁⲥ ⲡⲉ	una erat illa.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲩ ⲡⲉ [6]	ⲡⲁⲩ ⲡⲉ [7]	ⲡⲁⲩ ⲡⲉ	una erant illi, illae.

[1] ⲡⲉⲓⲕⲏⲕⲁϩⲏⲩ ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲛ̀ϯϩⲓⲱⲱⲧ :
γύμνος (ἤμην) καὶ οὐ περιεβάλετέ με· Matth. 25, 43.

[2] ⲁⲩϯϣⲟⲟⲩⲓⲧ ϧⲁⲣⲟⲓ ϫⲉ ⲡⲁⲓϭⲟϫⲓ ⲡⲉ ⲛ̀ⲥⲁ ϯⲙⲉⲑⲙⲏⲓ :
ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην, (C. Vat.) Ps. 37, 21.

[3] ⲉⲧⲁⲛⲥⲱⲧⲉⲙ ⲇⲉ ⲉ̀ⲛⲁⲓ ⲛⲁⲛϯϩⲟ ⲡⲉ ⲁⲛⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲡⲓⲥⲧⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲡⲓⲙⲁ :
ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι· Act. 21, 12.

[4] ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁϥⲭⲏ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲛⲉⲙⲱⲟⲩ ⲡⲉ ⲉϥϯⲱⲙⲥ :
καὶ ἐκεῖ διέτριβε μετ' αὐτῶν καὶ ἐβάπτιζεν. Ioh. 3, 22.

[5] ϩⲏⲡⲡⲉ ⲓⲥ ⲟⲩⲥϩⲓⲙⲓ · · · ⲡⲁⲥⲕⲱⲗϫ ⲡⲉ ⲛ̀ϣⲥⲱⲟⲩⲧⲉⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲁⲛ ⲉ̀ⲡⲧⲏⲣϥ ,
ἰδοὺ γυνὴ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. Luc. 13, 11.

[6] ⲛⲉⲩϣⲓⲛⲉ ϭⲉ ⲡⲉ ⲛ̀ⲥⲁ Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ :
ἐζήτουν οὖν τὸν Ἰησοῦν· Ioh. 11, 56.

[7] ⲁⲩϭⲱⲣⲉⲙ ϧⲉⲛ ⲛⲟⲩⲃⲁⲗ : ϫⲉ ⲛⲁⲩⲥⲁϫⲓ ⲛⲉⲙⲏⲓ ⲡⲉ ϧⲉⲛ ϩⲁⲛⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ϩⲓⲣⲏⲛⲏⲕⲟⲛ :
διανεύοντες ὀφθαλμοῖς· ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, Ps. 34, 19. 20.

5. Futurum *indefinitum* a praesente *indefinito* ⲉⲓ suffixa praepositione ⲉ̀ derivatur hoc pacto, ⲉⲓⲉ̀ *futurus sum*; verum in secunda persona fem. in-

tervenit crasis alterius ⲉ, ⲉⲣⲉ̀ pro ⲉⲣⲉⲉ̀; quare ita conjugatur hoc tempus:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉⲓⲉ̀	ⲉⲓⲉ̀ [1]	ⲉⲓⲉ̀	futurus sum.
	(plur.	comm.	ⲉⲛⲉ̀	ⲉⲛⲉ̀ [2]	ⲉⲛⲉ̀	futuri sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲉⲕⲉ̀	ⲉⲕⲉ̀ [3]	ⲉⲕⲉ̀	futurus es.
	(	fem.	ⲉⲣⲉ̀ [4]	ⲉⲣⲉ̀	ⲉⲗⲉ̀	futura es.
	(plur.	comm.	ⲉⲣⲉⲧⲛ̀ⲉ̀	ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲉ̀ [5]	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛⲉ̀	futuri, futurae estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲉϥⲉ̀	ⲉϥⲉ̀ [6]	ⲉϥⲉ̀ [7]	futurus est.
	(	fem.	ⲉⲥⲉ̀	ⲉⲥⲉ̀ [8]	ⲉⲥⲉ̀	futura est.
	(plur.	comm.	ⲉⲩⲉ̀ [9]	ⲉⲩⲉ̀ [10]	ⲉⲩⲉ̀ [11]	futuri, futurae sunt.

1 ⲉⲓⲉ̀ⲥⲁϫⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲣⲁⲛ ϧⲁⲧⲟⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁⲥⲛⲏⲟⲩ :
διεγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου· Ps. 21, 23.

2 ϧⲉⲛ ⲡⲉⲕⲟⲩⲱⲓⲛⲓ ⲉⲛⲉ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲓⲛⲓ :
ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Ps. 35, 10.

3 ⲟⲩⲛⲓϣϯ ⲙ̀ⲙⲉⲧⲥⲁⲓⲉ ⲉⲕⲉ̀ⲭⲁⲩ ϩⲓϫⲱϥ :
μεγαλοπρέπιαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὸν. Ps. 20, 6.

4 ⲉⲣⲉ̀ϫⲡⲟ ⲛ̀ⲛⲟⲩϣⲏⲣⲉ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲁϣⲁϩⲟⲙ :
ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα· Gen. 3, 16.

5 ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲉ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲡϣⲏⲣⲓ ⲙ̀ⲫⲣⲱⲙⲓ ⲉϥϩⲉⲙⲥⲓ ⲥⲁⲟⲩⲓⲛⲁⲙ ⲛ̀ϯϫⲟⲙ :
ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· Matth. 26, 64.

6 ⲉϥⲉ̀ⲙⲟϩ ⲛ̀ϫⲉ ⲟⲩⲭⲣⲱⲙ ⲙ̀ⲡⲉϥⲙ̀ⲑⲟ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :
πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καυθήσεται, Ps. 49, 3.

7 ⲉϥⲉ̀ϫⲓⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲥⲁⲃⲁⲱⲑ ϩⲛ̀ ⲛ̀ⲟⲩϩⲉⲡ :
ὑψωθήσεται κύριος σαβαὼθ ἐν κρίσει (al. *κρίματι*) Isa. 5, 16.

8 ϯⲅⲉⲛⲉⲁ ⲉⲑⲛⲏⲟⲩ ⲉⲥⲉ̀ⲥⲁϫⲓ ⲙ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ :
ἀναγγελήσεται τῷ κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη· Ps. 21, 31.

9 ⲥⲉⲛⲁϩⲉ ϩⲛ̀ ⲧⲥⲏϥⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲩϫⲁϫⲉ : ⲛⲉⲕⲃⲁⲗ ⲉⲩⲉ̀ⲛⲁⲩ :
πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· Ier. 20, 4.

10 ⲉⲩⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓϩⲏⲕⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲉⲩⲉ̀ⲥⲓ : ⲉⲩⲉ̀ⲥⲙⲟⲩ ⲉ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲏⲉⲧⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲱϥ :
φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται καὶ αἰνέσουσι κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτὸν· Ps. 21, 27.

[11] ⲉⲩⲉ̀ϣⲏ ⲉ̀ⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲧⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲛⲁϭ ⲙⲛ̀ ⲛⲓⲗⲉⲙⲉⲁ ⲙⲛ̀ ⲛⲉⲥⲉⲣⲣⲱ (1) :
καταβήσονται οἱ ἔνδοξοι καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς· Isa. 5, 15.

6. Futurum *definitivum proximum* coalescit ab ⲉⲓ praesente *indefinito* subjuncta characteristica futuri syllaba ⲛⲁ, ita quidem ut per ⲉⲓⲛⲁ litteralis sensus eliciatur *sum-jens-ad-existendum*, i. e. *mox ero* (2) quod postea unitur nomini *qualitatis*. Tertia persona pluralis per simplex pronomen ⲟⲩ haud immutatum (§. III. num. 7.) et ⲛⲁ non raro componitur praecipue post relativum ⲉⲩ, quemadmodum exempla innuere possunt inferius adducenda :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉⲓⲛⲁ [1]	ⲉⲓⲛⲁ	ⲉⲓⲛⲁ	mox ero.
	plur.	comm.	ⲉⲛⲛⲁ	ⲉⲛⲛⲁ	ⲉⲛⲛⲁ [2]	mox erimus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲕⲛⲁ [3]	ⲉⲕⲛⲁ [4]	ⲉⲕⲛⲁ	mox eris.
		fem.	ⲉⲣⲉⲛⲁ	ⲉⲣⲉⲛⲁ	ⲉⲗⲉⲛⲉ vel ⲉⲗⲛⲁ [5]	mox eris.
	plur.	comm.	ⲉⲣⲉⲧⲛ̀ⲛⲁ·	ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ [6]	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛⲛⲉ vel ⲉⲗⲧⲉⲛⲛⲁ	mox eritis.
3.	singul.	mascul.	ⲉϥⲛⲁ [7]	ⲉϥⲛⲁ [8]	ⲉϥⲛⲁ	mox erit ille.
		fem.	ⲉⲥⲛⲁ [9]	ⲉⲥⲛⲁ [10]	ⲉⲥⲛⲁ	mox erit illa.
	plur.	comm.	ⲉⲩⲛⲁ [11] vel ⲟⲩⲛⲁ	ⲉⲩⲛⲁ [12] vel ⲟⲩⲛⲁ [13]	ⲉⲩⲛⲁ vel ⲟⲩⲛⲁ	mox erunt illi, illae.

[1] ⲉⲓϣⲁⲛϫⲟⲟⲥ ϫⲉ ⲛ̀ϯⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲁⲛ ⲉⲓⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲣⲉϥϫⲓϭⲟⲗ:
ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτὸν, ἔσομαι . . . ψεύστης. Ioh. 8, 55.

(1) *Nisi id verbum* ⲉⲣⲣⲱ rex *contuleris cum textu quem s. Cyrillus Alex. explanabat (opp. t.* 2. *pag.* 88.), *in quo quidem legitur οἱ νομεῖς αὐτῆς, cur sic verterit interpres noster difficile admodum reperies.*

(2) *Aegyptii Translatores Sacror. Codd. hoc futuro pro tempore praesente usi sunt non semel.*

2 ⲡⲉⲓ ⲇⲉ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉⲧϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉⲧⲥⲁⲡⲧ ⲧⲉⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧⲥ ⲉⲛⲛⲁϩⲱⲛ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲫϯ :

ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι' ἧς ἐγγίζομεν (al. *ἐγγίζωμεν*) *τῷ Θεῷ.* Hebr. 7, 19.

3 ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲥⲟⲟⲩⲛ ⲁⲛ ϫⲉ ⲉⲕⲛⲁⲉⲓ ⲧⲱⲛ . . .

οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις· Ioh. 14, 5. . . .

. . . ⲉⲧⲃⲉ ⲟⲩ ⲉⲕⲛⲁⲟⲩⲟⲛϩⲕ ⲛⲁⲛ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :

. . . *τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν;* Ibid. 14, 22.

4 ⲉⲧⲉⲕⲛⲁⲧⲏⲓϥ :

τί . . . δώσεις; Gen. 15, 2.

5 ⲟⲩⲛ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲧⲉⲗⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲱ̀ ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ ⲙⲏⲧⲉⲗⲛⲁϣⲧⲟⲩϫⲁ ⲙ̀ⲡⲉϩⲉⲓ :

τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; 1 Cor. 7, 16.

6 ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁϣⲉ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲉⲣⲉⲧⲉⲛⲉ̀ϫⲓⲙⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲏϫ ⲉϥⲥⲟⲛϩ :

εἰσπορευόμενοι εἰς αὐτὴν εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον· Mar. 11, 2.

7 ⲉϥⲛⲁⲙⲟⲩ :

ἤμελλεν ἀποθνήσκειν· Ioh. 18, 32.

8 ⲉⲑⲃⲉ ⲛⲓⲙⲉⲧϣⲉⲛϩⲏⲧ ⲛ̀ⲧⲉⲫⲛⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲛⲟⲩϯ : ϧⲉⲛ ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲉϥⲛⲁϣⲓⲛⲓ ⲉ̀ⲣⲟⲛ ⲛ̀ϧⲏⲧⲟⲩ :

διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπισκέψεται (C. Vatic.) *ἡμᾶς.* Luc. 1, 78.

9 ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϩⲛ̀ ⲧⲉⲥⲙⲏⲧⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲛⲁⲕⲓⲙ ⲁⲛ :

ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, οὐ σαλευθήσεται· Ps. 45, 6.

10 ⲙ̀ⲡⲉⲣϯ ⲛ̀ⲟⲩⲯⲩⲭⲏ ⲛ̀ⲛⲓⲑⲏⲣⲓⲟⲛ ⲉⲥⲛⲁⲟⲩⲟⲛϩ ⲛⲁⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :

μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· Ps. 73, 19.

11 ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲩϣⲁϫⲉ ⲛ̀ⲙ̀ⲙⲁϥ : ϫⲉ ⲓⲥⲁⲁⲕ ⲉⲩⲛⲁⲙⲟⲩⲧⲉ (1) ⲛⲁⲕ ⲉⲟⲩⲥⲡⲉⲣⲙⲁ :

πρὸς ὃν ἐλαλήθη· ὅτι ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· Hebr. 11, 18.

12 ⲁϥϣⲁⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ϩⲁⲛⲥⲁⲃⲉⲟⲩ ⲉⲩⲛⲁⲙⲟⲩ :

ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, Ps. 48, 11.

13 ϩⲱⲃ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲩⲉ̀ⲭⲁⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲓϣⲏⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛⲓⲛⲟⲃⲓ ⲛⲉⲙ ⲛⲓϫⲉⲟⲩⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲉⲧⲟⲩⲛⲁϫⲉⲟⲩⲁ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ :

πάντα ἀφεθήσεται τα ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ βλασφημίαι ὅσας ἂν βλασφημήσωσιν· Mar. 3, 28.

(1) Cf. paragraph. IX. inf. de *passivo-impersonali* forma.

7. Quod si eadem vox ⲡⲁ subjungatur praesenti *anteriori* seu *imperfecto* ⲡⲉⲓ T. ⲡⲁⲓ M. et B. (§. VI. n. 3.) exurget inde praeteritum *anterius* seu *plusquam perfectum* (1) ⲡⲉⲓⲡⲁ, ⲡⲁⲓⲡⲁ *eram-veniens-ab-existendo* nempe *fueram* :

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉⲓⲡⲁ [1]	ⲡⲁⲓⲡⲁ [2]	ⲡⲁⲓⲡⲁ	fueram.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲛⲡⲁ [3]	ⲡⲁⲛⲡⲁ	ⲡⲁⲛⲡⲁ	fueramus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉⲕⲡⲁ	ⲡⲁⲕⲡⲁ [4]	ⲡⲁⲕⲡⲁ	fueras.
	(	fem.	ⲡⲉⲣⲉⲡⲁ	ⲡⲁⲣⲉⲡⲁ	ⲡⲁⲗⲉⲡⲁ vel ⲡⲁⲗⲉⲡⲉ	fueras.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲣⲉⲧⲛ̀ⲡⲁ	ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲡⲁ [5]	ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲡⲁ vel ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲡⲉ	fueratis.
3.	(singul.	mascul.	ⲡⲉϥⲡⲁ [6]	ⲡⲁϥⲡⲁ	ⲡⲁϥⲡⲁ	fuerat ille.
	(	fem.	ⲡⲉⲥⲡⲁ	ⲡⲁⲥⲡⲁ	ⲡⲁⲥⲡⲁ	fuerat illa.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲩⲡⲁ [7]	ⲡⲁⲩⲡⲁ [8]	ⲡⲁⲩⲡⲁ	fuerant illi, illae.

[1] ⲡⲉⲓⲡⲁⲁⲛⲓϫⲉ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲛ̀ :
ἠνεσχόμην ὑμῶν· Act. 19, 14.

[2] ⲡⲁⲓⲡⲁⲓ̈ⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲁϫⲓϫ ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲛⲏⲉⲧϩⲟϫϩⲉϫ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ :
ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου· Ps. 80, 15.

[3] ⲡⲉⲛⲡⲁⲧⲁⲁϥ ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ ⲁⲛ :
οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Ioh. 18, 30.

[4] (ⲉⲓⲟⲩⲟⲥϥ) ⲡⲁⲕⲡⲁⲭⲁⲧ :
κενόν με ἐξαπέστειλας (ἄν)· Gen. 31, 42.

[5] (ϩⲁⲛϩⲱⲃ ⲁⲃⲣⲁⲁⲙ) ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲡⲁⲁⲓⲧⲟⲩ·
τὰ ἔργα τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν. Ioh. 8, 39.

[6] ⲉ̀ⲡⲉ ⲟⲩⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲡⲉ ⲡⲁⲓ ⲡⲉϥⲡⲁⲉⲓⲙⲉ ϫⲉ ⲟⲩ ⲧⲉ̀ . . . ⲧⲉⲓⲥϩⲓⲙⲉ :
οὗτος εἰ ἦν προφήτης ἐγίνωσκεν ἂν τίς . . . ἡ γυνή· Luc. 7, 39.

[7] ⲉ̀ⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲁⲩⲥⲟⲩⲱⲛⲥ ⲅⲁⲣ ⲡⲉⲩⲡⲁⲥⲧⲁⲩⲣⲟⲥⲟⲩ ⲁⲛ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲟⲟⲩ :

(1) Id tempus aequiparari quoque potest futuro *imperfecto* graecorum, quod per particulam *potentialem* ἄν exprimere solent.

εἰ γὰρ ἔγνωσαν; οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. 1 Cor. 2, 8.

[3] ⲡⲁⲧⲡⲁⲃⲉⲣⲃⲱⲣⲕ:
ποῦ ἂν ἀπεῤῥίφης; Abd. 5.

8. Eadem forma aucta voce ⲡⲉ, nomine *qualitatis* vel etiam subjecto propositionis interposito, tempus *imperfectum posterius* constituit ⲡⲉⲓⲛⲁ ... ⲡⲉ T., ⲡⲁⲓⲛⲁ ... ⲡⲉ M. B. *ego-jens-eram*, sive *praesto-eram-ad-existendum* (ital. *io era sull' andare ad essere*) i. e. *futurus eram.* Hoc itaque pacto conjugatur:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲉⲓⲛⲁ... ⲡⲉ [1]	ⲡⲁⲓⲛⲁ... ⲡⲉ [2]	ⲡⲁⲓⲛⲁ ... ⲡⲉ	futurus eram.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲛⲛⲁ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲛⲛⲁ ... ⲡⲉ [3]	ⲡⲁⲛⲛⲁ ... ⲡⲉ	futuri eramus.
2.	singul.	mascul.	ⲡⲉⲕⲛⲁ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲕⲛⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲕⲛⲁ ... ⲡⲉ	futurus eras.
		fem.	ⲡⲉⲣⲉⲛⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉⲛⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲗⲉⲛⲁ, vel ⲡⲁⲗⲉⲛⲉ ... ⲡⲉ	futura eras.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲣⲉⲧⲛ̀ⲛⲁ ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ ... ⲡⲉ [4]	ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲛⲁ, vel ⲡⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲛⲉ ... ⲡⲉ	futuri, futurae eratis.
3.	singul.	mascul.	ⲡⲉϥⲛⲁ... ⲡⲉ [5]	ⲡⲁϥⲛⲁ ... ⲡⲉ [6]	ⲡⲁϥⲛⲁ ... ⲡⲉ	futurus erat.
		fem.	ⲡⲉⲥⲛⲁ... ⲡⲉ	ⲡⲁⲥⲛⲁ ... ⲡⲉ [7]	ⲡⲁⲥⲛⲁ ⲡⲉ ...	futura erat.
	plur.	comm.	ⲡⲉⲧⲛⲁ... ⲡⲉ [8]	ⲡⲁⲧⲛⲁ ... ⲡⲉ [9]	ⲡⲁⲧⲛⲁ ... ⲡⲉ	futuri, futurae erant.

[1] ⲉ̀ⲃⲏⲗ ϫⲉ ⲡⲉⲕⲛⲟⲙⲟⲥ ⲟ ⲙ̀ⲙⲉⲗⲉⲧⲏ ⲛⲁⲓ ⲡⲉⲓⲛⲁⲧⲁⲕⲟ ⲡⲉ ϩⲛ̀ ⲡⲁⲑⲃⲃⲓⲟ:
εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου· Ps. 118, 92.

[2] ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲉ̀ⲡⲁⲓⲛⲁϬⲟⲑⲃⲉⲕ ⲡⲉ: ⲑⲏ ⲇⲉ ⲡⲁⲓⲛⲁⲧⲁⲛϬⲟⲥ ⲡⲉ:

σὲ μὲν ἀπέκτεινα, ἐκείνην δ' ἂν περιεποιησάμην. Num. 22, 33.

[3] ⲛⲁⲛⲛⲁⲧⲏⲓϥ ⲛⲁⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ:
οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. Ioh. 18, 30.

[4] ⲛⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲛⲁϩϯ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ϩⲱ ⲡⲉ:
ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· Ioh. 5, 46.

[5] ⲛⲉϥⲛⲁⲣⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉ ⲛ̀ϥⲧⲙ̀ⲕⲁⲁⲩ ⲉ̀ϭⲱⲧϩ ⲉ̀ⲡⲉϥⲏⲓ:
ἐγρηγόρησεν ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Matth. 24, 43.

[6] ⲡⲓⲛⲏⲃⲏⲓ . . . ⲛⲁϥⲛⲁⲣⲱⲓⲥ ⲡⲉ:
ὁ οἰκοδεσπότης . . . ἐγρηγόρησεν ἄν· ibid.

[7] ⲛⲁⲥⲛⲁⲙⲟⲩ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ:
(ἡ 'Ραχὴλ) ἀπέθνησκε γάρ· Gen. 35, 18.

[8] ⲛⲉⲩⲛⲁϭⲱ ⲛ̀ⲙⲙⲁⲛ ⲡⲉ:
μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· 1 Ioh. 2, 19.

[9] ⲛⲁϩⲩⲡⲉⲣⲉⲧⲏⲥ ⲛⲁⲩⲛⲁϯ ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲱⲓ ⲡⲉ:
οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο· Ioh. 18, 36.

9. Demum praepositione ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉ *quando* vel *ex quo* voci temporis primarii ⲉⲓ praefixa, contractisque duobus ⲉⲉ in ⲉ atque ⲉⲟⲩ in ⲟⲩ, *praesens anterius definitivum* gignitur *periodicum* appellandum, dialectis thebanae et baschmuricae tantummodo proprium, e. gr. ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲓ *ex quo fui*, vel *statim ac fui*, cujus ἀπόδοσις implicita aut explicita est *e vestigio* . . . . Pro memphitica vero dialecto idem tempus exprimitur conjunctione ⲉⲧ praeterito indefinito ⲁⲓ praefixa; prout in sequenti paradigmate.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲓ [1]	ⲉⲧⲁⲓ [2]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲓ	ex quo (*vel* quando) fui.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲛ̀ [3]	ⲉⲧⲁⲛ [4]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲛ	ex quo fuimus.
2.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲕ [5]	ⲉⲧⲁⲕ	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲕ	ex quo fuisti.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉ [6]	ⲉⲧⲁⲣⲉ	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉ	ex quo fuisti.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲧⲉⲧⲛ̀ [7]	ⲉⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲧⲉⲧⲉⲛ [8]	ex quo fuistis.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
3.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉϥ[9]	ⲉⲧⲁϥ[10]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉϥ[11]	ex quo ille fuit.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲥ[12]	ⲉⲧⲁⲥ[13]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲥ	ex quo illa fuit.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲣⲟⲩ[14]	ⲉⲧⲁⲩ[15]	ⲛ̀ⲧⲉⲗⲟⲩ[16]	ex quo illi, illac fuerunt.

[1] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲓⲉ̀ⲓ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ⲧⲉⲧⲣⲱⲁⲥ ⲉ̀ⲡⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ...
ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ . . . 2 Cor. 2, 12.

[2] ⲉⲧⲁⲓⲱϣ ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲟⲩⲃⲏϥ ⲁϥⲥⲱ̀ⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲣⲟⲓ :
ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτὸν ἐπήκουσέ μου· Ps. 21, 25.

[3] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲛ̀ⲉⲓ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ⲧⲙⲁⲕⲉⲇⲟⲛⲓⲁ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲥⲁⲣⲝ ϫⲉⲗⲁⲁⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲩⲛⲉⲥ :
ἐλθόντων ἡμῶν εἰς μακεδονίαν οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σαρξ ἡμῶν· 2 Cor. 7, 5.

[4] ϩⲟⲧⲉ ⲉⲧⲁⲛϣⲉ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲣⲱⲙⲏ :
ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς ῥώμην· Act. 28, 16.

[5] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲕϣⲗⲏⲗ ⲛ̀ⲑⲟⲕ ⲙⲛ̀ ⲧⲉⲕϣⲉⲗⲉⲉⲧ ⲥⲁⲣⲣⲁ ....
ὅτε προσηύξω σὺ καί ἡ νύμφη σου Σάῤῥα . . . Tob. 12, 12.

[6] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲟ̀ⲩϩⲙ̀ϩⲁⲗ ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟϥ ...
ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις . . . Luc. 22, 56.

[7] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲟⲩⲱⲣⲡ ⲛ̀ⲥⲱⲓ ⲁⲓⲉ̀ⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲉϣ ⲛ̀ⲗⲟⲓϭⲉ (1).
διὸ καὶ ἀναντιῤῥήτως ἦλθων μεταπεμφθείς. Act. 10, 29.

[8] ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲛϫⲓ (l. ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲧⲉⲧⲉⲛϫⲓ) ⲙ̀ⲡⲥⲱⲧⲙ̀ ⲙ̀ⲫϯ ⲉ̀ⲃⲟⲇϩⲓⲧⲁⲁⲧⲉⲛ: ⲁⲧⲉⲧⲉⲛϣⲁⲡϥ ⲉ̀ⲗⲁⲧⲉⲛ ⲛ̀ⲟⲩϣⲉϫⲓ ⲛ̀ⲗⲱⲙⲓ :
παραλαβόντες λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων· 1 Thess. 2, 13.

[9] ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉϥⲛⲁⲩ ⲇⲉ ⲛ̀ϭⲓ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϫⲉ ⲁⲛϫⲓⲛ̀ϭⲟⲛⲥ ⲛ̀ⲛⲣⲱⲙⲉ ⲁϣⲁⲓ ϩⲓϫⲙ̀ ⲡⲕⲁϩ ...
ἰδὼν δὲ κύριος ὁ θεὸς ὅτι ἐπληθύνθησαν αἱ κακίαι τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς . . . Gen: 6, 5.

[10] ⲫⲁⲓ ⲡⲓϩⲏⲕⲓ ⲉⲧⲁϥⲱϣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲁⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲣⲟϥ :

(1) Ad litteram: *ideo ex quo fuistis accersentes me, veni absque praetextu.*

οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε καὶ ὁ κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ· Ps. 33, 7.

11 ⲉϯ ⲅⲁⲣ ⲛⲁϥϧⲛ̀ ⲧϯⲡⲓ ⲙ̀ⲡⲉϥⲓⲱⲧ ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉⲩⲧⲱⲙⲧ ⲉ̀ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ⲛ̀ϭⲓ ⲙⲉⲗⲭⲓⲥⲉⲇⲉⲕ :
ἔτι γὰρ ἐν τῇ ὀσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήντησεν αὐτῷ ὁ μελχισεδέκ· Hebr. 7, 10.

12 ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉⲥϫⲉ ⲛⲁⲓ ⲁⲥⲃⲱⲕ ⲁⲥⲙⲟⲩⲧⲉ ⲉ̀ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲧⲉⲥⲥⲱⲛⲉ :
ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· Ioh. 11, 28.

13 ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲁⲥϫⲟⲧⲟⲩ ⲁⲥϣⲉ ⲛⲁⲥ ⲁⲥⲙⲟⲩϯ ⲉ̀ⲙⲁⲣⲓⲁ ⲧⲉⲥⲥⲱⲛⲓ :
ταῦτα εἰποῦσα, ἀπῆλθε καὶ ἐφώνησε μαρίαν τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς· Ioh. 11, 28.

14 ⲛ̀ⲧⲉⲣⲟⲩⲉ̀ⲓ ϭⲉ ϣⲁⲣⲟϥ ⲛ̀ϭⲓ ⲛ̀ⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ ⲁⲩⲥⲉⲡⲥⲱⲡϥ :
ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν· Ioh. 4, 40.

15 ⲉⲧⲁⲩⲓ̀ ϩⲁⲣⲟϥ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓⲥⲁⲙⲁⲣⲓⲧⲏⲥ ⲁⲩϯϩⲟ ⲉ̀ⲣⲟϥ :
ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτόν· Ioh. 4, 40.

16 ⲛ̀ⲧⲉⲗⲟⲩⲡⲱⲱⲛⲓ ⲅⲁⲣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲙⲉⲧⲟⲩⲏⲏⲃ ϩⲁⲛⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉⲟⲩⲡⲱⲱⲛⲓ ϣⲱⲡⲓ ⲙ̀ⲡⲕⲉⲛⲟⲙⲟⲥ :
μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται· Hebr. 7, 12.

10. Quae sequuntur tempora fluunt a primario ⲁⲓ. Agmen ducit praeteritum *definitivum*, quod per ϣ intensivum (sup. cap.V. §. III. num. 10.) praepositum ⲁⲓ, praet.*indefinito*, componitur tali pacto: ϣⲁⲓ *ego fui*, ϣⲁⲕ *tu fuisti* etc. Ubi animadvertendum est aegyptiaci sermonis indolem ita esse comparatam ut per praeteritum *definitivum* is actus exprimatur qui, more aliorum quidem idiomatum, praesenti tempore conveniat, sed quum id novum non sit, immo crebro fieri soleat, ad praeteritum reducitur, exgr. ϣⲁⲓ̀ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ *ingredi soleo*, vel *ingressus sum* (1); quod exemplis aliquot patebit paradigmati subjiciendis :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ϣⲁⲓ [1]	ϣⲁⲓ [2]	ϣⲁⲓ	fui.
	(plur.	comm.	ϣⲁⲛ	ϣⲁⲛ	ϣⲁⲛ	fuimus.
2.	(singul.	mascul.	ϣⲁⲕ	ϣⲁⲕ [3]	ϣⲁⲕ	fuisti.
	(	fem.	ϣⲁⲣⲉ	ϣⲁⲣⲉ [4]	ϣⲁⲗⲉ	fuisti.

(1) Cf. *Peyron Lexicon* pag. 45.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.	(plur.	comm.	ϣⲁⲣⲉⲧⲉⲛ	ϣⲁⲣⲉⲧⲉⲛ [5]	ϣⲁⲗⲉⲧⲉⲛ	fuistis.
3.	(singul.	mascul.	ϣⲁϥ [6]	ϣⲁϥ [7]	ϣⲁϥ [8]	fuit ille.
	(	fem.	ϣⲁⲥ [9]	ϣⲁⲥ [10]	ϣⲁⲥ	fuit illa.
	(plur.	comm.	ϣⲁⲩ [11]	ϣⲁⲩ [12]	ϣⲁⲩ	fuerunt illi, illae.

[1] ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉⲧⲉϥⲧⲟⲓ ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧ ⲁⲩⲱ ϣⲁⲓⲧⲁⲁϥ ⲙⲡⲉ̀ϯⲟⲩⲁϣϥ :
ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν. Luc. 4, 6.

[2] ⲛⲏⲉ̀ϣⲁⲓⲙⲉⲛⲣⲓⲧⲟⲩ ϣⲁⲓⲥⲁϩⲱⲟⲩ :
ὅσους ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω, Apoc. 3, 19.

[3] ϣⲁⲕⲟⲩⲱⲛ ⲛ̀ⲛⲉⲕϫⲓϫ ϣⲁⲕⲙⲟϩ ⲛ̀ⲛⲉⲛϫⲁⲓ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ⲟⲩϯⲙⲁϯ :
ἀνοίγεις συ τὰς χεῖράς (Cod. Vat.) σου καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας. Ps. 144, 16.

[4] ⲛⲏⲉⲧϣⲁⲣⲕⲟⲗϩ (l. ϣⲁⲣⲉⲕⲟⲗϩ) ⲙ̀ⲙⲟⲱⲧ (1) :
περιβόλαια ἐγένετό σοι. Ezech. 27, 7.

[5] ϣⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲉ̀ⲙⲓ ϫⲉ ϥϧⲉⲛⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓϣⲱⲙ :
γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ θέρος. Matth. 24, 32.

[6] ϣⲁϥϫⲟⲟⲥ . . . (2)
λέγει (γὰρ . . . 2 Cor. 6, 2.

[7] ⲡⲓⲑⲙⲏⲓ ⲇⲉ ⲛ̀ⲛⲟⲟϥ ϣⲁϥϣⲉⲛϩⲏⲧ ⲟⲩⲟϩ ϣⲁϥϯ.
ὁ δὲ δίκαιος οἰκτείρει καὶ δίδωσιν· Ps. 36, 21.

[8] ϣⲁϥⲃⲓ ⲡϣⲁⲣⲉⲡ ϫⲉ ⲉϥⲉ̀ⲧⲁϩⲟ ⲡⲙⲉϩ ⲥⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ.
ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ· Hebr. 10, 9.

[9] ⲁⲩⲱ ⲥϣⲁⲛϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟⲥ ϣⲁⲥⲙⲟⲩⲧⲉ ⲉ̀ⲛⲉⲥϣⲃⲉⲉⲣ :
καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας, Luc. 15. 9.

[10] ⲉ̀ϩⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲧⲉⲥⲛⲁⲕϩⲓ ϣⲁⲥⲱϣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :
ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν· Isa. 26, 17.

[11] ⲛ̀ⲕⲉⲟⲩϩⲟⲟⲣ ϣⲁⲩⲉ̀ⲓ ⲛ̀ⲥⲉⲗⲉϫϩ ⲡⲉϥⲥⲁϣ :
καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ. Luc. 16, 21.

[12] ⲛⲓϣⲉⲛⲧⲁⲧⲥⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫⲣⲱⲙⲓ ϣⲁⲩⲥⲱⲟⲩⲧⲉⲛ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲉⲛ ⲡϭⲟⲓⲥ :
παρὰ κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου κατευθύνεται· Ps. 36, 23.

(1) Press: *quae induere soles* (*amicula*).
(2) I. e. *legi solet*, dictum nempe Isa. 49, 8.

11. Aucto vero ab initio hoc praeterito vocula ⲡⲉ, aliud *praeteritum definitivum* existit ⲡⲉϣⲁⲓ *eram tunc*; cujus, etsi non admodum obvii in textibus, hic ponimus paradigma juxta analogiam digestum:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲉϣⲁⲓ	ⲡⲉϣⲁⲓ[1]	ⲡⲉϣⲁⲓ	eram tunc.
	plur.	comm.	ⲡⲉϣⲁⲛ	ⲡⲉϣⲁⲛ	ⲡⲉϣⲁⲛ	eramus tunc.
2.	singul.	mascul.	ⲡⲉϣⲁⲕ	ⲡⲉϣⲁⲕ	ⲡⲉϣⲁⲕ	eras tunc.
		fem.	ⲡⲉϣⲁⲣⲉ	ⲡⲉϣⲁⲣⲉ	ⲡⲉϣⲁⲗⲉ	eras tunc.
	plur.	comm.	ⲡⲉϣⲁ-ⲣⲉⲧⲛ̄	ⲡⲉϣⲁ-ⲣⲉⲧⲉⲛ	ⲡⲉϣⲁ-ⲗⲉⲧⲉⲛ	eratis tunc.
3.	singul.	mascul.	ⲡⲉϣⲁϥ	ⲡⲉϣⲁϥ	ⲡⲉϣⲁϥ	erat ille tunc.
		fem.	ⲡⲉϣⲁⲥ	ⲡⲉϣⲁⲥ	ⲡⲉϣⲁⲥ	erat illa tunc.
	plur.	comm.	ⲡⲉϣⲁⲩ	ⲡⲉϣⲁⲩ[2]	ⲡⲉϣⲁⲩ	erant illi, illae tunc.

[1] ⲡⲉϣⲁⲓⲉ̀ⲣⲙⲉⲗⲉⲧⲁⲛ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲡⲉ ⲛ̀ⲛⲓⲛⲁⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ϩⲁⲛⲁⲧⲟⲟⲩⲓ̀:
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· Ps. 62, 7.

[2] ⲉ̀ϣⲱⲡ ⲁϥϣⲁⲛϧⲱⲧⲉⲃ ⲛ̀ⲥⲱⲟⲩ ⲧⲟⲧⲉ ⲉϣⲁⲩⲕⲱϯ (l. ⲡⲉϣⲁⲩⲕⲱϯ) ⲛ̀ⲥⲱϥ:
ὅταν ἀπέκτεινεν αυτοῦς, ἐζήτουν αὐτὸν· Ps. 77, 34.

12. Tertium denique *praeteritum definitivum*, quod *periodicum* appellari placuit, ortum ducit et ipsum a primario ⲁⲓ, ⲁⲕ, ⲁⲣⲉ etc. subsequente ⲛⲁ *veniens*, ita quidem ut pressiorem sensum habeat hujusmodi: ⲁⲓ-ⲛⲁ *fui-veniens-ab-existendo* ... i. e. *quum fuissem*, vel *tandem fuissem* (1), quod aeque resolvi potest in *futurum relativum*, ex. gr. Marc. 11, 13. in textu memph. dicitur, Dominum N. venisse ad arborem ficulneam ϫⲉ ⲁϥⲛⲁϫⲉⲙ ⲛ̀ϩⲗⲓ *num invenisset*, vel *inventurus ne fuisset tandem aliquid εἰ ἄρα εὑρήσει τι.*

(1) Non desunt exempla in Sacrorum LL. aegyptiacis translationibus, memphiticis praesertim, *futurum* Graecorum per hanc formam efferentia.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲓⲛⲁ	ⲁⲓⲛⲁ	ⲁⲓⲛⲁ	…fuissem.
	(plur.	comm.	ⲁⲛⲛⲁ [1]	ⲁⲛⲛⲁ	ⲁⲛⲛⲁ	…fuissemus.
2.	(singul.	mascul.	ⲁⲕⲛⲁ	ⲁⲕⲛⲁ	ⲁⲕⲛⲁ	… fuisses.
	(	fem.	ⲁⲣⲉⲛⲁ	ⲁⲣⲉⲛⲁ	ⲁⲗⲉⲛⲁ	… fuisses.
	(plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲛ̀ⲛⲁ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁ	ⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲛⲁ	…fuissetis.
3.	(singul.	mascul.	ⲁϥⲛⲁ	ⲁϥⲛⲁ [2]	ⲁϥⲛⲁ	…fuisset ille.
	(	fem.	ⲁⲥⲛⲁ	ⲁⲥⲛⲁ	ⲁⲥⲛⲁ	…fuisset illa.
	(plur.	comm.	ⲁⲩⲛⲁ	ⲁⲩⲛⲁ [3]	ⲁⲩⲛⲁ	…fuissent illi, illae.

[1] ⲛ̀ⲧ ⲁⲛⲛⲁⲁⲩ :
ἃ εἰργασάμεθα· 2 Ioh. 8.

[2] ϥϩⲓⲟⲩⲓ̀ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲟⲩⲟϩ ϥⲉⲙⲓ ⲁⲛ ϫⲉ ⲁϥⲛⲁⲑⲟⲩⲱⲧⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲓⲙ :
θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάγει (*συνάξει* C. Vat.) *αὐτά.* Ps. 38, 7.

[3] ϩⲁⲣⲁ ⲁⲩⲛⲁⲟⲙⲕⲧⲉⲛ ⲉⲛ̀ⲟⲛϧ :
ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· Ps. 123, 3.

β. Tempus compositum modi *Subjunctivi*.

13. Unicum est atque a primario ϯ prognatum : cumque a praesente *definitivo* indicativi (§. II. num. 1.) et a praepositione ⲛ̀ *quod* (ital. *che*) coalescat, *praesens* idcirco *definitivum* subjunctivi constituendum, cujus quidem conjugatio est hujusmodi:

Persona	Num.	Genus	T.	M. B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ϯ	ⲛ̀ϯ	sim.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀ [1]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ [2]	simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲅ [3], ⲛ̀ⲕ [4]	ⲛ̀ⲕ	sis.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉ	ⲛ̀ⲧⲉ [5]	sis.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ [6]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ [7]	sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ϥ [8]	ⲛ̀ϥ [9]	sit ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲥ [10]	ⲛ̀ⲥ [11]	sit illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲥⲉ [12]	ⲛ̀ⲥⲉ [13]	sint illi, illae.

1 ϫⲉⲕⲁⲥ ⲉⲁⲛⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁϩⲣⲙ̀ ⲡⲛⲟⲃⲉ ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲟⲩⲱⲛϩ (l. ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲱⲛϩ) ϩⲛ̀ ⲧⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥⲩⲛⲏ :
ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· 1 Petr. 2, 24.

2 ⲙⲁⲣⲉⲛⲣⲁϣⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲑⲉⲗⲏⲗ :
χαίρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα· Apoc. 19, 7.

3 ⲉⲕⲉ̀ϫⲓⲧⲟⲩ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲧⲕⲓⲃⲱⲧⲟⲥ ⲛ̀ⲅⲥⲁⲛⲟⲩϣⲟⲩ ⲛⲙ̀ⲙⲁⲕ :
εἰσάξεις εἰς τὴν κιβωτὸν ἵνα τρέφῃς μετὰ σεαυτοῦ· Gen. 6, 19.

4 ϫⲓϩⲁⲛ ⲟⲩⲃⲉ ⲧⲡⲟⲗⲓⲥ ⲛ̀ⲛⲉⲥⲛⲱⲱϥ ⲁⲩⲱ ⲛ̀ⲕⲟⲩⲱⲛϩ ⲛⲁⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲁⲛⲟⲙⲓⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ : ⲛ̀ⲕϫⲟⲟⲥ :
εἰ κρινεῖς (Cod. Vat.) *τὴν πόλιν τῶν αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς·* Ezech. 22, 2. 3.

5 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲉⲣⲫⲙⲉⲩⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲉϭⲓϣⲓⲡⲓ :
ὅπως μνησθῇς (Ἱερουσαλὴμ) καὶ αἰσχυνθῇς· Ezech. 16, 63.

6 ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲙ̀ⲙⲉⲉⲩⲉ ⲉ̀ϫⲟⲟⲥ ⲛ̀ϩⲏⲧⲧⲏⲩⲧⲛ̀ ϫⲉ : ⲟⲩⲛ̀ⲧⲁⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ :
μὴ δόξητε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβραάμ· Matth. 3, 9.

7 ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲉⲣⲡⲉⲃⲁϩⲓ :
να βιώσητε· Prov. 9, 6.

8 ⲙⲏ ϩⲁⲡⲥ ⲁⲛ ⲉⲧⲣⲉⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ϣⲛ̀ ⲛⲁⲓ ⲁⲩⲱ ⲛ̀ϥⲃⲱⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲡⲉϥⲉⲟⲟⲩ :
οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Luc. 24, 26.

9 ϩⲱⲥ ⲛ̀ϥⲉⲙⲓ ⲁⲛ ⲛ̀ⲑⲟϥ.
ὡς οὐκ οἶδεν αὐτός. Mar. 4, 27.

10 ⲛ̀ⲥϫⲟⲕⲙⲉⲥ ⲧⲡⲁⲣⲁⲙⲃⲟⲗⲏ ϩⲛ̀ ⲧⲡⲩⲅⲏ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ :
ἐβαπτίζετο (τ. ε. ὡς βαπτίζηται) ἐν τῇ παραμβολῇ ἐπὶ τῆς πηγῆς τοῦ ὕδατος. Iudith 12, 7.

11 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲥⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ϫⲉ ϩⲩⲕⲱⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲑⲏⲣⲓⲟⲛ :
ἵνα καὶ λαλήσῃ ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου· Apoc. 13, 15.

12 ⲛⲉⲩⲣ̀ϩⲟⲧⲉ ⲅⲁⲣ ϩⲏⲧϥ ⲙ̀ⲡⲗⲁⲟⲥ ⲙⲏⲡⲟⲧⲉ ⲛ̀ⲥⲉϩⲓⲱⲛⲉ ⲉ̀ⲣⲟⲟⲩ :
’φοβοῦντο γὰρ τὸν λαὸν ἵνα μὴ λιθασθῶσιν. Act. 5, 26.

13 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲥⲉϣⲧⲉⲙϫⲉⲟⲩⲁ ⲉ̀ⲫⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲫϯ ⲛⲉⲙ ϯⲥⲃⲱ :
ἵνα μὴ τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημῆται. 1 Tim. 6, 1.

γ. Tempora composita modi *Hypothetici.*

14. Quatuor numerantur, a temporibus primariis ϯ, єı, et ⲁı oriunda. A ϯ quidem duplex praesens *definitivum*, alterum praecedente conjunctione ⲉϣⲱⲡⲉ T., ⲉϣⲱⲡ M., ⲉϣⲱⲡı B., *si*, *quando* ex. gr. ⲉϣⲱⲡⲉ ϯ *si*, *quando sim*; ⲉϣⲱⲡⲉ ⲥ *si*, *quando sit illa* etc.; alterum post ⲉⲣϣⲁⲛ *si* eodem pacto collocatam, ex. gr. ⲉⲣϣⲁⲛ ϥ *si est ille*, ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲛ̀ vel ⲧⲉⲛ *si sumus nos* etc. Utriusque conjugationem hic sistimus:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉϣⲱⲡⲉ ϯ	ⲉϣⲱⲡ ϯ	ⲉϣⲱⲡı ϯ	quando sim.
	plur.	comm.	ⲉϣⲱⲡⲉ ⲧⲛ̀	ⲉϣⲱⲡ ⲧⲉⲛ	ⲉϣⲱⲡı ⲧⲉⲛ	quando simus.
2.	singul.	mascul.	ⲉϣⲱⲡⲉ ⲕ	ⲉϣⲱⲡ ϫ	ⲉϣⲱⲡı ⲕ	quando sis.
		fem.	ⲉϣⲱⲡⲉ ⲧⲉ	ⲉϣⲱⲡ ⲧⲉ	ⲉϣⲱⲡı ⲧⲉ	quando sis.
	plur.	comm.	ⲉϣⲱⲡⲉ ⲧⲉⲧⲛ̀	ⲉϣⲱⲡ ⲧⲉⲧⲉⲛ[1]	ⲉϣⲱⲡı ⲧⲉⲧⲉⲛ	quando sitis.
3.	singul.	mascul.	ⲉϣⲱⲡⲉ ϥ[2]	ⲉϣⲱⲡ ϥ	ⲉϣⲱⲡı ϥ[3]	quando sit ille.
		fem.	ⲉϣⲱⲡⲉ ⲥ	ⲉϣⲱⲡ ⲥ	ⲉϣⲱⲡı ⲥ	quando sit illa.
	plur.	comm.	ⲉϣⲱⲡⲉ ⲥⲉ	ⲉϣⲱⲡ ⲥⲉ	ⲉϣⲱⲡı ⲥⲉ[4]	quando sint illi, illae.

[1] ⲉϣⲱⲡ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲟⲩⲱϣ : ⲟⲩⲟⲛϣϫⲟⲙ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲉⲛ ⲉ̀ⲉⲣⲡⲉⲑⲛⲁⲛⲉϥ ⲛⲉⲙⲱⲟⲩ :
ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· Mar. 14, 7.

[2] ⲉϣⲱⲡⲉ ⲉϥϣⲁⲛϫⲟⲟⲥ ⲛ̀ϭⲓ ⲡϩⲙ̀ϩⲁⲗ ⲉ̀ⲑⲟⲟⲩ ⲉ̀ϩⲣⲁı ϩⲙ̀ ⲡⲉϥϩⲏⲧ:
ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ. Matth. 24, 48.

[3] ⲉϣⲱⲡı ⲟⲩⲁⲛ ⲟⲩⲥⲁⲛ ⲉ̀ⲟⲩⲁⲛⲧⲏϥ (1) ⲙ̀ⲙⲉⲩ ⲛ̀ⲟⲩⲥϩıⲙı ⲛ̀ⲁⲡıⲥⲧⲟⲥ :

(1) Deest characteristica; neque enim constructio istiusmodi admittit illam, verum subintelligitur.

εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον· 1 Cor. 7, 12.

4 εϣωπι ⲇⲉ ⲥⲉⲟⲩⲱϣ ⲉ̀ⲉⲙⲓ ⲉⲧϣⲉϫⲓ: ⲙⲁⲣⲟⲩϣⲉ ⲛ̀ⲧ ⲡⲉⲩϩⲉⲓ ϩⲛ̀ ⲡⲉⲧⲏⲓ :

εἰ δέ τι μαθεῖν θέλουσιν, ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· 1 Cor. 14, 35.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉⲣϣⲁⲛ ϯ	ⲉⲣϣⲁⲛ ϯ	ⲉⲣϣⲁⲛ *vel* ⲉⲗϣⲁⲛ ϯ	si sim.
	(plur.	comm.	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲛ̀	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲉⲛ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ⲧⲉⲛ	si simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲕ	ⲉⲣϣⲁⲛ ϫ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ⲕ	si sis.
	(	fem.	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲉ	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲉ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ⲧⲉ	si sis.
	(plur.	comm.	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲛ̀ [1]	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲉⲛ	si sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲉⲣϣⲁⲛ ϥ	ⲉⲣϣⲁⲛ ϥ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ϥ	si sit ille.
	(	fem.	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲥ	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲥ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ⲥ	si sit illa.
	(plur.	comm.	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲥⲉ	ⲉⲣϣⲁⲛ ⲥⲉ	ⲉⲣϣⲁⲛ, ⲉⲗϣⲁⲛ ⲥⲉ	si sint illi, illae.

[1] ⲉⲣϣⲁⲛ ⲧⲉⲧⲛ̀ⲛ̀ⲕⲟⲧⲕ ϩⲛ̀ ⲧⲙⲏⲏⲧⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲕⲗⲏⲣⲟⲥ :
ἐὰν κοιμηθῆτε ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων· Ps. 67, 14.

15. Tertium tempus est *praeteritum relativum* simul et *plusquam perfectum* compositum e praepositione ⲉ̀ⲛ, vel ⲉ̀ⲛⲉ *si*, atque ⲉⲓ et ⲁⲓ ; hinc ⲉ̀ⲛⲉⲓ, pro ⲉ̀ⲛⲉ ⲉⲓ T. et B., ⲉ̀ⲛⲉ ⲁⲓ, et ⲉ̀ⲛⲁⲓ M. *si essem* vel *fuissem*, prout in subjecto paradigmate :

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉ̀ⲛⲉⲓ	ⲉ̀ⲛⲉ ⲁⲓ [1], *vel* ⲉ̀ⲛⲁⲓ	ⲉ̀ⲛⲉⲓ	si essem *vel* fuissem.
	(plur.	comm.	ⲉ̀ⲛⲉⲛ *vel* ⲉ̀ⲛⲛ̀	ⲉ̀ⲛⲉ ⲁⲛ, ⲉ̀ⲛⲁⲛ [2]	ⲉ̀ⲛⲉⲛ	si essemus, fuissemus.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
2.	singul.	mascul.	ⲉ̀ⲡⲉⲕ	ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲕ [3], ⲉ̀ⲡⲁⲕ	ⲉ̀ⲡⲉⲕ	si esses, fuisses.
		fem.	ⲉ̀ⲡⲉⲣⲉ	ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲣⲉ, ⲉ̀ⲡⲁⲣⲉ	ⲉ̀ⲡⲉⲗⲉ	si esses, fuisses.
	plur.	comm.	ⲉ̀ⲡⲉⲣⲉⲧⲛ̀	ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛ, ⲉ̀ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛ [4]	ⲉ̀ⲡⲉⲗⲉⲧⲉⲛ	si essetis fuissetis.
3.	singul.	mascul.	ⲉ̀ⲡⲉϥ [5]	ⲉ̀ⲡⲉ ⲁϥ [6], ⲉ̀ⲡⲁϥ	ⲉ̀ⲡⲉϥ	si esset, fuisset ille.
		fem.	ⲉ̀ⲡⲉⲥ	ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲥ, ⲉ̀ⲡⲁⲥ	ⲉ̀ⲡⲉⲥ	si esset, fuisset illa.
	plur.	comm.	ⲉ̀ⲡⲉⲩ	ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲩ [7], ⲉ̀ⲡⲁⲩ	ⲉ̀ⲡⲉⲩ	si essent, fuissent illi, illae.

[1] ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲓⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲟⲩⲁⲇⲓⲕⲓⲁ ϧⲉⲛ ⲡⲁϩⲏⲧ:
ἀδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου· Ps. 65, 18.

[2] ⲉ̀ⲡⲁⲛⲭⲏ ϧⲉⲛ ⲛⲓⲉϩⲟⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲉⲛⲓⲟϯ:
εἰ ἦμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν· Matth. 23, 30.

[3] ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲕⲟⲩⲱϣ ϣⲟⲩϣⲱⲟⲩϣⲓ: ⲛⲁⲓ ⲛⲁϯ ⲟⲛ ⲡⲉ:
εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· Ps. 50, 18.

[4] ⲉ̀ⲡⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲙⲉⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲓ ⲡⲉ: ⲛⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲉⲣⲁϣⲓ ⲡⲉ:
εἰ ἠγαπᾶτέ με, ἐχάρητε ἄν· Ioh. 14, 28.

[5] ⲉ̀ⲡⲉϥⲥⲟⲩⲛ̀ ⲛ̀ϭⲓ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲙ̀ⲡⲏⲓ ϫⲉ ⲉⲣⲉ ⲛ̀ⲣⲉϥϫⲓ ⲟⲩ ⲉⲛⲏⲩ ϩⲛ̀ ⲁϣ ⲛ̀ⲟⲩⲣ̀ϣⲉ:
εἰ ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ φυλακῇ ὁ κλέπτης ἔρχεται· Matth. 24, 43.

[6] ⲉ̀ⲡⲉ ⲁϥⲥⲱⲧⲉⲙ ⲛ̀ⲥⲱⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲗⲁⲟⲥ: ⲟⲩⲟϩ ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ ⲉ̀ⲡⲉ ⲁϥⲙⲟϣⲓ ⲡⲉ ϩⲓ ⲛⲁⲙⲱⲓⲧ:
εἰ ὁ λαός μου, ἤκουσέ μου, ἰσραὴλ ἐν ταῖς ὁδοῖς μου εἰ (Cod. Vat.) *ἐπορεύθη·* Ps. 80, 14.

[7] ⲉ̀ⲡⲉ ⲁⲩⲥⲟⲩⲱⲛⲥ ⲅⲁⲣ: ⲛⲉⲩⲛⲁⲉϣ ⲉ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲱⲟⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ:
εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· 1 Cor. 2, 8.

16. Quartum denique tempus compositum modi *hypothetici* constat eadem voce ⲉⲓ, subjuncta conjunctione ϣⲁⲛ *si*, ⲉⲓϣⲁⲛ thebaice et baschmu-

rice; atque ⲁⲓϣⲁⲛ memphitice *si* vel *quando fuero*; quod *ἀοριστικὸν tempus* appellare possumus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉⲓϣⲁⲛ [1]	ⲁⲓϣⲁⲛ [2]	ⲉⲓϣⲁⲛ [3]	si *vel* quando fuero.
	plur.	comm.	ⲛ̀ϣⲁⲛ [4]	ⲁⲛϣⲁⲛ [5]	ⲉⲛϣⲁⲛ [6]	si, quando fuerimus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲕϣⲁⲛ [7]	ⲁⲕϣⲁⲛ [8]	ⲉⲕϣⲁⲛ [9]	si, quando fueris.
		fem.	ⲉⲣⲉϣⲁⲛ	ⲁⲣⲉϣⲁⲛ	ⲉⲗⲉϣⲁⲛ	si, quando fueris.
	plur.	comm.	ⲉⲣⲉⲧⲛ̀ϣⲁⲛ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲁⲛ [10]	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛϣⲁⲛ	si, quando fueritis.
3.	singul.	mascul.	ⲉϥϣⲁⲛ [11]	ⲁϥϣⲁⲛ [12]	ⲉϥϣⲁⲛ	si, quando fuerit ille.
		fem.	ⲉⲥϣⲁⲛ [13]	ⲁⲥϣⲁⲛ [14]	ⲉⲥϣⲁⲛ [15]	si, quando fuerit illa.
	plur.	comm.	ⲉⲩϣⲁⲛ [16]	ⲁⲩϣⲁⲛ [17]	ⲉⲩϣⲁⲛ [18]	si, quando fuerint illi, illae.

[1] ⲉⲓϣⲁⲛⲧⲉ ⲙ̀ⲙⲟ ⲛ̀ⲛⲁϩⲩⲡⲁⲣⲭⲟⲛⲧⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
ἐάν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντᾶ μου· 1 Cor. 13, 3.

[2] ⲉϣⲱⲡ ⲁⲓϣⲁⲛⲙⲟϣⲓ ϧⲉⲛ ⲑⲙⲏϯ ⲛ̀ⲧϧⲏⲓⲃⲓ ⲙ̀ⲫⲙⲟⲩ :
ἐάν γαρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου· Ps. 22, 4.

[3] ⲉⲓϣⲁⲛⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲍⲉ . . . .
ἐάν γαρ εὐαγγελίζομαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· 1 Cor. 9, 16.

[4] ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ϫⲉ ⲁⲩⲙⲉⲩⲉ ϩⲣⲁⲓ ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ ⲉⲩϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ : ⲛ̀ϣⲁⲛϫⲟⲟⲥ :
οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· Matth. 21, 25.

[5] ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ⲇⲉ ⲛⲁⲩⲙⲟⲕⲙⲉⲕ ⲛ̀ϩⲣⲏⲓ ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ ⲉⲩϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ : ⲉϣⲱⲡ ⲁⲛϣⲁⲛϫⲟⲥ : ϫⲉ ⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ⲧⲫⲉ :
. . . . *ἐξ οὐρανοῦ·* id.

[6] ⲉⲛϣⲁⲛⲧⲙ̀ⲟⲩⲱⲙ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲛⲁϣⲱⲱⲧⲉⲛ :
οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα· 1 Cor. 8, 8.

[7] ⲉⲕϣⲁⲛⲕⲉⲗϫ ⲡⲉⲕⲙⲁⲕϩ ⲁⲛ ⲡⲉ ⲛ̀ⲑⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲕⲣⲓⲕⲟⲥ :
οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου· Isa. 58, 5.

8 ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲱⲛϩ ⲛⲁⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉϣⲱⲡ ⲁⲕϣⲁⲛⲓ̀ⲣⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲁⲅⲁⲑⲟⲛ ⲛⲁϥ :
ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ· Ps. 48, 19.

9 ⲉϣⲱⲡⲓ ⲇⲉ ⲁⲛ ⲉⲕϣⲁⲛϫⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲉⲗⲛⲁⲃⲓ :
ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς οὐχ ἥμαρτες· 1 Cor. 7, 28.

10 ϩⲓⲛⲁ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲁⲛⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲧⲥⲙⲏ ⲛ̀ⲧⲉ ϯⲥⲁⲗⲡⲓⲅⲅⲟⲥ :
ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· Dan. 3, 15.

11 ⲉϥϣⲁⲛ ⲛϩ ⲛ̀ⲧⲱⲟⲩⲛ ⲛ̀ϭⲓ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ϥϣⲧⲁⲙ ⲙ̀ⲣⲟ :
ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν· Luc. 13, 25.

12 ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲛⲟϥ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓⲑⲙⲏⲓ ⲉϣⲱⲡ ⲁϥϣⲁⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲡϭⲓ ⲙ̀ϣⲓϣ :
εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν· Ps. 57, 11.

13 ⲉⲥϣⲁⲛ (1) ϣⲱⲡⲉ ⲉⲧⲁⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲙⲙⲁⲕ : ⲛ̀ϯⲛⲁⲁⲡⲁⲣⲛⲁ ⲙ̀ⲙⲟⲕ ⲁⲛ:
κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Matth. 26, 35.

14 ϩⲟⲧⲁⲛ ⲁⲥϣⲁⲛϣⲱϥⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲟⲩⲫⲁⲧ :
ὅταν σφαλῇ ὁ ποῦς αὐτῶν· Deut. 32, 35.

15 ⲉⲥϣⲁⲛϫⲓ ⲛ̀ϭⲓ ⲧⲡⲁⲣⲑⲉⲛⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲥⲉⲗⲛⲁⲃⲓ :
ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος οὐχ' ἥμαρτε· 1 Cor. 7, 28.

16 ⲉⲩϣⲁⲛⲧⲁⲁϥ ⲛ̀ⲟⲩⲣⲱⲙⲉ ⲉϥⲥⲟⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲥϩⲁⲓ ⲉⲩϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ : ⲉϣ ⲛⲁⲓ :
ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες· ἀνάγνωθι ταῦτα· Isa. 29, 11.

17 ⲁⲩϣⲁⲛϣⲱⲡⲓ ϧⲉⲛ ⲟⲩⲙⲉⲧϫⲱⲣⲓ : ϧⲙⲉⲛⲉ (ⲛ̀ⲣⲟⲙⲡⲓ) ⲡⲉ :
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη· Ps. 89, 10.

18 ⲉϣϫⲉ . . . ⲡⲕⲩⲣⲙⲓ ⲛ̀ϩⲛ̀ⲃⲉϩⲥⲓ ⲉⲩϣⲁⲛϭⲉϣϭⲱϣ ⲛ̀ⲉⲧϫⲉϩⲉⲙ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ϣⲁⲩⲧⲉⲃⲟ :
εἰ γὰρ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει· Hebr. 9, 13.

δ. Tempora a *Primariis minime derivata.*

17. Septem numerantur, quorum unum tantummodo ad modum *Hypotheticum* (infra, num. 22.) cetera pertinent ad *Subjunctivum.*

18. Praesens *indefinitum* coalescit e particulis ⲙⲁ *concede, da, permitte*, ⲣⲉ *esse*, *evadere* atque pronominibus simplicibus ⲓ, ⲕ etc. Hinc ⲙⲁ-

(1) Genus fem. pro neutrali.

ⲣⲉⲓ *da ut sim*, *permitte me esse*: concinit *imperativo* modo, cujus peculiaris character est ⲙⲁ, prout loco suo videbimus.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲙⲁⲣⲉⲓ [1]	ⲙⲁⲣⲓ [2]	ⲙⲁⲗⲓ	sim.
	(plur.	comm.	ⲙⲁⲣⲛ̀ [3]	ⲙⲁⲣⲉⲛ [4]	ⲙⲁⲗⲉⲛ [5]	simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲙⲁⲣⲉⲕ	ⲙⲁⲣⲉⲕ	ⲙⲁⲗⲉⲕ	sis.
	(	fem.	ⲙⲁⲣⲉ	ⲙⲁⲣⲉ [6]	ⲙⲁⲗⲉ	sis.
	(plur.	comm.	ⲙⲁⲣⲉ-ⲧⲛ̀	ⲙⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ	ⲙⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲛ	sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲙⲁⲣⲉϥ [7]	ⲙⲁⲣⲉϥ [8]	ⲙⲁⲗⲉϥ [9]	sit ille.
	(	fem.	ⲙⲁⲣⲉⲥ [10]	ⲙⲁⲣⲉⲥ [11]	ⲙⲁⲗⲉⲥ [12]	sit illa.
	(plur.	comm.	ⲙⲁⲣⲟⲩ	ⲙⲁⲣⲟⲩ [13]	ⲙⲁⲗⲟⲩ [14]	sint illi, illae.

[1] ⲙⲁⲣⲉⲓⲥⲱⲧⲙ̀ ⲉ̀ⲡⲉⲕⲛⲁ ⲙ̀ⲡⲛⲁⲩ ⲛ̀ϣⲱⲣⲡ:
ἀκουστὸν ποίησόν μοι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου· Ps. 142, 8.

[2] ⲙⲁⲣⲓⲱⲛϩ ϧⲉⲛ ⲧⲉⲕⲙⲉⲑⲙⲏⲓ:
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Ps. 118, 40.

[3] ⲙⲁⲣⲛ̀ⲙⲟⲩⲣ ⲙ̀ⲡⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥ ϫⲉ ϥⲙⲟⲕϩ ⲉⲣ ⲭⲣⲏⲥⲧⲟⲥ ⲉ̀ⲣⲟⲛ:
δήσομεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· Isa. 3, 10.

[4] ⲙⲁⲣⲉⲛϭⲓⲥⲓ ⲙ̀ⲡⲉϥⲣⲁⲛ ϩⲓ ⲟⲩⲥⲟⲡ.
ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό· Ps. 33, 4.

[5] ⲉϣϫⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲙⲟⲩ ⲧⲛⲁⲧⲱⲟⲩⲛ ⲉⲛ: ⲙⲁⲗⲉⲛⲟⲩⲱⲙ ⲧⲉⲛⲥⲱ: ϫⲉ ⲗⲉⲥϯ ⲅⲁⲣ ⲧⲉⲛⲛⲁⲙⲟⲩ.
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 1 Cor. 15, 32.

[6] ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲕⲁϩⲓ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ϩⲁⲛⲥⲁϫⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ̀ⲣⲱⲓ.
ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Deut. 32, 1.

[7] ⲡⲉⲧϣⲁϫⲉ ϩⲛ̀ ⲧⲁⲥⲡⲉ ⲙⲁⲣⲉϥϣⲗⲏⲗ ϫⲉⲕⲁⲥ ⲉϥⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗ.
ὁ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ· 1 Cor. 14, 13.

[8] ⲙⲁⲣⲉϥⲧⲁϫⲣⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲕϩⲏⲧ:
κραταιούσθω ἡ καρδία σου, (Cod. Vatic.) Ps. 26, 14.

[9] ⲙⲁⲗⲉϥⲓ̈ ⲛ̀ϫⲉ ϣⲁϫⲛⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲟⲩⲉⲉⲃ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ:
ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ, (C. Vat.) Isa. 5, 19.

[10] ⲧϩⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲁⲣⲉⲥⲧⲁϫⲣⲟ ϩⲛ̀ ⲡⲉⲧⲛ̀ϩⲏⲧ:
ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· Col. 3, 15.

[11] ⲙⲁⲣⲉⲥⲓ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲙ̀ⲑⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲡⲣⲟⲥⲉⲩⲭⲏ:
εἰσελθάτω ἐνωπιόν σου ἡ προσευχή μου· Ps. 87, 3.
[12] ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ ⲙⲁⲗⲉⲥϯ ⲙ̀ⲡⲉⲧ ⲉ̀ⲗⲁⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲥϩⲉⲓ.
ἡ γυνὴ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω τῷ ἀνδρί· 1 Cor. 7, 3.
[13] ⲙⲁⲣⲟⲩϭⲓϣⲓⲡⲓ ⲛ̀ϩⲱⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲏⲉⲧⲓ̀ⲣⲓ ⲛ̀ϯⲁⲛⲟⲙⲓⲁ:
αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες· Ps. 24, 3.
[14] ⲙⲁⲗⲟⲩϩⲱⲛⲧ ϩⲛ̀ ⲛ̀ⲟⲩϭⲉⲡⲏ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲧⲉϥⲛⲉ̀ⲉⲓⲧⲟⲩ:
τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει· Isa. 5, 19.

19. Binae conjunctivae voces ⲉⲧ atque ⲛ̀ⲧ *quod, ut* pronominibus simplicibus copulatae duplex praesens *indefinitum* gignunt *subjunctivi* modi, addito ⲉ epenthetico ante pronomen, *euphonia* id postulante; ex. gr. ⲉⲧⲉⲕ *quod sis*, ⲉⲧⲉϥ *quod sit*: ⲛ̀ⲧⲉⲕ *ut sis*, ⲛ̀ⲧⲉϥ *ut sit*. Notandum porro, primam personam sing. esse ⲉϯ, raro ⲉⲧⲁ, tertiam autem plur. ⲉⲩ. Verum in altera forma prima sing. est ⲛ̀ⲧⲁ *ut sim*. Utriusque temporis paradigmata sistimus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉϯ	ⲉϯ	ⲉϯ [1]	quod sim.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲛ̀	ⲉⲧⲉⲛ [2]	ⲉⲧⲉⲛ	quod simus.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲉⲕ	ⲉⲧⲉⲕ	ⲉⲧⲉⲕ	quod sis.
2.	(	fem.	ⲉⲧⲉ	ⲉⲧⲉ	ⲉⲧⲉ	quod sis.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ [3]	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	quod sitis.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲉϥ	ⲉⲧⲉϥ	ⲉⲧⲉϥ	quod sit ille.
3.	(	fem.	ⲉⲧⲉⲥ	ⲉⲧⲉⲥ	ⲉⲧⲉⲥ	quod sit illa.
	(plur.	comm.	ⲉⲩ	ⲉⲩ [4]	ⲉⲩ	quod sint illi, illae.

[1] ⲡⲁⲙⲉⲧⲣⲏ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲫϯ: ⲛ̀ϩⲉ ⲉϯⲟⲩⲉϣⲧⲏⲛⲟⲩ ⲧⲏⲣⲧⲛ̀ ϩⲛ̀ ⲛⲉⲙⲉⲧϣⲁⲛⲁϩⲧⲏϥ ⲙⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ.
μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Philipp. 1, 8.
[2] ⲁⲛⲣⲓⲙⲓ ⲉⲛϫⲓⲛⲧⲉⲛⲉⲣⲫⲙⲉⲩⲓ̀ ⲛ̀ⲥⲓⲱⲛ. (inserto ⲡϫⲓⲛ).
ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών· Ps. 136, 1.
[3] ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲉⲓ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁϣⲗⲏⲗ ⲙ̀ⲡⲣ̀ϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ϩⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲓϩⲩⲡⲟⲕⲣⲏⲧⲏⲥ:
ὅταν προσεύχεσθε οὐκ ἔσεσθε (1) ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. Matth. 6, 5.

(1) Tex. graec. receptus singulari numero; verum codd. non pauci cum vulg. lat. pluraliter sic habent.

[4] ϩⲁⲙⲙⲁⲥ ⲙ̀ⲙⲟⲩ̀ⲓ ⲉⲩϩⲉⲙϩⲉⲙ ⲉⲩϩⲱⲗⲉⲙ ⲉⲩⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲁ ⲧⲟⲩϧⲣⲉ ⲡⲱⲟⲩ.
σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι . . . βρῶσιν αὐτοῖς· Ps. 103, 21.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ⲧⲁ [1]	ⲛ̀ⲧⲁ [2]	ⲛ̀ⲧⲁ [3]	ut sim.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀	ⲛ̀ⲧⲉⲛ [4]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ [5]	ut simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉⲕ	ⲛ̀ⲧⲉⲕ [6]	ⲛ̀ⲧⲉⲕ	ut sis.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉ	ⲛ̀ⲧⲉ [7]	ⲛ̀ⲧⲉ	ut sis.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ [8]	ⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [9]	ⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [10]	ut sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉϥ	ⲛ̀ⲧⲉϥ [11]	ⲛ̀ⲧⲉϥ	ut sit ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲥ	ⲛ̀ⲧⲉⲥ [12]	ⲛ̀ⲧⲉⲥ	ut sit illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲩ	ⲛ̀ⲧⲟⲩ [13]	ⲛ̀ⲧⲟⲩ	ut sint illi, illae.

[1] ⲕⲁ ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲁⲕⲟⲟⲩ:
ἔασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· Deut. 9, 14.

[2] ⲉⲡϫⲓⲛⲧⲁⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲡϧⲣⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲥⲙⲟⲩ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲁⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲛⲉⲕϣⲫⲏⲣⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ.
τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ps. 25, 7.

[3] ⲧⲉϩⲣⲏ ⲁⲛⲁⲕ ⲧⲉ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲁⲓ̀ⲣⲓ . . . . .
ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ . . . . Ioh. 4, 34.

[4] ⲛ̀ⲧⲉⲛϯ ⲛⲱⲟⲩ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ:
δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; Marc. 6, 37.

[5] ⲙⲁⲗⲟⲩϩⲱⲛⲧ ϩⲛ̀ ⲟⲩϭⲉⲡⲏ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲧⲉϥⲛⲉ̀ⲉⲓⲧⲟⲩ: ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲛⲉⲩ ⲉ̀ⲗⲁⲩ:
τὸ τάχος ἐγγισάτο ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· Isa. 5, 19.

[6] ⲙⲏⲡⲱⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲕϭⲓϭⲣⲟⲡ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲛⲓ ⲛ̀ⲣⲁⲧⲕ:
μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· Ps. 90, 12.

[7] ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲉ̀ⲣⲫⲙⲉⲩⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲉϭⲓϣⲓⲡⲓ:
ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς (Ἱερουσαλὴμ)· Ezech. 16, 63.

[8] ϣⲓⲛⲉ ϫⲉⲕⲁⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲣ̀ϩⲟⲩⲟ:
ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 1 Cor. 14, 12.

[9] ϩⲟⲡⲱⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲫⲓⲣⲓ ⲉ̀ⲣⲱⲟⲩ ⲉ̀ⲕⲉϫⲱⲟⲩ:

ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ps. 47, 14.

10 ⲡⲉⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲓⲧⲁⲁϥ ϣⲁⲣⲁⲧⲉⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲓ ϩⲱⲃ: ϫⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲉⲓⲙⲓ (*sic*) ⲉ̀ⲡⲉⲛⲟⲩⲱ:

ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν. Ephes. 6, 22.

11 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉϥⲉⲣⲯⲁⲗⲓⲛ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲱⲟⲩ:

ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου. Ps. 29, 13.

12 ⲁⲣⲏⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲉⲛⲟⲩⲧⲁϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ (1):

κἂν μὲν ποιήσῃ καρπὸν· Luc. 13, 9.

13 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲟⲩϣⲉ ⲛⲱⲟⲩ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲟⲩϩⲉⲓ ⲉ̀ⲫⲁϩⲟⲩ:

ἵνα πορευθῶσι καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω· Isa. 28, 13.

20. Praedictis temporum formis auctis a principio una e duabus particulis ϣⲁ *donec*, ⲙ̀ⲡⲁ unde ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ (2) *priusquam*, alia exurgunt tempora ad modum *subjunctivum* et ipsa quoque spectantia. Unum est ϣⲁⲛ̀ϯ Theb. et Baschm., ϣⲁϯ Memphit. contractum e ϣⲁ atque ⲛ̀ϯ pro duabus prioribus dialectis; nec non ϣⲁ atque ⲉϯ pro tertia; estque praesens *definitivum* simul et *anterius*: *donec sim* vel *fuerim*. Alterum est ⲙ̀ⲡⲁϯ ex ⲙ̀ⲡⲁ atque ⲉϯ praesens *definitivum*: *priusquam sim*, vel *antequam sim*, sive etiam *nondum sum* . . .

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	T.	
1.	singul.	comm.	ϣⲁⲛ̀ϯ [1]	ϣⲁϯ [2]	ϣⲁⲛ̀ϯ	donec sim *vel* fuerim.
	plur.	comm.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲛ̀	ϣⲁⲧⲉⲛ [3]	ϣⲁⲛ̀-ⲧⲉⲛ	donec simus, fuerimus.
2.	singul.	mascul.	ϣⲁⲛ̀-ⲧⲉⲕ [4]	ϣⲁⲧⲉⲕ [5]	ϣⲁⲛ̀-ⲧⲉⲕ	donec sis, fueris.
	:	fem:	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ	ϣⲁⲧⲉ	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ	donec sis, fueris.
	plur.	comm.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲛ̀ [6]	ϣⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [7]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	donec sitis, fueritis.

(1) *A graeco parumper interpres discessit, presse namque coptica sententia est*: forte erit ut fructum proferat.

(2) *Nisi* ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ *compendium fuerit integrae praepositionis* ⲙ̀ⲡϩⲁⲧϩⲏ ἔμπροσθεν; ϩⲁⲧϩⲏ *namque thebaice* ante, coram *significat*.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
3.	singul.	mascul.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥ [8]	ϣⲁⲧⲉϥ [9]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥ [10]	donec sit, fuerit ille.
		fem.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲥ [11]	ϣⲁⲧⲉⲥ [12]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲥ	donec sit, fuerit illa.
	plur.	comm.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩ [13]	ϣⲁⲧⲟⲩ [14]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩ [15]	donec sint, fuerint illi, illae.

[1] ϩⲙⲟⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ ϣⲁⲛ̀ϯⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ ⲛ̀ⲧⲁϣⲗⲏⲗ :
καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ· Matth. 26, 36.

[2] ϣⲁϯⲫⲓⲣⲓ ⲉ̀ⲡⲉⲕϣⲱⲃϣ ⲛ̀ϯⲅⲉⲛⲉⲁ ⲧⲏⲣⲥ ⲉⲑⲛⲏⲟⲩ :
ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ· Ps. 70, 18.

[3] ϣⲁⲧⲉⲛⲉ̀ⲣⲕⲁⲧⲁⲛⲧⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες. Ephes. 4, 13.

[4] ⲉⲕⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟⲉⲓⲕ ϩⲛ̀ ⲧⲃⲱⲧⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲕϩⲟ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲕⲕⲉⲕⲟⲧⲕ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ⲡⲕⲁϩ :
ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν. Gen. 3, 19.

[5] ⲥⲉⲟϩⲓ ⲛⲏⲓ ⲛ̀ϫⲉ ϩⲁⲛⲑⲙⲏⲓ ϣⲁⲧⲉⲕϯ ⲛⲏⲓ ⲛ̀ⲟⲩϣⲉⲃⲓⲱ :
ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι. Ps. 141, 8.

[6] ⲛ̀ⲛⲉⲧⲛ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ϫⲓⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ϫⲟⲟⲥ : ϥⲟⲙⲁⲙⲁⲁⲧ ⲛ̀ϭⲓ ⲡⲉⲧⲛⲏⲩ ϩⲙ̀ ⲡⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ :
οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Matth. 23, 39.

[7] ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲓⲥϫⲉⲛ ϯⲛⲟⲩ ϣⲁⲧⲉⲧⲉⲛϫⲟⲥ ϫⲉ : ϥⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ . . . .
. . . . id. ibid.

[8] ⲁϥⲛⲟϫϥ ⲉ̀ⲡⲉϣⲧⲉⲕⲟ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥϯ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉ̀ⲣⲟϥ ⲧⲏⲣϥ :
ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. Matth. 18, 30.

[9] ϣⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩⲛⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓⲓⲟϩ :
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη· Ps. 71, 7.

[10] ϩⲁⲡⲥ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉϥⲉⲗⲉ̀ⲣⲣⲟ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥϫⲉϫⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲥⲁⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ⲛⲉϥⲟⲩⲉⲣⲏϯ :
δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς (*αὐτοῦ* legit Didym.) *ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.* 1 Cor. 15, 25.

11 ⲥⲥⲉϩⲣ̀ ⲡⲉⲥⲏⲓ ⲡⲉⲥϣⲓⲛⲉ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲱⲣϫ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲥϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟⲥ :
σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ. Luc. 15, 8.

12 ϯⲛⲁⲉⲣϩⲉⲗⲡⲓⲥ ϧⲁⲧ ϧⲏⲓⲃⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲧⲉⲛϩ ϣⲁⲧⲉⲥⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ϯⲁ-ⲛⲟⲙⲓⲁ :
ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Ps. 56, 2.

13 ⲛ̀ⲛⲉⲩϫⲓϯⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲙⲟⲩ ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩⲛⲁⲩ ⲧⲉⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ :
οἵ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Luc. 9, 27. . . . .

14 ϥⲛⲁϭⲱⲗⲕ ⲛ̀ⲧⲉϥⲫⲓϯ ϣⲁⲧⲟⲩϣⲱⲡⲓ :
ἐκτενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ps. 57, 8.

15 ⲉϥⲥⲁⲙⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥϫⲓϫ . . . . .
ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ . . . Hebr. 10, 13.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁϯ [1]	ⲙ̀ⲡⲁϯ [2]	ⲙ̀ⲡⲁϯ	priusquam sim.
	(plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲛ̀	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲛ	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲛ	priusquam simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲕ [3]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲕ [4]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲕ	priusquam sis.
	(	fem.	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ	priusquam sis.
	(plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ-ⲧⲛ̀ [5]	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	priusquam sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [6]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [7]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [8]	priusq. sit ille.
	(	fem.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ [9]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	priusq. sit illa.
	(plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ [10]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ [11]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	priusq. sint illi, illae.

1 ⲙ̀ⲡⲁϯⲉ̀ⲓ ϩⲁⲣⲟⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲕⲏⲙⲉ :
πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρός σε εἰς αἴγυπτον. Gen. 48, 5.

2 ϫⲱ ⲛⲏⲓ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲁⲭⲃⲟⲃ ⲙⲡⲁϯϣⲉ ⲛⲏⲓ :
ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν. Ps. 38, 14.

3 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕⲣ̀ ⲧⲁⲓⲟⲩ ⲛ̀ⲣⲟⲙⲡⲉ ⲁⲩⲱ ⲁⲕⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ :
πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ αβραὰμ ἑώρακας; Ioh. 8, 57.

4 ⲁⲓⲟⲩⲱⲙ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲙⲡⲁⲧⲉⲕⲓ̀ :

ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε εἰσελθεῖν. Gen. 27, 33.

5 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲧⲛ̀ⲁⲓϯ ⲙ̀ⲙⲟϥ :
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Matth. 6, 8.

6 Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥϫⲓ ⲉ̀ⲟⲟⲩ ⲡⲉ :
ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Ioh. 7, 39.

7 ⲡⲁϭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲟⲩ ⲉ̀ϧⲣⲏⲓ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲁⲗⲟⲩ :
κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου. Ioh. 4, 49.

8 ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲟⲩ ⲉ̀ϩⲗⲏⲓ ⲉⲙⲡⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲁⲗⲟⲩ :
. . . . id. ibid.

9 ⲁϧⲟ ⲡⲉⲙⲏⲓ ϩⲱⲓ ϯⲥϩⲓⲙⲓ : ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲥⲓ̀ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲟⲩⲛⲟⲩ :
τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Ioh. 2, 4.

10 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ ϩⲁϩ ⲇⲉ ⲛ̀ϩⲟⲟⲩ ⲟⲩⲉ̀ⲓⲛⲉ (pro ⲙ̀ⲡⲁⲧⲟⲩⲉ̀ⲓⲛⲉ) :
μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας (τ. ε. πρὶν ἔρχεσθαι πολλ. ἡμέρ.) Luc. 15, 13.

11 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲟⲩϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓⲧⲱⲟⲩ : ⲉⲙⲡⲁⲧⲟⲩⲙⲟⲩⲛⲕ ⲙ̀ⲡⲕⲁϩⲓ ⲛⲉⲙ ϯⲟ̀ⲓⲕⲟⲩⲙⲉⲛⲏ :
πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. Ps. 89, 2.

Annotatio.

„ Tum in hoc tempore tum in sequente pronomen simplex omittitur „ quotiescumque nominativus immediate post ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ sequatur; ex. gr. „ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ϣⲱⲡⲉ ⲁⲛⲟⲕ ϯϣⲟⲟⲓ T.: πρὶν ἀβραάμ γενέσ- „ θαι ἐγώ εἰμι. Ioh. 8, 58. „.

21. Quod si voci ⲙ̀ⲡⲁϯ anteit particula ⲡⲉ, tempus aliud habetur *subjunctivi*, idest praesens *definitivum anterius* hunc prae se ferens sensum *priusquam essem*, vel *nondum eram* ...

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁϯ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁϯ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁϯ	priusquam essem.
	plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲛ̀	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲛ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲛ	priusq. essemus.
2.	singul.	mascul.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕ	priusq. esses,

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
2.	fem.		ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉ	priusq. es-ses.
	plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲧⲛ̀	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲧⲉⲛ	priusq. es-setis.
3.	singul.	mascul.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [1]	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [2]	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ	priusq. es-set ille.
		fem.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	priusq. es-set illa.
	plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	priusq.essent illi, illae.

[1] ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥⲉ̀ⲓ ⲅⲁⲣ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲙⲛ̀ⲗⲁⲁⲩ ⲛ̀ⲣⲱⲙⲉ:
οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός· Act. 8, 16.

[2] ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ϭⲓ ⲱⲟⲩ ⲡⲉ:
ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθαι. Ioh. 7, 39.

22. ⲉϯ denique praesens *indefinitum* (supr. num. 19.) si a fine augeatur conjunctione ϣⲁⲛ *si*, oritur praesens *definitivum* ⲉϯϣⲁⲛ ad modum *Hypotheticum* pertinens, *si sum* (nunc). Confer. num. 17.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉϯϣⲁⲛ	ⲉϯϣⲁⲛ	ⲉϯϣⲁⲛ	si sum.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲛ̀-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	si sumus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲧⲉⲕ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲕ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲕ-ϣⲁⲛ	si es.
		fem.	ⲉⲧⲉ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉ-ϣⲁⲛ	si es.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲉⲧⲛ̀-ϣⲁⲛ [1]	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ [2]	si estis.
3.	singul.	mascul.	ⲉⲧⲉϥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉϥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉϥ-ϣⲁⲛ	si est ille.
		fem.	ⲉⲧⲉⲥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲥ-ϣⲁⲛ	si est illa.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲟⲩ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲟⲩ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲟⲩ-ϣⲁⲛ	si sunt illi, illae.

[1] ϯⲛⲁϫⲉ ⲛ̀ⲉⲧⲏⲧⲛ̀ (*sic?*) ϩⲱ ⲉⲩϣⲁϫⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲱⲧ : ⲡⲁⲓ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲁⲛϫⲟⲟϥ ⲡⲁⲓ :
ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι· Matth. 21, 24.

[2] ⲉⲧⲉⲧⲉⲛϣⲁⲛⲧⲁϣⲁ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲧⲱ̀ⲃϩ ⲛ̀ϯⲛⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲛ ⲉ̀ⲗⲁⲧⲉⲛ :
ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν . Isa. 1, 15.

De forma negante verbi substantivi auxiliaris.

§. VII.

1. In singulis modis tum indicativo nempe, tum subjunctivo, tum etiam hypothetico atque imperativo inest haec forma negans.

2. Tempora sunt vel primaria, vel composita e forma *affirmativa*, quae forma per additionem unius vel alterius particulae negantis, sive etiam pronominum simplicium dictis particulis affixorum fit *negans*.

3. Sex recensentur magis obviae particulae negantes: ⲁⲛ, ⲛ̀, ⲧⲙ̀, ϣⲧⲙ̀, ⲛ . . . ⲁⲛ, ⲉⲙⲛ̀ *ne*, *non*, *nisi* etc. Ratio componendi has particulas cum verbis atque pronominibus est hujusmodi:

I. ⲀⲚ

4. Interseritur imperfecto *simultaneo* formae affirmantis ⲛⲉⲓ ⲡⲉ, ⲡⲁⲓ ⲡⲉ (sup. §. VI. num. 4.) fitque ⲛⲉⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ T. ⲡⲁⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ M. et B. *non eram*, juxta sequens paradigma:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M:	B.	
1.	singul.	comm.	ⲛⲉⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ [1]	ⲡⲁⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eram.
	plur.	comm.	ⲛⲉⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eramus.
2.	singul.	mascul.	ⲛⲉⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eras.
		fem.	ⲛⲉⲣⲉ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲗⲉ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eras.
	plur.	comm.	ⲛⲉⲣⲉⲧⲛ̀ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eratis.
3.	singul.	mascul.	ⲛⲉϥ ⲁⲛ ⲡⲉ [2]	ⲡⲁϥ ⲁⲛ ⲡⲉ [3]	ⲡⲁϥ ⲁⲛ ⲡⲉ	non erat ille.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
3.	(	fem.	ⲛⲉⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ	non erat illa.
	(plur.	comm.	ⲛⲉⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ [4]	ⲛⲁⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ [5]	ⲛⲁⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ	non erant illi, illae.

[1] ⲁⲩⲧⲏⲓⲧ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲓⲛⲏⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲁⲛ ⲡⲉ:
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. Ps. 87, 9.

[2] Ⲑⲱⲙⲁⲥ ... ⲛⲉϥ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ:
Θωμᾶς ... οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν (ἐκεῖ al. addunt) Ioh. 20, 24.

[3] ⲁⲓⲟϩⲓ ⲙ̀ⲫⲏⲉⲑⲛⲁⲉⲣ ⲙ̀ⲕⲁϩ ⲛ̀ϩⲏⲧ ⲛⲉⲙⲏⲓ: ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁϥϣⲟⲡ ⲁⲛ ⲡⲉ:
ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε. Ps. 68, 21.

[4] ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲉⲫⲁⲣⲓⲥⲁⲓⲟⲥ ⲛⲉⲩϩⲟⲙⲟⲗⲟⲅⲉⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ:
διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν. Ioh. 12, 42.

[5] ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ϥϭⲟⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲕϫⲫⲟⲓ: ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲩⲉⲙⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ:
κύριε, ὑψελός σου ὁ βραχίων, καί οὐκ ᾔδεισαν. Isa. 26, 11.

Nota formam Baschmur. ἀναλογιστικῶς hic atque alibi exhiberi; desunt namque exempla, inopiane textuum, aut quia ex ⲁⲓ compositio non suppetit?

II. Ⲛ

5. Nonnisi scriptionis compendium est pro ⲁⲛ, praefigiturque uni praesenti *anteriori* ⲛⲉⲓ *eram*; ex. gr. ⲛ̀ⲛⲉⲓ *non eram*, ⲛ̀ⲛⲉⲣⲉ *non eras*, *fem.* etc. Quod quidem imperfectum in forma negante usurpatur nonnunquam pro praesente *indefinito*: neque hactenus alibi illud deprehendimus quam in dialecto thebana ut sequitur:

Persona	Num.	Genus		
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲓ	non eram.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲛ [1]	non eramus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲛⲉⲕ	non eras.
	(	fem.	ⲛ̀ⲛⲉⲣⲉ	non eras.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲣⲉⲧⲛ̄	non eratis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲛⲉϥ [2]	non erat ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲛⲉⲥ	non erat illla.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲩ [3]	non erant illi, illae.

[1] πⲁⲗⲁⲥ ⲉϥⲉϫⲱⲗϫ ⲉⲧⲁϣϣⲱϣⲓ ⲉϣⲱⲡ ⲁⲓϣⲧⲉⲙⲉⲣⲡⲉⲙⲉⲩⲓ :
κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μή σου μνεσθῶ. Ps. 136, 6.

[2] ⲉϣⲱⲡ ⲇⲉ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲧⲉⲙⲟⲩⲱϣⲧ : ϧⲉⲛ ϯⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲩ :
ἐὰν δέ μη προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· Dan. 3, 15.

[3] ⲉϣⲱⲡ ⲁϥϣⲧⲉⲙⲛⲁϩⲙⲉⲛ : ⲁⲣⲓⲉⲙⲓ ⲡⲟⲩⲣⲟ :
ἐὰν μή (θελήσῃ σῶσαι ἡμᾶς)· γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ· Dan. 3, 18.

[4] ⲙⲙⲟⲛ ϣϫⲟⲙ ⲛ̀ϫⲉ ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ϭⲓ ϩⲗⲓ ⲉⲃⲟⲗ · · · ⲁⲩϣⲧⲉⲙⲧⲏⲓⲥ ⲛⲁϥ ⲉⲃⲟⲗ ϧⲉⲛ ⲧⲫⲉ : (constructio impersonal.)
οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ioh. 3, 27.

Annotatio.

„ Quemadmodum per allata exempla perspicuum est, hanc formam „ antecedunt plerumque conjunctiones ⲉϣⲱⲡ et ⲉⲛⲉ „.

V. ⲈⲘⲚ

9. Conflata ab ⲉ et ⲙⲛ̀ *non* praeponitur praesenti *definitivo* ϯ, ⲧⲛ̀, ⲕ, ⲧⲉ etc. (saepius ex contextu supplendum) ut idem praesens habeatur in forma negante, quo thebana praecipue utitur dialectus, ad hunc modum:

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	(singul.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ϯ	non sum.
	(plur.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲛ̀ [1]	non sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲉⲙⲛ̀ ⲕ	non es.
	(	fem.	ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲉ	non es.
	(plur.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲉⲧⲛ̀	non estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲉⲙⲛ̀ ϥ [2]	non est ille.
	(	fem.	ⲉⲙⲛ̀ ⲥ [3]	non est illa.
	(plur.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ⲥⲉ	non sunt illi, illae.

[1] ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲁⲛ (l. ⲧⲛ̀?) ⲗⲁⲁⲩ :
μηδὲν ἔχοντες (τ. ε. οὐκ ἐσμὲν ἔχοντες). 2 Cor. 6, 10.

[2] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉϩⲟⲟⲩ ⲇⲉ ⲙ̀ⲛ ⲧⲉⲩⲛⲟⲩ ⲉⲧⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲉⲙⲛ̀ ⲗⲁⲁⲩ ⲥⲟⲟⲩⲛ :
περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν· Mar. 13, 32.
[3] ⲙⲛ̀ⲧⲣ̀ⲙⲙⲁⲟ ⲉⲙⲛ̀ⲧⲥ (cum ⲧ epenthet.) ⲁⲣⲏϫⲥ :
ὄλβος ἀμέτρητος· Eccli. 30, 15.

VI. Ⲛ · · · ⲀⲚ

10. ⲛ̀ constanter praefigitur, seorsim manente ⲁⲛ (baschmurice in ⲉⲛ mutanda) quae particula ⲛ̀ verbi formas ita sequitur ut cum iisdem unicam dictionem constituat. Ambae hae particulae porro nonnulla tempora afficiunt *indicativi*, atque in primis praesens *definitivum*, quod negans evadit hoc pacto :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ϯ ⲁⲛ	ⲛ̀ϯ ⲁⲛ [1]	ⲛ̀ϯ ⲉⲛ [2]	non sum.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀ ⲁⲛ [3]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ ⲁⲛ [4]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ ⲉⲛ	non sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲅ ⲁⲛ [5]	ⲛ̀ϫ, ⲛ̀ⲕ ⲁⲛ [6]	ⲛ̀ⲕ, ⲛ̀ϫ ⲉⲛ	non es.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉ ⲁⲛ [7]	ⲛ̀ⲧⲉ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲧⲉ ⲉⲛ	non es.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ ⲁⲛ [8]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ ⲁⲛ [9]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ ⲉⲛ [10]	non estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ϥ ⲁⲛ	ⲛ̀ϥ ⲁⲛ [11]	ⲛ̀ϥ ⲉⲛ [12]	non est ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲥ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲥ ⲁⲛ [13]	ⲛ̀ⲥ ⲉⲛ	non est illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲥⲉ ⲁⲛ [14]	ⲛ̀ⲥⲉ ⲁⲛ [15]	ⲛ̀ⲥⲉ ⲉⲛ [16]	non sunt illi, illae.

[1] ⲉⲛϯⲟⲩⲱϣ ⲁⲛ ⲫⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲉϥⲛⲁⲙⲟⲩ :
οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, Ezech. 18, 32.
[2] ⲛ̀ϯⲉⲙϣⲏ ⲉⲛ ⲉ̀ⲙⲟⲩϯ ⲉ̀ⲗⲁⲓ ϫⲉ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ :
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, 1 Cor. 15, 9.
[3] ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲉⲓⲣⲉ ⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲙⲉ :
οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· 1 Ioh. 1, 6.
[4] ⲛ̀ⲧⲉⲛⲉⲙⲓ ⲁⲛ ϫⲉ ⲁϥϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ ⲟⲩ :
οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· Ioh. 16, 18.
[5] ⲡⲉⲧⲉⲓⲉ̀ⲓⲣⲉ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲛ̀ⲅⲥⲟⲟⲩⲛ ⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲟⲕ :
ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας· Ioh. 13, 7.

rice; atque ⲁⲓϣⲁⲛ memphitice *si* vel *quando fuero*; quod *ἀοριστικὸν tempus* appellare possumus:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉⲓϣⲁⲛ [1]	ⲁⲓϣⲁⲛ [2]	ⲉⲓϣⲁⲛ [3]	si *vel* quando fuero.
	plur.	comm.	ⲛ̀ϣⲁⲛ [4]	ⲁⲛϣⲁⲛ [5]	ⲉⲛϣⲁⲛ [6]	si, quando fuerimus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲕϣⲁⲛ [7]	ⲁⲕϣⲁⲛ [8]	ⲉⲕϣⲁⲛ [9]	si, quando fueris.
		fem.	ⲉⲣⲉϣⲁⲛ	ⲁⲣⲉϣⲁⲛ	ⲉⲗⲉϣⲁⲛ	si, quando fueris.
	plur.	comm.	ⲉⲣⲉⲧⲛ̀-ϣⲁⲛ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ [10]	ⲉⲗⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	si, quando fueritis.
3.	singul.	mascul.	ⲉϥϣⲁⲛ [11]	ⲁϥϣⲁⲛ [12]	ⲉϥϣⲁⲛ	si, quando fuerit ille.
		fem.	ⲉⲥϣⲁⲛ [13]	ⲁⲥϣⲁⲛ [14]	ⲉⲥϣⲁⲛ [15]	si, quando fuerit illa.
	plur.	comm.	ⲉⲩϣⲁⲛ [16]	ⲁⲩϣⲁⲛ [17]	ⲉⲩϣⲁⲛ [18]	si, quando fuerint illi, illae.

[1] ⲉⲓϣⲁⲛⲧⲉ ⲙ̀ⲙⲟ ⲛ̀ⲛⲁϩⲩⲡⲁⲣⲭⲟⲛⲧⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
ἐάν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντα μου· 1 Cor. 13, 3.

[2] ⲉϣⲱⲡ ⲁⲓϣⲁⲛⲙⲟϣⲓ ϧⲉⲛ ⲑⲙⲏϯ ⲛ̀ⲧϧⲏⲓⲃⲓ ⲙ̀ⲫⲙⲟⲩ :
ἐάν γαρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου· Ps. 22, 4.

[3] ⲉⲓϣⲁⲛⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲍⲉ . . . .
ἐάν γαρ εὐαγγελίζομαι, οὐκ ἔστι μοι καύχημα· 1 Cor. 9, 16.

[4] ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ϫⲉ ⲁⲩⲙⲉⲉⲩⲉ ϩⲣⲁⲓ ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ ⲉⲩϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ : ⲛ̀ϣⲁⲛϫⲟⲟⲥ :
οἱ δὲ διελογίζοντο παρ' ἑαυτοῖς λέγοντες· ἐὰν εἴπωμεν· Matth. 21, 25.

[5] ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ⲇⲉ ⲛⲁⲩⲙⲟⲕⲙⲉⲕ ⲛ̀ϩⲣⲏⲓ ⲛ̀ϩⲏⲧⲟⲩ ⲉⲩϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ : ⲉϣⲱⲡ ⲁⲛϣⲁⲛϫⲟⲥ : ϫⲉ ⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ⲧⲫⲉ :
. . . . *ἐξ οὐρανοῦ·* id.

[6] ⲉⲛϣⲁⲛⲧⲙ̀ⲟⲩⲱⲙ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲛⲁϣⲱⲱⲧⲉⲛ :
οὔτε ἐὰν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα· 1 Cor. 8, 8.

[7] ⲉⲕϣⲁⲛⲕⲉⲗϫ ⲡⲉⲕⲙⲁⲕϩ ⲁⲛ ⲡⲉ ⲛ̀ⲑⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲕⲣⲓⲕⲟⲥ :
οὐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου· Isa. 58, 5.

8 ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲱⲛϩ ⲛⲁⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉϣⲱⲡ ⲁⲕϣⲁⲛⲓ̀ⲣⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲁⲅⲁⲑⲟⲛ ⲛⲁϥ :
ἐξομολογήσεταί σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ· Ps. 48, 19.

9 ⲉϣⲱⲡⲓ ⲇⲉ ⲁⲛ ⲉⲕϣⲁⲛϫⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲉⲗⲛⲁⲃⲓ :
ἐὰν δὲ καὶ γήμῃς οὐχ ἥμαρτες· 1 Cor. 7, 28.

10 ϩⲓⲛⲁ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲁⲛⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲧⲥⲙⲏ ⲛ̀ⲧⲉ ϯⲥⲁⲗⲡⲓⲅⲅⲟⲥ :
ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· Dan. 3, 15.

11 ⲉϥϣⲁⲛ ⲛϩ ⲛ̀ⲧⲱⲟⲩⲛ ⲛ̀ϭⲓ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ϥϣⲧⲁⲙ ⲙ̀ⲡⲣⲟ :
ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν· Luc. 13, 25.

12 ⲉϥⲉ̀ⲟⲩⲛⲟϥ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓⲑⲙⲏⲓ ⲉϣⲱⲡ ⲁϥϣⲁⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲡϭⲓ ⲙ̀ϣⲓϣ :
εὐφρανθήσεται δίκαιος ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν· Ps. 57, 11.

13 ⲉⲥϣⲁⲛ (1) ϣⲱⲡⲉ ⲉⲧⲁⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲙ̀ⲙⲁⲕ : ⲛ̀ϯⲛⲁⲁⲡⲁⲣⲛⲁ ⲙ̀ⲙⲟⲕ ⲁⲛ:
κἂν δέῃ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μή σε ἀπαρνήσομαι. Matth. 26, 35.

14 ϩⲟⲧⲁⲛ ⲁⲥϣⲁⲛϣⲱϥⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲟⲩⲫⲁⲧ :
ὅταν σφαλῇ ὁ πoῦς αὐτῶν· Deut. 32, 35.

15 ⲉⲥϣⲁⲛϫⲓ ⲛ̀ϭⲓ ⲧⲡⲁⲣⲑⲉⲛⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲥⲉⲗⲛⲁⲃⲓ :
ἐὰν γήμῃ ἡ παρθένος οὐχ' ἥμαρτε· 1 Cor. 7, 28.

16 ⲉⲩϣⲁⲛⲧⲁⲁϥ ⲛ̀ⲟⲩⲣⲱⲙⲉ ⲉϥⲥⲟⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲥϩⲁⲓ ⲉⲩϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ: ⲉϣ ⲛⲁⲓ :
ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισταμένῳ γράμματα λέγοντες· ἀνάγνωθι ταῦτα· Isa. 29, 11.

17 ⲁⲩϣⲁⲛϣⲱⲡⲓ ϧⲉⲛ ⲟⲩⲙⲉⲧϫⲱⲣⲓ : ϧⲙⲉⲛⲉ (ⲛ̀ⲣⲟⲙⲡⲓ) ⲛⲉ :
ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη· Ps. 89, 10.

18 ⲉϣϫⲉ · · · ⲡⲕⲩⲣⲙⲓ ⲛ̀ϩⲛ̀ⲃⲉϩⲥⲓ ⲉⲩϣⲁⲛϭⲉϣϭⲱϣ ⲛ̀ⲉⲧϫⲉϩⲉⲙ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ϣⲁⲩⲧⲉⲃⲟ :
εἰ γὰρ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἁγιάζει· Hebr. 9, 13.

δ. Tempora a *Primariis minime derivata.*

17. Septem numerantur, quorum unum tantummodo ad modum *Hypotheticum* (infra, num. 22.) cetera pertinent ad *Subjunctivum.*

18. Praesens *indefinitum* coalescit e particulis ⲙⲁ *concede, da, permitte*, ⲡⲉ *esse*, *evadere* atque pronominibus simplicibus ⲓ, ⲕ etc. Hinc ⲙⲁ-

(1) Genus fem. pro neutrali.

ⲡⲉⲓ *da ut sim, permitte me esse*: concinit *imperativo* modo, cujus peculiaris character est ⲙⲁ, prout loco suo videbimus.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲙⲁⲣⲉⲓ [1]	ⲙⲁⲣⲓ [2]	ⲙⲁⲗⲓ	sim.
	(plur.	comm.	ⲙⲁⲣⲛ̀ [3]	ⲙⲁⲣⲉⲛ [4]	ⲙⲁⲗⲉⲛ [5]	simus.
	(singul.	mascul.	ⲙⲁⲣⲉⲕ	ⲙⲁⲣⲉⲕ	ⲙⲁⲗⲉⲕ	sis.
2.	(	fem.	ⲙⲁⲣⲉ	ⲙⲁⲣⲉ [6]	ⲙⲁⲗⲉ	sis.
	(plur.	comm.	ⲙⲁⲣⲉ-ⲧⲛ̀	ⲙⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ	ⲙⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲛ	sitis.
	(singul.	mascul.	ⲙⲁⲣⲉϥ [7]	ⲙⲁⲣⲉϥ [8]	ⲙⲁⲗⲉϥ [9]	sit ille.
3.	(	fem.	ⲙⲁⲣⲉⲥ [10]	ⲙⲁⲣⲉⲥ [11]	ⲙⲁⲗⲉⲥ [12]	sit illa.
	(plur.	comm.	ⲙⲁⲣⲟⲩ	ⲙⲁⲣⲟⲩ [13]	ⲙⲁⲗⲟⲩ [14]	sint illi, illae.

[1] ⲙⲁⲣⲉⲓⲥⲱⲧⲙ̀ ⲉ̀ⲡⲉⲕⲛⲁ ⲙ̀ⲡⲛⲁⲩ ⲛ̀ϣⲱⲣⲡ :
ἀκουστὸν ποίησόν μοι τοπρωῒ τὸ ἔλεός σου· Ps. 142, 8.

[2] ⲙⲁⲣⲓⲱⲛϩ ϧⲉⲛ ⲧⲉⲕⲙⲉⲑⲙⲏⲓ :
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με. Ps. 118, 40.

[3] ⲙⲁⲣⲛ̀ⲙⲟⲩⲣ ⲙ̀ⲡⲇⲓⲕⲁⲓⲟⲥ ϫⲉ ϥⲙⲟⲕϩ ⲉⲣ ⲭⲣⲏⲥⲧⲟⲥ ⲉ̀ⲣⲟⲛ :
δήσομεν τὸν δίκαιον ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· Isa. 3, 10.

[4] ⲙⲁⲣⲉⲛϭⲓⲥⲓ ⲙ̀ⲡⲉϥⲣⲁⲛ ϩⲓ ⲟⲩⲥⲟⲡ .
ὑψώσομεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό· Ps. 33, 4.

[5] ⲉϣϫⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲙⲟⲩ ⲧⲛⲁⲧⲱⲟⲩⲛ ⲉⲛ : ⲙⲁⲗⲉⲛⲟⲩⲱⲙ ⲧⲉⲛⲥⲱ : ϫⲉ ⲗⲉⲥϯ ⲅⲁⲣ ⲧⲉⲛⲛⲁⲙⲟⲩ.
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. 1 Cor. 15, 32.

[6] ⲙⲁⲣⲉ ⲡⲕⲁϩⲓ ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ϩⲁⲛⲥⲁϫⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗϧⲉⲛ ̀ⲣⲱⲓ.
ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου. Deut. 32, 1.

[7] ⲡⲉⲧϣⲁϫⲉ ϩⲛ̀ ⲧⲁⲥⲡⲉ ⲙⲁⲣⲉϥϣⲗⲏⲗ ϫⲉⲕⲁⲥ ⲉϥⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗ.
ὁ λαλῶν γλώσσῃ προσευχέσθω ἵνα διερμηνεύῃ· 1 Cor. 14, 13.

[8] ⲙⲁⲣⲉϥⲧⲁϫⲣⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲕϩⲏⲧ :
κραταιούσθω ἡ καρδία σου, (Cod. Vatic.) Ps. 26, 14.

[9] ⲙⲁⲗⲉϥⲓ̀ ⲛ̀ϫⲉ ϣⲁϫⲛⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲟⲩⲉⲉⲃ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ :
ἐλθάτω ἡ βουλὴ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ, (C. Vat.) Isa. 5, 19.

[10] ⲧ̀ϩⲉⲓⲣⲏⲛⲏ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲁⲣⲉⲥⲧⲁϫⲣⲟ ϩⲛ̀ ⲛⲉⲧⲛ̀ϩⲏⲧ :
ἡ εἰρήνη τοῦ θεοῦ βραβευέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν· Col. 3, 15.

11 ⲙⲁⲣⲉⲥⲓ ⲉ̀ϧⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲙ̀ⲑⲟ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲡⲣⲟⲥⲉⲩⲭⲏ :
εἰσελθάτω ἐνωπιόν σου ἡ προσευχή μου· Ps. 87, 3.

12 ⲧⲉⲥϩⲓⲙⲓ ⲙⲁⲗⲉⲥϯ ⲙ̀ⲡⲉⲧ ⲉ̀ⲗⲁⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲥϩⲉⲓ.
ἡ γυνὴ τὴν ὀφειλὴν ἀποδιδότω τῷ ἀνδρί· 1 Cor. 7, 3.

13 ⲙⲁⲣⲟⲩϭⲓϣⲓⲡⲓ ⲛ̀ⲑⲱⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲏⲉⲧⲓ̀ⲣⲓ ⲛ̀ϯⲁⲛⲟⲙⲓⲁ :
αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες· Ps. 24, 3.

14 ⲙⲁⲗⲟⲩϩⲱⲛⲧ ϩⲛ̀ ⲛ̀ⲟⲩϭⲉⲡⲏ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲧⲉϥⲛⲉ̀ⲉⲓⲧⲟⲩ :
τὸ τάχος ἐγγισάτω ἃ ποιήσει· Isa. 5, 19.

19. Binae conjunctivae voces ⲉⲧ atque ⲛ̀ⲧ *quod, ut* pronominibus simplicibus copulatae duplex praesens *indefinitum* gignunt *subjunctivi* modi, addito ⲉ epenthetico ante pronomen, *euphonia* id postulante; ex. gr. ⲉⲧⲉⲕ *quod sis*, ⲉⲧⲉϥ *quod sit*: ⲛ̀ⲧⲉⲕ *ut sis*, ⲛ̀ⲧⲉϥ *ut sit.* Notandum porro, primam personam sing. esse ⲉϯ, raro ⲉⲧⲁ, tertiam autem plur. ⲉⲧ. Verum in altera forma prima sing. est ⲛ̀ⲧⲁ *ut sim.* Utriusque temporis paradigmata sistimus:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲉϯ	ⲉϯ	ⲉϯ [1]	quod sim.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲛ̀	ⲉⲧⲉⲛ [2]	ⲉⲧⲉⲛ	quod simus.
2.	singul.	mascul.	ⲉⲧⲉⲕ	ⲉⲧⲉⲕ	ⲉⲧⲉⲕ	quod sis.
		fem.	ⲉⲧⲉ	ⲉⲧⲉ	ⲉⲧⲉ	quod sis.
	plur.	comm.	ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ [3]	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ	quod sitis.
3.	singul.	mascul.	ⲉⲧⲉϥ	ⲉⲧⲉϥ	ⲉⲧⲉϥ	quod sit ille.
		fem.	ⲉⲧⲉⲥ	ⲉⲧⲉⲥ	ⲉⲧⲉⲥ	quod sit illa.
	plur.	comm.	ⲉⲧ	ⲉⲧ [4]	ⲉⲧ	quod sint illi, illae.

1 ⲡⲁⲙⲉⲧⲣⲏ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲡⲫϯ : ⲛ̀ⲑⲉ ⲉϯⲟⲩⲉϣⲧⲏⲛⲟⲩ ⲧⲏⲣⲧⲛ̀ ϩⲛ̀ ⲛⲉⲙⲉⲧϣⲁⲛⲁϩⲧⲏϥ ⲙ̀ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ.
μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Philipp. 1, 8.

2 ⲁⲛⲣⲓⲙⲓ ⲉⲡϫⲓⲛⲧⲉⲛⲉⲣⲫⲙⲉⲩⲓ̀ ⲛ̀ⲥⲓⲱⲛ. (inserto ⲡϫⲓⲛ).
ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς τῆς σιών· Ps. 136, 1.

3 ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲉⲓ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁϣⲗⲏⲗ ⲙ̀ⲡⲣ̀ϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲑⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲓϩⲩⲡⲟⲕⲣⲏⲧⲏⲥ :
ὅταν προσεύχεσθε οὐκ ἔσεσθε (1) *ὥσπερ οἱ ὑποκριταί.* Matth. 6, 5.

(1) Tex. graec. receptus singulari numero; verum codd. non pauci cum vulg. lat. pluraliter sic habent.

4 ϩⲁⲛⲙⲁⲥ ⲙ̀ⲙⲟⲩⲓ̀ ⲉⲩϩⲉⲙϩⲉⲙ ⲉⲩϩⲱⲗⲉⲙ ⲉⲩⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲁ ⲧⲟⲩϧ̀ⲣⲉ ⲛⲱⲟⲩ .

σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι . . . βρῶσιν αὐτοῖς· Ps. 103 , 21.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ⲧⲁ [1]	ⲛ̀ⲧⲁ [2]	ⲛ̀ⲧⲁ [3]	ut sim.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀	ⲛ̀ⲧⲉⲛ [4]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ [5]	ut simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉⲕ	ⲛ̀ⲧⲉⲕ [6]	ⲛ̀ⲧⲉⲕ	ut sis.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉ	ⲛ̀ⲧⲉ [7]	ⲛ̀ⲧⲉ	ut sis.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ [8]	ⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [9]	ⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [10]	ut sitis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉϥ	ⲛ̀ⲧⲉϥ [11]	ⲛ̀ⲧⲉϥ	ut sit ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲥ	ⲛ̀ⲧⲉⲥ [12]	ⲛ̀ⲧⲉⲥ	ut sit illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲟⲩ	ⲛ̀ⲧⲟⲩ [13]	ⲛ̀ⲧⲟⲩ	ut sint illi, illae.

1 ⲕⲁ ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲁⲕⲟⲟⲩ :

ἔασόν με ἐξολεθρεῦσαι αὐτούς· Deut. 9, 14.

2 ⲉⲡϫⲓⲛⲧⲁⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉ̀ⲡϧ̀ⲣⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲥⲙⲟⲩ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲁⲥⲁϫⲓ ⲛ̀ⲛⲉⲕϣ̀ⲫⲏⲣⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ.

τοῦ ἀκοῦσαι φωνὴν αἰνέσεως καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου. Ps. 25, 7.

3 ⲧⲉϩⲣⲏ ⲁⲛⲁⲕ ⲧⲉ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲁⲓ̀ⲗⲓ . . . . .

ἐμὸν βρῶμά ἐστιν ἵνα ποιῶ . . . . Ioh. 4, 34.

4 ⲛ̀ⲧⲉⲛϯ ⲛⲱⲟⲩ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ :

δῶμεν αὐτοῖς φαγεῖν; Marc. 6, 37.

5 ⲙⲁⲗⲟⲩϩⲱⲛⲧ ϩⲛ̀ ⲛ̀ⲟⲩϭⲉⲡⲏ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲧⲉϥⲛⲉ̀ⲉⲓⲧⲟⲩ : ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲛⲛⲉⲩ ⲉ̀ⲗⲁⲩ :

τὸ τάχος ἐγγισάτο ἃ ποιήσει, ἵνα ἴδωμεν· Isa. 5, 19.

6 ⲙⲏⲡⲱⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲕϭⲓϭⲣⲟⲡ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲛⲓ ⲛ̀ⲣⲁⲧⲕ :

μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· Ps. 90, 12.

7 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉⲉ̀ⲣⲫⲙⲉⲩⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲉϭⲓϣⲓⲡⲓ :

ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς ('Ιερουσαλὴμ)· Ezech. 16, 63.

8 ϣⲓⲛⲉ ϫⲉⲕⲁⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲣ̀ϩⲟⲩⲟ :

ζητεῖτε ἵνα περισσεύητε. 1 Cor. 14, 12.

9 ϩⲟⲡⲱⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲫⲓⲣⲓ ⲉ̀ⲣⲱⲟⲩ ⲉ̀ⲕⲉϫⲱⲟⲩ :

ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν. Ps. 47, 14.

10 ⲡⲉⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲓⲧⲁⲁϥ ϣⲁⲣⲁⲧⲉⲛ ⲉ̀ⲡⲉⲓ ϩⲱⲃ: ϫⲉ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲉⲓⲙⲓ (*sic*) ⲉ̀ⲡⲉⲛⲟⲩⲱ:
ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶτε τὰ περὶ ἡμῶν. Ephes. 6, 22.

11 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉϥⲉⲣⲯⲁⲗⲓⲛ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲱⲟⲩ:
ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου. Ps. 29, 13.

12 ⲁⲣⲏⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲉⲛⲟⲩⲧⲁϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ (1):
κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· Luc. 13, 9.

13 ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲟⲩϣⲉ ⲛⲱⲟⲩ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲟⲩϩⲉⲓ ⲉ̀ⲫⲁϩⲟⲩ:
ἵνα πορευθῶσι καὶ πέσωσιν εἰς τὰ ὀπίσω· Isa. 28, 13.

20. Praedictis temporum formis auctis a principio una e duabus particulis ϣⲁ *donec*, ⲙ̀ⲡⲁ unde ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ (2) *priusquam*, alia exurgunt tempora ad modum *subjunctivum* et ipsa quoque spectantia. Unum est ϣⲁⲛ̀ϯ Theb. et Baschm., ϣⲁϯ Memphit. contractum e ϣⲁ atque ⲛ̀ϯ pro duabus prioribus dialectis; nec non ϣⲁ atque ⲉϯ pro tertia; estque praesens *definitivum* simul et *anterius*: *donec sim* vel *fuerim*. Alterum est ⲙ̀ⲡⲁϯ ex ⲙ̀ⲡⲁ atque ⲉϯ praesens *definitivum*: *priusquam sim*, vel *antequam sim*, sive etiam *nondum sum* . . .

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	T.	
1.	(singul.	comm.	ϣⲁⲛ̀ϯ [1]	ϣⲁϯ [2]	ϣⲁⲛ̀ϯ	donec sim *vel* fuerim.
	(plur.	comm.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲛ̀	ϣⲁⲧⲉⲛ [3]	ϣⲁⲛ̀-ⲧⲉⲛ	donec simus, fuerimus.
2.	(singul.	mascul.	ϣⲁⲛ̀-ⲧⲉⲕ [4]	ϣⲁⲧⲉⲕ [5]	ϣⲁⲛ̀-ⲧⲉⲕ	donec sis, fueris.
	(:	fem.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ	ϣⲁⲧⲉ	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ	donec sis, fueris.
	(plur.	comm.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲛ̀ [6]	ϣⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ [7]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	donec sitis, fueritis.

(1) *A graeco parumper interpres discessit, presse namque coptica sententia est*: forte erit ut fructum proferat.

(2) *Nisi* ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ *compendium fuerit integrae praepositionis* ⲙ̀ⲡϩⲁⲧϩⲏ *ἔμπροσθεν*; ϩⲁⲧϩⲏ *namque thebaice* ante, coram *significat.*

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
3.	(singul.	mascul.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥ [8]	ϣⲁⲧⲉϥ [9]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥ [10]	donec sit, fuerit ille.
	(	fem.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲥ [11]	ϣⲁⲧⲉⲥ [12]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲥ	donec sit, fuerit illa.
	(plur.	comm.	ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩ [13]	ϣⲁⲧⲟⲩ [14]	ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩ [15]	donec sint, fuerint illi, illae.

[1] ϩⲙⲟⲟⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ ϣⲁⲛ̀ϯⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ ⲛ̀ⲧⲁϣⲗⲏⲗ :
καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ· Matth. 26, 36.

[2] ϣⲁϯϥⲓⲣⲓ ⲉ̀ⲡⲉⲕϣⲱⲃϣ ⲛ̀ϯⲅⲉⲛⲉⲁ ⲧⲏⲣⲥ ⲉⲑⲛⲏⲟⲩ :
ἕως ἂν ἀπαγγείλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ· Ps. 70, 18.

[3] ϣⲁⲧⲉⲛⲉ̀ⲣⲕⲁⲧⲁⲛⲧⲁ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες. Ephes. 4, 13.

[4] ⲉⲕⲉ̀ⲟⲩⲱⲙ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟⲉⲓⲕ ϩⲛ̀ ⲧⲃⲱⲧⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲕϩⲟ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲕⲕⲉⲕⲟⲧⲕ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ⲡⲕⲁϩ :
ἐν ἱδρῶτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν. Gen. 3, 19.

[5] ⲥⲉⲟϩⲓ ⲛⲏⲓ ⲛ̀ϫⲉ ϩⲁⲛⲑⲙⲏⲓ ϣⲁⲧⲉⲕϯ ⲛⲏⲓ ⲛ̀ⲟⲩϣⲉⲃⲓⲱ :
ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι. Ps. 141, 8.

[6] ⲛ̀ⲛⲉⲧⲛ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ϫⲓⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ϫⲟⲟⲥ : ϥⲥⲙⲁⲙⲁⲁⲧ ⲛ̀ϭⲓ ⲡⲉⲧⲛⲏⲩ ϩⲙ̀ ⲡⲣⲁⲛ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ :
οὐ μή με ἴδητε ἀπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου. Matth. 23, 39.

[7] ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲓⲥϫⲉⲛ ϯⲛⲟⲩ ϣⲁⲧⲉⲧⲉⲛϫⲟⲥ ϫⲉ : ϥⲥⲙⲁⲣⲱⲟⲩⲧ . . . .
. . . . id. ibid.

[8] ⲁϥⲛⲟϫϥ ⲉ̀ⲡⲉϣⲧⲉⲕⲟ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥϯ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉ̀ⲣⲟϥ ⲧⲏⲣϥ :
ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακὴν ἕως οὗ ἀποδῷ τὸ ὀφειλόμενον. Matth. 18, 30.

[9] ϣⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩⲛⲕ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲓⲟϩ :
ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη· Ps. 71, 7.

[10] ϩⲁⲡⲥ ⲅⲁⲣ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉϥⲉⲗⲉⲣⲣⲟ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉϥⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥϫⲁϫⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲥⲁⲡⲉⲥⲏⲧ ⲛ̀ⲛⲉϥⲟⲩⲉⲣⲏϯ :
δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς (*αὐτοῦ* legit Didym.) *ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.* 1 Cor. 15, 25.

11 ⲥⲥⲉϩⲣ̀ ⲡⲉⲥⲏⲓ ⲛⲉⲥϣⲓⲛⲉ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲱⲣϫ ϣⲁⲛ̀ⲧⲉⲥϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟⲥ :
σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ. Luc. 15, 8.

12 ϯⲛⲁⲉⲣϩⲉⲗⲡⲓⲥ ϧⲁⲧ ϧⲏⲓⲃⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲧⲉⲛϩ ϣⲁⲧⲉⲥⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ϯⲁ-ⲛⲟⲙⲓⲁ :
ἐν τῇ σκιᾷ τῶν πτερύγων σου ἐλπιῶ ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία. Ps. 56, 2.

13 ⲛ̀ⲛⲉⲩϫⲓϯⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲙⲟⲩ ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩⲛⲁⲩ ⲧⲉⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ :
οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ. Luc. 9, 27.

14 ϥⲛⲁϭⲱⲗⲕ ⲛ̀ⲧⲉϥⲫⲓϯ ϣⲁⲧⲟⲩϣⲱⲛⲓ :
ἐκτενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν. Ps. 57, 8.

15 ⲉϥⲥⲁⲙⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϣⲁⲛ̀ⲧⲟⲩⲕⲱ ⲛ̀ⲛⲉϥϫⲓϫ . . . . .
ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ . . . Hebr. 10, 13.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁϯ [1]	ⲙ̀ⲡⲁϯ [2]	ⲙ̀ⲡⲁϯ	priusquam sim.
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲛ̀	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲛ	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲛ	priusquam simus.
2.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲕ [3]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲕ [4]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲕ	priusquam sis.
		fem.	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ	priusquam sis.
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ-ⲧⲛ̀ [5]	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ-ⲧⲉⲛ	priusquam sitis.
3.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [6]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [7]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [8]	priusq. sit ille.
		fem.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ [9]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	priusq. sit illa.
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ [10]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ [11]	ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	priusq. sint illi, illae.

1 ⲙ̀ⲡⲁϯⲉ̀ⲓ ϩⲁⲣⲟⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲕⲏⲙⲉ :
πρὸ τοῦ με ἐλθεῖν πρός σε εἰς αἴγυπτον. Gen. 48, 5.

2 ⲭⲱ ⲛⲏⲓ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲁⲭⲃⲟⲃ ⲙⲡⲁϯϣⲉ ⲛⲏⲓ :
ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν. Ps. 38, 14.

3 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕⲣ̀ ⲧⲁⲓⲟⲩ ⲛ̀ⲣⲟⲙⲡⲉ ⲁⲩⲱ ⲁⲕⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ :
πεντήκοντα ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ αβραὰμ ἑώρακας; Ioh. 8, 57.

4 ⲁⲓⲟⲩⲱⲙ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲙⲡⲁⲧⲉⲕⲓ̀ :

ἔφαγον ἀπὸ πάντων πρὸ τοῦ σε εἰσελθεῖν. Gen. 27, 33.

5 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲧⲉⲛ̀ⲁⲓϯ ⲙ̀ⲙⲟϥ :
πρὸ τοῦ ὑμᾶς αἰτῆσαι αὐτόν. Matth. 6, 8.

6 Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥϫⲓ ⲉ̀ⲟⲟⲩ ⲡⲉ :
ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Ioh. 7, 39.

7 ⲡⲁϭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲟⲩ ⲉ̀ϧⲣⲏⲓ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲁⲗⲟⲩ :
κύριε κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ πεδίον μου. Ioh. 4, 49.

8 ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲙⲟⲩ ⲉ̀ϩⲗⲏⲓ ⲉⲙⲡⲁⲧⲉϥⲙⲟⲩ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲁⲁⲗⲟⲩ :
. . . . id. ibid.

9 ⲁϧⲟ ⲛⲉⲙⲏⲓ ϩⲱⲓ ϯⲥϩⲓⲙⲓ : ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲥⲓ̀ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲟⲩⲛⲟⲩ :
τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου. Ioh. 2, 4.

10 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ ϩⲁϩ ⲇⲉ ⲛ̀ϩⲟⲟⲩ ⲟⲩⲉ̀ⲓⲛⲉ (pro ⲙ̀ⲡⲁⲧⲟⲩⲉ̀ⲓⲛⲉ) :
μετ᾽ οὐ πολλὰς ἡμέρας (τ. ε. πρὶν ἔρχεσθαι πολλ. ἡμέρ.) Luc. 15, 13.

11 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲟⲩϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲛⲓⲧⲱⲟⲩ : ⲉⲙⲡⲁⲧⲟⲩⲙⲟⲩⲛⲕ ⲙ̀ⲡⲕⲁϩⲓ ⲛⲉⲙ ϯⲟ̀ⲓⲕⲟⲩⲙⲉⲛⲏ :
πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην. Ps. 89, 2.

Annotatio.

„ Tum in hoc tempore tum in sequente pronomen simplex omittitur „ quotiescumque nominativus immediate post ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ sequatur; ex. gr. „ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ϣⲱⲡⲉ ⲁⲛⲟⲕ ϯϣⲟⲟⲡ T.: πρὶν ἀβραὰμ γενέσ„ θαι ἐγώ εἰμι. Ioh. 8, 58. „.

21. Quod si voci ⲙ̀ⲡⲁϯ anteit particula ⲡⲉ, tempus aliud habetur *subjunctivi*, idest praesens *definitivum anterius* hunc prae se ferens sensum *priusquam essem*, vel *nondum eram* ...

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁϯ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁϯ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁϯ	priusquam essem.
	(plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲛ̄	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲛ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲛ	priusq. essemus.
2.	(singul.	mascul.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉⲕ	priusq. esses,

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
	(	fem.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉ	priusq. esses.
2.	(					
	(plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲧⲛ̄	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲧⲉⲛ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲧⲉⲛ	priusq. essetis.
	(singul.	mascul.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [1]	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ [2]	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉϥ	priusq. esset ille.
3.	(	fem.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲉⲥ	priusq. esset illa.
	(plur.	comm.	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁ-ⲧⲟⲩ	priusq. essent illi, illae.

[1] ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥⲉ̀ⲓ ⲅⲁⲣ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲙ̀ⲙⲁⲁⲩ ⲛ̀ⲣⲱⲙⲉ:
οὔπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός· Act. 8, 16.

[2] ⲡⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ Ⲓⲏⲥⲟⲩⲥ ϭⲓ ⲱⲟⲩ ⲡⲉ:
ὁ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθαι. Ioh. 7, 39.

22. ⲉϯ denique praesens *indefinitum* (supr. num. 19.) si a fine augeatur conjunctione ϣⲁⲛ *si*, oritur praesens *definitivum* ⲉϯϣⲁⲛ ad modum *Hypotheticum* pertinens, *si sum* (nunc). Confer. num. 17.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉϯϣⲁⲛ	ⲉϯϣⲁⲛ	ⲉϯϣⲁⲛ	si sum.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲛ̄-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	si sumus.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲉⲕ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲕ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲕ-ϣⲁⲛ	si es.
2.	(	fem.	ⲉⲧⲉ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉ-ϣⲁⲛ	si es.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲉⲧⲛ̄-ϣⲁⲛ [1]	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲧⲉⲛ-ϣⲁⲛ [2]	si estis.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲉϥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉϥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉϥ-ϣⲁⲛ	si est ille.
3.	(	fem.	ⲉⲧⲉⲥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲥ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲉⲥ-ϣⲁⲛ	si est illa.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲟⲩ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲟⲩ-ϣⲁⲛ	ⲉⲧⲟⲩ-ϣⲁⲛ	si sunt illi, illae.

[1] ϯⲛⲁϫⲉ ⲛ̀ⲉⲧⲛⲧⲛ̀ (*sic?*) ϩⲱ ⲉⲩϣⲁϫⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲱⲧ ; ⲛⲁⲓ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲁⲛ-ϫⲟⲟϥ ⲛⲁⲓ :

ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ λόγον ἕνα· ὃν ἐὰν εἴπητέ μοι· Matth. 21, 24.

[2] ⲉⲧⲉⲧⲉⲛϣⲁⲛⲧⲁϣⲁ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲧⲱⲃϩ ⲛ̀ϯⲛⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲛ ⲉ̀ⲗⲁⲧⲉⲛ ;

ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν . Isa. 1, 15.

De forma negante verbi substantivi auxiliaris.

§. VII.

1. In singulis modis tum indicativo nempe, tum subjunctivo, tum etiam hypothetico atque imperativo inest haec forma negans.

2. Tempora sunt vel primaria, vel composita e forma *affirmativa*, quae forma per additionem unius vel alterius particulae negantis, sive etiam pronominum simplicium dictis particulis affixorum fit *negans*.

3. Sex recensentur magis obviae particulae negantes: ⲁⲛ, ⲛ̀, ⲧⲙ̀, ϣⲧⲙ̀, ⲛ . . . ⲁⲛ, ⲉⲙⲛ̀ *ne*, *non*, *nisi* etc. Ratio componendi has particulas cum verbis atque pronominibus est hujusmodi :

I. ⲀⲚ

4. Interseritur imperfecto *simultaneo* formae affirmantis ⲛⲉⲓ ⲡⲉ, ⲛⲁⲓ ⲡⲉ (sup. §. VI. num. 4.) fitque ⲛⲉⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ T. ⲛⲁⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ M. et B. *non eram*, juxta sequens paradigma :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M:	B.	
1.	singul.	comm.	ⲛⲉⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ [1]	ⲛⲁⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eram.
	plur.	comm.	ⲛⲉⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eramus.
2.	singul.	mascul.	ⲛⲉⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲕ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eras.
		fem.	ⲛⲉⲣⲉ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲣⲉ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲗⲉ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eras.
	plur.	comm.	ⲛⲉⲣⲉⲧⲛ̀ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲛⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ	non eratis.
3.	singul.	mascul.	ⲛⲉϥ ⲁⲛ ⲡⲉ [2]	ⲛⲁϥ ⲁⲛ ⲡⲉ [3]	ⲛⲁϥ ⲁⲛ ⲡⲉ	non erat ille.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
3.	(	fem.	ⲡⲉⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ	ⲡⲁⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ	non erat illa.
	(plur.	comm.	ⲡⲉⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ [4]	ⲡⲁⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ [5]	ⲡⲁⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ	non erant illi, illae.

[1] ⲁⲩⲧⲏⲓⲧ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲓⲛⲏⲟⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲁⲛ ⲡⲉ:
παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην. Ps. 87, 9.

[2] Ⲑⲱⲙⲁⲥ · · · ⲛⲉϥ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲁⲛ ⲡⲉ:
Θωμᾶς ... οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν (*ἐκεῖ* al. addunt) Ioh. 20, 24.

[3] ⲁⲓⲟ̀ϩⲓ ⲙ̀ⲫⲏⲉⲑⲛⲁⲉⲣ ⲙ̀ⲕⲁϩ ⲛ̀ϩⲏⲧ ⲛⲉⲙⲏⲓ: ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁϥϣⲟⲡ ⲁⲛ ⲡⲉ:
ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ὑπῆρξε. Ps. 68, 21.

[4] ⲉⲧⲃⲉ ⲛⲉⲫⲁⲣⲓⲥⲁⲓⲟⲥ ⲛⲉⲩϩⲟⲙⲟⲗⲟⲅⲉⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ:
διὰ τοὺς φαρισαίους οὐχ ὡμολόγουν. Ioh. 12, 42.

[5] ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ϥϭⲟⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉⲕϫⲫⲟⲓ: ⲟⲩⲟϩ ⲛⲁⲩⲉⲙⲓ ⲁⲛ ⲡⲉ:
κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καί οὐκ ᾔδεισαν. Isa. 26, 11.

Nota formam Baschmur. ἀναλογιστικῶς hic atque alibi exhiberi ; desunt namque exempla , inopiane textuum , aut quia ex ⲁⲓ *compositio non suppetit ?*

II. Ⲛ

5. Nonnisi scriptionis compendium est pro ⲁⲛ, praefigiturque uni praesenti *anteriori* ⲛⲉⲓ *eram* ; ex. gr. ⲛ̀ⲛⲉⲓ *non eram*, ⲛ̀ⲛⲉⲣⲉ *non eras*, *fem.* etc. Quod quidem imperfectum in forma negante usurpatur nonnunquam pro praesente *indefinito* : neque hactenus alibi illud deprehendimus quam in dialecto thebana ut sequitur :

Persona	Num.	Genus		
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉ̀ⲓ	non eram.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲛ [1]	non eramus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲛⲉ̀ⲕ	non eras.
	(	fem.	ⲛ̀ⲛⲉⲣⲉ	non eras.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲣⲉⲧⲛ̀	non eratis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲛⲉϥ [2]	non erat ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲛⲉⲥ	non erat illla.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲩ [3]	non erant illi, illae.

[1] ⲙ̀ⲡⲉⲛϣⲟⲩϣⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲛ ⲁⲛ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡϣⲓ ϩⲗⲓ ϩⲛ̀ ϩⲉⲛϩⲓⲥⲉ ⲛ̀ⲛⲟⲩⲛ ⲁⲛ ⲡⲉ :

οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις. 2 Cor. 10, 15.

[2] ⲧⲁⲥⲡⲉ ⲛ̀ⲗⲁⲥ ⲙ̀ⲡⲉϥⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲁⲛ :

γλῶσσαν, ἣν οὐκ ἔγνω. Ps. 80, 6.

[3] ⲛ̀ⲧⲟⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲃⲱⲕ ⲛ̀ⲙ̀ⲙⲁϥ ⲉ̀ⲡⲉⲡⲣⲁⲓⲧⲱⲣⲓⲟⲛ : ϫⲉⲕⲁⲥ ⲛ̀ⲛⲉⲩⲥⲱⲱϥ :

αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν. Ioh. 18, 28.

III. ⲦⲘ

6. Particula hujusmodi referenda est ad primariam radicem ⲧⲙ̀, ⲧⲱⲙ *rejiciens, claudens, negans*; suffigiturque praesenti *indefinito* subjunctivi modi (§. VI. num. 19.) ⲛ̀ⲧⲁ, unde fit ⲛ̀ⲧⲁⲧⲙ̀ (thebaice) *ne sim*:

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	singul.	comm.	ⲛ̀ⲧⲁⲧⲙ̀	ne sim.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲧⲙ̀	ne simus.
2.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉⲕⲧⲙ̀	ne sis.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲙ̀	ne sis.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲙ̀ [1]	ne sitis.
3.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲧⲉϥⲧⲙ̀	ne sit ille.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲥⲧⲙ̀	ne sit illa.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲥⲉⲧⲙ̀ [2], vel ⲛ̀ⲧⲟⲩⲧⲙ̀	ne sint illi, illae.

[1] ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲙ̀ⲙⲉⲉⲩⲉ̀ ⲉ̀ϫⲟⲟⲥ ⲛ̀ϩⲏⲧⲧⲏⲩⲧⲛ̀ ϫⲉ : ⲟⲩⲛ̀ⲧⲁⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲉⲓⲱⲧ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ :

μὴ δόξητε λέγειν ἐν αὐτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν ἀβρααμ. Matth. 3, 9.

[2] ϩⲣⲁⲓ ϫⲉ ϩⲛ̀ ⲛ̀ⲉϩⲟⲟⲩ ⲉⲧⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲛ̀ⲣⲱⲙⲉ ⲛⲁϣⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲥⲉⲧⲙ̀ϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟϥ :

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐχ εὑρήσουσιν (al. *εὕρωσιν*) *αὐτόν.* Apoc. 9, 6.

7. Eadem particula praesenti *definitivo* subjunctivi modi ⲛ̀ⲧ (§. VI. num. 13.) copulata ortum praebet thebanae formae neganti ⲛ̀ⲧⲧⲙ̀, ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲧⲙ̀ *ne sim, ne simus* etc.

Persona	Num.	Genus		
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ϯⲧⲙ̀	ne sim, *vel* essem.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲧⲙ̀	ne simus.
	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲅⲧⲙ̀ [1]	ne sis.
2.	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲙ̀	ne sis.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲧⲙ̀	ne sitis.
	(singul.	mascul.	ⲛ̀ϥⲧⲙ̀ [2]	ne sit ille.
3.	(	fem.	ⲛ̀ⲥⲧⲙ̀ [3]	ne sit illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲥⲉⲧⲙ̀ [4]	ne sint illi, illae.

[1] ⲛ̀ⲅⲧⲙ̀ⲱⲥⲕ ⲡⲁⲛⲟⲩⲧⲉ :
μὴ χρονίσης . . . θεός μου· Dan. 9, 19.

[2] ⲛ̀ϥⲧⲙ̀ⲕⲁⲁⲩ ⲉ̀ⲥⲱⲧϩ ⲉ̀ⲡⲉϥⲏⲓ :
οὐκ ἂν εἴασε διορυγῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ. Matth. 24, 43.

[3] ⲛ̀ⲥⲧⲙ̀ϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲁⲛⲁⲑⲉⲙⲁ ϫⲓⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩ :
οὐκ ἔσται ἀνάθεμα ἔτι. Zach. 14, 11.

[4] ⲥⲉⲛⲁⲡⲱⲧ ⲉⲩϣⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲥⲁⲡϣⲁ ϫⲉ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ⲥⲉⲧⲙ̀ϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟϥ :
περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν. Amos 8, 12.

IV. ϢⲦⲘ, vel ϢⲦⲈⲘ

8. A radice secundaria ϣⲧⲱⲙ *respuens*, *negans* derivata hujusmodi particula suffigitur praeterito *indefinito* formae affirmantis ⲁⲓ, ⲁⲕ etc. Inde tempus promanat modi hypothetici formae negantis ⲁϥϣⲧⲉⲙ *nisi fuerit*, quod in dialecto memphitica sic usitatum invenimus :

Persona	Num.	Genus		
1.	(singul.	comm.	ⲁⲓϣⲧⲉⲙ [1]	nisi fuero.
	(plur.	comm.	ⲁⲛϣⲧⲉⲙ	nisi fuerimus.
	(singul.	mascul.	ⲁⲕϣⲧⲉⲙ	nisi fueris.
2.	(	fem.	ⲁⲣⲉϣⲧⲉⲙ	nisi fueris.
	(plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲧⲉⲙ [2]	nisi fueritis.
	(singul.	mascul.	ⲁϥϣⲧⲉⲙ [3]	nisi fuerit ille.
3.	(	fem.	ⲁⲥϣⲧⲉⲙ	nisi fuerit illa.
	(plur.	comm.	ⲁⲩϣⲧⲉⲙ [4]	nisi fuerint illi, illae.

[1] πⲁⲗⲁⲥ ⲉϥⲉϫⲱⲗϫ ⲉⲧⲁϣⲃⲱⲃⲓ ⲉϣⲱⲡ ⲁⲓϣⲧⲉⲙⲉⲣⲡⲉⲙⲉⲩⲓ :
κολληθείη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου ἐὰν μή σου μνεσθῶ. Ps. 136, 6.

[2] ⲉϣⲱⲡ ⲇⲉ ⲁⲣⲉⲧⲉⲛϣⲧⲉⲙⲟⲩⲱϣⲧ : ϧⲉⲛ ϯⲟⲩⲛⲟⲩ ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲩ :
ἐὰν δέ μη προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ· Dan. 3, 15.

[3] ⲉϣⲱⲡ ⲁϥϣⲧⲉⲙⲛⲁϩⲙⲉⲛ : ⲁⲣⲓⲉⲙⲓ ⲡⲟⲩⲣⲟ :
ἐὰν μή (θελήσῃ σῶσαι ἡμᾶς) · γνωστὸν ἔστω σοι, βασιλεῦ· Dan. 3, 18.

[4] ⲙⲙⲟⲛ ϣϫⲟⲙ ⲛ̀ϫⲉ ⲟⲩⲣⲱⲙⲓ ϭⲓ ϩⲗⲓ ⲉⲃⲟⲗ · · · ⲁⲩϣⲧⲉⲙⲧⲏⲓⲥ ⲛⲁϥ ⲉⲃⲟⲗ ϧⲉⲛ ⲧⲫⲉ : (constructio impersonal.)
οὐ δύναται ἄνθρωπος λαμβάνειν οὐδὲν, ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Ioh. 3, 27.

Annotatio.

„ Quemadmodum per allata exempla perspicuum est, hanc formam „ antecedunt plerumque conjunctiones ⲉϣⲱⲡ et ⲉⲛⲉ „.

V. ⲈⲘⲚ

9. Conflata ab ⲉ et ⲙⲛ̀ *non* praeponitur praesenti *definitivo* ϯ, ⲧⲛ̀, ⲕ, ⲧⲉ etc. (saepius ex contextu supplendum) ut idem praesens habeatur in forma negante, quo thebana praecipue utitur dialectus, ad hunc modum:

Persona	*Num.*	*Genus*		
1.	(singul.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ϯ	non sum.
	(plur.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲛ̀ [1]	non sumus.
	(singul.	mascul.	ⲉⲙⲛ̀ ⲕ	non es.
2.	(	fem.	ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲉ	non es.
	(plur.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲉⲧⲛ̀	non estis.
	(singul.	mascul.	ⲉⲙⲛ̀ ϥ [2]	non est ille.
3.	(	fem.	ⲉⲙⲛ̀ ⲥ [3]	non est illa.
	(plur.	comm.	ⲉⲙⲛ̀ ⲥⲉ	non sunt illi, illae.

[1] ⲉⲙⲛ̀ ⲧⲁⲛ (l. ⲧⲛ̀?) ⲗⲁⲁⲩ :
μηδὲν ἔχοντες (τ. ε. οὐκ ἐσμὲν ἔχοντες). 2 Cor. 6, 10.

[2] ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲉϩⲟⲟⲩ ⲇⲉ ⲙⲛ̀ ⲧⲉⲩⲛⲟⲩ ⲉⲧⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲉⲙⲛ̀ ⲗⲁⲁⲩ ⲥⲟⲟⲩⲛ :
περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν· Mar. 13, 32.
[3] ⲙⲛ̀ⲧⲣ̀ⲙⲙⲁⲟ ⲉⲙⲛ̀ⲧⲥ (cum ⲧ epenthet.) ⲁⲣⲏϫⲥ :
ὄλβος ἀμέτρητος· Eccli. 30, 15.

VI. Ⲛ . . . ⲀⲚ

10. ⲛ̀ constanter praefigitur, seorsim manente ⲁⲛ (baschmurice in ⲉⲛ mutanda) quae particula ⲛ̀ verbi formas ita sequitur ut cum iisdem unicam dictionem constituat. Ambae hae particulae porro nonnulla tempora afficiunt *indicativi*, atque in primis praesens *definitivum*, quod negans evadit hoc pacto:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ϯ ⲁⲛ	ⲛ̀ϯ ⲁⲛ [1]	ⲛ̀ϯ ⲉⲛ [2]	non sum.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀ ⲁⲛ[3]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ ⲁⲛ [4]	ⲛ̀ⲧⲉⲛ ⲉⲛ	non sumus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲅ ⲁⲛ [5]	ⲛ̀ϫ, ⲛ̀ⲕ ⲁⲛ [6]	ⲛ̀ⲕ, ⲛ̀ϫ ⲉⲛ	non es.
	(	fem.	ⲛ̀ⲧⲉ ⲁⲛ[7]	ⲛ̀ⲧⲉ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲧⲉ ⲉⲛ	non es.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ ⲁⲛ [8]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ ⲁⲛ [9]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ ⲉⲛ [10]	non estis.
3.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ϥ ⲁⲛ	ⲛ̀ϥ ⲁⲛ [11]	ⲛ̀ϥ ⲉⲛ [12]	non est ille.
	(	fem.	ⲛ̀ⲥ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲥ ⲁⲛ [13]	ⲛ̀ⲥ ⲉⲛ	non est illa.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲥⲉ ⲁⲛ[14]	ⲛ̀ⲥⲉ ⲁⲛ[15]	ⲛ̀ⲥⲉ ⲉⲛ[16]	non sunt illi, illae.

[1] ⲉⲛϯⲟⲩⲱϣ ⲁⲛ ⲫⲙⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲉϥⲛⲁⲙⲟⲩ :
οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, Ezech. 18, 32.
[2] ⲛ̀ϯⲉⲙϣⲏ ⲉⲛ ⲉ̀ⲙⲟⲩϯ ⲉ̀ⲗⲁⲓ ϫⲉ ⲁⲡⲟⲥⲧⲟⲗⲟⲥ :
οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, 1 Cor. 15, 9.
[3] ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲉⲓⲣⲉ ⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲙⲉ :
οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· 1 Ioh. 1, 6.
[4] ⲛ̀ⲧⲉⲛⲉⲙⲓ ⲁⲛ ϫⲉ ⲁϥϫⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ ⲟⲩ :
οὐκ οἴδαμεν τί λαλεῖ· Ioh. 16, 18.
[5] ⲡⲉⲧⲉⲓⲉ̀ⲓⲣⲉ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲛ̀ⲅⲥⲟⲟⲩⲛ ⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲟⲕ :
ὃ ἐγὼ ποιῶ σὺ οὐκ οἶδας· Ioh. 13, 7.

6 ϩⲏⲡⲡⲉ ϯⲛⲟⲩ ⲕⲥⲁϫⲓ ϧⲉⲛ ⲟⲩⲡⲁⲣⲣⲏⲥⲓⲁ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲕϫⲉ ϩⲗⲓ ⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲁⲣⲟⲓⲙⲓⲁ :
ἰδὲ νῦν παῤῥησίᾳ λαλεῖς καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις· Ioh. 16, 29.

7 ⲣⲉⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲁⲧϥ ⲛ̀ⲟⲩⲗⲁⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲁⲛ :
ἐπορεύθης πρὸς λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις· Ruth 2, 11.

8 ⲛ̀ⲧⲱⲧⲛ̀ ⲅⲁⲣ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲃⲏⲕ ⲁⲛ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲟⲩⲇⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲃⲏⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲕⲱ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ ⲁⲛ ⲉ̀ⲃⲱⲕ ⲉ̀ϩⲟⲩⲛ :
ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. Matth. 23, 13.

9 ϧⲉⲛ ϯⲟⲩⲛⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲥⲱⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲁⲛ ⲁⲣⲉ ⲡϣⲏⲣⲓ ⲙ̀ⲫⲣⲱⲙⲓ ⲛⲏⲟⲩ :
ἧ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. Matth. 24, 44.

10 ⲟⲩⲁⲛⲧⲏⲓ ⲁⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲟⲩϩⲣⲏ ⲉ̀ⲟⲩⲱⲙⲥ ⲧⲉⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲉⲛ ⲉⲛⲧⲉⲧⲉⲛⲥⲁⲟⲩⲛ ⲙ̀ⲙⲁⲥ ⲉⲛ :
ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ioh. 4, 32.

11 ⲛ̀ϥϫⲏ ⲙ̀ⲡⲁⲓⲙⲁ ⲁⲛ : ⲁϥⲧⲱⲛϥ ⲅⲁⲣ :
οὐκ ἔστιν ὧδε· ἐγέρθη γάρ. Matth. 28, 6.

12 ⲛ̀ϥϣⲁⲓ ⲛ̀ϩⲉⲙϩⲉⲗ ⲉⲛ ⲛ̀ϭⲓ ⲡⲥⲁⲛ :
οὐ δεδούλωται ὁ ἀδελφὸς· 1 Cor. 7, 15.

13 ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩϩϥⲱ ⲛ̀ⲕⲁⲩⲣⲓ ⲛ̀ⲉⲥⲥⲱⲧⲉⲙ (ⲉ euphon.) ⲁⲛ :
ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς. Ps. 57, 5.

14 ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ ⲧⲁϫⲣⲏⲟⲩ ⲛ̀ⲥⲉⲛϣⲱⲡⲉ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲛ̀ ⲁⲛ ⲉ̀ⲃⲟⲗ :
ἑδραῖοι καὶ μὴ μετακινούμενοι· Coloss. 1, 23.

15 ⲛⲏⲉⲧⲉ ⲛ̀ⲥⲉⲟⲩⲟⲛϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲧⲉⲕⲥⲟⲫⲓⲁ ⲁⲕⲧⲁⲙⲟⲓ ⲉ̀ⲣⲱⲟⲩ :
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ps. 50, 8.

16 ⲛⲉϩⲃⲏⲟⲩⲓ̀ ⲇⲉ ⲙ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲛ̀ⲥⲉⲥⲁⲙⲥ ⲉ̀ⲗⲁⲩ ⲉⲛ ⲁⲩⲱ ⲛⲉϩⲃⲏⲟⲩⲓ̀ ⲛ̀ⲧⲉ ⲛⲉϥϭⲓϫ ⲛ̀ⲥⲉϯⲛ̀ϩⲧⲏⲟⲩ ⲛⲏⲟⲩ ⲉⲛ :
τὰ δὲ ἔργα κυρίου οὐκ ἐμβλέπουσι καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ οὐ κατανοοῦσι. Isa. 5, 12.

12. Interposita syllaba characteristica futuri ⲛⲁ (sup. §. III. num. 4.) oritur futurum *definitivum* ⲛ̀ϯⲛⲁ ⲁⲛ T. M., ⲛ̀ϯⲛⲉ ⲉⲛ B. *ego non ero*, cet. ut infra :

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	singul.	comm.	ⲛ̀ϯⲛⲁ ⲁⲛ[1]	ⲛ̀ϯⲛⲁ ⲁⲛ[2]	ⲛ̀ϯⲛⲉ ⲉⲛ[3]	non ero.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲛ̀ⲛⲁ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲧⲉⲛⲛⲁ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲧⲉⲛⲛⲉ ⲉⲛ	non erimus.
2.	singul.	mascul.	ⲛ̀ⲅⲛⲁ ⲁⲛ[4]	ⲛ̀ⲭⲛⲁ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲕⲛⲉ, ⲛ̀ⲭⲛⲉ ⲉⲛ	non eris.
		fem.	ⲛ̀ⲧⲉⲛⲁ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲧⲉⲛⲁ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲧⲉⲛⲉ ⲉⲛ	non eris.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀-ⲛⲁ ⲁⲛ[5]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲛⲁ ⲁⲛ[6]	ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛ-ⲛⲉ ⲉⲛ	non eritis.
3.	singul.	mascul.	ⲛ̀ϥⲛⲁ ⲁⲛ[7]	ⲛ̀ϥⲛⲁ ⲁⲛ[8]	ⲛ̀ϥⲛⲉ ⲉⲛ[9]	non erit ille.
		fem.	ⲛ̀ⲥⲛⲁ ⲁⲛ	ⲛ̀ⲥⲛⲁ ⲁⲛ[10]	ⲛ̀ⲥⲛⲉ ⲉⲛ	non erit illa.
	plur.	comm.	ⲛ̀ⲥⲉⲛⲁ ⲁⲛ[11]	ⲛ̀ⲥⲉⲛⲁ ⲁⲛ[12]	ⲛ̀ⲥⲉⲛⲉ ⲉⲛ[13]	non erunt illi, illae.

1 ⲛ̀ϯⲛⲁⲙⲟⲩ ⲁⲛ ⲁⲗⲗⲁ ϯⲛⲁⲟⲛϩ :
οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι. Ps. 117, 17.

2 ⲟⲩⲇⲉ ⲛ̀ϯⲛⲁⲛⲁⲓ ⲁⲛ :
οὐδὲ μὴ ἐλεήσω. Ezech. 9, 10.

3 ⲛ̀ϯⲛⲉⲥⲱⲧⲉⲙ ⲉⲛ ⲉ̀ⲗⲁⲧⲉⲛ :
οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν. Isa. 1, 15.

4 ⲡⲙⲁ ⲁⲛⲟⲕ ⲉ̀ϯⲛⲁⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲛ̀ⲅⲛⲁϣⲟⲩⲁϩⲕ ⲛ̀ⲥⲱⲓ ⲁⲛ ⲧⲉⲛⲟⲩ:
ὅπου ὑπάγω οὐ δύνασαί μοι νῦν ἀκολουθῆσαι. Ioh. 13, 36.
ⲛ̀ⲅⲛⲁⲣ̀ϩⲟⲧⲉ ⲁⲛ :
οὐ φοβηθήσῃ· Ps. 90, 5.

5 ⲡⲙⲁ ⲁⲛⲟⲕ ⲉ̀ϯⲛⲁⲃⲱⲕ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲧⲱⲧⲛ̀ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁϣⲉ ⲁⲛ ⲉ̀ⲣⲟϥ:
ὅπου ὑπάγω ἐγὼ ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν. Ioh. 13, 33.

6 ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲱⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲛ̀ⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲁϫⲉⲙⲧ ⲁⲛ:
ζητήσετέ με καὶ οὐχ εὑρήσετε (mss. nonnull. et verss.) Ioh. 8, 21.

7 ⲛ̀ⲁϣ ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲛ̀ϩⲉ ⲛ̀ϥⲛⲁⲭⲁⲣⲓⲍⲉ ⲛⲁⲛ ⲁⲛ ⲛ̀ⲛ̀ⲕⲁⲛⲓⲙ .....
πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται; Rom. 8, 32.

8 ⲛⲁϥⲛⲁⲟⲩⲱϣ (sic edit. Rom.) ⲁⲛ ϧⲉⲛ ⲑⲙⲉⲧϫⲱⲣⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓϩⲑⲟ:
οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει· Ps. 146, 10.

9 ⲁⲩⲱ ⲡⲉⲧⲉⲛϥⲛⲁⲧⲉⲓⲥ (sic ap. Zoeg. p. 153.) ⲉⲛ ⲟⲩϩⲟⲧⲉ ⲕⲁⲗⲟⲥ ⲡⲉⲧⲉϥⲓⲗⲓ ⲙ̀ⲙⲟϥ :
ὁ δὲ μὴ ἐκγαμίζων κρεῖσσων ποιεῖ. 1 Cor, 7, 38.

10 ϯⲃⲱ ⲛ̀ⲕⲉⲛⲧⲉ ⲛ̀ⲥⲛⲁϯⲟⲩⲧⲁϩ ⲁⲛ ː
συκῆ οὐ καρποφορήσει· Habac. 3, 17.

11 ⲛ̀ⲥⲓⲟⲩ ⲥⲉⲛⲁϯ ⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲩⲟ̀ⲩⲉⲓⲛ ː
τὰ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν. Joel 2, 10.

12 ⲛⲏⲉⲧⲉⲛ̀ⲥⲉⲛⲁⲓ̀ ⲁⲛ ⲉ̀ⲡϣⲁⲓ ː
ὅσα ἐὰν μὴ ἀναβῇ τοῦ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν· Zach. 14, 18.

13 ⲉϣⲱⲡⲓ ⲇⲉ ⲛ̀ⲥⲉⲛⲁⲉ̀ⲛⲅⲣⲁⲧⲉⲩⲉ ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲉⲛ ː ⲙⲁⲗⲟⲩϫⲓ ː
εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. 1 Cor. 7, 9.

Tempora formae neganti peculiaria.

13. Praesens *indefinitum* est ipsum Verbum *substantivum primarium* (§. I. num. 2.) juxta formam suam negantem ⲛ̀ⲡⲉ *non esse*, pro ⲁⲛ ⲡⲉ (ibid. num. 7.) quod euphonice pronunciatur ⲙ̀ⲡⲉ, subjunctis a fine pronominibus *simplicibus*, ex. gr. ⲙ̀ⲡⲓ pro ⲙ̀ⲡⲉⲓ *me non esse* i. e. *ego non sum* vel *non fui*, ⲙ̀ⲡⲉⲕ *te non esse* i. e. *tu non es* vel *non fuisti*; fem. ⲙ̀ⲡⲉⲉ, per crasin ⲙ̀ⲡⲉ, *tu non es*, et cetera ut in sequenti padigmate, in quo juxta analogiam supplenda est forma Baschmurica :

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	
1.	singul.	comm.	ⲙ̀ⲡⲓ *vel* ⲙ̀ⲡⲉⲓ [1]	ⲙ̀ⲡⲓ [2]	non sum *vel* fui.
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲉⲛ, ⲙ̀ⲡⲛ̀ [3]	ⲙ̀ⲡⲉⲛ [4]	non sumus, fuimus.
2.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲉⲕ [5]	ⲙ̀ⲡⲉⲕ [6]	non es, fuisti.
		fem.	ⲙ̀ⲡⲉ	ⲙ̀ⲡⲉ [7]	non es, fuisti.
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲉⲧⲛ̀	ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛ [8]	non estis, fuistis.
3.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲉϥ [9]	ⲙ̀ⲡⲉϥ [10]	non est *vel* fuit ille
		fem.	ⲙ̀ⲡⲉⲥ	ⲙ̀ⲡⲉⲥ [11]	non est *vel* fuit illa.
	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲟⲩ, ⲙ̀ⲡⲉⲩ [12]	ⲙ̀ⲡⲟⲩ [13]	non sunt *vel* fuerunt illi, illae.

1 ⲙ̀ⲡⲉⲓⲥⲟⲩⲛ ⲉ̀ⲣⲱⲧⲛ̀ ː
οὐδέποτε ἔγνων ὑμᾶς. Matth. 7, 23.

2 ⲙ̀ⲡⲓϩⲉⲙⲥⲓ ⲛⲉⲙ ⲟⲩⲙⲁⲛ̀ϯϩⲁⲡ ⲉϥϣⲟⲩⲓⲧ ː
οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητας· Ps. 25, 4.

3 ⲙ̀ⲡⲛ̀ⲣ̀ϩⲉⲙ̀ϩⲁⲗ ⲛ̀ⲗⲁⲁⲩ :
οὐδενὶ δεδουλεύκαμεν. Ioh. 8 , 33.

4 ⲙ̀ⲡⲉⲛⲉⲣⲡⲉⲕⲱⲃϣ ⲟⲩⲇⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲛϭⲓ ⲛ̀ϫⲟⲛⲥ :
οὐκ ἐπελαθόμεθά σου καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν· Ps. 43 , 18.

5 ⲙ̀ⲡⲉⲕϩⲱⲡ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲉⲕⲉⲓⲣⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲛⲁⲛⲟⲩϥ :
οὐκ ἔλαθές με ἀγαθὸν ποιῶν· Tob. 12, 13.

6 ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟⲣⲉ ⲛⲁϫⲁϫⲓ ⲟⲩⲛⲟϥ ⲙ̀ⲙⲱⲟⲩ ⲉ̀ϧⲣⲏⲓ ⲉ̀ϫⲱⲓ :
οὐκ ηὔφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμοί. Ps. 29 , 2.

7 ⲙ̀ⲡⲉ̀ⲓⲣⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲕⲟⲩϫⲓ :
οὐδὲ ἐποίησας ('Ιερουσαλὴμ) παρὰ μικρὸν, Ezech. 16 , 47.

8 ⲛⲁⲓⲟⲓ ⲛ̀ϣⲉⲙⲙⲟ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛϣⲟⲡ ⲉ̀ⲣⲱⲧⲉⲛ : ⲛⲁⲓⲃⲏϣ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛϩⲟⲃⲥⲧ : ⲛⲁⲓϣⲱⲛⲓ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛϫⲉⲙⲡⲁϣⲓⲛⲓ : ⲛⲁⲓⲭⲏ ϧⲉⲛ ⲛⲓϣⲧⲉⲕⲟ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲓ̀ ϣⲁⲣⲟⲓ :
ξένος ἤμεν καί οὐ συνηγάγετέ με· γυμνὸς καὶ οὐ περιεβάλετέ με· ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Matth. 25 , 43.

9 ⲛ̀ⲑⲟϥ ⲇⲉ ⲙ̀ⲡⲉϥⲟⲩⲱϣ : ⲁⲗⲗⲁ ⲁϥⲃⲱⲕ ⲁϥⲛⲟϫϥ ⲉ̀ⲡⲉϣⲧⲉⲕⲱ :
ὁ δὲ οὐκ ἤθελεν· ἀλλ' απελθῶν ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν· Matth. 18 , 30.

10 ⲙ̀ⲡⲉϥϣⲱⲡⲓ ⲛⲏⲓ ⲉ̀ⲩⲙⲉⲧⲁⲧϩⲏⲧ :
οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί (ἐστὶν ἡ αχουὴ). Ps. 21 , 3.

11 ⲙ̀ⲡⲉⲥⲟⲩⲱϣ ⲛ̀ϫⲉ ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ⲉ̀ⲑⲣⲟⲩϯⲛⲟⲙϯ ⲛⲁⲥ:
ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου. Ps. 76 , 3.

12 ⲙ̀ⲡⲉⲩⲣ̀ⲙⲉⲉⲩⲉ (ⲡⲉⲙⲁⲙⲁϯ) ⲙ̀ⲫⲛⲟⲩⲧⲉ :
οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια θεοῦ. Sap. 2 , 22.

13 ⲁⲩⲉⲣϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲟⲩϭⲓϣⲓⲡⲓ :
ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατῃσχύνθησαν· Ps. 21 , 6.

14. Praefixa particula negativa ⲛ̀ characteristicae futuri ⲛⲁ, quam pronomina *simplicia* subeunt, habetur futurum *indefinitum* hujusmodi:

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲛ̀ⲛⲁ	ⲛ̀ⲛⲁ [1]	ⲛ̀ⲛⲁ [2]	non ero.
	(plur.	comm.	ⲛ̀ⲛⲉⲛ [3]	ⲛ̀ⲛⲉⲛ [4]	ⲛ̀ⲛⲉⲛ [5]	non erimus.
2.	(singul.	mascul.	ⲛ̀ⲛⲉⲕ [6]	ⲛ̀ⲛⲉⲕ [7]	ⲛ̀ⲛⲉⲕ	non eris.
	(	fem.	ⲛ̀ⲛⲉ	ⲛ̀ⲛⲉ [8]	ⲛ̀ⲛⲉ	non eris.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
2.	plur.	comm.	ⲙ̀ⲡⲉⲣⲉⲧⲏ̀ *vel* ⲙ̀ⲡⲉⲧⲏ̀[9]	ⲙ̀ⲡⲉⲣⲉⲧⲉⲛ *vel* ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛ[10]	ⲙ̀ⲡⲉⲗⲉⲧⲉⲛ *vel* ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛ	non eritis.
3.	singul.	mascul.	ⲙ̀ⲡⲉϥ	ⲙ̀ⲡⲉϥ[11]	ⲙ̀ⲡⲉϥ	non erit ille.
	plur.	fem.	ⲙ̀ⲡⲉⲥ[12]	ⲙ̀ⲡⲉⲥ[13]	ⲙ̀ⲡⲉⲥ	non erit illa.
		comm.	ⲙ̀ⲡⲉⲩ[14]	ⲙ̀ⲡⲟⲩ[15] *vel* ⲙ̀ⲡⲉⲩ[16]	ⲙ̀ⲡⲟⲩ	non erunt illi, illae.

[1] ⲙ̀ⲡⲁⲗⲟϫⲧ ⲉⲓⲉ̀ⲥⲙⲟⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲕ:
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε· Isa. 38, 19.

[2] ⲉϣϫⲉ ⲟⲩϩⲣⲏ ⲧⲉⲧⲏ̀ⲁ (sic ap. Zoeg. p. 154.) ⲥⲕⲁⲛⲇⲁⲗⲓⲍⲉ ⲙ̀ⲡⲁⲥⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲁⲟⲩⲁⲙ ⲁϥ ⲛ̀ϣⲁⲉⲛⲉϩ:
εἰ βρῶμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τον αἰῶνα· 1 Cor. 8, 13.

[3] ⲙ̀ⲡⲉⲛⲟⲩⲱⲙ ⲟⲩⲇⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲥⲱ:
λέγοντες μήτε φαγεῖν μήτε πιεῖν· Act. 23, 12.

[4] ⲉⲑⲃⲉ ⲫⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲛⲉⲣϩⲟϯ ⲁϥϣⲁⲛⲥⲑⲟⲣⲧⲉⲣ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲕⲁϩⲓ:
διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν· Ps. 45, 3.

[5] ϫⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲛϯ ⲛ̀ⲟⲩϫⲗⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲩⲁⲅⲅⲉⲗⲓⲟⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲭⲣⲓⲥⲧⲟⲥ:
ἵνα μὴ ἐγκοπτήν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ. 1 Cor. 9, 12.

[6] ⲙ̀ⲡⲉⲕⲟⲩⲱϣⲧ ⲛ̀ⲕⲉⲛⲟⲩⲧⲉ ⲛ̀ϣⲉ̀ⲙⲙⲟ:
οὐδὲ προσκυνήσεις θεῷ ἀλλοτρίῳ. Ps. 80, 10.

[7] ⲉⲕⲉ̀ⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲉϥⲙⲁ ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲕϫⲉⲙϥ:
ζητήσεις τὸν τὸπον αὐτοὺ καὶ οὐ μὴ εὕρῃς· Ps. 36, 10.

[8] ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲥⲓ (ⲑⲃⲁⲕⲓ) . . . ⲟⲩⲟϩ ⲙ̀ⲡⲉⲟⲩϫⲁⲓ:
καὶ οὐ μή ἐμπλησθῇς (ὦ πόλις) . . . καὶ οὐ μὴ διασωθῇς· Mich. 6, 14.

[9] ⲁϫⲱ ⲅⲁⲣ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲛⲏⲧⲛ̀ ϫⲉ: ⲙ̀ⲡⲉⲧⲛ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲓ:
λέγω γὰρ ὑμῖν· οὐ μή με ἴδητε· Matth. 23, 39.

[10] ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲫⲟϩ ⲉ̀ⲙⲉϣⲧ ⲛ̀ⲛⲓⲃⲁⲕⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲥⲣⲁⲏⲗ:
οὐ μὴ τελέσητε τὰς πόλεις τοῦ Ἰσραήλ· Matth. 10, 23.

11 ⲟⲩⲁⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϧⲏⲧⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉϥⲗⲟϥⲗⲉϥ :
ἓν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Ps. 33, 21.

12 ⲑⲗⲓⲯⲓⲥ ⲙ̀ⲡⲉⲟⲩⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉⲥϩⲉ ϣⲱⲡⲉ ... ⲟⲩⲇⲉ ⲟⲛ ⲛ̀ⲛⲉⲥϣⲱⲡⲉ:
θλίψις . . . οἵα οὐ γέγονεν ἀπ᾽ ἀρχῆς . . . οὐδ᾽ οὐ μὴ γένηται· Matth. 24, 21.

13 ⲛ̀ⲛⲉⲥϣⲱⲡⲓ ⲇⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲁⲛⲁⲑⲉⲙⲁ :
καὶ οὐκ ἔσται ἀνάθεμα· Zach. 14, 11.

14 ⲛ̀ⲛⲉⲩⲣ̀ⲛⲟⲃⲉ ⲛ̀ϫⲉ ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲙ ⲉⲧϩⲉⲗⲡⲓⲍⲉ ⲉ̀ⲣⲟϥ :
οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ᾽ αὐτόν. Ps. 33, 23.
ⲟⲩⲛ̀ ϩⲟⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲁϩⲉⲣⲁⲧⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ ⲛ̀ⲛⲉⲩϫⲓϯⲡⲉ ⲙ̀ⲫⲙⲟⲩ :
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου· Luc. 9, 27.

15 ⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ ⲉⲧⲟϩⲓ ⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲛⲟⲩϭⲓϣⲓⲡⲓ :
πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν· Ps. 24, 3.

16 ⲛⲓⲣⲱⲙⲓ ⲉⲩⲉ̀ⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲁ ⲫⲙⲟⲩ ⲟⲩⲟϩ ⲛⲛⲉⲩϫⲉⲙϥ :
ζητήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν θάνατον καὶ οὐχ εὑρήσουσιν αὐτόν. Apoc. 9, 7.

Forma transitiva seu efficiens verbi substantivi auxiliaris.

§. VIII.

1. Verbum, cujus est actionem innuere a subjecto non immediate quidem procedentem, verum mediante instrumento alterius vice, nomine, aut imperio agente, *transitivum* appellatur, veluti si dicas: *gregem per pastores meos duco*, aut: *Rex per milites suos hostes interimit.*

2. Uno tempore gaudet praeterito, nempe *indefinito* (1) *indicativi* modi, coalescente ex ⲁⲓ *fui*, atque particula ⲧⲣⲉ T., ⲑⲣⲉ M., atque ⲧⲗⲉ B. *faciens esse*; hinc ⲁⲓⲧⲣⲉ *effeci ut esset*, etc.

Persona	*Num.*	*Genus*	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲁⲓⲧⲣⲉ	ⲁⲓⲑⲣⲉ	ⲁⲓⲧⲗⲉ	feci esse.
	(plur.	comm.	ⲁⲛⲧⲣⲉ¹	ⲁⲛⲑⲣⲉ	ⲁⲛⲧⲗⲉ	fecimus esse.

(1) *Futurum quoque* indefinitum, *etsi rarius*, *occurrit in forma hac* transitiva: *ut Deut.* 32, 42. ⲉⲓⲉ̀ⲑⲣⲉ ⲛⲁⲥⲟⲧⲡⲉϥ ⲑⲓϧⲓ ϧⲉⲛ ⲡⲥⲛⲟϥ: *μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ᾽ αἵματος.*

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
2.	singul.	mascul.	ⲁⲕⲧⲣⲉ	ⲁⲕⲑⲣⲉ[2]	ⲁⲕⲧⲗⲉ	fecisti esse.
		fem.	ⲁⲣⲉⲧⲣⲉ	ⲁⲣⲉⲑⲣⲉ	ⲁⲗⲉⲧⲗⲉ	fecisti esse.
	plur.	comm.	ⲁⲣⲉⲧⲛ̀ⲧⲣⲉ	ⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲑⲣⲉ	ⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲧⲗⲉ	fecistis esse.
3.	singul.	mascul.	ⲁϥⲧⲣⲉ[3]	ⲁϥⲑⲣⲉ[4]	ⲁϥⲧⲗⲉ[5]	fecit ille esse.
		fem:	ⲁⲥⲧⲣⲉ	ⲁⲥⲑⲣⲉ	ⲁⲥⲧⲗⲉ	fecit illa esse.
	plur.	comm.	ⲁⲩⲧⲣⲉ[6]	ⲁⲩⲑⲣⲉ[7]	ⲁⲩⲧⲗⲉ	fecerunt illi, illae esse.

[1] ⲛⲁⲥⲛⲏⲟⲩ: ⲛ̀ⲥⲉⲉ̀ⲣⲟⲛ ⲁⲛⲧⲣⲉⲱⲛϩ ⲕⲁⲧⲁ ⲥⲁⲣⲝ:
ἀδελφοὶ, ὀφειλέται ἐσμὲν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Rom. 8, 12.

[2] ⲁⲕⲑⲣⲉ ⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲃⲱⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲧⲁϫⲟⲩⲗ:
ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· Ps. 38, 12.

[3] ⲁϥⲧⲣⲉⲩⲥⲱⲧⲙ̀ ⲉ̀ⲡⲉϥϩⲣⲟⲟⲩ:
ἀκουστὴν ἐποίησε τὴν φωνὴν αὐτοῦ· Eccli. 46, 17.

[4] ϩⲁⲛⲗⲁⲟⲥ ⲁϥⲑⲣⲟⲩ (pro ⲁϥⲑⲣⲉⲩ?) ⲛⲁⲛ ϭⲛⲉϫⲱⲟⲩ:
ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, Ps. 46, 4.

[5] ⲁϥⲧⲣⲉ (sic apud Zoeg. pag. 150.) ⲡⲙⲁⲩ ⲉⲗⲏⲗⲡ ⲙ̀ⲙⲉⲩ:
ὅπου ἐποίησε τὸ ὕδωρ οἶνον. Joh. 4, 46.

[6] ⲁⲩⲁⲁⲥ ⲇⲉ ϩⲓⲛⲁⲓ ⲁⲩⲧⲣⲉⲩⲛⲟϫⲟⲩ ⲧⲏⲣⲟⲩ:
καὶ ἐποίησαν οὕτω καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας. Luc. 9, 15.

[7] ⲁⲩⲑⲣⲉ ⲙⲱⲩⲥⲏⲥ ϫⲱⲛⲧ ϧⲉⲛ ϯⲡⲁⲣⲉⲙⲃⲟⲗⲏ:
παρώργισαν τὸν μωσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ· Ps. 105, 16.

3. Duplex praeterea *supinum* in forma hujusmodi *transitiva* deprehenditur; quorum prius e voce ⲧⲁⲣⲉ (ⲧⲁ *ad*, ⲣ *facere*, ⲉ existentiae praesentis index est) atque pronominibus simplicibus componitur, presseque significat *ad faciendum esse*. Ex. gr. ⲧⲁⲣⲉⲓ, vel memphit. ⲧⲁⲣⲓ *ad efficiendum me*, sive *ad faciendum me esse*; in praesens subjunctivi subinde resolvendum *ut sim*, atque adeo in futurum, prout exemplis nonnullis mox proponendis constabit:

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲧⲁⲣⲉⲓ	ⲧⲁⲣⲓ	ⲧⲁⲗⲉⲓ	ad faciendum me . . .
	(plur.	comm.	ⲧⲁⲣⲛ̀ [1]	ⲧⲁⲣⲉⲛ	ⲧⲁⲗⲉⲛ	ad faciendum nos . . .
2.	(singul.	mascul.	ⲧⲁⲣⲉⲕ	ⲧⲁⲣⲉⲕ	ⲧⲁⲗⲉⲕ	ad faciendum te . . .
		fem.	ⲧⲁⲣⲉ	ⲧⲁⲣⲉ	ⲧⲁⲗⲉ	ad faciendum te . . .
	(plur.	comm.	ⲧⲁⲣⲉ-ⲧⲛ̀ [2]	ⲧⲁⲣⲉ-ⲧⲉⲛ	ⲧⲁⲗⲉ-ⲧⲉⲛ [3]	ad faciendum vos . . .
3.	(singul.	mascul.	ⲧⲁⲣⲉϥ [4]	ⲧⲁⲣⲉϥ	ⲧⲁⲗⲉϥ	ad faciendum illum . . .
		fem.	ⲧⲁⲣⲉⲥ	ⲧⲁⲣⲉⲥ	ⲧⲁⲗⲉⲥ	ad faciendum illam. . . .
	(plur.	comm.	ⲧⲁⲣⲟⲩ [5]	ⲧⲁⲣⲟⲩ	ⲧⲁⲗⲟⲩ	ad faciendum illos, illas...

[1] ⲧⲁⲣⲛ̀ϩⲓⲟⲩⲉ ⲛ̀ⲧⲥⲏϥⲉ : (ad lit. *erimus ne facientes nos percutientes* etc.)
εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ ; Luc. 22, 49.

[2] ⲁⲣⲓ ϣⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲥⲁ ⲧⲁⲣⲉⲧⲛ̀ϭⲓⲛⲉ :
ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε· Luc. 11, 9.

[3] ⲁⲙⲟⲓⲛⲓ ⲧⲁⲗⲉⲧⲉⲛⲛⲉⲩ ⲉ̀ⲡⲉⲓⲗⲱⲙⲓ : (i. e. *ut videatis hominem*):
δεῦτε, ἴδετε ἄνθρωπον· Joh. 4, 29.

[4] ϫⲡⲓ ⲉ̀ⲟⲩⲥⲁⲃⲉ ⲧⲁⲣⲉϥⲙⲉⲣⲓⲧⲕ : . (i. e. *ad faciendum illum diligentem te.*)
ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Prov. 9, 8.

[5] ⲧⲁⲣⲟⲩϯ . . . ⲧⲁⲣⲟⲩⲟⲩⲱⲛ : (i. e. *ut dent, ut aperiant*).
δοθήσεται . . . ανοιγήσεται· Luc. 11, 9.

4. Alterum componitur ope vocis ⲉⲧⲣⲉ, (in prima persona sing. ⲉⲧⲣⲉⲓ T. ⲉⲑⲣⲓ M. ⲉⲑⲗⲓ B.) et pronominum simplicium perinde atque superius ; estque fere ejusdem sensus ; resolvitur namque in subjunctivum :

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
1.	(singul.	comm.	ⲉⲧⲣⲉⲓ	ⲉⲑⲣⲓ [1]	ⲉⲑⲗⲓ	ut sim.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲣⲛ̀ [2]	ⲉⲑⲣⲉⲛ [3]	ⲉⲑⲗⲉⲛ	ut simus.
2.	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲣⲉⲕ	ⲉⲑⲣⲉⲕ [4]	ⲉⲑⲗⲉⲕ	ut sis.

Persona	Num.	Genus	T.	M.	B.	
2.	(	fem.	ⲉⲧⲣⲉ	ⲉⲑⲣⲉ	ⲉⲑⲗⲉ	ut sis.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲣⲉ-ⲧⲛ̄[5]	ⲉⲑⲣⲉ-ⲧⲉⲛ[6]	ⲉⲑⲗⲉ-ⲧⲉⲛ[7]	ut sitis.
	(singul.	mascul.	ⲉⲧⲣⲉϥ[8]	ⲉⲑⲣⲉϥ[9]	ⲉⲑⲗⲉϥ	ut sit ille.
3.	(	fem.	ⲉⲧⲣⲉⲥ	ⲉⲑⲣⲉⲥ[10]	ⲉⲑⲗⲉⲥ	ut sit illa.
	(plur.	comm.	ⲉⲧⲣⲟⲩ[11]	ⲉⲑⲣⲟⲩ[12]	ⲉⲑⲗⲟⲩ	ut sint illi, illae.

[1] ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲡⲉⲑⲛⲁⲁⲙⲟⲛⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲓ ⲛ̀ⲛⲉϥⲑⲣⲓⲉⲣ ϧⲁⲉ ⲛ̀ϩⲗⲓ : ⲁϥⲑⲣⲓϣⲱⲡⲓ ϧⲉⲛ ⲟⲩⲙⲁ ⲉϥⲟⲩⲉⲧⲟⲩⲱⲧ :
κύριος ποιμανεῖ με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· Ps. 22, 1. 2.

[2] ϣϣⲉ ϭⲉ ⲉ̀ⲣⲟⲛ . . . ⲉⲧⲣⲛ̀ϥⲓ ⲛ̀ⲛ̀ϭⲱⲃ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉ ⲙⲛ̀ ϭⲟⲙ :
ὀφείλομεν . . . τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν· Rom. 15, 1.

[3] ⲉⲑⲣⲉⲛⲟⲩⲛⲟϥ ϧⲉⲛ ⲟⲩⲟⲩⲛⲟϥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲉⲑⲛⲟⲥ : ⲉⲑⲣⲉⲛϣⲟⲩϣⲟⲩ ⲙ̀ⲙⲟⲛ ⲛⲉⲙ ⲧⲉⲕⲕⲗⲏⲣⲟⲛⲟⲙⲓⲁ :
τοῦ εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τοῦ ἔθνους σου, τοῦ ἐπαινεῖσθαι (ἡμᾶς) μετὰ τῆς κληρονομίας σου· Ps. 105, 5.

[4] ϫⲱⲗⲉⲙ ⲉ̀ⲡϫⲓⲛⲑⲣⲉⲕⲛⲁϩⲙⲉⲧ :
τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαί με· Ps. 30, 3.

[5] ⲛⲁⲓ ⲡϣⲁϫⲉ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲉⲛⲧⲁϥϫⲟⲟϥ ⲉⲧⲣⲉⲧⲛ̄ⲁⲁϥ :
τοῦτο τὸ ῥῆμα ὃ εἶπε κύριος, ποιήσατε· Lev. 9, 6.

[6] ⲉⲓϣⲓⲛⲓ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲉⲛ ⲉⲑⲃⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲉⲑⲣⲉⲧⲉⲛⲱϣ ⲧⲉⲡⲓⲥⲧⲟⲗⲏ :
ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κύριον ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολήν· 1 Thess. 5, 27.

[7] ⲉⲓⲟ̀ⲩⲉϣ ⲑⲏⲛⲟⲩ ⲇⲉ ⲉⲑⲗⲉⲧⲉⲛϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ⲁⲧⲣⲁⲟⲩϣ :
θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. 1 Cor. 7, 32.

[8] ⲉⲧⲣⲉϥϫⲱⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ϭⲓ ⲛⲛⲟⲃⲉ :
τοῦ συντελέσαι ἁμαρτίαν· Dan. 9, 24.

[9] ⲡϩⲟ ⲇⲉ ⲙ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲛⲏⲉⲧⲓⲣⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲡⲉⲧϩⲱⲟⲩ ⲉⲑⲣⲉϥϥⲱϯ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲙⲉⲩⲓ :
πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι . . . τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ps. 33, 17.

[10] ⲙ̀ⲡⲉⲛⲑⲣⲉⲥⲕⲓⲙ ⲉ̀ⲣⲟⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲧϫⲓϫ ⲛ̀ⲧⲉ ϩⲁⲛⲣⲉϥⲉⲣⲛⲟⲃⲓ :
χεὶρ ἁμαρτωλοῦ μὴ σαλεύσαί με (cod. Vat.), Ps. 35, 12.

[11] ⲁϥϩⲱⲛ ⲉ̀ⲧⲟⲟⲧⲕ ⲙ̀ⲡⲓⲙⲏϣⲉ ⲉⲧⲣⲟⲩⲛⲟϫⲟⲩ ϩⲓ ⲡⲉⲥⲏⲧ :

παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς γῆς. Mar. 8, 6.
ⲕⲉⲟⲛⲏⲛⲟⲩ ⲉⲑⲣⲟⲩϥⲱϯ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲉⲛⲛⲟⲃⲓ:
ἐπιστρέψατε εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας· Act. 3, 19.

De forma passivo-impersonali Verbi substantivi.

§ IX.

1. Cum aegyptiaca lingua ita sit comparata, ut ex una parte primariae ipsius radices sensu gaudeant plerumque activo, quippe quae qualitatem *agentis*, ut dictum est C.I.§.II. num.1. exprimunt; ex alia vero per alicujus qualitatis affirmationem aut negationem constituatur *verbum*, sequitur nullum dari *verbum passivum* proprie tale, sed *impersonale* tantummodo. Ex. gr. ⲙⲟⲩⲧⲉ *vocans est* (vocat), ⲉϥⲛⲁⲙⲟⲩⲧⲉ *mox futurus est vocans* (vocabit), qui possum passive id reddere, cum non sit ex iis radicibus quae per vocalis mutationem sensum induunt passivum (loc. sup. cit.)? Remanet igitur ut *vocantis* attributum a subjecto, quo de agitur, in alios transferatur, ita quidem ut fiant ipsi *vocantes* dicendo *vocant*, aut *vocabunt illum* homines scilicet generatim atque impersonaliter ⲉⲩⲛⲁⲙⲟⲩⲧⲉ: κληθήσεται, Hebr. 11, 18. Non absimili modo hebraica, quacum vix et in paucissimis aegyptiaca lingua convenit, hujusmodi utitur impersonali constructione, ex. gr. 1 Reg. 9, 9. כה־יאמר האיש *dicebatur*; atque huc omnino referendus locus insignis Ier. 23, 6. אשר־יקראו יהוה *quem vocabunt Jèhova*, i. e. *vocabitur* impersonaliter,

2. Praeter commemoratas radices quae, vocali commutata, passivae fiunt, aliae sunt quibus sensus inest passivus, et circa istas regularis est forma verbi; ut ⲁⲕⲟⲩϫⲁⲓ; ὑγιὴς γέγονας, Joh. 5, 14., ⲟⲩϫⲁⲓ namque est *sanari*, *salvus esse*, (rad.prim. *salus*). Pariter ⲕⲓⲙ *agitatio*, et active *movere* et passive *commoveri* ad instar verborum communium usurpatur; ex gr. ⲁⲩⲕⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲟⲩⲁⲫⲉ: ἐκίνησαν κεφαλὴν, Ps. 21, 8.; sed ⲁⲩϣⲑⲟⲣⲧⲉⲣ ⲟⲩⲟϩ ⲁⲩⲕⲓⲙ: ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν, Ps. 47, 6.

3. Seclusis itaque radicibus sensu *medio*, activo scilicet atque passivo, praeditis, ceterae omnes sensum passivum assumunt ope tertiae personae plur. verbi substantivi auxiliaris uniuscujusque temporis et modi, pro utroque numero in unaquaque dialecto, id quod exemplis praestat confirmare:

Praesens indefinit. Indicat.	ⲛ̄ⲑⲟⲥ ⲇⲉ ⲉⲧⲓⲛⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲥ : M.
	αὐτὴ δὲ ἀγομένη· Gen. 28, 25.
Praesens anterius	ⲛ̄ⲧⲉⲗⲟⲩⲡⲱⲱⲛⲓ ⲅⲁⲣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̄ⲧⲙⲉⲧⲟⲩⲏⲏⲃ ϩⲁⲛⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ ⲉⲧⲣⲉⲟⲩⲡⲱⲱⲛⲓ ϣⲱⲡⲓ ⲙ̀ⲡⲕⲉⲛⲟⲙⲟⲥ : B.
	μετατιθεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου μετάθεσις γίνεται. Hebr. 7, 12.
Praeter. indefinit.	ϫⲉ ⲁⲩⲧⲁϣⲉⲟⲉⲓϣ ⲙ̀ϣⲁϫⲉ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲙ̀ ⲡⲁⲩⲗⲟⲥ : T.
	ὅτι . . . κατηγγέλη ὑπὸ Παύλου ὁ λόγος· Act. 17, 13.
	ⲁⲩϩⲓⲧ ⲛ̄ⲥⲱⲕ ⲓⲥϫⲉⲛ ⲉⲓ ϧⲉⲛ ⲧⲟⲧ : M.
	ἐπὶ σὲ ἐπερίφην ἐκ μήτρας· Ps. 21, 11.
	ⲟⲩ ⲡⲉ ⲛ̄ⲧⲁⲩⲧⲁⲙⲓⲟϥ : ⲛ̄ⲧⲟϥ ⲟⲛ ⲡⲉⲧⲟⲩⲛⲁⲧⲁⲙⲓⲟϥ : T.
	τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον. Eccle. 1, 9.
Praet. plusq. perf.	ⲡⲉⲧⲛⲁⲡⲱⲧϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲡⲉⲥⲛⲟϥ ⲛ̄ⲧⲉ̀ⲥⲧⲉⲫⲁⲛⲟⲥ : T.
	ἐξεχεῖτο τὸ αἷμα τοῦ Στεφάνου· Act. 22, 20.
Futur. indefinit.	ⲉⲩⲉ̀ⲭⲁⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̄ⲛⲓⲛⲟⲃⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ ⲛ̄ⲛⲓϣⲏⲣⲓ ⲛ̄ⲛⲓⲣⲱⲙⲓ : M.
	πάντα ἀφεθήσεται τὰ ἁμαρτήματα τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· Mar. 3, 28.
Futur. definit.	ⲥⲉⲛⲁⲃⲱⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲥⲁⲧⲁⲛⲁⲥ ϩⲛ̄ ⲡⲉϥⲙ̀ⲣⲣⲉ : T.
	λυθήσεται ὁ σατανᾶς ἐκ τῆς φυλακῆς αὐτοῦ. Apoc. 20, 7.
Fut. def. proximum . . .	ϩⲛ̄ ⲓⲥⲁⲁⲕ ⲉⲩⲛⲁⲙⲟⲩⲧⲉ ⲛⲁⲕ ⲟⲩϫⲟ : T.
	ἐν Ἰσαὰκ κληθήσεταί σοι σπέρμα· Hebr. 11, 18.
	ⲡⲓⲗⲁⲟⲥ ⲉⲧⲟⲩⲛⲁⲙⲁⲥϥ ⲫⲏⲉⲧ ⲁⲛϭⲟⲉⲓⲥ ⲑⲁⲙⲓⲟϥ : M.
	λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησε κύριος· Ps. 21, 32.

Praesens indefinit. Subjunct. ⲙⲁⲣⲟⲩⲱⲗⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲁⲥⲉⲃⲏⲥ ϩⲓⲛⲁ ⲛ̀ⲧⲉϥϣⲧⲉⲙⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲡⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲫϯ : M.
ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν κυρίου. Isa. 26, 10.

Praesens definit. . . . . ϣⲁ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ⲡϫⲟⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲉⲧⲟⲉⲓϣ ⲛ̀ⲥⲉϯ ⲛ̀ⲟⲩⲃⲟⲧⲉ ⲙ̀ϣⲱϥ : T.
ἕως τῆς συντελείας καιροῦ . . . δοθήσεται (βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως), Dan. 9, 27.

Praes. defin. alterum . . ϩⲁⲡⲥ ⲛ̀ⲧⲟⲩϣⲟϣϥ ⲙ̀ⲡⲓϣⲏⲣⲓ ⲛ̀ⲣⲱⲙⲓ : M.
δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου . . . ἀποδοκιμασθῆναι· Mar. 8, 31.

Praesens indefinit. Indicativi formae negantis ⲙ̀ⲡⲟⲩϫⲉⲙ ⲙⲁ ⲛ̀ⲧⲱⲟⲩ : M.
τόπος οὐχ εὑρέθη αὐτοῖς. Apoc. 20, 11.

Praesens indefinit. Hipoth. formae negantis ⲁⲩϣⲧⲉⲙⲧⲏⲓⲥ ⲛⲁϥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ϧⲉⲛ ⲧⲫⲉ : M.
ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Joh. 3, 27.

De particulis Verbi substantivi vicem gerentibus.

§ X.

1. Tres potissimum dantur particulae *ens* vel *existentiam* significantes, quarum usus in aegyptiaco sermone ab exemplis potius addiscendus est quam a praeceptionibus.

2. Has itaque juxta varias dialectorum formas ita recensebimus:

Particula	T.	M.	B.	
I.	ⲟ [1]	ⲟⲓ [2]	ⲱ [3] *vel* ⲁⲓ [4]	est, sunt, etc.
II.	ⲟⲩⲛ̀ [5]	ⲟⲩⲟⲛ [6]	ⲟⲩⲁⲛ [7]	est, sunt, etc.
III.	ϣⲱⲡⲉ [8], ϣⲟⲟⲡ [9]	ϣⲱⲡ, ϣⲱⲡⲓ [10]	ϣⲱⲡⲓ [11], ϣⲟⲟⲡ [12], ϣⲁⲁⲡ [13]	est, sunt, etc.

[1] ϫⲉⲕⲁⲥ ⲡⲙⲁ ⲁⲛⲟⲕ ⲉ̀ϯⲟ̀ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ϩⲱⲧⲧⲏⲩⲧⲛ̀ ⲙ̀ⲙⲁⲩ :
ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἦτε· Ioh. 14, 3.
ⲉⲓⲟ̀ ⲛ̀ϩⲙ̀ϩⲁⲗ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ϩⲛ̀ ⲑⲃⲃⲓⲟ ⲛⲓⲙ :
δουλεύων (ἐγὼ) τῷ κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης· Act. 20, 19.
ⲁⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲧⲛⲁⲩ ⲉⲕⲟ̀ ⲛ̀ϣ̀ⲙ̀ⲙⲟ :
πότε σε εἴδομεν ξένον; Matth. 25, 38.
ⲡⲉ ⲉϥⲟ̀ ⲣⲉϥϫⲓⲟⲩⲉ :
κλέπτης ἦν· Ioh. 12, 6.
ⲛⲉⲩⲟ̀ ⲛ̀ⲟⲩϩⲏⲧ ⲛ̀ⲟⲩⲱⲧ :
ἦν ἡ καρδία . . . μία, Act. 4, 32.
[2] ⲁⲓϣⲱⲡⲓ ⲉⲓⲟ̀ⲓ ⲛ̀ϣⲉⲙⲙⲟ ⲛ̀ⲛⲁⲥⲛⲏⲟⲩ :
ἀπηλλοτριωμένος ἐγήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου· Ps. 68, 9.
ⲧⲉⲛⲟ̀ⲓ ⲛ̀ϣⲫⲏⲣ ⲛ̀ⲣⲉϥⲉⲣϩⲱⲃ ⲉ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲣⲁϣⲓ :
συνεργοί ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν. 1 Cor. 1, 24.
ⲁⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ⲟⲛⲁⲩ ⲉⲕⲟ̀ⲓ ⲛ̀ϣⲉⲙⲙⲟ :
πότε σε εἴδομεν ξένον; Matth. 25, 38.
ⲫⲏⲉⲧⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲁⲧⲥⲱⲧⲉⲙ :
ὁ ἀπειθῶν· Ezech. 3, 27.
ⲉⲛⲁⲣⲉ ϯϩⲟⲩⲓϯ ⲉⲧⲉⲙⲙⲁⲩ ⲟⲓ ⲛ̀ⲁⲧⲁⲣⲓⲕⲓ :
εἰ γὰρ ἡ πρώτη ἐκείνη ἦν ἄμεμπτος, Hebr. 8, 7.
ϥⲛⲁϩⲉⲙⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲉϥⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲣⲟ ϣⲁ ⲉⲛⲉϩ :
καθιεῖται κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα. Ps. 28, 10.
ⲉ̀ⲡϫⲓⲛⲧⲟⲩϣⲱⲡⲓ ⲉⲩⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲕⲟⲩϫⲓ ϧⲉⲛ ⲧⲟⲩⲏⲡⲓ ⲉⲩⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲕⲟⲩϫⲓ :
ἐν τοῦ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, ὀλιγοστούς. Ps. 104, 2.
ⲧⲉϥⲙⲉⲧⲟⲩⲣⲟ ⲥⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲛⲏⲃ ⲥⲟⲩⲟⲛ ⲛⲓⲃⲉⲛ :
ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει· Ps. 102, 19.
ϥϭⲟⲥⲓ ⲛ̀ϫⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲟⲩⲟϩ ϥⲟ̀ⲓ ⲛ̀ϩⲟϯ :
κύριος ὕψιστος, φοβερός· Ps. 46, 3.
ⲛⲁⲓⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲁⲗⲟⲩ ⲡⲉ ⲕⲉⲅⲁⲣ ⲁⲓⲉⲣϧⲉⲗⲗⲟ :
νεώτερος ἐγενόμην καὶ γαρ ἐγήρασα, Ps. 36, 25.
ⲉⲓⲉ̀ϣⲱⲡⲓ ⲉⲓⲟ̀ⲓ ⲛ̀ⲁⲧⲁϭⲛⲓ ⲛⲉⲙⲁϥ :
ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ· Ps. 17, 24.
[3] ⲧⲏⲉⲧⲱ̀ ⲙ̀ⲡⲁⲣⲁⲃⲟⲗⲏ ⲙ̀ⲡⲓⲟⲩⲁⲓϣ ϯⲛⲟⲩ :
ἥτις παραβολὴ εἰς τὸν καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα· Hebr. 9, 9.

4 ⲛ̀ⲑⲉ ϭⲏ ⲉ̀ϯⲁⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ϯⲁⲓ ⲙ̀ⲙⲁⲥ ϩⲙ̀ ⲡⲉϩⲙⲁⲧ ⲙ̀ⲡⲫϯ :
χάριτι δὲ θεοῦ εἰμι ὅ εἰμι· 1 Cor. 15, 10.
ⲁⲩⲧⲁϩⲙⲉⲕ ⲉⲕⲁⲓ ⲛ̀ϩⲙ̀ϩⲉⲗ :
δοῦλος ἐκλήθης ; 1 Cor. 7, 21.
ⲁⲩⲱ ⲥⲉⲛⲉϭⲉⲛⲧⲉⲛ ⲉⲛⲁⲓ ⲙ̀ⲙⲉⲧⲣⲏ ⲛ̀ⲛⲟⲩϫ ϩⲁ ⲡⲛⲟⲩϯ :
εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ θεοῦ· 1 Cor. 15, 15.
5 ⲟⲩⲛ̀ ⲟⲩⲡⲟⲛⲏⲣⲓⲁ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲕⲉ ⲟⲩⲥⲱⲱϥ :
ἔστι πονηρία καὶ αὕτη βδέλυγμα· Eccli. 19, 23.
ⲅⲁⲣ ⲟⲩⲛ̀ ϯⲟⲩ ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲉ̀ϩⲣⲁⲓ ⲉ̀ϫⲛ̀ ⲡⲉⲏⲓ ⲟⲩⲁ :
ἔσονται γὰρ . . . πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ· Luc. 12, 52.
ⲟⲩⲛ̀ ϭⲟⲙ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲉ̀ⲧⲟⲩⲛⲉⲥ ϩⲉⲛϣⲏⲣⲉ ⲛ̀ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲛ̀ ⲛⲉⲓⲱ̀ⲛⲉ :
δύναται ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ. Matth. 3, 9.
ⲟⲩⲛ̀ ϩⲟⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲧⲁϩⲉⲣⲁⲧⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲙⲁ :
εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων· Luc. 9, 27.
6 ⲓⲥϫⲉ ⲟⲩⲟⲛ ⲟⲩⲙⲉⲧϭⲓⲛ̀ϫⲟⲛⲥ ϧⲉⲛ ⲛⲁϫⲓϫ :
εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσί μου· Ps. 7, 4.
ⲟⲩⲟⲛ ⲟⲩⲙⲏϣ ⲙ̀ⲙⲟⲛⲏ ϧⲉⲛ ⲡⲏⲓ ⲙ̀ⲡⲁⲓⲱⲧ :
ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· Ioh. 14, 2.
7 ⲉϣϫⲉ ⲟⲩⲁⲛ ⲟⲩⲉⲉⲓ ⲇⲉ ϫⲱⲙ̀ⲙⲟⲥ ϫⲉ ϥϣⲓⲡⲓ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲧⲉϥϣⲏⲗⲓ :
εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτοῦ νομίζει· 1 Cor. 7, 36.
ⲉϣϫⲉ ⲟⲩⲁⲛ ⲟⲩⲉⲉⲓ ⲇⲉ ⲙⲏⲓ ⲙ̀ⲡⲛⲟⲩϯ ⲡⲉⲓ ⲁϥⲥⲟⲩⲱⲛϥ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲓⲧⲁⲁⲧϥ :
εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν θεὸν, οὗτος ἔγνωσται ὑπ' αὐτοῦ· 1 Cor. 8, 3.
ⲟⲩⲁⲛ ϩⲁⲓⲛⲓ ⲛ̀ϣⲁⲩⲙⲟⲩϯ ⲉ̀ⲣⲁⲩ (pro ⲉ̀ⲗⲁⲩ) ϫⲉ ⲛⲟⲩϯ … ⲟⲩⲁⲛ ⲟⲩⲁⲧⲁ ⲛ̀ⲛⲟⲩϯ ϩⲓ ⲟⲩⲁⲧⲁ ⲛ̀ϭⲟⲉⲓⲥ :
εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ . . . εἰσὶ θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοί. 1 Cor. 8, 5.
8 ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ϣⲱⲡⲉ ⲁⲛⲟⲕ ϯϣⲟⲟⲡ :
πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι ἐγώ εἰμι. Ioh. 8, 58.
ⲟⲩ ⲡⲉ ⲛ̀ⲧⲁϥϣⲱⲡⲉ : ⲛ̀ⲧⲟϥ ⲟⲛ ⲡⲉⲧⲛⲁϣⲱⲡⲉ :
τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον. Eccle. 1, 9.
ⲥⲉⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲉⲩⲣⲓⲙⲉ ⲁⲩⲱ ⲉⲩⲁϣⲁϩⲟⲙ :
στυγνάσουσιν (C. Alex.) *στενάξουσιν* (C. Vat.), Ezech. 28, 19.
9 ⲛⲟⲩϫⲁⲓ ⲉϥϣⲟⲟⲡ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲛ̀ ⲛ̀ⲛⲟⲩⲇⲁⲓ :

ἡ σωτηρία ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐστίν. Ioh. 4, 22. Cf. sup. Ioh. 8, 58.

10 ⲁⲓϣⲱⲡⲓ ⲉⲓϣⲏϣ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲟⲩⲧⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲛⲁϫⲁϫⲓ ⲧⲏⲣⲟⲩ :
παρὰ πάντας τοὺς ἐχθρούς μου ἐγενήθην ὄνειδος· Ps. 30, 12.
ⲁⲕϣⲁⲛⲟⲩⲱϣⲧ ⲙ̀ⲡⲁⲙ̀ⲑⲟ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉϥⲉ̀ϣⲱⲡⲓ ⲛⲁⲕ ⲧⲏⲣϥ :
ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώπιόν μου ἔσται σου πᾶσα. Luc. 4, 7.
ⲉⲥⲉ̀ϣⲱⲡⲓ ⲉⲥⲙⲟⲛⲙⲉⲛ :
σεισθήσεται (ἡ Ῥαββὰ) Amos 1, 14.

11 ⲧⲉϥⲭⲁⲣⲓⲥ ⲛ̀ⲧⲁⲥ ⲡⲉ ϣⲁⲣⲁⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲥϣⲱⲡⲓ ⲉⲥϣⲟⲩⲉⲓⲧ :
ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐ κενὴ ἐγενήθη· 1 Cor. 15, 10.
ⲉⲓⲟ̀ⲩⲉϣ ⲧⲏⲛⲟⲩ ⲇⲉ ⲉⲧⲣⲉⲧⲉⲧⲛ̀ϣⲱⲡⲓ ⲛ̀ⲁⲧⲣⲁⲟⲩϣ :
θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι. 1 Cor. 7, 32.

12 ⲧⲉⲧⲉⲛϣⲟⲟⲡ ϩⲛ̀ ⲛⲉⲧⲉⲛⲛⲟⲃⲓ :
ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν· 1 Cor. 15, 17.
ⲉϥϣⲟⲟⲡ ⲛ̀ⲟⲩⲏⲏⲃ ϣⲁ ⲉⲛⲉϩ .
μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Hebr. 7, 3.

13 ⲉⲛ ⲟⲩϫⲱⲕ ⲇⲉ ϣⲁⲁⲛ ⲛ̀ⲧⲙⲉⲧⲟⲩⲏⲏⲃ ⲛ̀ⲗⲉⲩⲉⲓ̀ :
εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς λευϊτικῆς ἱερωσύνης ἦν· Hebr. 7, 11.

3. Tertiam hanc particulam prior nonnunquam comitatur, ita quidem ut ambae veluti pleonastice compleant eandem sententiam ex. gr. ⲁⲓϣⲱⲡⲓ ⲉⲓⲟ̀ⲓ ⲛ̀ϣⲉⲙⲙⲟ (ad lit. *accidit mihi esse ens extraneum*) ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην, Ps. 68. 9.

De Imperativo, Infinitivo, et Gerundio.

§. XI.

1. *Modus imperativus* per ipsam radicem exprimitur (supra §. III. num. 2.) in utroque numero; quam non raro si est *verbum*, semper vero si est nomen, antecedit una ex his vocibus: ⲙⲁ T. M. ⲙⲟⲓ M. *dans*, ⲁⲣⲓ T. M. ⲁⲣⲓⲟⲩⲓ̀ M. *faciens*, ⲁ idem (ex ⲁⲁ per crasin deducta) ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ M., ⲁⲙⲟⲓⲛⲓ B., atque ⲙ̀ⲡⲣ̀ T. ⲙ̀ⲡⲉⲣ M. ⲙ̀ⲡⲉⲗ B. (supra §. VIII. num. 13.) Postrema hac utuntur aegyptii quum *verbi* sensus prohibitionem importat. Ex. gr.

ⲘⲀ) ⲙⲁ ⲛⲁⲛ ⲙ̀ⲡⲉⲓⲟⲉⲓⲕ ⲛ̀ⲟⲩⲟⲉⲓϣ ⲛⲓⲙ T. ⲓ.
πάντοτε δὸς ἡμῖν τὸν ἄρτον τοῦτον. Ioh. 6, 34.

ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲙⲁⲧⲥⲁⲃⲟⲓ ⲕⲁⲧⲁ ⲡⲉⲕϣⲁϫⲉ T. :
κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με. Ps. 118 , 169.
ⲙⲁϩⲑⲏⲕ ⲉ̀ⲡⲁⲫⲣⲱⲟⲩ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲁⲧⲱⲃϩ M. :
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· Ps. 5 , 3.
ⲉⲛⲉ ⲥϣⲉ . . . ⲉ̀ⲥⲱⲧⲉⲙ ⲙ̀ⲙⲱⲧⲉⲛ . . . ⲙⲁϩⲁⲡ M. :
εἰ δικαιόν ἐστιν ... ὑμῶν ἀκούειν ... κρίνατε. Act. 4, 19.
ⲙⲁⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲉⲕϣⲏⲣⲓ M. :
δοξασόν σου τὸν υἱὸν· Ioh. 17 , 1.

ⲘⲞⲒ) ⲙⲟⲓ ⲛⲏⲓ ⲙ̀ⲡⲑⲉⲗⲏⲗ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲉⲕⲟⲩϫⲁⲓ :
ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου· Ps.50,14.
ⲙⲟⲓ ⲛⲱⲟⲩ ⲕⲁⲧⲁ ⲛⲟⲩϩⲃⲏⲟⲩ̀ⲓ :
δὸς αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν· Ps. 27 , 4.

ⲀⲢⲒ) ⲁⲣⲓϩⲙ̀ϩⲁⲗ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲟⲩⲛⲟϥ T. :
δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ· Ps. 99 , 2.
ⲁⲣⲓⲙⲉⲑⲁⲛⲟⲓⲛ ⲟⲩⲛ ⲟⲩⲟϩ ⲕⲉⲑⲛⲏⲛⲟⲩ M. :
μετανοήσατε οὖν καὶ ἐπιστρέψατε· Act. 3 , 19.
ⲧⲱⲛⲕ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ ⲁⲣⲓϣⲟⲣⲡ ⲉ̀ⲣⲱⲟⲩ M. :
ἀνάστηθι κύριε , πρόφθασον αὐτούς· Ps. 16 , 13.

ⲀⲢⲒⲞⲨⲒ) ⲁⲣⲓⲟⲩ̀ⲓ (1) ⲛⲱⲟⲩ ⲙ̀ⲫⲣⲏϯ ⲙ̀ⲙⲁⲇⲓⲁⲛ :
ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιάμ· Ps. 82 , 10.

Ⲁ) ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲁⲟ̀ⲩⲱⲛ ⲛⲁⲛ T. :
κύριε ἄνοιξον ἡμῖν· Luc. 13 , 25.
ⲁϫⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲁⲯⲩⲭⲏ ϫⲉ ⲁⲛⲟⲕ ⲡⲉ ⲡⲉⲕⲟⲩϫⲁⲓ M.
εἶπον τῇ ψυχῇ μοῦ , σωτηρία σου εἰμὶ ἐγώ. Ps. 34 , 3.

ⲀⲘⲰⲒⲚⲒ) ⲁⲙⲱⲓⲛⲓ ⲛ̀ⲧⲁⲣⲉⲧⲉⲛⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲛⲓϩⲃⲏⲟⲩ̀ⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡϭⲟⲉⲓⲥ M.
δεῦτε καὶ ἴδατε τὰ ἔργα τοῦ κυρίου· Ps. 45 , 9.
ⲁⲙⲟⲓⲛⲓ ⲧⲁⲗⲉⲧⲉⲧⲉⲛⲛⲉⲩ ⲉ̀ⲡⲉⲓⲗⲱⲙⲓ B. :
δεῦτε , ἴδετε ἄνθρωπον· Ioh. 4 , 29.

ⲘⲠⲢ) ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲧⲁⲗⲉ ϭⲓϫ ϭⲏⲡⲉ ⲙ̀ⲗⲁⲁⲩ :
χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει· 1 Tim. 5 , 22.
ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲉ̀ⲓ ⲉⲧⲉⲧⲛ̀ⲛⲁϣⲗⲏⲗ ⲙ̀ⲡⲣ̀ϣⲱⲡⲉ ⲛ̀ⲑⲉ ⲛ̀ⲛⲓϩⲩⲡⲟⲕⲣⲓⲧⲏⲥ :

(1) *Omnino hoc* ⲟⲩ̀ⲓ *complementum syllabicum esse videtur , quod aliis etiam radicibus* memphitice *accedit , ut* ⲁⲗ *sive* ⲉⲗ tollere , ⲁⲗⲓⲟⲩ̀ⲓ tolle , tollite ; *sic et* ϣⲗⲏⲗ ejulare , ϣⲗⲏⲗⲟⲩ̀ⲓ ejulate , *passim in textt. memphitic.*

ὅταν προσεύχῃ, οὐκ ἔσῃ προσεύχεσθε, οὐκ ἔσεσθε (C. Vat., al.) ὥσπερ οἱ ὑποκριταί. Matth. 6, 5.
ⲙ̀ⲡⲉⲣϫⲉ ⲙⲉⲑⲛⲟⲩϫ ⲛⲉⲧⲉⲛ ⲉⲣⲏⲟⲩ :
μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους· Col. 3, 9.
ⲕⲃⲏⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲥϩⲓⲙⲓ : ⲙ̀ⲡⲉⲗⲕⲱϯ ⲛ̀ⲥⲁ ⲥϩⲓⲙⲓ :
λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζήτει γυναῖκα· 1 Cor. 7, 27.

2. *Infinitivus* pariter est ipsa radix, cui frequenter affigitur una ex his praepositionibus in quavis dialecto: ⲉ̀, ⲛ̀, vel ⲙ̀ si aliud ⲙ aut ⲡ sequatur, atque ⲉⲧⲙ̀ T. B. in forma negante. Ex. gr.

ⲉ) ⲛ̀ⲧⲁⲧⲛ̀ⲉⲓ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉ̀ϭⲟⲡⲧ ⲛ̀ⲑⲉ ⲛ̀ⲟⲩⲥⲟⲟⲛⲉ T.:
ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξήλθετε . . . συλλαβεῖν με. Mar. 14, 48.
ⲙ̀ⲡⲉϥⲟⲩⲱϣ ⲉ̀ⲕⲁϯ ⲉ̀ⲓⲣⲓ ⲙ̀ⲡⲓⲁⲅⲁⲑⲟⲛ M.:
οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι. Ps. 35, 4.
ϥⲥⲉⲃⲧⲱⲧ ⲛ̀ϫⲉ ⲡⲉϥϩⲏⲧ ⲉ̀ⲉⲣϩⲉⲗⲡⲓⲥ ⲉ̀ⲡϭⲟⲉⲓⲥ M.:
ἕτοιμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ κύριον· Ps. 111, 7.
ⲛⲁⲛⲟⲩⲥ ⲅⲁⲣ ⲉ̀ϫⲓ ⲉϩⲟⲩⲁ ⲓⲥϫⲉ ⲉ̀ⲗⲱⲕϩ B.:
κρεῖσσον γάρ ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι. 1 Cor. 7, 9.

ⲛ) ⲧⲉⲧⲛ̀ⲥⲟⲟⲩⲛ ⲛ̀ϯ ϩⲉⲛϯ T.:
οἴδατε ἀγαθὰ δόματα διδόναι. Luc. 11, 13.
ⲡⲱⲥ ϥⲛⲁϣϫⲉⲙϫⲟⲙ ⲙ̀ⲙⲉⲛⲣⲓⲧ M.:
πῶς δύναται ἀγαπᾶν; 1 Ioh. 4, 20.

ⲉⲧⲙ) ⲁⲛⲱⲣⲕ ⲉⲧⲙ̀ⲧⲉⲛ ⲙ̀ⲛ̀ⲗⲁⲁⲩ T.:
ἀναθέματι ἀνεθεματίσαμεν ἑαυτοὺς μηδενὸς γεύσασθαι, Act. 23, 14.
ⲙⲁⲣⲉⲛⲟⲩⲃⲁⲗ ⲣ̀ⲕⲁⲕⲉ ⲉⲧⲙ̀ⲛⲁⲩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ T.:
σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, Ps. 68, 24.

3. Tam *Gerundium* quam *Participale* quibusdam particulis exprimuntur, quarum usitatior est in dialecto thebana ϩⲙ̀, ex. gr. ϩⲙ̀ ⲡⲧⲣⲁϣⲱ : ἐν τῷ κεκραγέναι με, Ps. 4. 4. ϫⲓⲛ vel ⲡϫⲓⲛ in memphitica, ex. gr. ⲉ̀ⲡϫⲓⲛⲧⲟⲩϣⲱⲡⲓ ⲉⲧⲟⲓ ⲛ̀ⲕⲟⲩϫⲓ ϧⲉⲛ ⲧⲟⲩⲏⲡⲓ : ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς, Ps. 104, 2. In baschmurica vero dialecto obtinet ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉ, ex. gr. ⲛ̀ⲧⲉⲗⲉϥϫⲁⲁⲥ ϫⲉ ⲟⲩⲃⲉⲣⲓ : ἐν τῷ λέγειν καινὴν, Hebr. 8, 13.

Annotatio.

„ Huc referas licet nomina actionis (sup. pag. 13.) ; etenim quotiescumque nomen affectum deprehenderis particula ϭⲓⲛ T., ⲝⲓⲛ M. in constructione, sensum per *gerundivum*, aut *infinitivum* jure optimo resolves; est namque hisce particulis solemne *actionis praesentiam* denotare. De littera porro ⲉ nota *participii* sive *praesentis*, sive *praeter*. aut *futuri* (cf. Peyron Lex. pag. 29.), quum de formatione *subjunctivi* modi jam egerimus, circa eandem nihil attinet hic praecipere „.

APPENDIX

De Suffixis.

1. **P**ronomina simplicia nominibus, et verbis a fine accedentia *suffixa* dicuntur (1); quae quidem respectu nominum vicem supplent articuli possessivi, ex. gr. ⲣⲟⲓ T., ⲣⲱⲓ M., ⲗⲱⲓ B. *os meum*; in verbis autem quartum exprimunt casum, ex. gr. ⲙⲉⲛⲣⲓⲧϥ *amans illum.* Nunc quae ad usum *suffixorum* pertinent paucis complectemur.

2. Nomina in ⲧ desinentia suffixum primae pers. sing. ⲓ non suscipiunt (nisi accidat metathesis, qua de infra), sed aliud ⲧ, ut ⲧⲟⲧⲧ *manus mea*, ⲣⲁⲧⲧ *pes meus.*

3. Si radix Verbi consona terminetur adsciscit pariter ⲧ pro suffixo primae personae, ex. gr. ⲁⲩⲉ̀ⲛⲧ ⲉ̀ⲡϣⲱⲓ ⲉ̀ϫⲉⲛ ⲡⲉⲕⲧⲱⲟⲩ ⲉⲑⲟⲩⲁⲃ : *ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγιόν σου*. Ps. 42, 3.

4. *Suffixum* secundae pers. sing. fem. est ⲉ praeeunte ⲧ in dialecto thebana, et baschmurica; verum in memphitica est unicum ϯ, ex.gr. ⲁⲓⲧⲁⲁⲧⲉ ⲉⲩⲛⲟϭⲛⲉϭ ⲛ̀ⲛⲓϩⲉⲑⲛⲟⲥ : *δέδωκά σε εἰς ὄνειδος τοῖς ἔθνεσι*, Ezech. 22, 4. ⲁⲩⲥⲁϫⲓ ⲉⲑⲃⲏϯ ⲛ̀ϩⲁⲛϩⲃⲏⲟⲩⲓ̀ ⲉⲩⲧⲁⲓⲏⲟⲩⲧ ϯⲃⲁⲕⲓ ⲛ̀ⲧⲉ ⲫϯ: *δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ*. Ps. 86, 3.

5. Aliquando ⲧ epentheticum locum habet inter nomen vel radicem, et suffixum *euphoniae* causa, ex. gr. ⲛ̀ⲧⲁϥⲉ̀ⲛⲧⲉⲛ̀ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲛ̀ ⲕⲏⲙⲉ : *ἐξήγαγεν ἡμᾶς ἐκ γῆς αἰγύπτου*, Act. 7, 40. pro ⲛ̀ⲧⲁϥⲉ̀ⲛⲛ̀.

6. Dantur quaedam radices dissyllabae formae ⲥⲱⲣⲉⲙ (cap. I. §. II.

(1) Recole superius tradita de *pronominibus simplicibus* Cap. III. §. I. num. 5. et 8. Item §. II. num. 4.

num. 6. et 7.) in quibus propter suffixum vocalis postrema cum sequente consona transponuntur, correpta insuper priori vocali, ex. gr. ⲡⲉⲧⲛⲁⲟⲩⲉϣ ⲧⲉϥⲯⲩⲭⲏ ⲉ̀ⲧⲁⲛϩⲟⲥ ϥⲛⲁⲥⲟⲣⲙⲉⲥ: *ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν.* Luc. 9, 24. ⲙ̀ⲡⲉⲧⲉⲛⲟⲣⲃⲉⲕ ⲁⲛⲟⲛ (ab ⲱⲣⲉⲃ): *ἡμεῖς σε οὐκ ἐβδελυξάμεθα* Gen. 26, 29. Constans est hujusmodi litterarum metathesis in ϩⲏⲧ *cor*, fit namque ϩⲧⲏⲓ T., ϩⲑⲏⲓ M. *cor meum*: ϩⲧⲏⲕ, ϩⲑⲏⲕ *cor tuum*: ϩⲧⲏⲛ, ϩⲑⲏⲛ *cor nostrum* etc. Sicubi porro, facta metathesi, occurrat ⲧ immediate praecedere ⲃ, illud in ⲑ commutandum est memphitice: sic pro ϧⲱⲧⲉⲃ *occidens* est ϧⲟⲑⲃⲉ, ex. gr. ⲧⲉⲛⲛⲁϧⲟⲑⲃⲉⲕ: *ἀποκτενοῦμέν σε*, Dan. 14, 29.

Quae adhuc praecipienda superessent, ea diligenti textuum lectione, usu atque Lexicis, praestantissimo Peyroniano praesertim, facilius addiscentur.

DE FRAGMENTO THEBANO HIC EDITO

MONITIO.

Contigit, ante annum et amplius, ut Libellum papyraceum coptice scriptum ad me deferret honestus vir Silvester Guidius Romanus, qui illum ab Aegypto, sexies jam a se peragrata, et quo septimam nunc parat profectionem, attulerat. Hunc quum inspexissem comperi reliquias in eo contineri satis amplioris sylloges sententiarum seu ἀποφθέγματων thebana dialecto tetrastichis exaratae. Folia, ultra prius pene deperditum, numeravi undecim quae, prout utrinque scripta sunt, plagulas comprehendunt viginti duas longitudinis unciarum IX. et VII. latitudinis, characteribus accedentibus ad optimam formam, quorum typum exhibet tabula infra posita. Male illum quidem aetas multavit; etenim praeterquam mutilus est a principio et a fine, in medio quoque hiatus est non minimus, ita quidem ut sententiarum series a numerali nota XXI. ad LXXII. folia occupet sex; alia vero quinque folia sententias contineant a CLIII. ad CCXX. Titulus *proinde in eo desideratur quemadmodum et* subscriptio. *Folia ipsa praeterea valde sunt detrita ut nulla fere offendatur plagula quae alterutro margine squalore non fuerit exesa. Nihilo minus tanta est librorum hujusmodi papyro scriptorum inopia ut hic noster pene singularis sit habendus. De quo judicat Vir omnigena eruditione Clarissimus, copticarumque litterarum peritus quam qui maxime* Aemilianus Sartius *(cui etiam hoc nomine multum debeo quod mihi in eodem dijudicando praeluxerit) non post VII. vel VIII. seculum fuisse exaratum, tum quia litterarum lineamenta aetatem illam redoleant, tum quia maxime Papyri usus non antea in desuetudinem abierit quam subjugata sub Omaro Chalifa fuerit Aegyptus medio circiter seculo VII. Quum autem ejusdem apographon a me delineatum oculis subjecissem Eminentissimi Viri Aloisii Lambruschini Card. Bibliothec. S. R. E. qui eo tempore Camerarii quoque Dignitate fungeretur, is fragmentum plurimi faciendum probe intellexit; statimque coemi illud et in Vaticana Bibliotheca asservari mandavit. Neque interim mihi, qui de excerptis ex illo edendis in fine hujus grammaticae supplicaveram, abnuit, immo vero, pro sua in litteris omne genus juvandis propensione atque studio, id gratum sibi fore significavit. Itaque tetrasticha ex eo nonnulla selegimus quae aut fa-*

cili conjectura suppleri, aut restitui certe poterant, cujusmodi sunt praesertim illa quae sensu magis cohaerere videntur. Terna namque ibi plerumque, bina interdum et quaterna tetrasticha connectuntur, id quod laudatus deprehendit Sartius, *ut unam orationis praeseferant seriem; et ea distributio in adjecta latina versione servata est a nobis; qui tenue istud thebanae dialectus specimen in eorum gratiam, qui aegyptiacam linguam addiscere cupiunt, exhibuimus tanquam voluntatis nostrae erga orientales litteras argumentum.*

ⲗ· ⲡⲁⲓⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲁⲛ ⲧⲉ
ⲛⲟⲩ· ⲁⲗⲗⲁ ⲙⲙⲟⲩⲛ ⲛ̅
ⲕⲉⲕⲟⲩⲓϥ ⲛⲁϣⲱⲡⲉ
— ... — ... — ...
ⲗⲁ ⲟⲩⲛⲟⲩⲛⲟϭⲛ ⲁⲉⲓⲕⲓⲛ
ⲇ̅ⲩⲛⲟⲥ ϩⲙ̅ⲡⲉⲓϩⲱⲃ ⲛⲓⲙ
— .... — ... — ...

ⲕ̅ⲁ̅ · ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲕⲟⲧⲕ ⲉⲉⲣⲛⲟⲃⲉ
ϫⲉ ⲛ̀ⲛⲉ ⲡⲉⲑⲟⲟⲩ ⲉ̀ⲡⲁⲓ
ϣⲱⲡⲉ ⲙ̀ⲙⲟⲕ . . . .
. . . .
. . . .
. . . .

XXI. (1) Cave pecces iterum, ne pejus hoc tibi eveniat . . . .

ⲕ̅ⲇ̅ · ⲡⲉⲛⲧⲁⲕϩⲓⲧⲟⲟⲧⲕ
ⲉⲁⲁϥ ⲁⲣⲓϥ ⲛ̀ⲅ ϭⲉⲡⲏ
ϫⲟⲕϥ ⲉⲃⲟⲗ.

XXIV. Quidquid faciendum arripueris, age illud, ut illico perficias.

ⲕ̅ⲉ̅ · . . . .
ⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲉ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϫⲉ
ⲡⲉⲧⲛⲁⲛⲟⲩϥ ⲉⲧⲕⲡⲣⲟⲟ-
ⲣⲉⲓ ⲉ̀ⲣⲟϥ ⲁⲛ ⲛⲁⲧⲁϩⲟⲕ.

XXV. . . . .
fide Deo, quoniam faustus exitus, quem non praevides, superveniet tibi.

ⲕ̅ⲋ̅ . ⲟⲗⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲉⲓϩⲱⲃ
ⲕⲛⲁⲙⲁⲧⲉ ⲙ̀ⲙⲟϥ ⲁⲛ.

XXVI. Abstine a re quam non es consequuturus.

ⲗ̅ . ⲡⲁⲓ ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲁⲛ ⲧⲉ-
ⲛⲟⲩ. ⲁⲗⲗⲁ ⲙ̀ⲙⲟⲩⲛ ⲛ̀-
ⲕⲉⲕⲟⲩⲓ ϥⲛⲁϣⲱⲡⲉ

ⲗ̅ⲁ̅ . ⲟⲩⲛⲟⲩ ⲛⲟϭ ⲛ ⲁⲉ̀ⲓ ⲕⲓⲛ-
ⲇⲩⲛⲟⲥ ϩⲙ̀ ⲡⲉⲓϩⲱⲃ ⲛⲓⲙ.

XXX. XXXI. Hoc equidem non erit in praesens: sed expecta adhuc paullulum, et erit; longum (namque) tempus discrimen adducit in quolibet negotio.

(1) Ioh. 5, 14. et hic fortasse unicus est locus conceptis verbis e Divinis LL. allegatus.

ⲖⲂ. ⲟⲩⲛⲟⲩ ⲛⲟϭ ⲛ̀ⲕⲟⲡⲟⲥ
ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲛⲁⲕ
ⲁⲩⲱ ⲕⲛⲁϫⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲙ̀ⲧⲟⲛ
ⲛ̀ϩⲏⲧϥ ⲛ̀ⲅ ⲡⲁⲣⲣⲏⲥⲓⲁⲍⲉⲓⲛ
ⲙ̀ⲙⲟⲕ ϩⲛ̀ ϯⲣⲏⲛⲏ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ

ⲖⲄ. ⲙⲟⲟϣⲉ ϩⲛ̀ ϯⲣⲏⲛⲏ ⲙ̀ⲡϫⲟⲉⲓⲥ
. . . .
ⲛ̀ⲅ ϣⲉ ⲛⲁⲕ ⲛ̀ⲟⲩϩⲓⲏ
ⲛⲁⲛⲟⲩⲥ

ⲖⲆ. ⲙ̀ⲡⲉⲑⲟⲟⲩ ⲛⲁϣⲱⲡⲉ̀
ⲛⲁⲕ ϩⲁ ⲡⲉⲓϩⲱⲃ ⲛⲁⲓ
ⲕⲟⲩϫⲏⲩ ⲅⲁⲣ.

XXXII. XXXIII. XXXIV. Longum tempus tribulationis eveniet tibi, sed tu requiem invenies in ea, si confisus fueris in pace Domini: ambula in pace Domini . . . . ut viam insistas bonam; nequaquam malum eveniet tibi; nam per hanc rem salvus eris.

ⲖⲈ. ⲡⲁⲣⲁⲓⲧⲉⲓ ⲙ̀ⲡⲉⲓϩⲱⲃ
. . . ⲣ̀ⲛⲟϥⲣⲉ ⲅⲁⲣ ⲁⲛ

Ⲗⲋ. ⲕⲁⲛ ⲥⲩⲙⲃⲟⲩⲗⲉⲩⲉ ⲛⲁⲕ
ⲡⲁⲣⲁⲓⲧⲉⲓ ⲙ̀ⲙⲟⲟⲩ ⲡⲉⲩ-
ϣⲟϫⲛⲉ ϣⲟⲩⲉⲓⲧ ⲁⲩⲱ
ϩⲟⲟⲩ ⲉⲙⲁⲧⲉ.

XXXV. XXXVI. Abjice negotium . . . . . neque enim conducit; etsi id tibi (alii) suadeant, rejice illos, vanum immo pessimum est ipsorum consilium.

ⲖⲌ. ⲁⲣⲓⲕⲟⲧⲕ ⲉⲣ ⲡⲉⲓϩⲱⲃ
ⲕⲁⲓⲡⲉⲣ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥ ⲣ̀ ⲛⲁⲩ

ⲖⲎ. ⲙ̀ⲡⲉⲣⲕⲟⲧⲕ ⲉⲣ ⲡⲉⲓϩⲱⲃ
ϫⲉ ⲛ̀ϥⲥⲟⲩⲧⲱⲛ ⲁⲛ ⲱⲥ-
ⲡⲉⲣ ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉϥ ⲣ̀ ⲛⲁⲩ.

XXXVII. XXXVIII. Confer te (libenter) ad opus quamvis nondum innotescat; verum quum factu rectum non sit, ne revertaris ad opus veluti si nondum illud noveris.

ⲖⲐ. ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲛⲁⲧⲛ̀ⲛⲟⲟⲩ
ⲡⲉϥⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛ̀ϥ ϯⲙⲟⲉⲓⲧ.

XXXIX. Deus mittet Angelum suum qui dirigat in via.

Ⲙ. ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲥⲡⲟⲩⲇⲁⲍⲉ ϩⲟⲧⲉ
ⲡⲕⲁⲓⲣⲟⲥ ⲁⲛ ⲡⲉ.

XL. Ne festines quando tempus nondum venit.

ⲘⲀ. ⲡⲉⲛⲧⲁⲕⲧⲁϩⲟϥ ⲙⲁ-ⲧⲉ ⲙ̀ⲙⲟϥ.	XLI. Quod arripuisti id tene.
ⲘⲄ. ⲙⲁⲧⲱϣ ⲧⲁⲭⲓ ϫⲉ ⲕⲁⲓⲣⲟⲥ ⲟⲩⲱ ⲉϥⲟⲩⲉⲓⲛⲉ.	XLIII. Celeriter dispone, quia opportunitas jam praeterit.
ⲘⲆ. ⲕⲙⲟⲟϣⲉ ⲛ̀ϩⲟⲥⲟⲛ ⲡⲡⲉⲧ ⲛⲁⲧⲁϩⲟⲕ ⲘⲈ. ⲁϩⲱⲕ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲧⲉⲓⲙ̀ⲣⲣⲉ ϩⲁ ⲛ̀ⲕⲣⲟϥ ⲛ̀ⲅⲟⲩϫⲁⲓ ⲘⲊ. ⲉⲕϣⲁⲛ ⲣ̀ ⲡⲁⲓ ⲟⲩⲛ̀ ϩⲉⲛ-ⲡⲉⲑⲟⲟⲩ ⲛⲛⲁⲧⲁϩⲟⲕ ⲛ̀ⲅ ⲥⲟⲟⲩⲛ ⲙⲙⲟⲟⲩ ⲁⲛ ⲘⲌ. ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲛ̀ⲛⲉⲛⲉⲓⲟⲧⲉ ⲁⲃⲣⲁϩⲁⲙ ⲙⲛ̀ ⲓⲥⲁⲁⲕ ⲙⲛ̀ ⲓⲁⲕⲱⲃ ⲛⲁϫⲓⲙⲟ-ⲉⲓⲧ ⲛⲁⲕ.	XLIV.XLV.XLVI.XLVII. Ambulas ubi est qui te apprehendet: accinge te (igitur) hac zona adversus insidias, ut salvus fias; si id facis, mala supervenientia tibi non experiris; (etenim) Deus patrum nostrorum Abraham, et Isaac, et Iacob deducet te.
Ⲛ. ⲡⲡⲓⲣⲁⲥⲙⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲁⲧⲁ-ϩⲟⲕ ⲡϫⲟⲉⲓⲥ ⲛⲁⲃⲟⲗ ⲉ̀-ⲃⲟⲗ ⲙⲟⲛⲟⲛ ⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲁⲩⲱ ⲕⲛⲁⲟⲩϫⲁⲓ ⲚⲀ. ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ⲡⲉⲧⲙⲟⲩϣⲧ ⲁⲩⲱ ϥⲛⲁⲧⲟⲩⲉ̀ϩⲟⲩⲛ.	L. LI. Tentationem quae apprehendit te Dominus disperget: tantum confide et salvus eris; Deus (enim) inspector est atque praeliabitur . . . .
ⲚⲄ. ⲡⲓⲥⲧⲓⲥ ⲉⲧϩⲙ̀ ⲡⲉⲕϩⲏⲧ ⲛ̀ⲅⲕⲁⲁⲥ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲟⲩⲛ̀ⲧⲁⲕ	LIII. Fidem, quae in corde tuo est, ne projicias, in ea (enim)

*

ⲙ̀ⲙⲁⲩ ⲛ̀ⲟⲩⲃⲟⲏⲑⲟⲥ.

tibi est auxiliator.

ⲚⲆ. ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲣ̀ϩⲟⲧⲉ ϩⲏⲧϥ ⲙ̀ⲡⲉⲓ-
ϩⲱⲃ ⲉⲓⲥ ⲡⲉϥⲕⲁⲓⲣⲟⲥ
ⲛⲁⲉⲓ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲥⲟⲟⲩⲧⲛ̀

ⲚⲈ. ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲟⲩⲁϩⲕ ⲛ̀ⲥⲁ ⲛ̀ⲉⲧ
ⲥⲩⲙⲃⲟⲩⲗⲉⲩⲉ ⲛⲁⲕ. ⲟⲩ-
ⲇⲉ ⲙ̀ⲡⲣ̀ ⲡⲓⲥⲧⲉⲩⲉ ⲛⲁⲩ

ⲚⲊ. ⲙⲁϩⲧⲏⲕ ⲉ̀ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ
ⲙ̀ⲙⲛ̀ ⲡⲉⲑⲟⲟⲩ ⲛⲁϣⲱ-
ⲡⲉ ⲙ̀ⲙⲟⲕ.

LIV. LV. LVI. Ne timeas incipere negotium cum ejus opportunitas est, quia cum directione erit: Ne sequaris eos qui consilium tibi dant; neque (nimium) confidas in illis: (sed) spera in Deo, malum non eveniet tibi.

Ⲝ. ⲙ̀ⲡⲣ̀ϩⲓⲧⲟⲟⲧⲕ ⲉ̀ⲡⲉⲓ-
ϩⲱⲃ ϫⲉ ϥⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲟⲩ-
ϫⲣⲟⲡ ⲁⲩⲱ ⲛ̀ⲥⲩⲙⲫⲟⲣⲁ

ⲜⲀ. ⲁⲣⲓ ⲡⲁⲓ ϩⲛ̀ ⲟⲩⲣⲁϣⲓ
ϯⲛⲁⲧⲛ̀ⲛⲟⲟⲩ ⲙ̀ⲡⲁⲁⲅ-
ⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛ̀ϥϫⲓⲙⲟⲉⲓⲧⲕ
ⲁⲩⲱ ⲛ̀ϥⲥⲟⲟⲩⲧⲛ̀ ⲛⲉⲕ-
ϩⲓⲏ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲙ̀ⲧⲟ ⲉ̀ⲃⲟⲗ

ⲜⲂ. ⲛⲥⲟⲉⲓⲧ ⲉⲛⲁⲛⲟⲩϥ
ⲉⲓⲉ̀ⲛⲁⲕ ⲙ̀ⲡⲟⲩⲉ. ⲁⲩⲱ
ⲉⲕⲉ̀ⲟⲩⲛⲟϥ ⲉⲙⲁⲧⲉ ϩⲙ̀
ⲡⲉⲓϩⲱⲃ ⲡⲁⲓ.

LX. LXI. LXII. Operi quo scandalum et calamitas inerit ne manum admoveas: istud (potius) hilariter age; ego mittam Angelum meum ut te ducat atque semitas tuas dirigat ante conspectum tuum. (Tunc) famam tenebis bonam vel a longe; laetusque valde eris in hoc opere.

ⲜⲄ. ⲙ̀ⲡⲁⲧⲉ ⲡⲉ ⲟⲩⲟⲉⲓϣ ⲉⲓ
ⲙ̀ⲡⲉⲕϣⲓⲛⲉ ⲛ̀ⲥⲁ ⲡⲉⲓ-
ϩⲱⲃ ⲡⲁⲓ. ⲉⲕϣⲁⲛⲣ̀
ⲡⲁⲓ ⲇⲉ ⲕⲛⲁⲣ̀ⲑⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲛ̀
ⲧⲉϥ ⲣ̀ ⲃⲟⲗ ⲉⲩⲡⲁϣ ⲁϥϩⲉ
ⲉϩⲣⲁⲓ ⲉⲩϩⲓⲉⲓⲧ.

LXIII. Tempus nondum advenit: ne sollicitus sis circa negotium; si autem id facis, ad instar illius ages, qui ut effugeret laqueum in foveam decidit.

ⲜⲆ. ⲉⲧⲓ ⲕⲉⲕⲟⲩⲓ ⲡⲉ ⲛ̄ⲧ-
ⲙⲁⲧⲉ ⲙ̄ⲡⲉⲧⲕϣⲓⲛⲉ
ⲛ̄ⲥⲁ ϩⲱϥ.

ⲜⲈ. ϥⲛⲁϯ . . . .
ⲡⲉⲕⲟⲩⲱϣ ⲛ̄ϩⲏⲧⲏϥ ϩⲛ̄
ⲟⲩϭⲉⲡⲏ ⲛ̄ⲧⲉϯⲉⲟⲟⲩ ⲙ̄-
ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϩⲙ̄ ⲡⲉⲓϩⲱⲃ

Ⲝⲋ: ϩⲩⲡⲟⲙⲓⲛⲉ . . . . . .
ⲡⲣⲟⲥ ⲧⲉⲩⲛⲟⲩ ⲙⲛ̄ⲛ̄-
ⲥⲱⲥ ⲡⲟⲩϫⲁⲓ ⲛⲁϣⲱ-
ⲡⲉ ⲛⲁⲕ ϩⲛ̄ ⲟⲩⲟⲩⲛⲟⲩ

ⲜⲌ. ϩⲩⲡⲟⲙⲓⲛⲉ ⲉⲡϫⲟ-
ⲉⲓⲥ ⲛ̄ϥⲧⲟⲩϫⲟⲕ.

LXIV. LXV. LXVI. LXVII. Adhuc modicum est, ut, rem quam obtinere niteris, consequaris: in ipso (namque) momento dabit . . desiderium tuum, ut tu des in hac re gloriam Deo: exspecta (igitur) vel ad horam, post quam illico salus erit tibi: Dominum exspecta ut servet te.

ⲜⲐ. ⲡⲉϣⲁϫⲉ ⲛ̄ⲙⲙⲁⲕ ⲉϥ
ⲙⲟⲟϣⲉ ⲣ̄ ⲕⲣⲟϥ ⲉⲣⲟⲕ
ⲙ̄ⲡⲣ̄ϯ. ⲁⲗⲗⲁ ⲕⲁϩⲧⲏⲕ
ⲙ̄ⲡⲛⲟⲩⲧⲉ ϫⲉ ⲛ̄ⲧⲟϥ ⲡⲉ
ϩⲙ̄ ⲧⲉϥϩⲓⲏ ⲥⲟⲩⲧⲱⲛ.

LXIX. Ne misceas cum eo sermones qui tecum insidiose ambulat; verum confide in Deo, quia ipse rectus est in via sua.

Ⲟ. ⲧⲉⲩⲛⲟⲩ ⲙⲟⲕϩⲥ ϩⲙ̄ ⲡⲉⲓ-
ϩⲱⲃ ⲡⲁⲓ

ⲞⲀ. ⲙ̄ⲡⲣⲟⲩⲁ ϩⲙⲉⲕ ⲉⲡⲉⲓϩⲱⲃ

ⲞⲂ. ⲙ̄ⲡⲣ̄ⲥⲱⲕ ⲉϫⲱⲕ ⲙⲁⲩ-
ⲁⲁⲕ ⲛ̄ⲟⲩⲡⲉⲓⲣⲁⲥⲙⲟⲥ
ϫⲉ ⲙⲛ̄ ϣϭⲟⲙ ⲙ̄ⲙⲟⲕ.

LXX. LXXI. LXXII. Nunc dolores sunt in hoc negotio, relinque illud: Ne incites adversus te ipsum tentationem; non enim inest tibi robur.

ⲢⲚⲐ. ⲡⲉⲛⲧⲁϥⲥⲱⲣⲉⲙ ⲡⲁⲓ

CLV. CLVI. CLVII. Quod a-

ⲥⲉⲛⲁϩⲉ ⲉ̀ⲣⲟϥ

ⲢⲚⲋ. ϥⲓ ⲉ̀ⲣⲟⲕ ⲛ̀ⲟⲩⲕⲟⲩⲓ ⲛ̀ⲟⲩⲟⲉⲓϣ

ⲢⲚⲌ. ⲡϩⲱⲃ ⲛⲁⲟⲩⲱⲛϩ ⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲧⲉⲛⲟⲩ.

missum fuit, hoc invenietur: sustine te paullisper, (quoniam) rem tempus revelabit.

ⲢⲜⲆ. ⲁⲣⲓⲡⲙⲉⲉⲩⲉ ⲙ̀ⲡⲉⲕⲉⲣⲏⲧ ⲛ̀ⲅ ⲧⲁⲁϥ.

CLIV. Memento voti tui ut solvas illud.

ⲢⲜⲐ ⲕⲧⲟⲕⲉ̀ⲃⲟⲗ ⲉ̀ⲃⲟⲗϩⲛ̀ ⲡⲉⲓϩⲱⲃ ⲡⲁⲓ

ⲢⲞ. ⲉⲕϣⲁⲛⲣ̄ ⲡⲁⲓ ⲟⲩⲁⲁⲕ ⲛⲟϭ ⲛ̀ⲥⲏⲩ ⲛⲁϣⲱⲡⲉ.

CLXIX. CLXX. Recede ab hoc negotio; (nam) si tu solus illud agitas, multo tempore opus erit.

ⲢⲞⲆ. ⲧⲉⲩⲛⲟⲩ ⲡϩⲱⲃ ⲙ̀ⲡⲣ̀ⲕⲁ ⲉ̀ⲃⲟⲗ

ⲢⲞⲈ. ⲧⲉⲩⲛⲟⲩ ϯⲧⲱⲛ ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲙ̀ⲛ̀ⲛ̀ⲥⲱⲥ ⲕⲛⲁϫⲣⲟ

ⲢⲞⲋ. ⲕⲙⲉⲧⲁⲛⲟⲓ ⲡϩⲱⲃ ⲛ̀ⲛⲁϣⲱⲡⲉ ⲛⲁⲕ.

CLXXIV. CLXXV. CLXXVI. Opus in praesens ne dimittas: conflictatio nunc erit, postea vinces; (alioquin) poenitens (illius) frustraberis negotium.

ⲢⲞⲌ. ⲕⲁⲣⲉⲥⲕⲉ ⲛ̀ⲛⲣ̀ⲱⲙⲉ ⲡⲁⲣⲁ ⲡϣⲓ

ⲢⲞⲎ. ⲡϩⲱⲃ ⲧⲟⲩϫⲏⲩⲧ

CLXXVII. CLXXVIII. Moderate hominibus quum placeas, salva res est . . . .

РЧН. пептакгі тоотк ероч пхоеіс пачхокч евол.

CXCVIII. Quidquid faciendum susceperis Dominus ad perfectionem adducet.

СЛ. ммп щбом етречщωпе

СВ. птокматаак ет кщтортр ммок

СГ. мпатч р пат пгі тоотк ероч.

CCI. CCII. CCIII. Fieri non potest: tu solus es qui perturbas teipsum, ante considerationem illud suscipiendo.

СІΘ. готе пιаrаоп па щωпе пак

СІЕ. еп етрекапехеіп пгото потоеіщ

СІZ. екпа етаокімасеіп.

CCXV. CCXVI. CCXVII. Quando bonum contigerit tibi, si multo tempore (non superbe) illud sustinueris, tunc bonam famam consequeris.

Nonnulla sic emendanda:

Pag. 5.	*lin.* 5.		*lege* perfecta
	14.		diphtongo
	20.		terminos magis angustos
	28.		diphtongus, postpositiva
15.	15.		irregularium
20.	14.		affiguntur
74.	13.		gignitur
117.	25.		(radix prim. ⲞⲨⲞϪ *sanus*)

D. PASCHALIS MALIPIERO

CONGREGATIONIS CLERR. REGG. S. PAULLI PRAEPOSITUS GENERALIS.

Quum Librum, cui titulus: *Elementa Linguae Aegyptiacae vulgo Copticae quae Auditoribus suis in patrio Athenaeo Pisano tradebat Hippolytus Rosellini LL. OO. Vet. Histor. et Archaeologiae Professor* a R. P. Don Aloisio Maria Ungarelli Assistente nostro latine versum et ampliatum duo Congregationis Nostrae eruditi Viri, quibus id commisimus, recognoverint, et in lucem edi posse probaverint, Nos ut typis mandetur, quantum in Nobis est, facultatem facimus. In quorum fidem, has fieri, sigilloque nostro muniri jussimus.

Datum Liburni ex Collegio S. Sebastiani Kal. Decembr.
Anno MDCCCXXXVII.

L. S.

Don Paschalis Malipiero Praep. Gen.

Don Angelus Danielli Pro-Cancellarius.

IMPRIMATUR

Fr. D. Buttaoni O. P. S. P. Apost. Magister.

IMPRIMATUR

A. Piatti Patriarcha Antiochenus Vicesg.

